

Országgyűlési Napló

***Kövér László, Jakab István, dr. Latorcai János
és Lezsák Sándor***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Gúr Nándor, Schmuck Erzsébet,
dr. Szűcs Lajos***

Az ülés megnyitása	1361
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	1361
<i>Szijártó Péter</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	1363
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP)	1365
<i>Szijártó Péter</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	1366
<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik).....	1368
<i>Dr. Czomba Sándor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	1370
<i>Tóbiás József</i> (MSZP)	1372
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	1374
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	1376
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	1378
Bejelentés napirenden kívüli felszólalókról	1379
Bejelentés az Országgyűlés rendkívüli ülése összehívásának kezdeményezéséről	1379
Döntés Házaszálytól való eltérés tárgyában	1380
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	1380
Határozathozatal	1380
Döntés napirendi ajánlás kiegészítéséről és módosításáról	1380
Az ülés napirendjének elfogadása	1381
A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	
Felszólalók:	
<i>Csizi Péter</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	1381
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	1382
<i>Dr. Mengyi Roland</i> (Fidesz).....	1384
<i>Burány Sándor</i> (MSZP)	1388
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	1390
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	1392
<i>Dr. Turi-Kovács Béla</i> (Fidesz).....	1394
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> (MSZP)	1395
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	1396
<i>Burány Sándor</i> (MSZP)	1397
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	1398
A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről és azzal összefüggő egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat	
kivételes eljárásban történő összevont vitája.....	1398
<i>L. Simon László</i> (Fidesz), a napirendi pont előadója	1399
Felszólalók:	
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	1400
<i>Kara Ákos</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	1401
<i>Fodor Gábor</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	1402
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1405
<i>Lukács Zoltán</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1406
<i>Novák Előd</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1410
<i>Dr. Schiffer András</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1415

<i>Szelényi Zsuzsanna</i> (független).....	1421
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP).....	1422
<i>L. Simon László</i> (Fidesz).....	1425
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP).....	1429
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	1430
<i>L. Simon László</i> (Fidesz).....	1431
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	1432
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP).....	1432
<i>L. Simon László</i> (Fidesz).....	1435
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	1438
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	1440
<i>L. Simon László</i> (Fidesz) előterjesztői válasza.....	1442

Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkár kinevezéséről:

/Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár/

<i>Földi László</i> jegyző.....	1443
---------------------------------	------

Egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

kivételes eljárásban történő zárószavazása.....	1444
---	------

Egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott összegző módosító javaslatról kivételes eljárásban történő döntés.....	1444
Zárószavazás.....	1444

A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslat

benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	1444
Zárószavazás.....	1445

A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről és azzal összefüggő egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott összegző módosító javaslatról kivételes eljárásban történő döntés.....	1445
Zárószavazás.....	1445

Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	1445
Zárószavazás.....	1446

Egyes törvényeknek a sportfogadással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	1446
Zárószavazás.....	1447

A pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényjavaslat

benyújtott kiegészített összegző módosító javaslatról történő döntés.....	1447
Zárószavazás.....	1448

Egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetalkítással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	1448
Zárószavazás.....	1448

Az Alkotmánybíróság tagjait jelölő eseti bizottság létrehozásáról szóló országgyűlési határozati javaslat

benyújtott módosító javaslatról történő szavazás.....	1449
Zárószavazás.....	1449

Személyi ügy:

Az Alkotmánybíróság tagjait jelölő eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztása	1449
--	------

Egyes törvényeknek a belügyminiszter feladat- és hatáskörével összefüggő

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	1451
--	------

Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	1451
--	------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1453
---	------

Dr. Harangozó Tamás Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1454
---	------

Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	1457
--	------

Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	1461
--	------

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	1467
---	------

Vágó Sebestyén (Jobbik)	1470
--------------------------------------	------

Dr. Schiffer András (LMP).....	1472
---------------------------------------	------

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	1473
---	------

Dr. Szél Bernadett (LMP).....	1473
--------------------------------------	------

Gúr Nándor (MSZP).....	1474
-------------------------------	------

Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	1479
---	------

Zárószavazás	1480
--------------------	------

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája	1480
--	------

Nyitrai Zsolt (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	1481
---	------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	1483
---	------

Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	1483
---	------

Teleki László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1485
--	------

Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	1487
------------------------------------	------

Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	1488
--	------

Teleki László (MSZP).....	1489
----------------------------------	------

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	1490
---	------

Szabó Sándor (MSZP)	1491
----------------------------------	------

Heringes Anita (MSZP).....	1492
-----------------------------------	------

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	1493
---	------

Demeter Márta (MSZP)	1494
-----------------------------------	------

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	1496
---	------

Kiss László (MSZP)	1496
---------------------------------	------

Nyitrai Zsolt (Fidesz) előterjesztői válasza	1500
---	------

Egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája	1500
------------------------	------

Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előadója	1500
--	------

Felszólalók:

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	1505
---	------

Bencsik János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	1509
---	------

Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1513
---	------

Kepeli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	1518
--	------

Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	1521
--	------

Sallai R. Benedek (LMP)	1526
--------------------------------------	------

Kiss László (MSZP)	1530
---------------------------------	------

Németh Szilárd István (Fidesz) előterjesztői válasza	1535
---	------

Napirenden kívüli felszólalók:

Szabó Sándor (MSZP)	1537
Kiss László (MSZP)	1538
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	1540
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	1542
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	1544
Ander Balázs (Jobbik)	1546
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	1548
Ikotity István (LMP)	1550
Demeter Márta (MSZP)	1552
Szelényi Zsuzsanna (független).....	1554

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	1556
--	------

Az ülés bezárása	1556
-------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter és SZABÓ ZSOLT államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, DR. NAVRACSICS TIBOR külgazdasági és külügyminiszter és SZIJJÁRTÓ PÉTER államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülészakának
4. ülése
2014. július 4-én, pénteken

(9.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Gúr Nándor és dr. Szűcs Lajos)

(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülését megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr, az LMP részéről: „Magyar csapda” címmel. Képviselő úré a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten egyes ellenzéki erők részéről némi kárörvendés fogadta azt, hogy Orbán Viktor miniszterelnök másodmagával egyedül maradt az Európai Bizottság jövődó elnökének jelöléséről. Azt gondoljuk, hogy Jean-Claude Juncker jelölése rossz hír Magyarország számára, és legalább ilyen rossz hír, amiért és ahogyan nemmel szavazott a magyar miniszterelnök Brüsszelben.

Először is legalább az európai szinten, azt gondoljuk, nem illik hazudni. A magyar miniszterelnök azt mondta, hogy azért nem fogadja el a volt luxemburgi kormányfő személyét, mert ő ezt megígérte a választóinak. Nos, az a helyzet, hogy az európai parlamenti választás előtt két nappal nyilatkozta azt Orbán Viktor, hogy útját fogja állni a volt luxemburgi kormányfőnek, ehhez képest itt van a Fidesz közleménye március 8-áról, mely szerint a Fidesz EP-képviselői, rendes néppárti pártkatonaként, támogatni fogják a kampányban Jean-Claude Junckert. Magyarul, a magyar miniszterelnök nem mondott igazat akkor, amikor érvelt.

Három fő kifogást hozott föl a magyar miniszterelnök ezen kívül, egyik sem igaz. Az egyik kifogás az, hogy az Európai Parlament - amelyik legalább az európai polgárok által közvetlenül választott szerv - hatásköre nőni fog az Európai Tanács, a miniszterelnökök kárára. Az a helyzet, hogy ha bíráljuk és okkal bíráljuk az Európai Unió működését, hogy hatékonytalan, annak az egyik oka az, hogy az európai bürokrácia kevésbé átlátható és kevésbé ellenőrizhető az európai polgárok számára. Az Európai Néppárton belül volt egy jelölési folyamat, a Fidesz akkor kevésbé volt harcias, mint azt követően. Éppen

ezért, hogyha intézményi kifogása lett volna a magyar miniszterelnöknek, ezt a csatát tetszettek volna a saját pártcsaládjukon belül megvívni!

Azonkívül problémája volt Orbán Viktornak azal is, hogy Viviane Reding párttársát jelöli az Európai Néppárt az Európai Bizottság élére, jóllehet Viviane Reding nem tett mást, mint Orbán Viktor önkényuralmi törekvéseit bírálta az elmúlt években. Hamis továbbá az a szembeállítás is, hogy Juncker a föderális Európa híve, míg a magyar kormány a nemzetállamok függetlenségének pártján áll. Az a helyzet, hogy Juncker és Orbán párttársai, az Európai Néppárt minden esetben a nagyobb integráció hívei akkor, amikor a tőke szabad áramlásáról van szó, amikor a termőföld szabad forgalmáról van szó, akkor ők a szorosabb Európa hívei; abban a pillanatban, amikor a munkahelyteremtésről vagy a környezetvédelmi normákról van szó, az Európai Néppárt vezetői minden esetben a szuverenitás hívei.

Nem beszélt ugyanakkor a magyar miniszterelnök arról, ami az igazi probléma Magyarország számára Jean-Claude Juncker jelölésével kapcsolatban. Először is tisztázzuk azt, hogy a luxemburgi miniszterelnök tavaly nem másért bukott meg a saját hazájában, mint hogy korrupciós és lehallgatási botrányba keveredett. Jean-Claude Juncker gyakorlatilag nem más, mint az európai offshore lovagrend egyik nagymestere, Európa elsőszámú adóparadicsomának volt másfél évtizeden keresztül a miniszterelnöke. Luxemburg ráadásul a multinacionális nagyvállalatok transzferárazási központja is. Érdemes azt is megnézni, hogy ez mit jelent Magyarország számára. Az elmúlt 25 évben a magyar államadósság 2,5-szeresének megfelelő összeg áramlott ki a magyar nemzetgazdaságból offshore paradicsomokba. Éppen ezért nagyon érdekes, hogy Orbán Viktor azzal a Cameron brit miniszterelnökkel kötött szövetséget az Európai Tanácson belül, amely Nagy-Britannia 1973-ban úgy volt hajlandó csatlakozni az Európai Közösséghez, hogy előírta azt, hogy például a Csatorna-szigetekre nem vonatkoznak az európai uniós előírások, tehát megmaradhatnak offshore paradicsomnak.

Tisztelt Országgyűlés! A legnagyobb probléma viszont az, hogy Jean-Claude Juncker a kettészakadási politika híve, annak az európai fejlődésnek a jelképe, amelyik elszakítja a magországot az újonnan csatlakozó országoktól, egy olyan országot vezet, amelyiknek az eurózóna bevezetése óta a kereskedelmi mérlegelőbblete 1500 milliárd euró, ami azt jelenti, hogy több mint amennyi GDP-t Magyarország a rendszerváltás óta kitermelt. Jean-Claude Juncker jelképe az elhibázott eurózónának, jelképe az elhibázott európai politikának. Erről kellett volna beszélnie a magyar miniszterelnöknek. Az egy dolog, hogy az álbaldalnak nincs baja egy offshore lovaggal, de úgy tűnik, hogy Orbán Viktor sem az volt a baja Jean-Claude Junckerrel, hogy offshore lovag,

hanem az, hogy bírálni merészték az ő önkényuralmi törekvéseit.

Végezetül azt kell elmondani erről az egész történetről, hogy Orbán Viktor (*Az elnök csenget.*) a saját önkényuralmi és hatalmi törekvéseit és Simicska Lajos gazdasági érdekeit összekeveri a nemzeti érdekekkel, Magyarország ezért került csapdába Brüsszelben.

Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Szijjártó Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

(9.10)

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A frakcióvezető úr csapdáról beszél akkor, amikor valaki olyan álláspontot fogalmaz meg, amely az adott témában nem találkozik a többség álláspontjával. Frakcióvezető úr, ön ellenzéki képviselő több mint négy éve a Magyar Országgyűlésben, számos alkalommal foglalt el ön itt olyan álláspontot, amely nem találkozott, nem találkozik a többség álláspontjával, mi mégsem gondoljuk azt, hogy ön hibásan foglal el egy-egy álláspontot, mégsem gondoljuk azt, hogy csapdába került, hanem egyszerűen azt gondoljuk, hogy a demokrácia adta lehetőségekkel él, szavaz egy kérdésben úgy, ahogy az ön vagy a pártja vagy az önt ide delegáló választók meggyőződése szerint önnek azt tennie kell.

Tehát úgy gondolom, abban az elején itt meg egyezhetünk, hogy az Európai Unió mint a demokrácia egyik legjellegzetesebb vagy legjelentősebb képviselője, azt gondolom, nyilván és helyesen nyit utat arra, hogy legyen többségi meg legyen kisebbségi vélemény is. Így én azt gondolom, hogy ha valaki a többség álláspontjától eltérő álláspontot képvisel, azt nem lehet csapdának nevezni, az egy normális demokratikus folyamat eredménye.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Szeretném felhívni az ön figyelmét arra is, hogy mind a magyar kormány, mind maga a miniszterelnök, mind a kormánypártok következetes álláspontot foglaltak el az Európai Bizottság elnökjelölésével kapcsolatban mindvégig, világossá tettük, hogy a csúcsteljesítmény szerinti helytelen, mert az megbontja az európai intézmények közötti intézményes egyensúlyt; az Európai Néppárton belül is világossá tettük ezt az álláspontunkat mindvégig. Azt pedig én természetesen tartom, hogy ha egy pártcsaládon belül születik egy döntés, akkor a kampány időszakában mindenki azért dolgozik, hogy a közös, többség által elfogadott döntésnek megfelelő siker születessen, mint ahogyan aztán született is.

Abban viszont teljes mértékben egyetértünk, tisztelt frakcióvezető úr, hogy az Európai Unió talán soha nem látott kihívások előtt áll; igaz ez mind gazdasági, kereskedelmi és demográfiai értelemben is, Európa veszélyes és rendkívül gyors módon veszít a versenyképességéből. Az is világos, hogy ezért új stratégiát kell találni, és az is világos, hogy Európának teljes egészében meg kell újulnia annak érdekében, hogy ezeket a kihívásokat aztán eredményesen le tudja küzdeni.

Éppen ezért, tisztelt frakcióvezető úr, talán még abban is egyetértünk, hogy számos régi rossz gyakorlatot abba kellene hagynia az Európai Uniónak és bizonyos európai intézményi vezetőknek annak érdekében, hogy Európa a jövőben erősebb tudjon lenni. És az egyik ilyen régi rossz gyakorlat vagy régről itt maradt rossz gyakorlat a lopakodó szerződésmódosítások gyakorlata, ami tetten érhető volt az Európai Bizottság elnökének jelölése során is, ezért itt nemcsak egy személyi, hanem egy elvi kérdésről is beszélhetünk.

A magyar miniszterelnök világossá tette, hogy a magyar kormány nem fogadja el azt a gyakorlatot, amely az elmúlt esztendőben bizony Brüsszelben elharapódzott, ezt ön is figyelhette, amely szerint a nemzetállamoktól olyan jogokat vitatnak el, amelyek egyértelműen a nemzetállamokat illetik meg, és azt sem fogadjuk el, hogy uniós intézmények megpróbáljanak túlterjeszkedni a szerződésekben rögzített hatásköreiken.

Ettől a szemlélettől mi, magyarok, Magyarország sokat szenvedett az elmúlt időszakban. Ön is emlékszik azokra a küzdelmekre, tisztelt frakcióvezető úr, amelyeket például a bankadó, a multiadó, a magyar föld védelme vagy éppen a rezsicsökkentés érdekében vívtuk. Ezen konfliktusok vagy harcok során végül győzelmet arattunk, és azért arattunk győzelmet, mert határozottan kiálltunk az álláspontunk mellett, nem sunnyogtunk, nem próbáltunk titokban maradni, hanem igenis nyíltan, tisztességesen kiálltunk azon álláspontunk mellett, amelynek képviselésével minket a magyar emberek megbíztak. Ez tehát azt mutatja, hogy mi akkor lehetünk erősek Európában, ha mindvégig következetesen kiállunk az álláspontunk mellett, legyen szó intézményi kérdésekről, legyen szó az Európai Bizottság elnökének jelöléséről vagy legyen szó akár a rezsicsökkentésről.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország mindenkori kormányának az az egyértelmű kötelessége és felelőssége, hogy kiálljon a magyar nemzet érdekei mellett, mindig így tegyen Brüsszelben is, és így lesz ez a jövőben is, amikor Európa megerősítéséről, Európa versenyképességének visszaszerzéséről vagy akár a tagországok alkotmányos identitásának tiszteletben tartásáról lesz szó.

Végezetül pedig, tisztelt frakcióvezető úr, még egyszer mondom önnek, az Európai Bizottság elnö-

kének megválasztása nem személyes kérdés volt (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és mivel a volt luxemburgi miniszterelnök egy racionális, nyugodt, ésszerű ember, ezért nem látjuk, hogy az együttműködés, az ésszerű együttműködés előtt bármilyen akadály lenne. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Most Firtl Máttyás képviselő úr következik, a KDNP nevében: „A páneurópai piknik és határáttörés 25. évfordulójára” címmel. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Huszonöt évvel ezelőtt, 1989. augusztus 19-én került sor Sopron közelében a páneurópai piknikre, amely a XX. század végi magyar történelem egyik kiemelkedő eseményeként alakult határáttöréssé. A határáttörés része a berlini fal leomlása és az európai újraegyesítés történelmének; amint azt Kohl kancellár is megfogalmazta: itt verték ki az első téglát a berlini falból.

A 20. évfordulóra méltó emlékparkká alakította Sopron városa az esemény helyszínét. Ma már zárandokhelyé vált Sopronpuszta, ahol talán különböző szándékkal, de egy akarattal a korabeli politikai vezetés és a frissen szerveződő ellenzéki pártok, a civilek, de még a határőrség tagjai is a szabadság felé menekülők sorsát segítették, azokét, akiknek akkor itt életük egyetlen megoldása, életkérdése a kapun való átjutás volt.

(9.20)

Ismertek a megrázó erejű felvételek, a keletnémet nők, férfiak, apák és gyermekeiket karukon ölelő anyák, amint szabadságvágyuk minden félelmét legyőzve egy pillanat alatt szétfeszítették, áttörték a két világrendszer elválasztó kaput. Amint azt az egyik szervező megfogalmazta: ezzel a tettükkel a közeljövő európai történelem első mondatát írták le.

Tisztelt Ház! Körülmények, szándékok, lehetőségek konstellációja állt úgy '89 augusztusában, hogy egy, a vasfüggöny lebontását, a határok nélküli közös Európa-eszmét hirdető közösségi esemény, a páneurópai piknik, a szabadság beteljesítésének tettévé válhatott. Az akkori ellenzéki pártok, a debreceni és a soproni fiatalok „Bontsd és vidd” akciója több száz NDK-s állampolgár határáttörése révén a XX. század végi európai történelem egyik legjelentősebb eseményévé vált. Szervezői közül még ma is sokan köztünk vannak, akiknek ma is köszönetet kell mondanunk a szabadság melletti elszántságukért, bátorságukért, kiállásukért.

A határáttörés a vasfüggöny múlandóságán túl az emberek szabadságát, alapvető jogait korlátozó diktatúrák által emelt falak múlandóságára, a zárt határok, a posztsztálini korszak múlandóságára mu-

tatott rá; az emberek szabadságvágyának elemi megnyilvánulása volt a nagypolitika taktikus lépései, olykor kényszereselekvései sorában és az egyre jobban recsegő-ropogó, tarthatatlan rendszerben. A csak néhány órára megnyitott határt az esemény után újból lezárták, de az évtizedekig ránk kényszerített kommunizmus embertelen rendszeréből való megszabadulás lehetőségének, a szabadságjogok érvényesíthetőségének élménye visszafordíthatatlan teret nyert, és a beteljesedett szabadságélmény erejéből tovább táplálkozott. Ezért is mondhatjuk, hogy az esemény történelmi jelentősége '56-hoz mérhető.

A páneurópai piknik és határáttörés felgyorsította az azt követő folyamatokat. Az NDK-soknak hamarosan megnyíltak a határai - mert nem ugyanakkor nyíltak meg, tisztelt képviselőtársaim -, és mindez a német újraegyesítéshez, Európa egyesüléséhez, majd a határok végleges eltűnéséhez vezetett. Sopron, a leghűségesebb város így lett aztán a szabadság városává.

Tisztelt Képviselőtársaim! A történelmet egyes emberek bátor lépései írják, mondta Angela Merkel a 20. évfordulón a helyszínen tartott ünnepi beszédében. Az idei 25. évforduló erősítsen meg minket, magyarokat minden olyan bátor ország- és nemzet-erősítő lépésünkben, amely további megerősödésünket és felemelkedésünket szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy megtisztelik Sopront, a leghűségesebb várost és a szabadság városát azzal, hogy a 25 éves évfordulón részt vesznek. És, tisztelt Ház, bízom abban is, hogy a kormány maga is magas szinten képviselteti magát a 25 éves évfordulón.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps.*)

ELNÖK: Ismét Szijjártó Péter államtitkár úrnak adom meg a szót.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A vasfüggöny lehullásának 25. évfordulója jó alkalmat ad arra, hogy megemlékezzünk arról, hogy a szabadságszerető magyar és közép-európai emberek milyen fontos szerepet játszottak a modern Európa történelmében. A közép-európai emberek, köztük a magyarok hosszú szabadságharcai végül is a kommunista diktatúrák bukásához vezettek, és ez valóban megnyitotta az utat Európa újraegyesítése előtt.

Azt gondolom, itt helye van az egyenes mondatoknak, tisztelt képviselő úr, ezért itt, a Magyar Országgyűlés ülésén is le kell szögeznünk, hogy ha a közép-európai emberek és köztük a magyar emberek nem harcoltak volna olyan kitartóan a kommunizmus és a kommunisták ellen, mint ahogyan azt tették, akkor ma nem beszélhetnénk újraegyesült Euró-

párol. És főleg azoknak a nemzedékeknek kell hálásnak lenniük, amely nemzedékek tagjai már 1989 után hagyták el az általános iskolát, akik számára a szabadság, a demokrácia és a béke olyan alapvető értékek, amelyek természetesnek tűnnek, azonban pont ezeknek a nemzedékeknek a figyelmét kell felhívni arra, hogy ezek az értékek nem voltak mindig természetesek, sok embernek évtizedekig kellett harcolni ezekért az értékekért úgy, hogy voltak, akik aztán ezeket meg sem tudták élni.

Tisztelt Képviselő Úr! A vasfüggöny ugyan fizikailag elválasztotta Magyarországot és a magyarokat a szabad világtól, a szabad Európától, azonban mi, magyarok és mi, közép-európaiak akkor is európaiak voltunk, a kommunisták bármennyire is próbálták, nem tudták megszüntetni a nagy európai családhoz való tartozás érzését, egy elektromos vezeték azért kevés lett volna mindehhez.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi, magyarok valóban élen jártunk a kommunisták elleni harcban - 1956 történetét az egész világ ismeri -, és bebizonyítottuk, hogy a magyar nép bátor nép, amely nem tűri a megszállást, és bátran fellép, felszólal az olyan kormányok ellen, amelyek megszállókat és idegen érdekeket képviselnek. *(Novák Előd: És államtitkárnak neveznek ki III/II-es embereket.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar emberek kitartó szabadságharca végül is Magyarországon is a kommunista diktatúra bukásához vezetett. 1989 eseményei világosan mutatták, hogy a folyamat megfordíthatatlan, és a rendszer bukását sem tudják megúsni. *(Novák Előd: Tasnádi László próbálja.)*

ELNÖK: Novák képviselő úr, duguljon már el, és próbáljon meg uralkodni magán! Parancsoljon, államtitkár úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: 1989-nek azonban volt egy másik fontos üzenete is, mégpedig a szolidaritás és az együttműködés üzenete. 1989-ben ugyanis egész Közép-Európa érezte a változás szelét, csehek, szlovákok, lengyelek, magyarok, osztrákok együtt ünnepték a közös szabadságot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ma is komoly kihívások állnak Európa előtt, még ha nem is olyan jellegű kihívások, mint abban az időszakban, amiről képviselő úr volt kedves itt a Magyar Országgyűlésben megemlékezni. Most másfajta kihívások feszítik a kontinenst és az Európai Uniót, gazdasági, versenyképességi, demográfiai jellegű kihívások, az európai pozícióvesztés a világgazdaságban, illetve a világkereskedelemben. S Közép-Európának itt újra eljön a szerepe, tisztelt képviselő úr, ahogy a közép-európai országoknak, a közép-európai népeknek élen kellett járniuk a szabadság kivívásában és Európa újraegyesítésében, úgy most élen kell járnunk Európa meg-

erősítésében és versenyképességének visszaszerzésében. Közép-Európa azonban akkor lehet erős, ha a minket összekötő kapcsok, a minket összekötő együttműködések erősek lesznek. A jövőben úgy könnyen az európai kontinens, az Európai Unió növekedési motorjává válhatunk, és újra főszerepet játszhatunk Európa megerősítésében.

Tisztelt Képviselő Úr! Nincs erős Európa erős Magyarország és erős Közép-Európa nélkül, mint ahogy nem lett volna egységes Európa a szabadságszerető és a kommunisták elleni harcot felvállaló közép-európai emberek nélkül sem.

Köszönöm szépen, hogy minderre napirend előtti felszólalásában felhívta a figyelmet, és biztosíthatom önt, hogy a magyar kormány megfelelően magas szinten fogja képviseltetni magát az ön által hivatkozott rendezvényen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik részéről: „Miért nem érzékelik, hogy ez mekkora probléma?” címmel. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elvándorlás ma hazánk egyik legnagyobb problémája, fiatalok és kevésbé fiatalok százezrei kényszerülnek arra, hogy külföldön vállaljanak munkát, elhagyják szülőhazájukat és próbáljanak külföldön boldogulni. Hetente jelennek meg a riasztó statisztikai adatok, elemzések, felmérések az elvándorlás mértékéről.

(9.30)

Én csak egyet szeretnék idézni, a Népeségügyi Kutatóintézet néhány hónappal ezelőtti adatát, miszerint rövid távon migrációt tervezők aránya 27 százalék, hosszú távon migrációt tervezőké pedig 28 százalék. Egy kicsit ízelgessük ezeket a riasztó adatokat. Ennek a 18 és 39 év közötti korosztálynak, akik között a felmérés készült, több mint fele, 55 százaléka gondolkodik külföldi életben, gondolkodik abban, hogy elhagyja hazáját. Ha esetleg valakinek ezek a statisztikai adatok nem tűnének reálisnak, akkor a tünetek is azt mutatják, hogy nagyon komoly probléma van. Az elmúlt hetekben számos cikk, újságcikk foglalkozott azzal, hogy a Balatonon például hiánycikk már a tapasztalt vendéglátós. Tudjuk nagyon jól, hogy sok helyen a szakemberek hiánya is nagy probléma, az orvosok hiányáról pedig már nem is beszélek, ez mindannyiunk számára egyértelmű. Nagyon nagy problémáról van tehát szó.

Mielőtt a konkrét kérdésekre rátérnék, néhány alapvetést szeretnék tisztázni, és szeretném ebben

kérni a kormány álláspontját. Az egyik legfontosabb kérdés az elvándorlás témakörében, hogy mikor is gyakorol végre önkritikát a kormány, hogy igenis van felelőssége abban, hogy ilyen szintet ért el az elvándorlás és az elvándorlásban gondolkodók aránya. Nagyon fontos ez, mert önöktől eddig olyanokat hallottunk, hogy meg kell érteni az idők szavát. Sőt, azt is elmondták, hogy kalandvágyból mennek el a fiatalok és a kevésbé fiatalok, mert ez motiválja őket. Ezzel szemben úgy gondolom, a szomorú valóság az, hogy ma már szinte az nevezhető kalandvágnak, ha valaki itthon próbál fiatalként boldogulni, olyan helyzetet alakítottak ki önök Magyarországon.

És nagyon fontosnak tartom azt leszögezni, hogy az önkritika nem a Jobbik számára fontos. Rég túl vagyunk már ezen a presztízskérdésen. Azért tartom én ezt egy fontos, alapvető kérdésnek, mert mindaddig, amíg nem vallják be, hogy igenis, önöknek is van felelősségük ebben a helyzetben, addig kérdéses, hogy elindulnak-e egyáltalán azon az úton, ami a megoldást jelentheti, ami azt jelentené, hogy lehessen csökkenteni ezt a hajlandóságot, hogy minél több fiatal és kevésbé fiatal hazatudjunk hozni.

A másik alapvetés pedig, amit szeretnék tisztázni, hogy mikor fogják végre a súlyának megfelelően kezelni ezt a kérdést. Ez, ugye, összefüggésben van az első alapvetésemmel, de úgy gondolom, ezt is fontos tisztáznunk. Ugyanis látni kell, hogy ez a kérdés messze túlmutat a személyes problémákon, azoknak a problémáján, akik el kényszerültek menni Magyarországról. Hiszen a nemzetünk jövője szempontjából ez egy nagyon fontos, égető kérdés. Nem mindegy, hogy fenntartható lesz-e a nyugdíjrendszer, nem mindegy, hogy a demográfiai válság hogyan alakul. Tudjuk nagyon jól itt is a riasztó adatokat. Nem mindegy, hogy lesz-e értelmisége még ennek az országnak, szakmunkásokról nem is beszélve.

Ebből a szempontból nagyon fontosnak tartom, hogy önök a súlyának megfelelő módon kezeljék ezt a kérdést. Szinte minden törvényjavaslat esetén, minden felszólalásuk esetén hangsúlyozzák, hogy milyen lépéseket terveznek annak érdekében, hogy hazahozzák a külföldre vándorolt fiataljainkat. Nagyon fontosnak tartanám ezt a kérdést, sajnálom, hogy eddig nem került erre sor. És önöktől szinte nem is hallani erről a problémáról, úgy tekintenek erre a problémára, mintha nem is létezne, és csak az ellenzéknek lenne ez egy hóbortja (*Az elnök csejget.*), hogy mi ezt időnként felvetjük, és felnagyítva előadjuk. Közben pedig a riasztó statisztikai adatok a mi komoly problémafelvetésünket igazolják.

Azt is szomorúnak tartom, hogy az új ciklusnak új reményekkel vágtunk neki, bízunk benne, hogy majd önök ezzel a problémával fognak foglalkozni, ehelyett azt láthattuk, hogy ismételtelen csak szinte kizárólag a saját problémáikkal foglalkoztak. Az önök érdeke volt, hogy megváltoztatták Budapesten az

önkormányzati választási törvényt, ezt diktálta az önök érdeke. De azt is láthattuk, hogy a házszabályt is rögtön módosították annak érdekében, hogy önöknek mindenképpen meglegyen a kétharmaduk. Csak éppen, mondjuk, ezekkel a fiatalokkal és kevésbé fiatalokkal nem foglalkoztak. Pedig nagyon fontos lenne.

Fontos lenne például beindítani a bérlakásprogramot, ami régi pontja a Jobbiknak, és többen is követeltük már ezt az Országgyűlésben, ami megoldhatná ezeknek a családoknak, ezeknek a fiataloknak az önálló életkezdéshez szükséges lakásproblémáját. Fontos lenne a felsőoktatás finanszírozásának növelése, ugyanis manapság nagyon sokan azért mennek külföldre, mert ott ingyen tudnak tanulni, itt pedig az állami helyek szűkös száma miatt nem tudják ezt megtenni. Pedig érdekes módon még egy OECD-tanulmány is rávilágított arra, hogy a felsőoktatás finanszírozása busásan megtérülő befektetés az állam számára, konkrétan, tényekkel támasztják alá, hogy megközelítőleg 25 ezer dollár kiadást jelent ez az államnak, és adó és járulék formájában, sokéves összevetésben 275 ezer dollár bevételt hoz az államnak. Ez tehát nagyon is megtérül.

Kérdés tehát (*Az elnök csejget.*), hogy mikor fognak önkritikát gyakorolni, mikor foglalkoznak a kérdés súlyának megfelelően ezzel az elvándorlással, és mikor tesznek konkrét lépéseket.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Czomba Sándor államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Szomorú lennék, ha a magyar kormány az ön interpellációjából hallana először erről a problémáról, és természetesen valóban komoly probléma az, amit ön a Ház elé hozott. De engedje meg, hogy néhány alapvetést elmondjak, azért, hogy tisztán lássunk a migrációval, kivándorlással kapcsolatban.

Először is, senki nem tudja megmondani azt, hogy Magyarországról az elmúlt években vagy évtizedekben hány ember migrált. (*Dr. Staudt Gábor közbeszól.*) Ezt azért fontos tisztázni, és mindjárt részletezem is konkrétan, hiszen a KSH az egy éven belüli mozgásokat látja. A KSH adatai alapján valóban 2010 és 2014 között 50 ezerről 100 ezerre növekedett az egy éven belüli migránsok száma. De 2013 októbere óta ez a szám stagnál, 1-2-3 ezerrel pluszban vagy mínuszban van. Tehát magyarul, az éven belüli migrációs folyamatokat sikerült megállítani.

A másik, ami nagyon lényeges kérdés a migránsokkal kapcsolatban, hogy nem elsősorban nem a szegénység előli menekülés az alapvető probléma,

hanem elsősorban az a gond, a fogadó államok munkaerőhiánnyal küzdenek (*Az elnök cseppet.*), és a kivándorlást elsősorban ez generálja, ez motiválja. Hogy mit tesz, mit tehet a mindenkori kormány a migrációs folyamatokkal kapcsolatban? Ugye, említette ön az előbb a szakemberhiányt, hogy a Balatonnál nem találni embereket. Valóban, Magyarországon az a kettősség, hogy 400-500 ezer regisztrált álláskereső van, ugyanakkor 60-70-80 ezer üres álláshely van betöltetlenül minden egyes hónapban, ez komoly problémákra hívja föl a figyelmet. Többek között arra, hogy nincs kapcsolatban a végzettség, a megfelelő képzettség és a regisztrált álláskeresők helyzete. A döntő többségük alacsony iskolai végzettségű, gyakorlatilag 8 általánossal vagy még azzal sem rendelkeznek. Ezek nagyon lényegesen befolyásolják a foglalkoztatáspolitikai eszközrendszert.

Arra is szeretném azért föl hívni a figyelmét, tisztelt képviselőtársam, hogy az elmúlt időszakban, '92 óta először, az elmúlt fél évben 4 millió fölé ment a foglalkoztatottak száma Magyarországon, és 8 százalék alá esett a legutóbbi statisztika alapján a munkanélküliségi ráta. Úgy tűnhet, hogy ennek nem sok köze van a migrációhoz, de azt gondolom, meghatározó jelentősége van, hiszen ha Magyarországon a mindenkori kormánynak köszönhetően olyan gazdasági, foglalkoztatáspolitikai és társadalompolitikai folyamatok indulnak meg, amelyek ezt a migrációt lassítják, adott esetben visszafordítják, akkor, azt gondolom, jó úton járunk ebben a tekintetben. Tehát a súlyának megfelelően kezeljük ezt a problémát. Nyilván az, hogy a kormányzaton belül nincs egy államtitkárság, amely kifejezetten csak ezzel foglalkozik, nem jelenti önmagában azt, hogy ezt a problémát ki-ki a maga területén a megfelelő súllyal ne tudná kezelni.

Itt a statisztikai adatokban ön hivatkozott a létminimumra, illetve a megélhetési küszöbre. A létminimum és a minimálbér közötti különbség valóban jelentős Magyarországon, és ez is nagyon fontos eleme a migrációs folyamatoknak. 2013-ban egy fordulat következett be ezen a területen is, gyakorlatilag folyamatosan csökken az olló a létminimum és a minimálbér között. (*Novák Előd közbeszól.*) De arra szeretném föl hívni a figyelmet, hogy azt, amit elődeink csináltak, hogy úgy emeltek minimálbért, úgy emeltek béreket Magyarországon, hogy egyébként hitelt vettek fel, és nem értelmes gazdasági tevékenység volt mögötte, ezt a súlyos hibát a mostani kormány nem akarja és nem is fogja elkövetni.

Tehát nekünk az a célunk, az az érdekünk, hogy a gazdaság növekedésével, a gazdaság élénkülésével a minimálberek nőjenek. A minimálbér növekedésével az összes többi bér is növekszik, ugye, a tololhatást ismerjük, és ennek hatására a végeredmény az, hogy Magyarországon érdemes lesz nemcsak szakmai szempontból, hanem anyagi szem-

pontból is itt tartózkodni. Azzal pedig nincs baj, hogy azok, akik külföldön vannak átmenetileg, ideiglenesen, tapasztalatot szereznek. Azzal valóban gond van, ha valaki hosszú távon, esetleg egész életre tervezi az életét külföldön. Nekünk az a dolgunk, illetve a mindenkori magyar kormánynak az a dolga, hogy olyan társadalompolitikai és gazdaságpolitikai folyamatokat generáljon, amelyek megállítják a migrációt, és hazahozzák azokat a fiatalokat vagy idős embereket, akik korábban a külföldet választották.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

(9.40)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóbiás József képviselő úr, az MSZP részéről: „A tavaszi ülészak margójára” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Két hónappal ezelőtt a parlament megalakulásakor Kövér László házelnök egy kiszámíthatóbb, nyugodtabb, a kormányzást kontrollálандóbb, lassabb és kíméletesebb törvényhozást ígért.

A miniszterelnök kétharmados parlamenti többsége nevében a háromharmad társadalmához kívánt szólni és az ő politikáját a nemzet egészére kívánta megvalósítani.

Áder János köztársasági elnök úr, idézem: „25 év múlva az akkori Országgyűlés tagjai ne pironkolván álljanak a nemzet ítélőszéke előtt, magyarázva, hogy a jólét ügyében miért is nem tudtak élni a szabadság adta lehetőségeikkel.” A szabadság az az önrendelkezés, a saját sorsáról való döntésnek a lehetősége. Az elmúlt két hónap parlamenti működése viszont azt igazolja, hogy az önrendelkezéssel, kvázi a szabadsággal csak önök akarnak élni. De a közjót nem kívánja szolgálni az eddig elfogadott törvények egyike sem. Ha megnézzük a törvényalkotás menetét, az új házszabály, egyéni képviselői indítványok tömkelegében elfogadott törvények azonnali módosításában öltének testet; ha egy államtitkár, aki előterjesztője egy törvénynek - L. Simon László úrról beszélek -, maga nem tudja, hogy milyen törvényt nyújtott be, és neki úgy mond majdnem egy ilyen kvízműsorban kell telefonos segítséget kérnie, hogy mi is az, amit lehetne erről dönteni, arra azt kell mondanom önöknek, hogy méltatlan, és szembe megy mindazzal, amit a fent említett közjogi méltóságok megfogalmaztak e Ház falai között.

A paksi hitelszerződést úgy fogadták el, hogy a mai napig nem tudjuk, hogy van-e hatástanulmány vagy nincs. A bíróság azt mondja, hogy nem tud dönteni, mert nem ismert általa a hatástanulmány. A fejlesztési miniszter, Seszták Miklós pontosan tudja,

hogyan van, csak nem hajlandó senkinek megmutatni. Az oktatási törvényt úgy módosították a közjó érdekében hivatkozva, hogy elvették a tudás autonómiáját. Nem az intézményeket, a szabad gondolkodás autonómiáját vették el.

És megérkeztünk egy másik gyöngyszemhez, ez a reklámadó bevezetése; már említettem államtitkár úr zseniális önálló mozgását a média terében. De azért egy dolog legyen világos: nem gazdasági érdekek motiválják önöket, hanem kizárólag politikai szempontok alapján hoznak meg törvényt, majd rájönnek, hogy hibáztak, mert nem tudják eldönteni, ki legyen a nyertese, ki legyen a vesztese, ezért most benyújtottak még egy módosítót, hogy talán még legyenek vesztesek a kisvállalkozások is. Legyen vesztes az, aki még bizonyos internetes felületen vagy egy szabadkereskedelmi média világában önálló gondolatokat akar megfogalmazni. Nota bene, ha még a kormányra is kritikát mer mondani, az meg egyenesen főbenjáró bűn, legott egy törvényt kell hozni, hogy meg ne szólalhassanak.

A választási törvényről már volt szó e Ház falai között. Ha az a közjót szolgálja a fővárosban, hogy három hónappal a választások előtt önök módosítanak csak a saját maguk érdekei szerint egy törvényt, tiszteletben tartva vagy megfigyelve, hogy hogyan zajlottak az áprilisi és a májusi választások, arra azt kell mondjam, hogy nem az a kérdés, hogy hogyan lejt a pálya az ellenzék irányába: az a kérdés, hogy nem a közjót szolgálja, csak kizárólag az önök hatalmi érdekeit.

Ma Magyarországon - végezetül - mindenki áfát fizet. Aki a boltban vásárol, aki terméket vásárol, mind megfizeti az áfát. Viszont önök hoztak egy olyan jogszabályt, hogy vannak kivételek, de ez már nem egyedi, mert az elmúlt négy évben többször is megtették ezt, de az mégiscsak vérlázító, hogy miközben közjóra hivatkozva törvényeket nyújtanak be a Háznak, eközben a szerencsejáték ügyében már kijelölt bizalmasoknak - Andy Vajna és cégtársai - a megnyert koncessziók után most már még áfát sem kell fizetniük a szerencsejáték-bevételek után. Ezt tudták önök az elmúlt két hónapban mindazon közjogi méltóság által megfogalmazott értékek szerint végrehajtani. Nincs út arra, amit önök az elmúlt négy évben tettek.

A közjó szolgálata ellenzékben is felelősség, ezért minden olyan kérdés, legyen a hazai állami vállalatok adójáról szó, legyen az élelmiszer áfájának csökkentéséről szó, legyen a paksi hitelszerződés megismeréséről szó, ez mind a közjót szolgálja. Térjenek vissza a közjogi méltóságaik által megfogalmazott elvekhez és értékekhez! Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondolom, ez egyfajta pártelnökjelölti beszéd is volt Tóbiás képviselő úr részéről itt a parlamentben. És valóban érdemes összevetnünk, hogy mit csinált az ellenzék egyik pártja, az MSZP a tavaszi ülészak alatt, és mit csinált a kormány, mivel foglalkozott.

A kormány az ország ügyeivel foglalkozott, elsősorban itt a parlamentben, míg az MSZP a saját pártügyeivel foglalkozott, elsősorban a személyi ügyeivel foglalkozott, erről szóltak a hírek. Míg az áprilisi választás ebben a tavaszi ülészakban vagy ennek az ideje alatt a Fidesz-KDNP számára egy másodszori kétharmados bizalmat jelent itt a parlamentben, addig az MSZP számára egy vereséget a kormánypartoktól, a májusi választás pedig vereséget jelent a saját ellenzéki kihívóitól, ellenzéki egyéb partoktól is, míg a Fidesz-KDNP számára a májusi választás egy európai rekordot jelentett kormányoldalról elért választási eredményekben.

Ami az MSZP véleményét illeti az ön által felhozott kérdésekben, például Paks ügyében, egy 180 fokos fordulatot láthattunk, hiszen míg korábban többször is támogatták a paksi bővítést, utána, amikor már nem egy szocialista pénzkifizetőhellyé vált, hiszen az ön frakciójában is sokan ülnek, akik elég jól éltek a paksi megbízásokból, azután hirtelen nem támogatta a Szocialista Párt már a paksi bővítést. Bár ő maga sem tudott pontos indokot adni arra, hogy míg korábban mellette volt a bővítésnek, utána miért nem támogatta azt. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Az MSZP mind a mai napig adósa a közvéleménynek azzal a magyarázattal, hogy miért változtatta meg az ellenkezőjére a paksi véleményét.

Én úgy gondolom, az oktatás autonómiáját nem kell félteni, legalábbis a Fidesz-KDNP-kormánytól nem kell félteni. A szocialisták akkor kiáltanak autonómiába való illetéktelen beavatkozást, itt az előbb is az egyetemek ügyében, amikor a Magyar Rektori Konferencia leköszönő és leendő vagy most már hivatalba lépett elnöke is azt mondta, ez egy olyan rendszer, amelyik valóban csökkenti a felelősségét a rektoroknak, jobban tudnak a tudományos, oktatási kérdésekre koncentrálni, és próbáljuk ki ezt a kancellári típusú rendszert, próbáljuk ki, hogy a kancellárok mellett jobban működnek-e az egyetemek. De ők nem kiabálnak autonómiába való beavatkozást. Nem tudom, milyen alapon teszi ezt a Szocialista Párt, ha maguk a rektorok nem fogalmaznak meg ilyen vádat.

A közteteherviselés rendszerének átalakításával kapcsolatban a mai MSZP-felszólalás szinte megismétli a három és fél évvel ezelőttiakat. Akkor a bankadóra mondták ugyanezt, most a reklámadóra mondják ugyanazt. Mi úgy gondoljuk, hogy azok az

ágazatok, amelyek profitot termelnek, hozzá kell hogy járuljanak a közteherviselés rendszeréhez. Kezdtük a bankokkal, most már 13 európai országban van így, folytattuk a biztosítótársaságokkal, energetikai cégekkel, kereskedelmi láncokkal, és egészen most folytattuk a reklámadó tekintetében azokkal a cégekkel, amelyeknek nagyon nagy reklámbevétele volt. Én úgy gondolom, hogy ez így igazságos.

Az önkormányzati választási rendszerrel kapcsolatban szerintem az ilyesfajta választás előtti gyors időtartam miatt a Szocialista Párt nem igazán élhet kritikával, hiszen 1994-ben ennél sokkal nagyobb átalakítást, sokkal szűkebb határidő alatt vitt véghez. Én úgy gondolom, ha önkritikát akarnak gyakorolni, akkor talán akkor kellett volna felszólaljanak ezzel szemben.

Ha viszont megnézzük, hogy a kormányoldal jogalkotása mit hozott Magyarországnak, akkor azt láthatjuk, hogy a pedagógusok bére 2002 óta, 12 évnél adósságot letornászva, végre emelkedik több mint 30 százalékkal. Azoknak a bére, akik az egészségügyben dolgoznak ápolóként vagy háziorként vagy más módon, szintén emelkedett, vagy hozzájárulást kaptak a saját költségeikhez; a legkisebb keresetű rendőrök bére szintén emelkedett ebben az évben. A családi típusú adózás immáron ettől az évtől kezdve kiterjed a járulékokra is. Ennek megvannak a következményei a demográfiai számokban is, hiszen a következetes családpolitika eredményeként már 3 százalékkal nőtt a gyermekvállalások száma, aránya. A gyed extra szintén ettől az évtől kezdve lépett életbe, és segíti azokat, akik munka mellett szeretnének gyermeket vállalni, vagy egyetem után, fiatalon szeretnének gyermeket vállalni. A foglalkoztatottság szintén rekordmagas, az infláció rekordalacsony. Ha ön a közjó szolgálatát hiányolja és ezeket a számokat látja, akkor azt hiszem, hogy igencsak szégyenkezhet a korábbi szocialista kormányok nevében, hiszen azok ennek a közelébe sem értek ilyen mértékben.

Szintén azt hiszem, hogy társadalompolitikában, a közjó szolgálatában igencsak lekörözte többszörösen a Fidesz-KDNP a nyugdíjasokkal kapcsolatban is az MSZP-t, hiszen ott a 13. havi nyugdíj elvételére emlékezhetünk, itt pedig a nyugdíj reálértékének az emelkedésére, úgy, hogy mellette még, ahogy mondtam, az infláció is rekordalacsony volt, tehát a nyugdíjasok kiadásai is csökkentek.

(9.50)

De csökkentek a rezsicsökkentés révén is nyilván nagymértékben, amelyet csak a Fidesz-KDNP véd meg Magyarországon és külföldön egyaránt. És az egyik legfontosabb kérdés, a devizahitelezés kérdése pedig most fekszik a parlament asztalán (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret*

leteltét.), ma döntünk róla, pedig mennyivel egyszerűbb lett volna, ha már nyolc évvel ezelőtt az MSZP megakadályozza ennek a problémának a kialakulását. Ennyit a közjó szolgálatáról. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Rogán Antal következik, a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője: „Közös dolgainkról” címmel. Képviselő úré a szó.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Három, három és fél hónap múlva, valamikor októberben, amikor a köztársasági elnök úr ki fogja tűzni az időpontját, Magyarországon önkormányzati választások lesznek. Immár a harmadik választás ez a 2014. esztendőben, harmadszor mondhatnak ítéletet a magyar politikai pártokról, azok politikusaikról a magyar választók. Kétszer ez már megtörtént, áprilisban és májusban, április 6-án és május 25-én.

Tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, önök ezen a két választáson gyakorlatilag elégtelent kaptak a választóktól, és azt kell hogy mondjam most visszanezve az elmúlt két hónapra, illetve akár a mai parlamenti felszólalásokra is, ennek lehet, hogy oka van. Mert érdemes megnéznünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi volt az oka annak, hogy inkább a kormányzó pártokat választották a választók mind a két választáson. Nyilvánvalóan ennek az egyik legfontosabb oka az volt, hogy az elmúlt négy esztendőben sem, és azt gondolom, mi a jövőben sem fogunk megijedni sem a multiktól, sem a bankoktól, és ha kell, akkor a multikkal és a bankokkal szemben is mindig a magyar családok oldalára állunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor ma itt a parlamentben egy zárónapot tartunk, akkor azt gondolom, szintén érdemes hangsúlyozni, hogy melyek azok a valóban fontos témák a választók számára, amelyekben elvárják azt, hogy az ő oldalukra álljunk, és nekünk mind októberre, mind a következő hónapokra itt van határozott üzenetünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma a parlament előtt fekszik az a törvény, amelyben a devizahiteleseknek szolgáltatunk első lépcsőben igazságot a Kúria döntését követően, és azt gondolom, világossá tettük az elmúlt napokban is, hogy mi minden alkalommal figyelünk és odaállunk a magyar családok mellé, ha megpróbálnak egy újabb bőrt lenyúzni róluk, akár például a bankok. Az elmúlt napokban ugyanis pontosan ez történt, amikor láttuk, hogy miközben a parlament tárgyalja a devizahitelek megoldásáról és kivezetéséről szóló törvényjavaslatot, aközben, tisztelt képviselőtársaim, egyes bankok a következő három hónapban is kamatot szeretnének emelni, azaz egy újabb bőrt szeretnének lenyúzni a deviza- és a forinthitelesekről egyaránt.

Nem véletlenül nyújtottuk be azt a módosító indítványt a parlament elé - és kérek mindenkit, hogy ezt a ma futó törvényekkel együtt szavazzuk meg -, amelyik arról szól, hogy megtiltjuk a kamatemelést a következő hónapokban a bankok számára, hiszen a korábbiak is tisztességtelenek voltak, azokat is vissza kell majd fizetni a megfelelő bírásági eljárások után. Nyilvánvaló, hogy nem fogjuk engedni, hogy a következő hónapokban még egy újabb bőrt próbáljanak meg lenyúzni az emberekről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ilyen az a másik üzenet is, amit egy parlament elé került, és még ma, a tavaszi ülészakon első körben megvitatásra kerülő törvény tükröz, amit Németh Szilárd képviselőtársam nyújtott be, ami a rezsicsökkentés folytatását foglalja magában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években itt nagyon komoly eredményeket értünk el. Magyarországon 2014-ben is folytatódik a rezsicsökkentés, elvégre szeptemberben és októberben újabb árcsökkenések lesznek. Szeptemberben csökkenni fog majd a villamos energia fogyasztói ára, októberben pedig csökkenni fog a távhő fogyasztói ára. Mindegyikről korábban döntöttünk, és ezeket a döntéseket következetesen végig is fogjuk vinni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a törvényjavaslatban, amit Németh Szilárd képviselőtársam benyújtott az Országgyűlés elé a Fidesz- és a KDNP-frakció teljes támogatásával, ismét a magyar családok mellé állunk, a multi-, illetve a nagyvállalati érdekekkel szemben. Mert olyan fogyasztói jogokat próbálunk megvédeni, hogy ne csak az áron keresztül, hanem különféle mondvacsinált szolgáltatásokon keresztül se tudjanak újabb és újabb bőrt lenyúzni az emberekről.

Én azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezek a valóban fontos közügyek. Arra kérem önöket, hogy ezek mellé álljanak oda. Álljanak mellénk, amikor a bankokkal szembeszállunk a családok érdekében, vagy amikor a rezsicsökkentésért harcolunk, és azt próbáljuk megvédeni akár az Európai Unióban vagy éppen a különféle magyar bírói fórumokon, illetve a jogszabályok alakításában. Ha ezt teszik, akkor azt gondolom, hogy a választók számára is tudnak pozitív üzenetet küldeni. De ha folytatják az elmúlt hónapok politikáját, ami azonos az elmúlt négy esztendő önök által folytatott politikájával, akkor azt kell mondjam, tisztelt képviselőtársaim, ne számítsanak jobb osztályzatra.

Mi azt fogjuk folytatni, amit elkezdünk. Azt fogjuk tenni, amit az elmúlt években is következetesen tettünk: meg fogjuk védeni a devizahitelesek és a forintHITELESEK is a bankokkal szemben, és kiállunk a rezsicsökkentés mellett, megvédjük a rezsicsökkentést, és folytatni is fogjuk azt. Ez a mi üzenetünk a választók számára az októberi önkormányzati választásokra.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban így van, a Fidesz-KDNP-kormány folytatja azoknak a károknak a helyrehozatalát, amiket a szocialista kormányok végeztek 2002 és 2010 között. Így vagyunk az államadóssággal, hiszen a szocialisták jelentősen növelték az államadósságot; a Fidesz-kormány az jutott, hogy megállítsa az államadósság növelését és csökkentse.

Így vagyunk a költségvetési deficittel is, hiszen a szocialisták nyolc év alatt egyszer sem tudták elérni az Európai Unió által elvárt 3 százalékos hiányszintet; míg a Fidesz-kormány az jutott, hogy az országot kihozza a túlzottdeficit-eljárásból, és az ország költségvetése egyensúlyba kerüljön.

De így vagyunk az állami tulajdon elherdálásával is, hiszen a szocialistáknak az jutott, hogy ők privatizáljanak, eladjanak; míg a Fidesz-kormány az állami tulajdont, a közszolgáltatói tulajdont visszavásárolja.

És bizony, így vagyunk az energiaárakkal is, hiszen a szocialista kormányoknak az jutott, hogy emeljék tízszer-tizenötször duplájára-háromszorosára a gáz, a villamos energia árát; a Fidesz-kormány az jutott, hogy csökkentse ezeket, és a háztartásoknak, az embereknek jobba tegye ezáltal az életét.

A legfontosabb és a legnagyobb horderejű kérdés, amely az egész társadalmat és az egész gazdaságot nyomasztja, az a devizahitelek kérdése. A szocialistáknak az jutott, hogy 800 ezer családot hozzanak olyan helyzetbe a felelőtlen devizahitel-öszöntéssel, amely nagyon nehézé tette az emberek életét; a Fidesz-kormány pedig az jutott, hogy ezt a társadalmi problémát megállítsa, rendbe hozza és helyrehozza, és kihozza az országot a devizaadósságból, kihozza a családokat ebből a nagy nehézségből.

Miért is van az, hogy még nem alakult meg két hónapja a parlament, de én úgy vélem, hogy mégis a mai napon a négyéves ciklus egyik legnagyobb horderejű döntését fogja hozni a parlament ezáltal, hogy megkezdi a devizahitelek sorsának rendezését, illetve folytatja és az ősz folyamán a második ütemben kivezeti a devizahiteleket a magyar piacról, a magyar gazdaságból? Mi is teszi ezt lehetővé? Az teszi lehetővé, hogy egy folyamatos kormányzás van, hogy a Fidesz-KDNP-kormánytöbbség újra megkapta a választópolgárok bizalmát, és egy hosszan előkészített döntéssorozat eredményeként jutunk ide, hogy ma az Országgyűlés törvényt hozhat a devizahitelek sorsának rendezéséről.

Miért is van az, hogy a választópolgárok kétharmados többséget adtak annak a kormánytöbbségnek, amely magára vállalta ennek a társadalmi problémának a rendezését, és nem pedig annak a kiterjesztését, amit a szocialista kormányok tettek? Én csak említeném, hogy a kormány első intézkedésével 2010. július 10-től már korlátozta a devizaalapú jelzáloghitelek értékesítését, tehát már 2010-ben elkezdődött ezen súlyos probléma rendezése.

A további lépések mindenki számára ismertek: a kilakoltatási moratórium, a késedelembe lévő hitelek kedvezményes átváltása, a végtörlesztés, az árfolyamgát, a Nemzeti Eszközkezelő lehetősége, végül a devizahitel-kiváltáshoz a kisebb lakásokba való költözéshez igénybe vehető kamattámogatás. Összesen eddig is mintegy 412 milliárd forint támogatásban, juttatásban részesültek már ezáltal a devizahitelesek, amelynek a háromnegyed részét a bankok vállalták magukra.

(10.00)

Végre célegyenesbe jutott a kérdés megoldása. Ennek az első lépése a Kúria jogegységi döntése alapján ma törvény formájában is meg fog jelenni. Azt gondolom, hogy ezzel mind a kormány, mind a magyar Országgyűlés várhatóan nagy többsége jelzi és üzeni a társadalom számára, hogy megkezdődött a devizahitel-probléma végleges felszámolása.

Arra kérünk mindenkit a parlamentben, hogy a mai napon ezt a történelmi jelentőségű törvényjavaslatot (*Az elnök csenget.*) szavazatával támogassa. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Szabó Sándor MSZP-s, Kiss László MSZP-s, Bangóné Borbély Ildikó MSZP-s, Kepli Lajos jobbkios, Lukács László György jobbkios, Ander Balázs jobbkios, Szél Bernadett LMP-s, Ikotity István LMP-s, Demeter Márta MSZP-s, Hegedűs Lorántné jobbkios és Szelényi Zsuzsa független képviselő asszonyok, illetve képviselő urak.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a kormány nevében Semjén Zsolt miniszter úr az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés **rendkívüli ülésének összehívását** kezdeményezte a mai napra. Levelének mellékletében megjelölte mindazokat az előterjesztéseket, amelyeknek megtárgyalását kezdeményezi. Ezt a honlapon megismerhetik.

Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés idő-

tartamára, a felszólalási időkeretekre, a vezérszónoki felszólalásokra elnöki jogkörben terjesztetem elő javaslatomat.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság **házsabálytól való eltérésre** tett javaslatot, amelyet ma délelőtti ülésén pontosított. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse ezt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság javaslata a határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérésre:

A Házbizottság az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II.24.) számú országgyűlési határozat 65. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogköre alapján az alábbi javaslatokat teszi az Országgyűlésnek. Az Országgyűlés az Alkotmánybíróság tagjait jelölő eseti bizottság létrehozásáról szóló H/536. számú határozati javaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy a képviselőcsoport vezetője módosító javaslatot a határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérést elrendelő döntés meghozatalától számított egy órán belül nyújthasson be; a határozati javaslat vita nélküli elfogadására ma kerüljön sor.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség.

Bejelentem, hogy a Fidesz-frakció kezdeményezte, hogy a mai ülés napirendje is egészüljön ki ezzel az indítvánnyal, erről azonban nem határozunk, mivel a házbizottsági konszenzussal előterjesztett házsabálytól való eltérés ezt az elemet is tartalmazza.

Kérdezem a tisztelt Házat, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Megállapítom, hogy a Ház 170 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül a házsabálytól való eltérést elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra és a személyi javaslatokról történő döntésre ma a szavazások körében utolsóként kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egyes törvényeknek a belügyminiszter feladat- és hatáskörével összefüggő módosításáról szóló T/464. számú törvényjavaslat általános vitájának megkezdésére, illetve lezárására a T/467. számú törvényjavaslat összevont vitájának lezárását követően, harmadik napirendi pontként kerüljön sor, amennyiben a T/467. számú törvényjavaslat összevont vitájának lezárására 13 óra előtt, megfelelő időben sor kerül, azzal, hogy ha a T/464. számú törvényjavaslat általános vitája 13 óráig nem zárul le, annak folytatására és lezárására a mai napon a határozathozatalokat követően első napirendi pontként kerüljön sor. Ha a T/467. számú törvényja-

vaslat összevont vitájának lezárására 13 óra előtt, megfelelő időben nem kerül sor, a T/464. számú törvényjavaslat általános vitájának lezárására a mai napon a határozathozatalokat követően első napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezt követni tudta és egyetért vele, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A látható többség a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány előterjesztőként azt kezdeményezte, hogy amennyiben az egyes törvényeknek a belügyminiszter feladat- és hatáskörével összefüggő módosításáról szóló T/464. számú törvényjavaslat általános vitájának megkezdéséig nem érkezik módosító javaslat, az Országgyűlés döntsön a törvényjavaslat elfogadásáról. Erről most vita nélkül határozunk. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Most a **napirendi ajánlás egészéről** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbiekből elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzunk! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következik a **Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsön-szerződéseire vonatkozó jogegységi határozattal kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/465. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Emlékeztetem önöket, a hétfői ülésen az Országgyűlés úgy döntött, hogy a napirendi pontot házsabálytól való eltéréssel tárgyalja. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/465/9. számon, az összegző jelentése pedig T/465/10. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. *(Nagy zaj. - Az elnök szünetet tart.)* Nagyon kérem a képviselőtársaimat, hogy aki nem kívánja a vitát végighallgatni, az lehetőleg gyorsan és csendben hagyja el az üléstermet. Nagyon hálás vagyok.

Megadom a szót Csizi Péternek, a bizottság előadójának.

CSIZI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság megtárgyalta az

előttünk lévő és a devizahitelezés szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bíró törvényjavaslatot, és ahhoz 26 igen szavazattal, 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatokat nyújtott be.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az összegző módosító javaslatok egyrésztől támogatják és tartalmazzák Rogán Antal és Rubovszky György azon indítványát, mely a kölcsönszerződésekhez kapcsolódó elévülési szabályok alkalmazását határozza meg. Ennek értelmében, amíg a felek bármelyikének követelése van a másikkal szemben, addig e követelések elévülése sem kezdődhet meg. Vagyis az elévülés a szerződés megszűnésével indul el.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza továbbá a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatait is. A benyújtott törvényjavaslat szigorú határidőhöz köti a peres eljárások lefolytatását, melyből adódóan valamennyi per egy időben indulna meg és folyna le. Ezért az Országos Bírósági Hivatallal egyeztetve ezen ügyek zökkenőmentes lefolytatásához további pontosítások voltak szükségesek, melyet a jogszabálysövegbe bevezettünk. Célunk továbbra is az, hogy ez év végéig az ügyek lezáruljanak.

Végezetül szeretném felhívni a figyelmet az összegző módosító azon pontjára, amely elejét kívánja venni annak a gyakorlatnak, hogy a Kúria jogegységi határozatát követően kerüljön sor egyoldalú kamat-emelésre, költségemelésre vagy díjemelésre. Amennyiben a mai napon az Országgyűlés elfogadja ezt a törvényt, akkor effajta tisztességtelenségre nem kerülhet sor. Ezért is kérem a képviselőtársaimtól a bizottság nevében, hogy támogassák a törvényjavaslatot és ezáltal támogassák a magyarországi devizahitelesek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány- pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére van lehetőség. Kérdezem, kíván-e valaki élni ezzel. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e felszólalni az államtitkár úr. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Igen. Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, tízperces időkeret áll rendelkezésére.

(10.10)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót, hogy felhívjam a figyelmet arra a törvényjavaslat által előállított jogi konstrukcióra, amelyben a pénzügyintézeteknek, a devizahitelt folyósító vagy más köl-

csőnszerződést kötő pénzügyintézeteknek az állammal szemben kell pert indítania, amikor is vitatják a törvényhozás által tisztességtelennek tartott szerződési kikötéseket, tisztességtelennek tartott vagy egyoldalú szerződés módosításokat. Elsősorban az egyoldalú szerződés módosítások tekintetében az államnak kell megvédenie azt a vélelmet, amelyet a Kúria kimondott, hogy tudniillik az egyoldalú szerződés módosítások a fogyasztókkal szemben megengedhetetlenek voltak, és ezért a szerződés részleges érvénytelenségét eredményezik ezek a pontok. Tehát olyan perekre készülhetnek az állam nevében eljáró jogi képviselők, amelyekben a bíróság előtt a pénzügyintézetekkel szemben a devizahitelek és más kölcsönfelvevők, tehát forinthitelek érdekeit kell az államnak képviselnie. Azt is mondhatnám, hogy igen szép feladat előtt állnak ezek a jogi képviselők, hiszen a közérdeket fogják védelmezni szemben a bankokkal, a közérdeket fogják védelmezni, amely közérdeket itt most az Országgyűlés állapít meg egy törvényben, mégpedig a Kúria döntése alapján megállapít bizonyos feltételeket, bizonyos vélelmeket, amelyeket megdönthetnek persze a bankok. Ez így tisztességes és így fair egy jogállami megoldásként, de ne téveszszék szem elől, ne tévedjünk ebben a kérdésben, valójában ezekben a perekben az alperes, az alperes állam az Országgyűlés akaratát és a közérdeket fogja képviselni. Ez természetesen nem befolyásolja a bíróságokat, a bíróságoknak az ügyet magát jogi valójában kell eldöntenie, és abban csak egy érdekessége, és azt kell mondjam, egy különlegessége ezeknek a pereknek, hogy alperesként a magyar állam fog perben állni.

A benyújtott módosító javaslatok tisztázzák ennek az eljárásnak a részleteit, tehát azt a peres eljárást, hogyan majd a pénzügyintézetek az állammal szemben megpróbálják megdönteni az Országgyűlés által felállított vélelmeket. Ezért speciális eljárási szabályokat, eljárási határidőket kell megállapítania az Országgyűlésnek, ezeket a különleges eljárási szabályokat tartalmazzák a most elfogadandó módosító javaslatok.

Úgy, ahogyan azt a Törvényalkotási bizottság előadója ismertette, a módosító javaslatok egy része arra irányul, hogy a bankok ne tudják érvényesíteni a törvényjavaslat ismeretében már megkezdett egyoldalú szerződés módosításait, hiszen hiába tettek közzé hirdetményt a bankok erre nézve, ha a törvényjavaslat hatálybalépése után ezek a szerződés módosítások nem következhetnek be, a szerződés módosítások nem lépnek hatályba, nem lesznek a szerződés részei. Azt kell hogy mondjam, elsősorban a pénzügyintézetek ügyfeleinek mondom, hogy ezek az egyoldalú szerződés módosításokról szóló hirdetmények a mai döntésünk alapján széttephető papírok. Tehát széttephetik nyugodtan ezeket az egyoldalú hirdetményeket, egyoldalú szerződés módosításokat,

mert ezek nem fognak hatályba lépni, ha az Országgyűlés a mai napon elfogadja a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmüket, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárzó elmondására öt perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen.

Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, túlzás nélkül állíthatjuk, hogy a mai napon történelmi jelentőségű törvényt fogadhatunk el. Nemcsak azért, mert az eddigi mentő intézkedések és törvények betetőzéseként a Kúria döntése alapján hathatós és kézzelfogható segítséget nyújthatunk a bajba jutott devizahiteleseknek, hanem azért is, mert érvényre juttathatunk egy olyan törvényt és törvényi szintre emelhetünk egy olyan filozófiát, amely arról szól, hogy egy hazai pénzügyintézet sem engedheti meg magának, hogy tisztességtelenül viselkedjen az ügyfelekkel, az ügyfeleivel, a magyar emberekkel. Nem engedheti meg magának, hogy az információs és erőfölényével, valamint érdekérvényesítő képességével visszaéljen az ügyfelek rovására, majd álszent módon a felelősséget szétterítve azt állítsa, hogy egy szerződés módosításhoz természetesen mindenki beleegyezésére szükség van, szükség volt. Nem engedheti meg magának, hogy ezt követően trükkök százait bevetve, egyoldalúan módosítsa a feltételeket, emelje a kamatot, emelje a törlesztőrészt, ha gyengül a forint, de elfelejtse csökkenteni, amikor erősödik. Ez az a magatartásforma, ez az a hozzáállás, amelyből a továbbiakban, köszönjük szépen, nem kérünk.

De, tisztelt képviselőtársaim, nem volt ez mindig így. Voltak olyan évek, évtizedek Magyarországon, amikor gondolni sem mertük, hogy a kormánynak, a minket, magyar embereket képviselő kormánynak bármi ráhatása lehetne, lehetett volna a pénzügyintézetekre. Egy olyan érzet élhetett bennünk, hogy a pénzügyi világ, a bankok valami misztikus, az államtól független hatalmat képviselnek, olyan hatalmat, amelyet a kormány is legfeljebb csak óvatoskodó kérelemre emlékeztető módon, egy semmire sem kötelező etikai kódex formájában mer egyáltalán megszólítani. És hogy miért? Talán mindannyian emlékszünk, hogy nem szabad magunkra haragítani a pénzpiacot, nem szabad, hogy a bankok megorroljanak ránk, és így tovább.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem hagyhatjuk, hogy a pénzintézetek riogassanak bennünket, ugyanis még mindig az itt élő emberek pénze fekszik a bankoknál, ugyanis ideális esetben a felállítás úgy néz ki, hogy az ügyfél rábízta a bankra a pénzét, amelyet tisztességesen és a szabályokat betartva felhasználja, forgatja, befektet, hitelez belőle. Nem a tisztességes hasznót vitatjuk el, nem azt kell elvitatnunk, hanem azt állítjuk, hogy itt az ideje, hogy a pénzintézeteink, legyenek azok akár magyar, akár külföldi tulajdonban, fair módon viselkedjenek az emberekkel.

Tisztelt Ház! Ne felejtjük el megemlíteni, hogy a devizahitelek elszabadulása a Gyurcsány-, Bajnai-kormányoknak az egyik legnagyobb bűne. Ebben az időben 140-szeresére nőtt a magyar lakosság devizadóssága, félmillió magyar család otthonára került jelzálog, veszélybe sodorták több százezer magyar család otthonát, megélhetését, létbiztonságát.

Emlékeztetni szeretnék, hogy nem ma kezdődött a devizahitelekkel kapcsolatos törvényhozói munka, számos intézkedést hoztunk a második Orbán-kormány megalakulásától kezdve is. Az otthonvédelmi akcióprogram keretében eddig több mint 500 ezer család jutott valamilyen formában segítséghez, 170 ezren éltek a végtörlesztés lehetőségével, több mint 165 ezren jelentkeztek eddig az árfolyamgát intézményébe, közel 7500-an ajánlották fel ingatlanjaikat a Nemzeti Eszközkezelőnek, míg 150 ezer családnak nyújt érdemi védelmet a kilakoltatási moratórium. 2013. november 5-én kivételes sürgősséggel további intézkedéseket fogadtunk el. A törvény módosítása a folyósításkor 20 millió forint feletti összegű, illetve 90 napot meghaladó késedelembe esett hitelszerződések esetében is megteremtette az árfolyamgátba való belépés lehetőségét. Ezenkívül az Országgyűlés a kilakoltatási moratórium időszakát is április 30-ig meghosszabbította, majd tudják, az új parlament is ezzel kezdte a munkáját.

Most pedig kérem, engedjék meg, hogy emlékeztetőül szóljak a törvényjavaslatról és azokról a módosító indítványokról, amelyekhez mindannyiuk támogatását kérem. A kormány 2014. június 27-én nyújtotta be az Országgyűlésnek a devizahitelek megsegítését célzó első törvényjavaslatot, a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről címmel. A jogalkotó az Alkotmánybíróság felhatalmazásával lép be immár ezekbe a szerződésekbe. A kérdés rendezését a hitelek már régóta várták a kormánytól, amelyhez így már minden jogalapja megvan.

(10.20)

A javaslatnak három pillére van. Ezek közül az első az árfolyamrész kérdése. Itt mérlegelésre nincs lehetőség, a Kúria egyértelműen rögzítette, hogy

semmis az a kikötés, mely szerint a kölcsönt a felvételtkor a deviza vételi, visszafizetéskor a deviza eladási árfolyamán kell számolni. Ennek helyébe a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyama lép. Ez azért fontos, mert ebben a kérdésben nem az egyénnek kell pereskednie, hanem az állam írja elő az átszámítási kötelezettséget. A bankoknak ezt a törvény hatálybalépésétől számított 90 napon belül kell elvégezniük. Az átszámítás jogszerűségét a Magyar Nemzeti Bank mint bankfelügyelet hivatalból ellenőrizni fogja. Az ősszel benyújtandó jogszabálycsomag már tartalmazni fogja az árfolyamrész konkrét elszámolását, vagyis azt, hogyan kell a fogyasztókkal elszámolni.

A javaslat második pillére az egyoldalú szerződésmódosítások ügye. Itt érdemes felidézni, hogy a gazdasági válság időszakában a bankok egyoldalúan emelték a kamatot, a költséget és a díjakat. Az egyoldalú szerződésmódosításra elviekben van lehetőség, de annak van egy feltételrendszere, és a jogegységi határozat is tételesen felsorolja ennek elemeit. Le kell szögeznünk, hogy a szerződésmódosítások csak akkor tisztességesek, ha ezeknek a feltételeknek maradéktalanul megfelelnek, megfeleltek. Az eddigi gyakorlattal ellentétben most a bankokra hárul a bizonyítási teher, hogy igazolják, az általuk végrehajtott módosítások megfelelnek ezeknek a feltételeknek, ezeknek az elveknek.

A szabályozással sikerül elkerülni, hogy több százezer per zúduljon a bíróságokra. Irányadók természetesen a polgári perrendtartás szabályai lesznek, de azzal, hogy ezekben az ügyekben a tervezet rövidebb határidőket és gyorsabb eljárást rögzít, és kizárólag a már említett klauzulák tisztességéről lehet majd vitát folytatni.

Az előterjesztés harmadik pillére a folyamatban lévő eljárások, árverések, perek és végrehajtási eljárások felfüggesztése. Ennek oka, hogy nem lehet senkit olyan helyzetbe hozni, hogy miközben folyamatban van egy elszámolási vita, elárverezzék a biztosítékait.

És most nézzük pár gondolatban a módosító indítványokat! A Rogán Antal és Rubovszky György képviselőtársaim által jegyzett indítvány szerint a Ptk. elévüléssel kapcsolatos szabályait a fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelésekkel kapcsolatban úgy kell értelmezni, hogy ezek a követelések a szerződés alatt nem évülnek el, hanem azok elévülése a szerződés megszűnésével kezdődik. Hiszen tudjuk, alapesetben az elévülés öt évet jelent a polgári törvénykönyv szerint, a módosítást ugyanakkor ezt felülírja a kölcsönszerződések esetében, vagyis azokra a devizahitelekre is vonatkozik a devizahiteles törvényjavaslat, akik 2009 előtt vettek fel devizahitelt, de a szerződésük még nem járt le. Így például egy olyan devizahiteles, aki 2004-ben vette fel a hitelt, tízévi árfolyamrésszel és kamatemeléssel levont pénzre számíthat. Minderre azért van szükség, mert

meg kell akadályoznunk, hogy azok a bankok több ezer devizahiteles esetében azzal bújjanak ki a kompenzáció alól, hogy ügyfelük szerződése elévült.

A Törvényalkotási bizottság által beadott módosító indítvány értelmében csak 2004. május 1-je után felvett hitelekre vonatkozóan lesz érvényes a törvény, az az előtt felvett fogyasztói kölcsönökre nem. Ennek az az oka, hogy ekkor léptünk be az Európai Unióba, így bizonyos, a tisztességtelen feltételekről szóló uniós irányelvek és európai bírósági határozatok ettől az időponttól kezdve számítanak kötelezőnek jogrendszerünkben.

Az indítvány többi része lényegében annak próbálja elejét venni, hogy azok a devizahitelesek, akik a Kúria döntésének következtében jogi úton kívánják majd érvényesíteni igazukat, mindenféle bürokratikusság és eljárási akadályokba ütközzenek. Így nem lehet játszani a hitelesek idejével, hiszen sok emberről van szó, akik nagy bajban vannak. Hogy néhányat említsek: a módosítás egyértelműsíti, hogy az államot ezekben a perekben a nemzeti fejlesztési miniszter képviseli. Nem enged meg olyan jogintézményeket, mint a csatlakozó fellebbezés vagy csatlakozó felülvizsgálati kérelem, amelyek lassító tényezők lehetnének. Speciális, gyorsító jellegű szabályokat fogalmaz meg a kézbesítéssel kapcsolatban, ésszerűsíti a keresetek benyújtását, elválasztva a forint- és devizahiteles szerződésekre vonatkozó határidőket. Néhány rendelkezés egyértelműsítő jellegű, például annak az elvnek törvénybe iktatása, hogy amennyiben a kereset nem alapos - magyarul szólva: tisztességtelen -, a bíróság a keresetet elutasítja.

Végül az utolsó, 19-21. pontok azokra a bankokra vonatkoznak, amelyek még most is úgy gondolják, hogy a Kúria döntése után van joguk egyoldalúan kamatot emelni. A módosítás kimondja, hogy 2014. június 17. előtt közzétett kamatemelésről, költségemelésről vagy díjemelésről szóló hirdetményt vissza kell vonni, ha pedig ez alapján már történt törlesztés, akkor az ügyfél számára ezt jóvá kell írni. Magyarán, a bankoknak ezt az összeget vissza kell fizetni; legalábbis nem túl elegáns a Kúria döntésének másnapján, amikor is kimondta, hogy a bankok tisztességtelenül viselkedtek, hogy egy pénzügyi intézet képes egyoldalúan kamatot emelni.

A javaslat a reményeink szerint új korszak kezdetét jelenti. Tisztességtelen bankok után eljöhethet a tisztességes bankok ideje, amelyben az emberek pedig nem lesznek kiszolgáltatva az erőfölényükkel visszaélő pénzügyi intézeteknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekre a szempontokra figyelemmel kérem, önök is támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Burány Sándor

képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz tett egy kis lépést előre a benyújtott törvényjavaslattal, majd a zárószavazás előtt egy módosító indítvánnyal ebből a kicsi lépésből is visszahátrált egyet. Az MSZP támogatja az előrelépést, bármilyen kicsi is. Támogatjuk, mert jogos, hogy a Kúria döntését az Országgyűlés átírja egy törvénybe. Jogos, mert a Kúria kimondta, hogy az árfolyamrés alkalmazása tisztességtelen volt, és a Kúria kimondta, hogy az egyoldalú kamatemelés, szerződésmódosítás tisztességtelen volt.

Helyes, hogy a megoldást ezt követően nem bízunk perek tízezreire, akár százezreire, hanem egy olyan egységes törvényt fogadunk el, ami ezt a problémát megoldja, a problémának ezt a részét megoldja, és nem több százezer, hanem néhány tucat, esetleg néhány száz perrel a probléma rendezhető: a problémának az a része, ami az árfolyamrésből fakadt, a problémának az a része, ami az egyoldalú kamatemelésből fakadt. De ez a problémának a kisebbik része.

A devizahitelesek azért kerültek bajba, mert gigantikus árfolyamvesztéseket szenvedtek el az elmúlt évek alatt. Ez a valódi probléma, és erre a törvényjavaslat semmilyen megoldást nem kínál. 2010-ben - közvetlenül a kormányváltás előtt - egy euróért 265 forintot kellett fizetni, a tegnapi napon ugyanezért az euróért már elkértek 312 forintot is. 2010 áprilisában - a kormányváltás előtt - egy svájci frankért 185 forintot kellett fizetni, ugyanez tegnap 255 forintba is került. Ez az az árfolyamvesztés, ami a devizahiteles családok túlnyomó többségét veszélybe vagy kilátástalan helyzetbe sodorta, és ez az a probléma, amin a kormány nem akar, vagy nem tud segíteni.

Az MSZP javaslata egyértelmű: Magyarország Kormányának köze van az árfolyamhoz, a Magyarország Kormánya által alkalmazott gazdaságpolitika közvetlen befolyással van a forint erősségére vagy a forint gyengeségére. Önök az elmúlt négy évben olyan gazdaságpolitikát folytattak, ami a forintot nem erősítette, hanem gyengítette, sőt brutális mértékben meggyengítette. Sőt, a szemléletük is megváltozott, vagy legalábbis most már bevallják, hogy eszük ágában nincs a forintot erősíteni. Ezt támasztja alá az a dokumentum, amit a magyar kormány készített és kiküldött Brüsszelbe, az úgynevezett konvergenciaprogram, amelyben már 307 forintos árfolyammal számol az euró tekintetében.

(10.30)

Ennél még szomorúbb, hogy az önök gazdasági csúcsminisztere kijelentette néhány héttel ezelőtt,

hogy a kormánynak nincs dolga a forint árfolyamával. Ehhez csatlakozik a Matolcsy György vezette Magyar Nemzeti Bank is, amely szintén kimondja, hogy a magyar jegybanknak nincs árfolyamcélja. Ezek azok a tudatos lépések, amelyek a gazdaságpolitika mellett sorsára hagyták a forintot, és mivel sorsára hagyták a forintot, ezen keresztül bajba sodortak olyan családokat, akik korábban devizahitelt vettek fel. Ez a fő probléma.

Ezért ennek megoldására az MSZP egy javaslatot nyújtott be a tisztelt Háznak. Ebben a javaslatban egyrészt sürgetjük azt a szemléletváltozást, hogy a kormány térjen vissza a 2010 előtti kormányok gyakorlatához: olyan gazdaságpolitikát folytasson, amellyel nem gyengítik a forintot, hanem erősítik, nem hagyják sorsára nemzeti valutánkat.

Ugyanebben a javaslatban azt is megfogalmaztuk, hogy a presztízsbetűzések rovására és más, teljesen fölösleges kormányzati kiadások rovására mintegy 300 milliárd forintot különítsenek el azért, hogy legyen fedezet a devizahiteles szempontból bajba jutott családok sorsán enyhíteni. Legyen kormányzati, állami forrás arra, hogy az árfolyamvesztést részben pótolva ezek a családok ne kerüljenek bajba a továbbiakban, hanem a bajból ki tudjanak kecmeregni.

A harmadik fontos eleme a mi javaslatunknak az, hogy az eszközkezelő helyett - amely nem töltötte be funkcióját - a kormány hozzon létre egy olyan ingatlanalapot, ami a legnehezebb helyzetbe került devizahitelesek problémáján tudna segíteni; azoknak a devizahiteleseknek a problémáján, akik tulajdonképpen már azt kockáztatják, hogy ki kell költözniük otthonukból. Az ő esetükben ez az ingatlanalap megoldást jelenthetne, tulajdonosból bérlővé válva - egyfajta lízingszerződéssel - lakásukban, otthonukban maradhatnának, és az ő helyzetük is rendeződhetne. Ezek tehát az MSZP javaslatai. Azt kérjük, sőt követeljük a kormánytól, hogy az ebben a határozati javaslatban foglaltakat legyen kedves magára nézve kötelezőnek elismerni.

De a most benyújtott módosító indítvány még a törvényjavaslat eredeti állapotához képest is visszalépést tartalmaz: szűkíti ugyanis a lehetőségeket. Szűkíti azok körét, akiken ez a törvény, ez a törvényjavaslat segíteni tudna. Ezzel a szűkítéssel az MSZP nem ért egyet. Álláspontunk szerint teljesen mindegy, hogy valaki az Európai Unióhoz történő csatlakozás előtt vagy után vett fel hitelt. Az a lényeg, hogy a magyar jogszabályok szerint ennek a hitelnek a felvételére jogosult volt.

Márpedig a magyar jogszabályok nem az uniós belépéssel, hanem 2010 (*sic!*) végétől, az első Orbán-kormány idején biztosítottak arra törvényben garantált lehetőséget, hogy bárki devizaalapú hitelt vehessen fel Magyarországon. Ennek az akkori kormánynak ugyanúgy Orbán Viktor volt a miniszterelnöke,

ugyanúgy Varga Mihály volt akkor pénzügyminisztere, most nemzetgazdasági csúcsminisztere, és csak említést teszek róla, hogy akkor egyébként Járai Zsigmondnak hívták a Magyar Nemzeti Bank elnökét.

Álláspontunk szerint tehát ilyen szűkítés elfogadhatatlan, ezért mi erre a módosító indítványra nemmel fogunk szavazni, miközben a törvényjavaslat egészét pedig támogatandónak tartjuk. Támogatandónak, mert a problémának egy kicsit részét kétségkívül megoldja, ugyanakkor változatlanul szorgalmazzuk, hogy az MSZP javaslatait fogadja meg a kormánytöbbség, kezelje az árfolyam, a gyenge forint okozta problémát (*Németh Szilárd István közbeszól.*), mert csak egy komplex segítségnyújtás oldhatja meg végleg és megnyugtatóan ezt a problémát. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Négy év tesztoszakodás után - a kormányzat részéről - állunk most itt, hogy végre egy kicsit kozmetikázzunk azon a problémakörön, amit úgy 2010 végén meg kellett volna oldani, és teljesen igazak azok a bekiabálások, felvetések, miszerint az azt megelőző 8 éves időszak olyan súlyos helyzetet idézett elő, amit valóban önöknek 2010-ben kezelni kellett volna.

Azt azonban felháborítónak tartom és nem mehetek amellet szó nélkül, hogy ahogy az általános vitában sem méltóztatott a KDNP egyetlen képviselője sem megszólalni, úgy most is a valós társadalmi támogatottságuk arányában használják fel a perceket. Egészen elképesztőnek tartom, hogy egy több százezer embert érintő, nagyon súlyos társadalmi probléma esetében van olyan frakció, amely veszi a bátorságot, hogy álláspontját ki sem fejtve, ne próbáljon jobbítani, javítani azon a csomagon, ami előttünk fekszik; amelynek egyébként vannak jó, elismerhető elemei, vannak véleményem szerint hibás elemei, amelyek még javíthatóak, és vannak teljes mértékű tévútjai. Ezekről beszélni kell, ugyanis a termékeny, a normális, a konstruktív vita vezethet csak el oda, hogy ne nyaralni menjenek el önök, hanem végre oldják meg ezt a problémakört teljes egészében.

Az ugyanakkor megintcsak beszédes, hogy az MSZP képviselője beállt a sorba, hiszen a Nemzeti Eszközkezelővel kapcsolatos, amúgy jogos és megalapozott kritika kapcsán egy hasonló konstrukciót vezetne elő, miszerint magyar emberektől vegyék el az ingatlantulajdonukat, legyenek lízingsesek, legyenek bérlők a saját lakásukban anélkül, hogy rend-

szerszinten vizsgálánánk azt az egészet, amit devizahitelezésnek neveznek; az évszázad átverését, azt a minősíthető csalássorozatot, amelynek a kivizsgálása nélkül nem lehet kijelenteni olyat ma Magyarországon, hogy magyar emberektől jogosan venné el akár pénzügyintézet, akár önök szerint az állam az ingatlan-tulajdonát. Éppen ezért természetesen nem támogatható az, hogy a Fidesz-KDNP a segítő kezét elveszi azoktól, akik a Nemzeti Eszközkezelő-konstrukcióval már bármifajta segítségnek látszó dolgot kaptak.

De mit kaptak ezek az emberek? Kaptak egy öt-éves ablakperiódust, hogy ha jóra fordul a helyzetük, akkor vásárolják vissza a saját ingatlanjukat. Hozzának már ide nekem három embert, aki megtette! Lehet, hogy három oligarchát ide tudnának hozni, de a magyar átlagemberek körében egyáltalán nem jellemző az, hogy bárkinek egy öt éves ablakperióduson belül olyan irányba változna a sorsa, hogy vissza tudná rendezni az életét. És még mindig ott tartunk, hogy bár most több száz milliárdos banki veszteségekről beszél a sajtó, a liberális médiát is telesírják különböző banki szólalomokkal, de ezermilliárdokban mérhető az a hatalmas összegtömeg, amit indokolatlanul vettek el magyar emberektől, és még mindig ott tartunk, hogy ennek részleteit kozmetikázzuk. Tehát tévúton jár a kormányzat, amikor a Nemzeti Eszközkezelő-programban már látszólagos segítséget kapott embereket kizárja ebből.

A Bankszövetség viselkedése ugyanakkor egyenesen felháborító, már-már a gyarmattartók retorikájára emlékeztet az, amikor azt mondják, hogy nem illik kétszer sorba állni ingyenkenyérért. Hol élünk, kérem szépen?! A Bankszövetség mondja meg Magyarország Kormányának, hogy kinek segíthet, milyen feltételek mellett segíthet, és ha még egyszer segíteni szeretne, akkor merészel ilyen kritikát megfogalmazni? Az a szövetség, amelynek érintett tagjai - mert ne mondjuk, hogy mind, mert kellenek tisztességes bankok minden egészséges nemzetgazdaságban - egy ezermilliárdos pénzszivattyú működtetésével évtizedes távlatban nemcsak magyar családokat vertek szét, de kizárították az egész magyar gazdaságot? S önök most elmennek ezekkel nyáron tárgyalgatni? És majd ősszel, utána tesznek valamit elének az asztalra? Egészen elképesztő és felháborító!

Ez a Bankszövetség ugyanakkor olyan közleményeket ad ki, amelyekben szó szerint az szerepel: a Bankszövetség elvárja. A Bankszövetség ne várjon el Magyarországon semmit! Tartsa be a tisztességes piaci feltételeket, működjön mindenki gyarapodására Magyarországon, vagy az érintett tagjai ne működjenek!

Itt van a választóvonal közöttünk. Igenis a Jobbik kimondja, ki meri mondani, hogy csak olyan bankokra, csak olyan pénzügyintézetekre van szükség és csak olyanokat fogunk megtérni a magyar piacon egy

Jobbik-kormány alatt, amelyek képesek Magyarországon polgárainak gyarapodása érdekében dolgozni, és nem vagyunk kíváncsiak azokra, amelyek akár csak egymillió forintot bármely magyar hitelkártyától indokolatlanul elvesznek. De az, hogy ehhez asszisztál az állami felügyeleti rendszer, az, hogy ehhez kormányzatok most már sorban asszisztálnak, egészen elképesztő és felháborító.

Felmerülhetne az a kérdés is, hogy a végtörlesztéssel élő, amúgy szerencsés helyzetben levő emberek miért nem akarnak segíteni, hiszen őket is kiveszik ebből a csomagból. Azért itt érdemes végiggondolni, hogy nagyon sokan nem a kedvezményes végtörlesztéssel éltek. Nagyon sokan nyomott ingatlanpiaci árkörülmények között kénytelenek voltak megszabadulni lakóhelyüktől, ingatlanuktól, lakásuktól, ebből tudtak végtörleszteni, tehát egyáltalán nem kerültek ők annyira nagyon kedvező helyzetbe, mint ahogy a liberális média ezt hajlamos lefesteni.

Elmondhatjuk tehát, hogy ezt is érdemes lenne végiggondolni, a segítő kezét kinyújtani azok számára is, akik látszólag szerencsésebbek, de nem is a végtörlesztők érdekében kéne leginkább segíteni rajtuk, hanem azért, hogy ennél a bankrendszerrel, amely ezeket a minősített cselekményeket elkövette, egyetlen forint se maradjon indokolatlanul, tehát egyetlen indokolatlanul elvett forintot se tarthassanak meg azok, akiknek a lopott holmit most vissza kellene adni; és nem feltétlenül kozmetikázással, ahogy előttünk van, hanem teljesen egyértelmű lépésekkel, a hitelek felvételi árfolyamon történő forintosításával.

(10.40)

A Jobbik ennél kevesebbel azért nem tudja beérni, mert a „szennyező fizet” elve alapján ez az egyetlen biztos megoldási forma létezik arra nézve, hogy az utolsó lopott forintot is visszaszerezzük a magyar emberek számára. Látjuk, hogy önök beérik kevesebbel. Nem mondom azt, hogy rossz irányba indulnak el, hiszen az irány lehet, hogy jó, de nem járják végig ezt az utat.

Mi támogatjuk ezt az apró módosító csomagot, ezt a kozmetikázó valamit, de szedjük össze magukat, kérjük szépen, és legyen bátorságuk végre végigmenni ezen az úton, hisz a magyar emberekhez, felelős államférfiakhoz csak az méltó, hogyha a lopott holmit visszaveszik a saját állampolgáraik számára. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, négy

év késelem után van egy érdemi törvénycsomag a Ház előtt, és a Fidesz-KDNP továbbra is adós a magyarázattal, hogy az elmúlt négy évben miért nem tett érdemleges lépést a devizahitel-krízis kezelésére.

Viszont itt az ellenzéki felszólalókra is reagálnom kéne, tudniillik én csodálkozva hallgattam Burány képviselőtársamat, hogy még mindig a forintárfolyamot kárhoztatja. Nagyon világos szerintem, hogy a forintárfolyam 2010 előtt túl volt értékelve, és nem egyszerűen túl volt értékelve, hanem a magasra szökött forintkamatok miatt keveredtek emberek, családok tízezrei, kisvállalkozások tízezrei ebbe a devizahitel-csapdába. Tehát képviselőtársam rossz nyomon jár, amikor a forintárfolyamot okolja ezért a krízisért, pont fordítva, akik előidéztek a forintárfolyam mesterséges túlértékelését vagy a forintkamatok növelését, hozzájuk kéne fordulni, ez nagymértékben okozója ennek a devizahitel-krízisnek, amit az elmúlt négy évben sem kezelte a kormányoldal.

Z. Kárpát képviselő úrnak pedig mondanám, hogy önmagában a nemzeti ingatlanalap javaslata egy jó javaslat, amit itt most elmondott Burány képviselő úr is, mi magunk 2011-ben beterveztünk. Arról van szó, hogy amikor 90 napnál hosszabb adóssággal rendelkezik valaki, akkor egy olyan közös teherviselést valósítsunk meg, hogy a banki adót betesszük ebbe az ingatlanalapba, az önkormányzatok a bérlakásállományukat, illetve az adósságot magát átforgatja a pénzügyintézet egy ilyen ingatlanalapba. Ez a terv, a nemzeti ingatlanalap terve lett volna alkalmas az eszköztelen eszközkezelő helyett, hogy biztosítsa a bajba került családok számára, hogy nem lesznek földönfutók, és nem utolsósorban egy olyan közösségi bérlakásállománynak az alapját meg lehetett volna vetni, ami egyébként 25 éves adóssága a politikai elitnek.

A Lehet Más a Politika előterjesztett viszont ehhez a mostani törvénycsomaghoz egy olyan javaslatot, ami továbbment volna, mint ameddig a kormányoldal elment, és összhangban van a Kúria jogegységi döntésével. Hiszen mi azt mondjuk, hogy ha a szimmetria elvében gondolkodunk, akkor az egész történet akkor kerek egész, ha nemcsak a tisztességtelenül, egyoldalúan megemelt kamatokat fizettetjük vissza a bankokkal, hanem abban az esetben, hogyha jogszerűen történt kamatemelés, de időközben a körülmények, a piaci körülmények másként változtak, és csökkenteni kellene a kamatokat, tehát már nincs meg az indoka a korábbi kamatemelésnek, és mégsem hajtott végre kamatcsökkentést a pénzügyintézet, a tisztességtelenül elmulasztott kamatcsökkentést is vissza kell téríteni a hitelkárosultaknak. Tehát végig kéne vinni a folyamatot, és nemcsak a tisztességtelen kamatemelés, hanem a tisztességtelenül elmulasztott kamatcsökkentés összege is visszajár.

Sajnálatos módon a Törvényalkotási bizottságban önök letartózkodták ezt a javaslatot, és nem

támogatták azt a javaslatunkat sem, amelyik egyébként a törvényjavaslat 3. § (4) bekezdésében egyértelműsítene, hogy az ott előírt számítási módszert csak a törlesztőrészlet értékének számításakor vagy pedig a kölcsön tőkéjének számítására is alkalmazni kell. A cél egyértelműen az utóbbi lenne, ezért javasoltuk kiegészíteni ezt a paragrafust.

A Törvényalkotási bizottság ülésén egyébként a Rogán-Rubovszky-javaslatlathoz kapcsolatban, amelyik az elévülési szabályokat pontosította, Staudt képviselőtársunk okkal vetette azt fel, hogy így, ebben a formájában ez a módosítás akár a bankok számára is kedvező lehet, és ez egy probléma. Tudniillik a fogyasztóvédelmi jog pontosan azért kapott helyet a polgári törvénykönyvben, nemcsak Magyarországon, hanem számos helyen a világon, mert a jogalkotók észrevették azt, hogy a fogyasztói szerződéseknél, így banki fogyasztói hitelszerződéseknél is van egy egyenlőtlen, egy aszimmetrikus helyzet. Éppen ezért, hogyha egy olyan javaslat érkezik ide, amelyik a fogyasztót védi, akkor nem lehet olyan szabályt alkotni, ami adott esetben fegyver lehet a hitelező, a pénzügyintézet, az erőfölényben lévő piaci szereplő kezében is.

Éppen ezért akkor lenne következetes a Rogán-Rubovszky-javaslat, ha kimondaná, hogy ezt az elévülési szabályt a fogyasztó kárára nem lehet alkalmazni. Sajnálatos módon erre a korrekcióra nem került sor, viszont ezzel kapcsolatban a javaslatunkat a következő hónapokban meg fogjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Turi-Kovács Béla képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A felszólalásból, de különösen államtitkár úr felszólalásából valami egyértelműen kiderült: egy olyan hosszan és tartósan fennálló, jogviszonyrendszeren belüli változtatásra van szükség - kényszerűen van erre szükség -, amelyet teljességgel lehetetlen oly módon megoldani, ahogyan itt az ellenzék egyes felszólalói elképzelik, azaz a gordiuszi csomó egyszerű elvágásával.

A kormány 2010-ben - és így tulajdonképpen a parlament is - azzal kellett szembesülni, hogy a tartósan kialakult jogviszonyokon belül egy súlyos méltánytalanság volt kezdettől fogva, a szerződés megkötésétől kezdődően, de ez tartósan fennállt hosszú-hosszú időn keresztül. Azt is figyelembe kellett venni a kormánynak, hogy itt a méltányosság elvének az alkalmazása során nem lehet figyelmen kívül hagyni a forinthiteleket sem. Olyan helyzeteket lehet csak kialakítani és megteremteni, amelyekben ez a méltányosság minden magyar polgár számára elfogadható, és egyértelműen és világosan jogszerű is.

Maga ez a változtatás, amelyre most sor kell hogy kerüljön, nem lehet más, csak bonyolult. Azért lehet csak bonyolult, mert ezt a jogrendszeren belül kell úgy illeszteni, hogy az a jogrendszerhez is teljes egészében illeszkedjék, és van egy nagyon fontos kitétel, amelyet nem lehet megkerülni: a jogbiztonságot is fenn kell tartani. Következésképpen úgy kell jogszabályt alkotni, hogy a következő időszakokra semmiképpen ne alakuljon ki egy olyan helyzet, ahol a jogbizonytalanság valamiféle olyan lehetőség, amelyet időnként és alkalmanként elő lehet venni. A stabil jogrendszer fenntartása mindenkinek, devizahitelesnek, forintHITELESNEK, minden magyar állampolgárnak, azt kell mondanom, hogy elsődleges igénye és elsődleges követelménye.

Én azt gondolom, különösen méltánytalan az, ami a szocialista részről elhangzott. Kérem tisztelettel, nem az volt itt az alapvető probléma eredendően - és ezt le kellene szögezni -, hogy néhány ember esetleg kötött vagy nem kötött devizában szerződést. Nem ez volt a probléma, hanem amikor ez tömegessé vált. És amikor ez tömegessé vált, és volt egy kormány, amelyik ekkor nem tett semmit, elvesztette arra is a jogát, hogy most megpróbáljon olyan kritikát gyakorolni, amely kritika mögött nincs valódi, sem erkölcsi, sem jogi tartalom.

Ezért azt gondolom, hogy azok a lépések, amelyeket a kormány lépésről lépésre és nagyon megfontoltan megtett, minden lehetőséget kimerítenek, és ez így lesz a következőkben is. Ehhez azonban szükséges a bizalom és szükséges a teljes körű ismeret. Államtitkár úr ismeretéből én levontam azt a tanulságot, hogy ha egy laikus a mai vitát meghallgatja, ha meghallgatja a jogszabály lehetőségeit, vagy azt akár el is olvassa, szükséges, hogy olyan tájékoztatást kapjon majd, amely tájékoztatás messze meghaladja azt, ami itt a Ház falai között elhangzik, és amelyen belül a saját jogainak az érvényesítéséhez megkapja azt a segítséget, amelyet meggyőződésem szerint a kormány meg kíván adni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi kérdésben kért szót Harangozó Tamás Attila képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy kezdeményezéssel szeretnék élni. Tekintettel arra, hogy valóban egy nagyon fontos törvényt tárgyal ma a parlament, természetesen, szokás szerint nagyon furcsa menetrendben, de az még érdekesebb, hogy a kormánypárti frakciók közül a KDNP, nem tudom, hogy van-e egyáltalán az ülésteremben KDNP-s politikus, aki tudna nyilatkozni; de miután nem gondolják úgy, hogy hozzászólnak ebben a vitában, és elmondják az

álláspontjukat, szeretnénk nagy tisztelettel kérni a házszabály értelmében, hogy ha nem kívánnak élni ezzel a hozzászólási lehetőséggel, nem tartják fontosnak ezt a törvényt, akkor adják át az idejüket az ellenzéki pártoknak, legalább egymás között, nyugodtan, egyenlő arányban elosztva.

Kérném szépen, hogy a KDNP részéről valaki ebben az ügyben nyilatkozzon. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(10.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A házszabály értelmében erről a kérdésről az ülésvezető elnök nem rendel el szavazást, hisz ez gyakorlatilag a képviselőcsoport saját döntése és elhatározása.

Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport; kettőpercesben kért ugyan szót, de időkeretes a tárgyalás, tehát a rendelkezésre álló idő mértékéig adom meg a szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vita milyenségét jelzi az is, hogy amire én most reagálok, annak az elmondója már szintén nem tartózkodik az ülésteremben, de én azért reagálok.

Tehát nem az ingatlanalappal van baj, és nem azzal, hogy egy állami ingatlanalap jöjjön létre, hanem azzal, hogy emberektől vegyék el az ingatlanjukkal kapcsolatos tulajdonjogokat. Éppen ezért a Jobbik csak átfogó otthonteremtési és bérlakás-építési programban tud hinni, ami a probléma eredőjét lenne képes kioltani: a magyar fiataloknak jóval a piaci ár alatt lenne képes bérlakást adni és itthonmaradási lehetőséget adni a kivándorlással szemben.

De hogy miért nem megy el a falig ez a törvényjavaslat és ez a csomag, azt bizonyítja az, hogy továbbra is élnek azok a példák... - gyakorló jogászokkal tárgyalunk nagyon sokat, ma is kaptam egy nagyon érdekes üzenetet, ahol egy olyan szerződés került a bíróság elé, ahol a pénzügyi 10 százalékkal magasabb mértékben határozta meg a svájci frank kiutalt összegét, mint amennyit egyébként oda kellett volna adni az ügyfélnek. Ezt beleírta a szerződésbe, hiszen a magyarázata szerint hátha a folyósításig romlani fog a forint árfolyama, aztán az ingatlan-nyilvántartásba is ez a hamisított összeg került bele. És ezt lehet Magyarországon, ez még mindig csak olyan szakaszban van, hogy az elkövetői lényegében semmilyen retorzióval nem kell hogy számoljanak a következő egy-két évben.

De ami a legeslegfontosabb lenne, hogy erről a törvényjavaslati csomagról ne csak mi magunk és magunk között tárgyaljunk, hanem a kormánypárti

képviselők szíveskedjenek kifáradni akár a kupolához, akár a tárgyalóba, akár a társalgóba, hiszen maguk a devizahitelek itt vannak a Házban, várják önöket nagyon kedves interjúk, nagyon kedves kérdések formájában. Nézzenek tehát szembe a választóikkal, nézzenek szembe az érintettekkel! A Jobbik egyáltalán nem titkolja, hogy a legfontosabbnak azt tartja, hogy maguk az érintettek és képviselőik szót kapjanak ebben a vitában, legalább olyan formában és módon, hogy fáradjanak ki (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és váltsanak pár szót velük, hiszen ez nemcsak állampolgári kötelességük, de képviselői esküjük is erre kötelezi önöket.

Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a rendelkezésre álló időkeret terhére. Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Azért kértem még egyszer szót, mert a vitában elhangzott egy szerintem téves okfejtés, nevezetesen az, hogy a forint árfolyama ebben a problémahalmazban nem játszik szerepet. Ez egészen egyszerűen tévedés.

Az MSZP elfogadhatatlannak tartja, hogy a forint egy hibás gazdaságpolitika következtében ma annyira gyenge, hogy több mint 310 forintot kell fizetni egy euróért, annyira gyenge, hogy több mint 250 forintot kell fizetni egy svájci frankért. A devizalapú hiteleknel az árfolyamkockázatról beszéltünk éveig, hogy ez volt a fő gond a hitel felvételekor, és az árfolyamvesztés okozta a megélhetési problémát családok százezereinél, sodorta veszélybe ingóságait és ingatlanjukat. Alapvetően téves az a nézet, ami a forintot sorsára hagyná, akár a kormánypártok fogalmazzák meg, akár a Lehet Más a Politika képviselői fogalmazzák meg ezt a nézetet.

A kormánynak van köze a forinthez, van köze és eszköze is rá. Olyan költségvetési és a jegybankkal közösen olyan pénzügypolitikát kell folytatni, ami nem hagyja sorsára a forintot. Ha a forint ugyanolyan erős lenne, mint ahogy egyébként az utolsó szocialista kormányzás során átadtuk önöknek, akkor a problémák több mint 90 százaléka ma nem állna fenn, és családok százezrei nem nyögnék ennek a terheit.

Ehhez képest amit a törvényjavaslat orvosol, az csak egy pici szelete a problémahalmaznak. Igaz, azt orvosolja, ezért a törvényjavaslatot támogatjuk, de változatlanul fenntartjuk, hogy forinterősítő lépésre van szükség, a kormány, a parlament nem hagyhatja magára a forintot és rajta keresztül családok százezreit. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy van-e még a napirend keretében hozzászóló. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem, hogy az előterjesztők nevében az államtitkár úr kíván-e válaszolni.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Igen.

ELNÖK: Igen. Tájékoztatom az államtitkár urat, hogy 5 perc 45 másodperc időkeret áll rendelkezésére. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Rövid leszek: azt kérem az Országgyűlés minden képviselőjétől, hogy támogassa a kormány javaslatát, hiszen abban egyetértünk mindannyian, hogy a devizahitelek és elsősorban azok a fogyasztói szerződések által érintett kölcsönfelvevők, akikről a Kúria döntése megállapította, hogy velük szemben a bankok tisztességtelenül jártak el, ezek a kölcsönfelvevők, ezek a magyar állampolgárok megérdemlik, hogy az Országgyűlés melléjük álljon.

Ezért kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását, és természetesen ígérem a kormány nevében - mint ahogyan sokszor megígértük -, hogy ezt a mai törvényt további lépések fogják követni, további lépésekben segít a kormány a devizahitelek helyzetén, mint ahogyan eddig is több lépésben segített a devizahiteles állampolgárok helyzetén. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés!

A határozathozatalokra ma legkorábban 13 órától kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről és azzal összefüggő egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája**. L. Simon László, Fidesz, képviselő önálló indítványa T/467. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság előterjesztette összegző módosító javaslatát és összegző jelentését, ezeket T/467/9. és 10. számokon a hálózaton megismerhetik.

A vitában elsőként megadom a szót L. Simon László képviselő úrnak, államtitkár úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem fogom kihasználni az időt, csak nagyon röviden indokolnám az önök előtt fekvő törvényjavaslatot.

Mint tudják, képviselőtársaim, néhány héttel ez előtt elfogadtuk a reklámadóról szóló törvényt, viszont akkor az én eredeti javaslatomhoz képest a Törvényalkotási bizottság módosító indítványának eredményeképpen olyan formában fogadtuk el, hogy bizonyos médiavállalkozások a tavalyi esztendőben keletkezett veszteségeik alapján adófizetési kedvezményben részesedhetnek. Az ezt követő hetek sajtópolémiai rámutattak arra, hogy ezt számos vállalkozás ki tudja használni, és olyan könyveléstechnikai megoldásokkal tud élni a korábbi években elhatárolt veszteségek figyelembevételével, hogy megúsztatják a reklámadó-befizetési kötelezettséget.

Ezért gondoltuk úgy, hogy változtatni kell a jogszabályon, és azokat a kiskapukat, amelyek még a rendszerben maradtak, az adótörvények módosításával be kell zárni. Hálásan köszönjük meg a magyar sajtó munkásainak aprólékos figyelmét, hogy felhívták ezekre a kiskapukra a figyelmet, és így az ő gondoskodó figyelmüknek köszönhetően most egyszer s mindenkorra remélhetőleg tartósan el tudjuk rendezni ezt a kérdést.

Az tehát ennek a törvény módosításnak a célja, hogy senki ne tudjon kibújni az adófizetési kötelezettség alól; ebben az értelemben a korábbi változathoz képest ez egy szigorítás. Mindezt a szigorítást úgy tesszük meg, hogy az adókulcsokat változatlanul hagyjuk, illetve behoz a jogszabály egy új formulát is: abban az esetben, ha a reklámozó, illetve a reklámfelületet biztosító médiacég nem fizeti be a reklámadót, illetve nem nyilatkozik a reklámadó-fizetési kötelezettségéről, ebben az esetben - speciális, még egyszer mondom, speciális esetben - magát a reklámot elhelyezőt, a hirdetést feladót is sújthatja a reklámadó.

(11.00)

Az egységes szövegben már láthatják képviselőtársaim, hogy az eredetileg benyújtott 25 ezer forintos havi reklámozási pénzüsszeget a Törvényalkotási bizottság javaslata 2,5 millió forintra emelte, tehát abban az esetben, hogy ha valaki havonta 2,5 millió forintnál többet hirdet olyan, javarészt nem Magyarországon bejegyzett és nem Magyarországon működő, nem magyarországi székhelyről kiállított számlával bevételre szert tevő cégnél, gazdasági társaságnál, médiaszolgáltatónál, közösségi internetes portálnál, akkor a 2,5 millió forintos hirdetési kiadás 20 százalékát kell befizetni reklámadónak, már abban az esetben, ha maga a hirdetést közzétevő nem hajlandó nyilatkozni vagy nem hajlandó a reklámadót befizetni.

Még egyszer mondom összefoglalásul, tisztelt képviselőtársaim, hogy az önök előtt fekvő javaslat tehát az adóelkerülést, az adókötelezettség-teljesítés elmaradásának a megakadályozását szolgálja. Lehet itt médiahecckampányokat szervezni, lehet a miniszterelnök úr családját, országgyűlési képviselőket neveléses helyzetbe hozni, de egy a lényeg, hogy mindezzel egyetemben azoknak, akiknek fizetniük kell, a törvényből következő kötelezettségeiket igenis be kell tartani, a jogszabályokat be kell tartani. Tehát ezt a célt szolgálja ez a törvény.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot szíveskedjenek a szavazatukkal támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni; egyben megkérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek a helyüket elfoglalni. Köszönöm, Schiffer képviselő úr. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A reklámadóról szóló törvény alap gondolatával, vagyis azzal, hogy minden piaci szereplőnek részt kell vállalnia a közterhekből, a kormány továbbra is egyetért. Támogatjuk a törvény most előttünk lévő módosítását is, tekintettel arra, hogy a módosító javaslat fő célja az adókikerülési lehetőségek szűkítése, továbbá a már elfogadott szabályozás pontosítása, illetve kiigazítása.

Többek között idetartozik az a módosítás, amely előírja, hogy annak a társaságnak, amely közzéteszi a reklámot, minden esetben nyilatkoznia kell arról is, hogy eleget tesz-e adófizetési kötelezettségének. Amennyiben a társaság a nyilatkozattételi kötelezettségét elmulasztja, a megrendelőt egyszeri, az ellenérték meghatározott része utáni 20 százalékos adó terheli. A módosítás arra ösztönzi a megrendelőket, hogy csak a jogkövető társaságokkal kössenek szerződést, egyben védi a tisztességes reklámközzétevők érdekeit is, és csökkenti annak lehetőségét, hogy a jogsértő társaság alacsonyabb áron kínálja szolgáltatását, és ezzel előnyt szerezzen a reklámpiacon.

Szintén az adóelkerülés megelőzését célozza az a módosítás, amely szerint növelni kell az adóalapját annak a vállalkozásnak, amely kiszervezi reklámértékesítési tevékenységét. Annak érdekében, hogy a jelentős reklámbevétellel rendelkező gazdasági társaságok valóban adózzanak, a törvényjavaslat előírja azt is, hogy az előző évek elhatárolt veszteségének 50 százaléka csak akkor vonható le a 2014. évi adóalapból, ha az adózónak a 2013. év adózás előtti eredménye nulla vagy negatív, azaz az adóalany ténylegesen veszteséges.

A kormány egyetért a törvényjavaslattal azzal az elemével is, miszerint a reklámadóról szóló törvény csak a most tárgyalt törvényjavaslat kihirdetését követő harmincegyedik napon lépjen hatályba. Bízom abban, hogy ezzel megfelelő felkészülési időt biztosítunk az érintett vállalkozásoknak.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslathoz annak benyújtását követően egy képviselőtől összesen öt módosító javaslat érkezett. Ezeket az indítványokat a kormány nem támogatja, mert azok nem illeszkednek a reklámadóról szóló törvény és a módosítására benyújtott előttiünk lévő törvényjavaslat koncepciójához.

A Törvényalkotási bizottság által megfogalmazott korrekciók részben pontosító jellegű, részben a kis- és középvállalkozások védelmét szolgáló módosításokat tartalmaznak. Az indítvány egyértelműsíti, hogy a reklám-közzétételi tevékenységet reklámértékesítő cégekhez kiszervező adóalanyok számára a törvényjavaslatban előírt adóalap-módosító szabályt természetesen a 2014-es átmeneti évben is alkalmazni kell.

A jogalkalmazás egyértelműségét szolgálja az a módosítás is, amely szerint a reklámadó-szabályozás, valamint a reklámadóhoz kapcsolódó más jogszabálybeli rendelkezések - értve ez alatt a személyi jövedelemadóról, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény módosításait - egy időben lépjenek hatályba.

Végezetül a kis- és középvállalkozások védelme érdekében az indítvány megemeli a megrendelő adókötelezettsége esetén az adókötelezettség értékhatárát - ez 25 ezer forint volt -, melynek következtében most csak havi 2,5 millió forint reklámköltség felett terheli adókötelezettség a reklámot megrendelőt, ha pedig a megrendelő magánszemély, akkor ezen adókötelezettség egyáltalán nem jön szóba.

A Törvényalkotási bizottság valamennyi módosító javaslatát a kormány indokaira figyelemmel támogatja. Köszönöm a tisztelt képviselők figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság előadói következnek, e felszólalásokra összesen 15 perc áll rendelkezésre úgy, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére ebből 7 perccel kell biztosítani.

Megadom a szót Kara Ákos képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben. Öné a szó.

KARA ÁKOS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a T/467. számú törvényjavaslatot a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta, és ah-

hoz 22 igen, 1 nem és 8 tartózkodás mellett összegző módosítási javaslatot adott be.

A Törvényalkotási bizottság által benyújtott és elfogadott módosítási javaslat értelmében az adóki-játszást akadályozó szabály továbbra is fennmarad, de nem vonatkozik azokra a megrendelőkre, akik nem vállalkozási tevékenységük, termékük, árujuk népszerűsítése céljából állnak megrendelőként kapcsolatban a reklám közzétevőjével.

Lényeges változás, hogy a benyújtott törvényjavaslatban - ahogy elhangzott az előttem szólóktól - szereplő 25 ezer forintos megrendelői ellenérték, melynél adófizetési kötelezettség keletkezett volna, a beadott módosító értelmében havi 2,5 millió forintra emelkedik. A kis- és közepes vállalkozások érdekében született ez a javaslat, akik ilyen esetben mentesülnek a fizetés kötelezettsége alól.

Végezetül engedjék meg, hogy a bizottsági ülésen is felmerült vádat a törvényjavaslattal kapcsolatban itt és most is visszautasítsam, visszautasítsuk, mely szerint a reklámadó a sajtószabadság korlátozására irányul. Az igazságos közteherviselés ilyenfajta felfogása egyszerűen alaptalan és értelmezhetetlen számunkra. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi vélemény ismertetésére megadom a szót Fodor Gábor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

FODOR GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a Törvényalkotási bizottság ülésén, ahogy az előttem szóló Kara Ákos képviselő úr is utalt rá, vita volt köztünk jó néhány kérdésben, és engedje meg a tisztelt Országgyűlés, hogy ahogy ilyenkor a bizottsági kisebbségi vélemény előadójának a tisztje is az, erről tájékoztassam az Országgyűlést.

Nos, amikor a reklámadóról szóló törvényről beszéltünk és vitatkoztunk, a helyzet úgy alakult, hogy végül is a bizottsági ülésen az ellenzéki képviselők közül én voltam az, aki egyértelműen ellenezte ennek a javaslatnak a támogatását, az ellenzéki képviselők többsége, többi része egyébként ezt a módosítást tartózkodással vagy támogatással, de valamilyen módon el tudta fogadni, így a Magyar Liberális Párt nevében én fejthettem ki a bizottsági ülésen azt, hogy mi egyértelműen ellenezük ennek az adónak a bevezetését, és ahogy már az itt elhangzott, a sajtószabadság elleni támadásnak tekintjük. Miért is? Nos azért, mert maga az egész törvény, tehát a hetekkel ezelőtt elindult folyamat, amikor a törvény bekerült a parlament elé, és a médiában is elkezdtek erről beszélni, írni, foglalkozni vele, nyilvánvaló volt, hogy a sajtó egy részének a megbüntetését célozza. A

megbüntetését azért, mert pénzügyi szankciókat helyezett kilátásba különböző sajtóorgánumokkal kapcsolatban. Akkor is, már amikor erről beszéltünk, egyértelmű volt, hogy az RTL Klub áll a célpontban, de természetesen másokat is érint és másokat is sújt ez, tehát a többi sajtóterméket is értelmetlenül és elfogadhatatlan módon.

(11.10)

Közismert volt, ugye hetekkel ezelőtt bejött egy olyan módosító indítvány, ami akkor lex TV2-ként híresült el, tehát a TV2-t próbálta kiemelni ebből az összegből, ebből az összegzésből, ebből a csapatból, és végül is azért került elénk ez a mostani javaslat, mert mint kiderült, ez nem sikerült jól, tehát nem érte el a célját. Valójában nemcsak a TV2-n sikerült segíteni, hanem furcsa módon az RTL Klubot is olyan helyzetbe hozta, hogy ez a büntetés nem lett akkora, mint amekkorát a kormány szeretett volna. Tehát egyfajta kormányzati dilettantizmussal is szemben állunk, maga a büntetési szándék sem sikerült úgy, ahogy szeretnék volna.

De még egyszer hangsúlyoznám, itt a szándék igazából az, ami problémás. Láthatjuk azt, hogy van egy kereskedelmi csatorna, egy olyan kereskedelmi csatorna, amely sok esetben kritikus, főleg az utóbbi időben különösen kritikus a kormányzattal szemben, így futószalagon jön is a büntetés az irányába. Szerintem ez, mint kormányzati magatartás is, nem elfogadható, és alapvetően nekünk, demokratáknak a demokráciába vetett hitünket, az igazságos, helyes jogalkotásba vetett hitünket áthatja alá. Szerintem a kormányzat részéről is egy rossz kép sugalmazása ez a társadalom felé.

Azon túlmenően, hogy alapvető jogelveket, mint mondtam, az igazságos és helyes jogszolgáltatásba és jogalkotásba vetett hitet is aláássa egy ilyen, egyértelműen egy bizonyos csatornára szabott törvényalkotás, ezen túlmenően, mint mondtam, a sajtószabadság értékeit is sérti. Mert bizony a sajtószabadság olyan, hogy ott a független sajtóorgánumok megjelenését, amely adott esetben kormányral, ellenzékkel, mindenkivel lehet kritikus, mint értéket védenünk kell, hiszen az ilyen típusú sajtótermékeken keresztül értesülnek a választópolgárok arról, hogy mi egyébként például itt a parlamentben és máshol mit csinálunk, milyen vitákat folytatunk. Ez a közvetítés az, amely egy normál demokráciában kialakítja azokat a viszonyrendszereket, azokat az értékeléseket, amit a polgároknak ki kell alakítani az itteni munkáról. Tehát mind a jogbiztonság, mind a normális vállalkozói környezet, mind a független sajtó, mind a sajtószabadság szempontjából elfogadhatatlan az ilyen típusú törvényalkotás.

Az első törvényjavaslat, amely hetekkel ezelőtt, immár majdnem egy hónappal ezelőtt született, egy

bizonyos típusú adót, egy úgynevezett reklámadót terhelt volna a sajtó jelentős részére, illetve rá is terhelt. A feltételes mód arra vonatkozik, hogy a mostani módosítás azt a célt szolgálja, hogy többek között az RTL irányába ez az eredeti terhelés, amely körülbelül 600 millió forint körül volt a számítások szerint, milliárdos tétellel változzon. Nos, ez az, amiről mondtam, hogy egyértelműen egy irányba szabott, és emiatt is elfogadhatatlan, mert egy kormányzati bosszúról van szó, és nem helyes, ha ehhez bármilyen módon asszisztálunk, hiszen ez a kormánytól független média meggyengítését szolgálja. Ezért is említettem azt, hogy nemcsak a liberális elvek szempontjából, hanem azt gondolom, a sajtószabadság mellett kiálló minden demokrata szempontjából elfogadhatatlan az ilyen típusú jogalkotás.

Azt, hogy végül is ez a mostani javaslat az eredeti hibákat, amelyek a Facebookon, a Google-on hirdetőik számára, magánszemélyek és kisvállalkozások számára is lehetetlen helyzetet eredményeztek volna, természetesen mindannyian örömmel fogadtuk, hogy ezt sikerült felismerni, és ezen változtattak. Helyes, ha változtatnak ezen, mert megint csak semmiféle értelmes szándékot nem tudunk felvonultatni arra vonatkozóan, hogy miért kellene az ilyen típusú hirdetőket lehetetlen helyzetbe hozni. Ez rendben van. De attól még az alapproblémán nem változtat ez az egyébként méltányolandó felismerés vagy hibafelismerés.

Egyébként a bizottsági ülésen, és ez fontos is, hiszen nekem tisztem ez is, hogy tájékoztassam a tisztelt Házat erről, fölmerült az ellenzéki képviselők részéről, többek között Bárándy Gergely képviselő úr, a bizottság alelnöke fölvetette azt, hogy a Szocialista Párt tartózkodni fog a törvény megszavazásával kapcsolatban, a végszavazással kapcsolatban. De a képviselő úr azt is elmondta, hogy egyébiránt ezt a típusú módosítást, nevezetesen, hogy magánszemélyek és kisvállalkozások számára lehetővé teszik azt az értékhatárt, tehát az eredetileg tervezett 25 ezer forintos értékhatár 2,5 millióra való felemelésével lehetővé teszik önmagukban a hirdetéseket, és nem sújtja őket ez a büntetőadó, támogatólag fogadta képviselő úr is. De elmondta, hogy ez nem változtat azon az állásponton, ami megegyezik azzal, amiről az előbb beszéltem, hogy ők maguk is úgy ítélik meg, hogy alapvetően a törvény, a reklámtörvény ellene megy a sajtószabadságnak, és büntetőadó jellegű.

A bizottsági ülésen a Jobbik részéről Szilágyi György képviselő úr fölvetette azt, nyilván némi ironiával, hogy egyébként ő úgy gondolja, hogy az RTL-nek bizonyos szempontból meg kell köszönni azt, ami történt, hiszen megmentette a magyar kis- és középvállalkozókat egy büntetőadótól azzal, hogy határozottan lépett fel. Ez is hozzátartozik a képhez természetesen, hogy a bizottsági ülésen voltak képviselők, akik ennek hangot is adtak.

Összegzően hadd jegyezzem meg, hogy a bizottság részéről az elhangzott vélemények mellett én a magam részéről a kisebbségi vélemény képviselőjeként, mint egyetlen ellenszavazó, csak megerősíteni tudom, hogy a törvényjavaslat számunkra elfogadhatatlan. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportként 15 perces időkeretben. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon!

DR. SZÚCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben a Fidesz-KDNP-kormány vállalta, hogy mindenkivel szemben érvényesíti az igazságos és kölcsönös teherviselést. Vagyis aki Magyarországon él és dolgozik vagy vállalatát ide telepíti, nyereségét itt szerzi, annak itt kell adóznia a mindenkor hatályos magyar törvények alapján. Erről szólt a bankadó, erről szólt a telekommunikációs adó, és erről szól a reklámadó bevezetése is. A reklámadónak az a szerepe, hogy azok a kereskedelmi médiumok, amelyek jelentős reklámbevételrel és ebből származó profittal rendelkeznek, vegyenek részt a közteherviselésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországnak az az érdeke, hogy a Magyarországon működő média-vállalkozások és televíziós társaságuk nálunk legyenek bejelentve, minél több munkahelyet hozzanak létre, és bevételeik után nálunk is adózzanak. A reklámadó az igazságos közteherviselés része, hiszen minden kereskedelmi médiumot egyaránt érint. A jelen módosítás határozott célja, hogy a reklámbevételeket semmilyen módon ne lehessen eltüntetni az adóhatóság elől. Sajnos azt tapasztalhattuk az elmúlt években, hogy a kereskedelmi médiumok nagyon komoly adóelkerülési technikákat alkalmaztak annak érdekében, hogy minimalizálják a bevételeik után fizetendő adót. A törvényjavaslatban előterjesztett módosítások legfontosabb célja: korlátozni a korábbi veszteségükre hivatkozó vállalkozások adóelkerülési lehetőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt törvényjavaslat nem tesz egyebet, mint bezárja azokat a kiskapukat, amelyeket eddig a nemzetközi mediavállalkozások használtak az adófizetési kötelezettségeik minimalizálása érdekében. A törvényjavaslat elfogadásával biztosíthatjuk a közteherviselés érvényesülé-

sét, éppen ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák L. Simon László képviselő úr indítványát.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

LUKÁCS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Újra itt van a betevő reklámadóvita, a módosítás módosításának a módosítását fogjuk megtárgyalni. Ennél különb bohózatot, mint amit maguk ezzel a reklámadóval itt csinálnak, ritkán látott ez a Ház. Egyébként az előterjesztő ezt csak pikánsan fűszerezi televíziós megszólalásaival. A mostani bevezetőjében is elmondta, hogy nem tudja, mi van beleírva a törvénybe, pedig már többször elmondták neki, leírták neki, megtelefonálták neki, és még mindig nem tudja, hogy mi van leírva a törvényben. Még mindig azt mondja, hogy a 2,5 millió forint 20 százalékát kell befizetni *(L. Simon László közbeszól.)*, csak mondom, a 2,5 millió fölötti összeg 20 százalékát kell. Tessék megnézni! Nem ezt tetszett mondani. *(L. Simon László ismét közbeszól.)* Úgyhogy szívesen segítünk L. Simon úrnak, és elmagyarázzuk neki, hogy mi van a törvényjavaslatában, mert láthatóan nem érti, hogy mi van a törvényjavaslatában.

Nos, itt van ez a törvény, ami nem szól semmi másról, mint arról, hogy azokat a médiumokat, amelyek nem tetszenek a kormánynak, elhallgattassuk, ha nem megy máshogy, akkor gazdasági eszközökkel. Ezt egyébként az erről a remek törvényről szóló vitában többször, többféleképpen elmondtuk. Ma sincs ez máshogy, és mindeközben, míg ez az alap-történet zajlik, hogy elhallgattassunk médiumokat, akiknek nem tetszik az, amit mondanak az embereknek, nem tetszik az, ami képernyőre kerül, eközben persze folyamatosan hibáznak, és nem győzik ideoda módosíthatni ezt a törvényt, hogy tulajdonképpen azokat a károkat, amiket ezáltal másoknak is okoznának, valahogy enyhítsék.

(11.20)

Szóval, a törvény megszavazása után pillanatokkal kiderült, hogy gyakorlatilag ez a törvény az RTL Klubról szól, az RTL Klub van a célkeresztben, őket kell valamilyen módon elhallgattatni, ha nem máshogy, akkor gazdasági eszközökkel. Nekem nem fáj ez, hogy az RTL Klubról szól ez a törvény, nekem az fáj, ha bárki másról szólna ez a törvény, ha bármely olyan törvényt nyújtanának ide be, amely egyébként a sajtószabadság ellenében hat. Márpedig ez a törvény a sajtószabadság ellenében hat.

Aztán gyorsan jöttek a módosítások, mert véletlenül úgy csinálták meg, hogy a TV2-nek is majdnem fizetni kellett adót, úgyhogy akkor gyorsan behoztak egy módosítást, hogy az önökhöz köthető TV2-nek mégse kelljen adót fizetni. Mert az előbb hallottuk, hogy akinek van bevétele, mindenképp fizessen adót; természetesen kivéve azok, akiket maguk szeretnek, és külön törvényt alkotnak rá, hogy mégse fizessenek adót. Erre majd később kitérek.

És amikor behozták ezt a javaslatot, hogy a TV2 ne fizessen adót, akkor rájöttek, hogy elrontották, mert a TV2-t megsegítve mégiscsak az RTL-nek sem kéne adót fizetni, úgy csinálták meg ezt a módosítást. Akkor gyorsan megint behoztak egy másik módosítást, hogy mégis kelljen az RTL-nek adót fizetni. Az pedig azt is tartalmazta, hogy a közösségi portálokon megjelenő online hirdetések is adóznak 20 százalékkal - a 25 ezer forint feletti rész 20 százalékkal adózzon. Na aztán, amikor ezt elfogadták, akkor gyorsan rájöttek, hogy ez a kis- és közepes vállalkozásoknak, valamint jelentős mennyiségű magánszemélynek is jelentős mértékű kiesést okozna, és akkor most hoztak megint egy javaslatot, hogy ez a 25 ezer forint 2,5 millió forint legyen, 2,5 millió forint fölött kelljen adózni.

Arról senkinek nincs fogalma, elsősorban maguknak nincs fogalmuk, hogy ez miért volt 25 ezer forint, aztán miért lett 2,5 millió. Lehetett volna 27 500 forint és 1 millió 800 ezer is vagy 27 millió és 46 millió, tökéletesen mindegy, összevissza írogatnak ide számokat, és istenigazából az isten nem tudja megmondani, hogy amögött milyen kutatások vannak, milyen hatástanulmányok vannak, senki nem tudja. Percenként írogatják át ezt a törvényt, és most is azt gondolják, hogy a 25 ezerről 2,5 millióra emelt adóalap azt fogja eredményezni, hogy majd azok fognak adót fizetni, akik nem kis- és közepes vállalkozások, hanem a nagy nemzetközi cégek.

Szeretném elmondani, hogy pont a nagy nemzetközi cégeknek segítettek ebben az ügyben, hogy 2,5 millió forintra emelték ezt az adóalapot, mert egyébként szeretném mondani, hogy külföldön bejegyzett cégek is tudnak online médiaszolgáltatást nyújtani, és tudnak egyébként televíziós műsorokat is nyújtani, és hiába vannak bejegyezve akár a társasági törvény miatt Magyarországon, nem tartoznak például az szja alá, és egyébként nem fogják megfizetni ezeket az adókat, önök hiába gondolják ezt.

A magánszemélyek esetében pedig természetesen azt gondoljuk, hogy a magánszemélyek köréből ki kellett volna emelni például a politikai hirdetések körét, amit egyébként önök az eredeti javaslatban is úgy írtak bele a törvénybe, hogy politikai hirdetések után ne kelljen adót fizetni. Ezt kivették az adózók köréből, és a magánszemélyek esetében sem tettek különbséget egyébként, mondjuk, egy magánoldal Facebook-hirdetése vagy egy politikai oldal, vagy egy

politikusi oldal Facebook-hirdetése között. Ez már megint a közvéleményben azt az érzetet kelti, hogy a politikai szereplők szeretnék maguknak ebben az ügyben adómentességet biztosítani.

Ki adózik gyakorlatilag ebben az ügyben? Természetesen a közzétevőnek kéne az adót megfizetni, ez esetben, mondjuk, a Google-nak vagy a Facebooknak kéne adót fizetni. Persze, ha nem vallja be, vagy nem ad ilyen igazolást, akkor magának a megrendelőnek kell ezt az adót megfizetni. Az már most látható, hogy nem nagyon fog itt senki ezektől a cégektől ilyen igazolást kapni, és nagy valószínűséggel a megrendelőnek kell itt adót fizetni.

Az persze egy másik érdekes kérdés ezzel kapcsolatban, mert erre sem tér ki a törvény, hogy mi van akkor, ha egyébként valamilyen csoda folytán ezek a cégek mégis megfizetik ezt az adót és bevallják, eközben nem értesítik a megrendelőt, és a megrendelő ezt nem tudván szintén bevallja ezt az adót, és megfizeti a költségvetésnek, így két oldalról is befolyhat az adó. Rosszabbik esetben persze egyik oldalról sem folyik be, de ez a törvény még mindig nem tud arra semmit mondani, hogy milyen módon fog ez az anomália megszűnni ebben az ügyben.

Én azt hiszem, hogy ha valóban az lenne a cél, hogy a költségvetési bevételeket növeljük meg, hogy nagyon igazságosak legyünk, és ezek a nagy nemzetközi cégek egyébként ne akarják a befizetett adójukat minimalizálni, az egy érdekes kérdés, hogy a cégekkel szemben felelmegetjük azt, bármilyen gazdasági társasággal szemben, legyen az egyébként bármilyen, itthon bejegyzett, külföldön bejegyzett vagy a világon bárhol működő gazdasági társaság, hogy a gazdasági társaság azt a galádságot követi el, hogy egyébként a meglévő adótörvények alapján megpróbál minél kevesebb adót fizetni. Ha hoznak egy olyan gazdasági társaságot a világból bárhonnan, aki a meglévő törvények alapján nem próbálja minimalizálni az adóbefizetését, akkor valószínűleg annak a gazdasági társaságnak a vezetése nem nagyon tudja, hogy mit csinál. Az már a maguk dolga, hogy olyan adótörvényeket hozzanak, hogy az a minimalizáció egyébként normális adóbevételeket eredményezzen.

De ez a törvény pont nem erről szól, ez a törvény arról szól, hogy befogják a száját azoknak a médiuumoknak, akik esetleg bemutatják, hogy L. Simon László azt se tudja, mit csinál. De ez legyen L. Simon László problémája, de tényleg szívesen segítünk neki, ha nem tudja a saját törvényét elmondani.

Ha pedig tényleg azt gondolják, hogy akik igen sokat keresnek ebben az országban, azoknak annál több adót kéne fizetni, akkor még mindig nincs arra magyarázat, hogy miért vezetik be ezt a fajta adót, ami egyébként maximum 4-5 milliárdot fog tudni hozni a költségvetésbe, főleg most már, hogy például a 25 ezret 2,5 millióra emelve a Reklámszövetség és más szervezetek számításai szerint legalább 4,5 mil-

liárd forint adóbevételről mond le ezzel a kormány az előző javaslatához képest.

Aztán persze nem tudják, hogy mire fogják költeni, az egyik héten azt mondják, hogy iskolákra fogják költeni meg oktatásra, a másik héten azt mondják, hogy vidéki kultúrházakra fogják költeni, a harmadik héten meg már egyáltalán nem beszélnek arról, hogy mire fogják költeni. Én tudnék még azért javaslatokat adni, hogy ennél sokkal nagyobb adóbevételt sokkal igazságosabban hogyan lehetne beszélni. Például, ha az Andy Vajna nevű úriember, aki az önök házi mozigépésze, mondjuk, nem kapna néhány kaszinót csak úgy, mert éppen hazalátogatott Hollywoodból, és hogy megkapta ezt a néhány kaszinót, még gyorsan elvették azt a kötelezettségét is, hogy mondjuk, áfát fizessen a magyar államnak. Hát ez azért nagyon-nagyon sok milliárdot hagyott Andy Vajna úrnak a zsebében. Ha például nem tennék áfamentessé Andy Vajna úr kaszinóit, akkor lehet, hogy sokkal nagyobb adóbevételt lehetne ott áfaoldalon beszélni.

De ha például megszavazták volna azt a javaslatunkat, ami szerint azok az oligarchák, azok az óriás-cégek, amelyek Magyarországon az utóbbi években iszonyatos mennyiségű állami beruházást és önkormányzati beruházást kaptak, sőt a tevékenységüknek majdnem több mint 90 százalékát állami beruházások adják, hogy azok egyébként 100 millió fölötti árbevételnél az 5 százalékos haszon fölött 75 százalékkal adózzanak, akkor ennek a bevételnek a sokszorosát, akár 10-12-szeresét is be lehetett volna szedni egy évben ezen adók alapján.

Úgyhogy az az önök baja, hogy az egyik oldalon aprópénzeket próbálnak beszélni csak azért, hogy elhallgattassák a különböző médiumokat és a sajtószabadságot korlátozzák, a másik oldalon pedig a haverjaiknak milliárdos meg tízmilliárdos kedvezményeket adnak csak azért, mert azok a maguk haverjai, meg egyébként jóban vannak velük.

Ezt nem lehet megmagyarázni, ez megmagyarázhatatlan, ezt a két dolgot, ha egymással szembeállítjuk, akkor teljesen világosan látszik a szándék: egyfelől a sajtószabadság megszüntetésének vagy legalábbis korlátozásának a szándéka, másfelől pedig a haverok sok-sok milliárddal való kistaffirozásának a szándéka.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezzel a törvénnyel egy dolgot lehetne istenigazából tenni: vissza lehetne vonni ezt a reklámadóról szóló törvényt, és megismétlem azt, amit egyébként az első vitájában mondtunk ennek a reklámadós törvénynek, hogy ennek a törvénynek egyébként helye lenne.

Teljes mértékben jogos az, hogy ezeket a dolgokat lehetne adóztatni, és lehetne arról beszélni, hogy például tartalomszolgáltatás ügyében ennek milyen hatásai vannak, és most nem sorolom fel még egyszer.

(11.30)

De ilyen módon bevezetni, ilyen hebehurgia módon csinálni, összevissza módosítani, hol így, hol úgy rángatni a parlament elé ezt a törvényt, vagy a Törvényalkotási bizottságba úgy hozni be hozzá módosító javaslatokat, hogy nem lehet érdemben felkészülni, nem lehet érdemben elolvasni, és még módosítani sem lehet érdemben, és ott is percek alatt meg félórák alatt tolnak át mindent 6-8 oldalas módosító javaslatokkal, hogy elolvasni nem lehet, nemhogy még szakértőkkel megnézni vagy ahhoz egyébként módosításokat tenni, ez így nem működik, így nem lehet törvényt alkotni.

Még egyszer mondom: ennek a Háznak az elnöke mondta az alakuló ülésen, hogy lassabban, nagyobb odafigyeléssel és sokkal komolyabban kellene törvényt alkotni. Önök vastappsal jutalmazták ezt, majd azóta ennek tökéletesen az ellenkezőjét csinálják. Legalább a saját házelnökökre hallgassanak, és ennél sokkal kidolgozottabb, sokkal nyugodtabb, sokkal átgondoltabb törvényalkotással próbálják szolgálni a közjót, mert ezzel a törvénnyel gyakorlatilag csak a haverjaikat szolgálják.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Bár kissé sajnálom, hogy a KDNP ehhez a kérdéshez sem kíván hozzászólni. Abban egyet kell értsek L. Simon László előterjesztésével, illetve annak az itteni indoklásával, hogy lehet országgyűlési képviselőket neveléses helyzetbe hozni; itt nyilván magára utalt, csak szerényen nem kívánta magát megnevezni, de nevezzük meg, és nem azért, mert az ő nevelésessé tétele miatt van bármiféle aggodalom bennem, hanem azért, mert azt gondolom, ezáltal maga az Országgyűlés is nevelésessé válik. Ha kivételes eljárásban tárgyalhat egy olyan javaslatot, aminek még az előterjesztője sem tudja, hogy mi az érdemi, lényeges tartalma, az nem méltó az Országgyűlés eljárásához.

Értjük, hogy a javaslat célja, hogy az adóelkerülést kiküszöböljék, azonban ezért úgy módosítják a nemrég elfogadott törvényt esetenként, hogy a már elfogadott, de még hatályba nem lépett szöveget írják át, amely azonban az alkotmánybírói gyakorlat szerint a jogbiztonságot is veszélyezteti.

Elve a személyre szabott törvényhozást a Jobbik Magyarországért Mozgalom mindig is ellenezte, és azt gondolom, az, hogy kivételes eljárásban tárgyalnak egy törvényjavaslatot, amit lényegében egy

cégre, vállalkozásra - még ha multicégre is - szabnak, semmiképp sem elfogadható és támogatandó eljárás, miközben egyetértünk azzal, hogy szükség volna az adóelkerülést valóban kiküszöbölni, hiszen erre már a korábbi, még hatályba nem lépett törvényjavaslat vitájában is föl hívtuk a figyelmet, mindhiába. Más kiskapukra is föl hívtuk a figyelmet akkor, sajnos, akkor is hiába.

Sőt, a Jobbik Magyarországért Mozgalom 2009-ben javasolta először a főként közvetve és közvetlenül is a multicégeket sújtó reklámadó bevezetését, amellyel nem egy újabb sarcot akartunk kivetni, hanem a szennyező fizet elve alapján a kulturális környezetszennyezés költségeit kívántuk az érintettekkel megfizettetni. A kormánypárt javaslatára sajnos a mi elképzeléseinktől néhány pontban, számos pontban különbözik, de alapvetően üdvözljük, hogy egyáltalán ez valamilyen formában megvalósulhat.

Azért hadd emlékeztessenek arra - ha már napirendre sajnos itt nem is kerülhetett a Jobbik korábbi, konkrét javaslatára -, hogy a Jobbiknak két tervezete volt ezzel kapcsolatban. Ezt azért tartom szükségesnek elmondani, mert sokszor L. Simon László is, amikor szorul a hurok, a Jobbikra hárítja ezt a felelősséget némely nyilatkozatában, hogy a Jobbik nyomására már valamit itt lépni kellett, de hát azért a Jobbik nem egészen ezt akarta. Az eredeti tervünk csupán a médiaszolgáltatókra vonatkozó különadó volt, ami sávós formában, objektív szempont szerint meghatározott, társadalmilag értékesebb és hasznosabb tartalmakat semmilyen vagy pedig alacsonyabb adókulccsal ilyen értelemben támogatta, a kevésbé értékeseket és károsokat pedig magasabb adókulccsal büntette volna.

Az elmúlt években is többször javasolta a Jobbik a főként a multicégeket sújtó reklámadó bevezetését. Először 2010. október 25-én szavazta le az Országgyűlés plenáris ülése - maga L. Simon László is nemmel voksolt itt a plenáris ülésen - azt a javaslatot, amely lényegében mára pedig megvalósult, olyanmódon elfogadták, hiszen egyetlen mondat volt a javaslatunk, amit Mirkóczki Ádám képviselőtársammal benyújtottunk, ez így hangzott: a médiatartalom-szolgáltatók reklámbevételeiből származó jövedelmükre kivetendő különadó rendszerét törvényben rendezi az Országgyűlés.

Erre L. Simon László nemet mondott, hogy az Országgyűlés rendezze. Tehát nem a Jobbikra bízta itt bárki a törvényhozást, az Országgyűlésre bízta volna, erre 2010-ben nemet mondott maga L. Simon László is. Ezek után mi üdvözlöttük, a nemzeti ellenzék legalábbis üdvözlötte azt, hogy tavaly a kormány belátta, hogy erre mégis szükség van, és közzé is tette a reklámadóra vonatkozó javaslatát, bár azért fájó volt, hogy csak az EU nyomására voltak hajlandók meglépni azt, és az egymillió magyar embert képviselő Jobbik javaslatát nem fontolták meg.

Ugyanez történt egyébként korábban a média-törvénnyel is sok más egyéb mellett - hogy csak egyik saját szakterületemről említsek egy példát -, hiszen 2011 márciusában olyan uniós módosításokat fogadtak el, melyek egy részét korábban hiába nyújtottuk be itt módosító javaslatként, nem fogadták meg azt, ha az egymillió magyar embert képviselő Jobbik javasol valamit.

A magyar nemzet kulturális szabadságharcának része a kereskedelmi médiumok, főként a két nagy televíziós társaság megregulázása. Most persze csak azt hazudják, hogy épp a legtöbb nézőt vonzó műsorokat szüntetik meg, de tavaly még a hazánkból való kivonulásukkal is riogattak, ami mellel szerintem komoly eredmény volna, hiszen utat nyitna a színvonalas televíziós szórakoztatás, többek közt történelmi magyar játékfilmek, sorozatok gyártása előtt, mely elől eddig sajnos elzárkózott a mostani és az előző kormányzat is. A közmédia nézettségének növekedése abban az esetben pedig ráadásul a reklámbevételek növekedésével is járna, ezért sem lett volna szabad tavaly meghátrálnia a kormánynak a kereskedelmi médiumok riogatójától.

Ami pedig az ellenzék balliberális részét illeti, szerintük inkább a tűrőképességük határán álló magyar embereken kéne folytatni a megszorításokat. A Jobbik korábbi javaslatához híven csak annyi könnyítést adna a reklámadó kapcsán - ami persze nehezen illeszthető bele ebbe a koncepcióba, de azért érdemes elmondani, hogy a Jobbik javaslatára annyiban is különbözött -, hogy például a társadalmilag hasznos világgépet sugárzó vagy hasznos világgépet is sugárzó hirdetések esetén, hiszen alapvetően nyilvánvalóan reklámcélt szolgál, de azért van társadalmi felelőssége is egy reklámnak, például, ha egy joghurtreklám szépnek, jónak mutatja be a nagycsaládos életmódot, szemben, mondjuk, az egykézéssel, annak igenis van társadalmi célú üzenete is. Ha nem is minősítjük ezt alapvetően még társadalmi célú hirdetésnek, de a reklámadó akár sávós formában való bevezetésével ilyen esetben lehetett volna adott esetben felmentést adni.

Emlékeztetnem kell Varga Mihály nemzetgazdasági miniszternek itt pont egy éve, ugyanígy a nyári szünet előtti utolsó napon napirend utáni felszólalásomra adott válaszára. Szokatlan módon megvárta a napirend utáni felszólalásokat, és szükségét érezte, hogy a reklámadó melletti felszólalásom ellen tiltakozzon. Idézem: „a magyar kormány most azt miltelgelte, hogy ennek az adónak a bevezetésére szükség van-e vagy nincs” - mondta Varga Mihály épp egy éve itt a plenáris ülésen. És idézem még: „a költségvetés nem teszi szükségessé, hogy egy ilyen adó bevezetése megtörténjen”: Most kérdezhetném, hogy mi változott, persze lehet hivatkozni arra, hogy a nemzetközi helyzet fokozódik; megszoktunk már hasonló, semmitmondó érveket, mégis ez annak volt

a jele, hogy a kormány továbbra sem akarta a multicegeket jobban terhelni, sőt egyértelművé vált, hogy a kormánynak a reklámadóval kapcsolatos törvényjavaslata csak azt szolgálta, hogy zsarolják az érintett kereskedelmi médiumokat, hogy még kormánybarátabbak legyenek; persze végül paktumot kötöttek, legalábbis tavaly, a Fidesz a TV2-nek a Simicska Lajos és Nyerges Zsolt fémjelezte cégbirodalom általi felvásárlása nélkül is növelni tudta a befolyását.

Tartalomszabályozás lényegében továbbra sem lesz, ezt sajnos ki kell mondani, így a Jobbikra vár a kereskedelmi médiumok megregulázása, hiszen eddig következmények nélkül maradhettek a törvénysértéseik, akármilyen társadalomromboló műsort vagy, mondjuk, súlyosan kiegyensúlyozatlan híradást sugároztak, legjobb esetben is egy ejnye-bejnyével be kellett érniük.

De gondolhatunk a reklámhangerővel kapcsolatos sorozatos és lényegében következmények nélküli vagy néhány tízezer, néhány százezer forintos bírság esetére azokban az esetekben is, amikor súlyosan és visszaeső módon megtörtént a túlzott reklámhangerő használata. Tehát nagyon sok törvénysértés következmények nélkül maradt és maradhat ezután is, hiszen a csak fideszes tagokból álló Médiatanácstól sajnos az eddigi tapasztalat alapján nem várhatunk a jövőben sem hatékony fellépést.

(11.40)

Varga Mihálynak az az érve, hogy nincs szükség további bevételekre, azért is elfogadhatatlan, mert közben állami forráshiány miatt nem kerülhetett napirendre például hazánk legnagyobb problémájának, a demográfiai katasztrófának az orvoslására kidolgozott, akár csak kormányzati javaslatcsomag, hogy most ne is menjek messzebbre. Érdemes még felhívnom a figyelmet arra is, amit az előterjesztő elmulasztott, pedig elvileg házsabály kötelezné, hogy bemutassa a becsült társadalmi-gazdasági hatásait egy ilyen javaslatnak. *(L. Simon László: Megtörtént az előzőnél!)*

Ezért hadd idézzem, amit én már korábban megtettem, és be is nyújtottam az Országgyűlésnek indoklásként korábban a reklámadóval kapcsolatban, miszerint az Iránytű Intézet reprezentatív felmérése szerint a választópolgárok döntő többsége támogatná a reklámadó bevezetését - ez egy évvel korábbi felmérés, de azt gondolom, ma is helytálló lehet -, több mint kétszer annyian helyeslik, mint ahányan elutasítják. Ez azért is figyelemre méltó, mert általában az adókat zsigerből ellenzik az emberek.

Álságos szerintem a rendkívül befolyásos média- és üzleti köröknek az az összefogása, tiltakozása, amit itt a reklámadó kapcsán láthattunk, miközben egy hangjukat nem hallottuk akkor, amikor az Euró-

pai Unió vagy talán egész Európa legmagasabb áfakulcsát vezették be Magyarországon. Bármikor, amikor a kisemberek érdekeiről volt szó, nem lehetett hallani a tiltakozásukat.

A korábbi javaslatban, amint azt már akkor is jeleztem, kiskaput jelentett, hogy a félmilliárdos árbevételig adómentesek az alanyok, azaz ha mondjuk, 490 millió forintos árbevételű testvérvállalatokra szedik szét a mostaniakat, mondjuk, területi alapon, akkor megússzák az egészet. *(L. Simon László a fejét ingatva: Nem így van!)* L. Simon László akkor és most is csóválja a fejét, pedig a kis cégekkel ezt meg lehet csinálni. *(L. Simon László: Nem így van!)* Világos, hogy az RTL Klubnál nem. Ha csak abban gondolkodik, ha mindig csak az RTL Klubban gondolkodik *(L. Simon László: Úgy látszik, te nem olvastad el!)*, akkor lehet, hogy nem, mert mondjuk, a médiaszolgáltatási jogot egy jogi személy birtokolja, de mondjuk, egy Sanoma szétszedheti a céget, és jó eséllyel, mondjuk, a Ringier és az Axel Springer is. Persze a látszólag veszteséges médiumokat jutalmazó korábbi módosító javaslatok miatt értelmetlenné vált ez az egész, az RTL Klubot leszámítva, mely most már ezzel sem fog tudni élni, de alapvetően nyilvánvalóan törekedhettek volna arra, hogy veszteségesek legyenek, és minél kevesebbet fizessenek. Persze az RTL-re az újabb törvényszabás után ez szintén nem vonatkozik. A Ringier és az Axel Springer még nem egyesült, a GVH-nak tudomásom szerint még rá kell bólintania, de az NMHH már engedélyezte. Nem lepne meg, ha a törvényjavaslat, illetve most már törvény miatt végül mégsem egyesülnének, sőt azt sem tartom teljesen kizártnak, hogy ez áll a benyújtás hátterében egyik okként.

Végül engedjék meg, hogy szót emeljek a reklámadó felhasználása szempontjából is. Mert sajnos, úgy tűnik, nem eshet szó az Országgyűlésben kellő súllyal az ingyen internet bevezetéséről. Pedig ezzel kapcsolatban korábban úgy érveltem, és nagyon örülök, hogy megfogalmazta véleményét L. Simon László egyfajta párhuzamos indoklásként is Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter felé fordulva, hogy bizony jogos a Jobbik felvetése abban a tekintetben, hogy ha nem változtat a rendkívül magas internethasználati díjakon és nem törekszik annak csökkentésére, akkor nagyon komoly versenyhátrányba fog kerülni. Ezt mondta az előterjesztő L. Simon László, amikor legutóbb érveltem az ingyen internet bevezetése mellett. Ezért bátorodom, mivel sajnos akkor is csak a zárszámban szállt velünk vitába, illetve egészített ki, amiben egyetértettünk, most folytatni az e mellett való érvelésemet és újabb témafelvetésemet, még akkor is, ha jelenleg a kormány egyetlenegy képviselője, még a rekordszámú, már százat is elérő államtitkár közül egyetlenegy sem tartózkodik benn a helyén. *(Balla György: Nem igaz! - L. Simon László: Hárman is! - Tállai András:*

Van itt több államtitkár is!) Hiszen ahogy látjuk, a bársonyszékekben egyetlenegy képviselő sem ül ilyen értelemben, a vonatkozó előírásokat is megszegve. (L. Simon László: Hárman ülnek itt!)

Én azért mégis, ha csak a jegyzőkönyv kedvéért is, de elmondanám, hogy az ingyen internet miért fontos, és miért lett volna jó megszavazni szintén csak azt az egyetlenegy mondatos javaslatunkat, miszerint a reklámadóból származó bevételt az alapvető szintű lakossági internetszolgáltatás ingyenessé tételére kell fordítani. Azért nyújtottuk be módosító javaslatként a reklámadó bevezetésekor, mert az NMHH-nak itt az Országgyűlésben legutóbb tárgyalt éves beszámolója szerint az Európai Unióban Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a mobil szélessáv-penetráció, tehát a szélessávú mobilnetet rendszeresen, legalább havonta használók aránya. Nem is véletlenül, hiszen Magyarországon az internet-hozzáférés bruttó mediánára 54 euró volt e jelentés szerint, ami a nyugati tagállamok mediánárána több mint kétszerese. Nyilvánvalóan nehéz összehasonlítani a különböző mértékű internetszolgáltatásokat, de ha ilyen középütemet veszünk, akkor ezt láthatjuk. Sőt, ha a jövedelmi viszonyokat is tekintjük, akkor azt láthatjuk, hogy mondjuk, Dániához képest Magyarországon 2200 százalékkal drágább az internethasználat díja. Hiszen ott a nettó átlagbér 4000 euró fölött van, Magyarországon pedig 500 euró alatt van. Ez nyilvánvalóan a legszélsőségesebb példa, de mégis jól mutatja, hogy nagyon-nagyon nagy fejlődésre volna szükség.

Ezért arra kérem önöket, fogadják meg az ingyen internet bevezetésére vonatkozó javaslatunkat. Ha most itt a reklámadó bevezetésénél nem is fogadták meg, de általában ezt a kérdést nem lehet eltusolni, ezzel a kérdéssel foglalkozni kell, különben - hogy az előterjesztőt idézzem - nagyon komoly versenyhátrányba fog kerülni Magyarország. Köszönöm figyelmüket. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ami előttünk fekszik, az a selejt bosszúja, és tulajdonképpen igazság szerint arra kellene javaslatot tenni, hogy a jövőben a házelnök a Ház tekintélyének sérelme miatt bírságot szabhasson ki az olyan előterjesztőkre (L. Simon László: Jaj!), akik előterjesztenek egy törvényjavaslatot, amely még hatályba sem lép, ki sincs hirdelve, és máris hozzá kell nyúlnia a Háznak, mert arra nem voltak képesek, bár van egy államtitkársági apparátus is

mögöttük, hogy felmérjék az adott törvényjavaslat várható hatásait.

Ráadásul arról van szó, tisztelt képviselőtársaim, hogy törvény is kötelezné egyébként az előterjesztőket, hogy úgy hozzanak ide törvényjavaslatot, hogy világos hatástanulmányokat látunk. Nem látunk hatástanulmányokat akkor sem, amikor a következő generációkat adósságba verték a paksi hitel-szerződéssel kapcsolatban. Rejtegetik ezeket a hatástanulmányokat. Az egy dolog, hogy önöket az olyasmi nem zavarja, hogy fogalmuk nincs arról, mire nyomják meg a gombot, de az ország számára ez sokba kerül. A reklámadótörvénnyel kapcsolatban is elvárható lett volna, hogy L. Simon László vagy mások egyrészt ne képviselőként, kormányzati emberként hozzák ide ezt a törvényjavaslatot... (L. Simon László: Na, na!) Hagyjuk már ezt a bábozást, képviselőtársam, hagyjuk már ezt a bábozást! Önök pontosan azért játszadoznak azzal, hogy képviselői jogukkal élve benyújtanak ilyen önálló indítványokat, hogy ne kelljen a kutyával sem egyeztetni, és ne lehessen számon kérni, hogy hol vannak a hatástanulmányok!

Tisztességes kormány úgy hoz be egy adótörvényt, hogy világosak a piaci hatások (Novák Előd: Jaj!), ráadásul egy szektorális adótörvényt, azonkívül pedig világosak a költségvetési hatások. Az a helyzet, L. Simon képviselőtársam, hogy önöknek fogalmuk nincs arról, hogy magának az eredeti reklámadótörvénynek pontosan milyen piaci hatásai lesznek. Van egy vélelmezett piaci hatás, és ezért van ez a mostani fúrása-faragása is ennek a törvényjavaslatnak, hogy az RTL-t térdre kényszerítsék. Ha ez piaci hatás, ha ezt hatástanulmánynak tekinthetjük, akkor visszavonom azt, amit az előbb mondtam. De a költségvetési hatások vonatkozásában fogalmuk nincs arról, hogy ennek milyen hatása lesz, mennyi bevételre számíthat a kormány. Szégyen, gyalázat, és tulajdonképpen azt kellene kérni a házelnöktől, hogy bírságozza meg L. Simon Lászlót, mert az ilyen típusú törvényjavaslatok a Ház méltóságát jelentős mértékben sértik.

Tisztelt Országgyűlés! Már az eredeti reklámadó-törvényjavaslatnál elmondtuk azt, hogy egy reklámadót az LMP támogatna, „a szennyező fizet” elvével összhangban áll az, ha az országban létezik a reklámszektorra kivetett adó. Igen, mert egy reklámadóval lehet egyrészt a túlfogyasztást visszafogni, másrészt pedig a reklámozás káros társadalmi, környezeti hatásait egy reklámadóval lehetne mérsékelni. De természetesen ebben az esetben egy reklámadóra, nem pedig médiaadóra lenne szükség, egy olyan reklámadóra, amely a reklámpiacra vonatkozik és a reklámpiacot szabályozza. Egy olyan reklámadót lehetne támogatni, ahol világosak a várt piaci, költségvetési és társadalmi, környezeti hatások; egy olyan reklámadót lehetne támogatni, ahol, ahogy az

előbb Novák képviselőtársunk is utalt rá, világos például az, hogy a várt bevételt mire fordítják.

(11.50)

Ha világos az, hogy a várt reklámadó bevétel - vagy most médiaadó-bevételről beszélhetünk - olyan célokra fordítják, amelyek egyébként kiegyensúlyozzák a reklámozás káros hatásait, akkor azt gondolom, lenne miről beszélnünk. Szó nincs erről! Az a pénz, amit beszédnek, befolyik a közösbe, és ki fogják osztani szépen a haveroknak, úgy, ahogyan azt szokták. (L. Simon László: Na!) Ez működik! Itt a különbség az, hogy például a magánnyugdíjpénztári befizetések államosításával kapcsolatban hova tűnt az a 3000 milliárd forint, a mai napig nem tudjuk, elfüstölték. Egy szektorális adónak úgy van értelme, ha világos az, hogy az az adóbevétel, ami befolyik az államkasszába, milyen célokra fog szolgálni, magának a kivetett adónak mik a hatásai egy adott piacra nézve, illetve költségvetési szempontból, és a befolyt bevételt egyébként milyen társadalmi célokra kívánja a kormányzat fordítani. Erről egy vakhangot nem hallottunk az elmúlt hetekben.

Tisztelt Országgyűlés! Elhangzott részben L. Simon államtitkár úrtól, részben másoktól néhány olyan cél, amit természetesen akár támogatni is lehetne, mert miért ne; vessünk ki reklámadót azért, hogy mondjuk, azt a szennyezést, amit a reklámpiac okoz, valamilyen módon mérsékelni tudja az állam. Természetesen önök nincsenek abban az erkölcsi helyzetben, hogy erre hivatkozzanak, L. Simon államtitkár úr, hiszen milyen szennyezést akarnak önök mérsékelni, milyen negatív hatásokat akarnak akkor mérsékelni, amikor egy Andy Vajnáat tesznek meg a magyar filmipar élére kormánybiztosként, egy Andy Vajnáat, akinek kifolyatnak a közös kasszából több milliárd forintot arra, hogy hollywoodi produciókat gyártson. Erre fordítják önök az adófizetők pénzét, hogy a gagyi amerikai terméket állítsák elő, és utána idejönnek egy reklámadó-törvényjavaslattal, hogy a magyar kultúrán, illetve a reklámozás negatív hatásain segítsenek. Hagyják már a süket dumát! Teljesen világos, hogy ez a törvény nem a fenntarthatóságot szolgálja, nem „a szennyező fizet” elvén alapul, hanem ez a törvény nettó hatalmi érdeket szolgál. A konkrét törvényjavaslatnak egyetlen célja van, hogy az RTL Klubot tédre kényszerítsék. Elmondtuk azt, hogy személyre szabott törvényt sem korábban, sem most nem tudunk támogatni, függetlenül attól, hogy egyébként a mögöttes célok akár támogathatók is lennének.

Kettő. Önök hivatkoznak arra is, hogy különböző cégek, külföldi tulajdonban álló, de Magyarországon bejegyzett cégek ne bújhassanak ki az adófizetési kötelezettség alól. Helyes! Ezt a jogalkotói célt akár

támogatni is lehetne. De az a helyzet, hogy megint nem őszintén beszélnek, illetve főként nem őszintén cselekednek. Ami a multcégek működése során az elmúlt 25 évben jelentős mértékben károsította a magyar nemzetgazdaságot, az az úgynevezett transzferárazás; az, amikor az itteni leányvállalatok különböző ügyleteket kötnek a külföldi tulajdonos tulajdonában álló, mondjuk, Luxemburgban vagy a Csatorna-szigeteken bejegyzett egyéb vállalkozásokkal, megbízási szerződéseket és egyebeket, és így folytatnak ki hatalmas jövedelmeket a magyar államkasszából; mesterségesen, mondjuk, veszteségessé tesznek vagy nem tesznek túlságosan nyereségessé egy-egy itteni vállalkozást. Ezzel lehetne foglalkozni. Ehhez képest azt látjuk, hogy a minapi törvénymódosítás lehetővé teszi, hogy az állammal, önkormányzatokkal üzletelő vállalkozások ne tartsák be a transzferárazásra vonatkozó követelményeket. Magyarul, akik a narancsos oligarcháknak, fideszes döbrögőknek kedveskednek, azokra a transzferárazás visszaszorítására vonatkozó szabályok nem fognak vonatkozni. Tehát az az indokuk, hogy önök azért hozták ide ezt az előbbi reklámadótörvényt, illetve a jelenlegi módosítást, mert önök valamilyen módon meg akarnák fékezni azt, hogy a multcégek kivigyék innen adózatlanul a jövedelmet, ez a hivatkozásuk természetesen hazug. Mert ha őszinte lenne a szándék, akkor nem hoztak volna ide nemrégiben egy olyan törvénymódosítást, amely az állammal, önkormányzattal üzletelő vállalkozások esetén könnyítene a transzferárazásra előírt követelményeken.

L. Simon képviselőtársunk a törvényalkotási bizottsági ülésen beszélt arról is, és szintén egy olyan érvet hozott, ami akár elfogadható lenne, hogy a reklámtortából - miközben a reklámtorta, tudjuk pontosan, nem növekszik, ezért is kérdéses, hogy maga a törvény időpontja helyes-e vagy sem -, tehát a legalábbis nem növekvő reklámtortából egyre nagyobb hányadot hasítanak ki olyan vállalkozások, mint a Google és a Facebook, amelyek nem Magyarországon bejegyzett vállalkozások, külföldön bejegyzett gigacégek, multinacionális nagyvállalatok, és ráadásul, ha továbbviszem ezt a logikát, hogy egyre nagyobb hányadot hasítanak ki a magyar reklámtortából, akkor ez probléma akkor is, ha nem lenne reklámadó, hiszen ha nem lenne reklámadó, akkor is az van, hogy ezek a nagy világcégek gyakorlatilag a Magyarországon bejegyzett, Magyarországon adózó vállalkozások jövedelmezőségét szorítják vissza. Hogy ezeket a nagy világcégeket valamilyen módon adózásra kényszerítsük, ezt indokolta államtitkár úr a Törvényalkotási bizottság ülésén. Ezt szintén helyeselni lehetne - de megint csak az a kérdésem, L. Simon képviselő úr, hogy hol van itt a hatástanulmány. Hol vannak azok a közgazdasági számítások, amivel alá tudják támasztani azt, hogy akár egy 25 ezer forintos, de főleg egy 2 milliós értékhatárnál lesz

annyi veszteség, mondjuk, a Facebook vagy a Google oldalán, hogy a homlokukhoz csapnak, térdre kényszerülnek, és ideballagnak tárgyalni a Kossuth tér 1-3.-ba, a Miniszterelnökségre, hogy akkor talán mégis fizetnék adót a magyar államkasszába? Ezt honnan gondolta, képviselő úr? Honnan gondolta, hogy van egy ilyen sáv, ahol ezeket a gigacégeket térdre lehet kényszeríteni?

Ezzel szemben én viszont azt gondolom, hogy Magyarországon a magyar törvényhozás nagyon nehezen tud olyan szabályt alkotni, aminek olyan közgazdasági hatása lenne egyszerűen az ország mérete szempontjából, ami ezeket a gigavállalkozásokat térdre kényszeríthetné. Az a helyzet, államtitkár úr, hogy erre egyetlen lehetőség lenne, ennek az egyébként nagyon is helyes célnak a kiváltására, és ezt úgy hívják, hogy adóharmonizáció az Európai Unión belül. Ha az Európai Unión belül van egy erős adóharmonizáció, akkor térdre lehet kényszeríteni ezeket a multinacionális nagyvállalatokat, amelyek sok esetben élőszködnék az egyes társadalmakon, élőszködnék a környezeten. De ma az Európai Unión belül az adóharmonizáció legnagyobb ellenségét úgy hívják, hogy Orbán Viktor. Ez a helyzet. Innentől kezdve az az álláspont, hogy azért kívánnak Facebookon vagy Google-on hirdető vállalkozásokat megadóztatni, hogy így közvetve magyarországi adózásra kényszerítsenek nagyvállalatokat, azt gondolom, ez tökéletesen nevetséges. A korábbi 25 ezres határ, ami az eredeti javaslatban szerepelt, nyilvánvalóan a magánszemélyeket, illetve a kisvállalkozásokat sújtaná anélkül, hogy egyébként akár csak ez a 25 ezres határ is megállapodásra kényszerítené ezeket a nagyvállalatokat. Ha L. Simon képviselő úr ezzel nem ért egyet, akkor nagyon kérem, most tárja a Ház elé, kérjen szót, tárja a Ház elé azokat a hatástanulmányokat, amelyek igazolják azt a felvetését, hogy bizony létezik olyan sáv, aminél már nem éri meg elbújni, mondjuk, a Facebooknak vagy a Google-nak a magyar adózási szabályok elől. Nincs ilyen hatástanulmány, legalábbis a Törvényalkotási bizottság előtt, illetve most üléskezdet előtt semmi olyan hatástanulmányt nem mutatott be államtitkár úr, ami igazolná azokat a piaci hatásokat, amelyekkel ön a törvényjavaslat kapcsán számol.

Összességében pedig azt gondolom, hogy nem egyszerűen tisztességtelen személyre szabottan vagy akár jogi személyre szabottan jogot alkotni. Az a helyzet, hogy abban az esetben, hogy ha betolnak egy adótörvényt a Ház elé, elfogadja az Országgyűlés, majd ezek után egy héttel, pár nappal később a sajtó felhívja az önök figyelmét arra, hogy bizony van olyan vállalkozás, amelyik könnyedén ki tud bújni az adófizetési kötelezettség alól, és utána gyorsan csinálnak egy törvénymódosítást, ez azt jelenti, hogy önök alkalmatlanok az ország kormányzására. Ha önök felelősen kormányoznának, akkor nem is állna

elő olyan helyzet, akár RTL-ről beszélünk, akár reklámadóról, akár más típusú adóról és adóalanyról, hogy a törvény elfogadása után a sajtó hívja fel az önök figyelmét arra, hogy van még számtalan kiskapu, amit be kell zárni. Ez a selejt bosszúja, ami itt fekszik előttünk, a Fidesz tökéletes alkalmatlanságának az ékes bizonyítványa. Így egy országot nem lehet felelősen kormányozni, államtitkár úr, hagyjuk már abba ezt a szórakozást, hogy itt frakciókormányzás van! Ön, államtitkár úr, két sorral hátrébb ül, és azt mondja, hogy nem ér a nevem, én egy egyszerű képviselő vagyok, énnekem nincs olyan felelősségem, hogy hatástanulmányt kellene készíteni, piaci hatásokról kéne nyilatkozni. Ez nem igaz, államtitkár úr, ön egy miniszterelnökségi államtitkár, a kormány legfontosabb miniszterének az első helyettese, kutya kötelessége olyan törvényjavaslatot beterjeszteni, aminek a várt költségvetési, piaci hatásaival, és ha reklámadóról beszél, akkor a várható társadalmi, környezeti hatásaival tökéletesen tisztában van.

(12.00)

És hogyha mégis olyan helyzet adódik, hogy a törvény elfogadását követő egy héttel kiderül az, hogy számos kiskaput nyitva hagytak, akkor hiába bújnak a képviselői minősége mögé, ilyen esetben önnek kutya kötelessége lenne lemondania. Egészen egyszerűen azért, mert ha olyan törvényjavaslat jön be a Ház elé, ahol a törvény elfogadását követően derül az ki, hogy itt kiskapuk maradtak, akkor az azt jelenti, hogy az előterjesztő, ha történetesen kormányzati vezető, nem alkalmas a feladata ellátására. Tessék olyan törvényjavaslatokat idehozni, főleg olyan adótörvényeket idehozni, amelyeknek a várható hatásával legalább önök tisztában vannak, és esetleg megtisztelik az Országgyűlést és az ország közvéleményét is, hogy elmagyarázzák azt, hogy egy ilyen törvénymódosításból ilyen és ilyen piaci költségvetési következmények várhatók. Önök ezt nem tették meg sok ezer milliárd forint esetében a paksi hitelszerződésnél, nem teszik meg a várhatóan 9, 10, 11, ki tudja, hány milliárdos bevételt produkáló reklámadó, valójában médiaadó-törvény esetében sem.

Összegezve: ez az adótörvény egyrészt a selejt bosszúja, a korábbi hibájukat próbálják kijavítani. Láttunk már ilyet, ugye az egyháztörvény kapcsán Semjén Zsolt azt mondta, hogy ez egy jogalkotási remekmű, majd utána vagy háromszor hozták ide. *(Mirkóczki Ádám: Négyszer!)* Négyszer, bocsnat! Itt kijavít Mirkóczki képviselőtársam, négyszer hozták ide.

Most körülbelül ugyanitt tartunk. Ha majd a jövő héten megírja egy portál, hogy még maradt hiba, akkor, gondolom, még szeptemberben is találkozni fogunk ezzel a törvényjavaslattal. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak, aki a függetlenek közül elsőként jelentkezett felszólalásra. Öné a szó.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! A reklámadó, amit a Fidesz pár hete előterjesztett, a magyar kormány egy újabb nonszensze, ami előttünk fekszik. Ennek a törvénynek kezdettől fogva nem volt semmi más célja, mint hogy tovább korlátozza annak az esélyét Magyarországon, hogy a polgárok megismerjék azt a valóságot, amelyben élnek. Ennek a törvénynek a valódi szándékai olyan átlátszóak, mint a rizspapír, a közteherviseléshez meg az igazságossághoz az égadta világon semmi köze nincsen. Ez a törvény kizárólag azt szolgálja, hogy az új állampárt kormánya a neki kedves médiumokat megjutalmazza, a kritikusat pedig megsarcolja.

Az általam beadott módosító indítványokban az indokolatlan megkülönböztetés elkerülése érdekében egységesen egy ésszerű, 5 százalékos adókulcsra tettem javaslatot, amit önök nem támogattak. Azt is javasoltam, hogy az elhatárolt veszteségnek a reklámadóból való szelektív leírását a kormány egyeztesse az Európai Unióval, mivel meglátásunk szerint ez a törekvés - amely csak a TV2-re vonatkozna - tiltott állami támogatásnak számít, és az uniós jogba ütközik. A kormánytöbbség ezt a javaslatot is elutasította, így kénytelenek vagyunk azt gondolni, hogy ez bizony a tiltott állami támogatás nagyon is valószínű veszélye.

A most bevezetendő reklámadóval öncenzúrára akarja készíteni a kormány azokat, akik nem bologatnak önöknek reggeltől estig, és nyilvánvaló versenyhátrányba kényszeríteni azt a televíziót, az RTL Klubot, amely nem tartozik az önök médiabirodalmába.

A hamarmunka - ahogy itt már jó páran elmondták előttem - sajnos ritkán jó. A reklámadóval a kormány még a kis- és közepes vállalkozásokat is megsarcolta volna. Elképesztő blamázs! Szerencsére a kormány értékelte az általunk beadott módosító indítványokat, és az ostoba és ésszerűtlen javaslatát, ami a kisvállalkozásokra vonatkozott volna, az utolsó pillanatban sikerült módosítani. Milyen árulkodó azonban, hogy a nem magánvállalkozó magánszemélyek, például mi, a politikusok nem esünk az adókötelezettség hatálya alá. Kínos dolog ez szerintem.

Kedves Képviselőtársaim! Ez a javaslat egy jellemzően fideszes, személyre szabott, végtelenül dilettáns törvény, amelynek a céljai és a végrehajtása is dilettáns. Egy középutas európai országban egy ilyen gagyi törvény egyszerűen nem megy át. Természetesen ezt a felesleges és rosszindulatú törvényjavaslatot az Együtt-PM képviselői el fogják utasítani.

Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, frakciónként egy képviselő, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő számára a fennmaradt időkeretek terhére. (Nem érkezik jelzés.) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A további képviselői felszólalásokra a fennmaradt időkeretekben van lehetőség. Ezeket az üléstermi táblán figyelemmel kísérhetik. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy újabb mesterpéldáját látjuk annak a fajta törvénykezésnek, amit a politológus szakértők voluntarizmusnak hívnak, azt hiszem, a köznyelv akarnokságnak vagy öncélúságnak hívná ezt.

Hallottam, amikor elmondták, hogy adójogszabályokat azért hozunk, hogy az arányos közteherviselésből mindenki megfelelően kivegye a részét, és ez azt szolgálja, hogy hozzá tudjunk jutni a magyar állam által biztosított közszolgáltatásokhoz. Valójában ez az adójogszabály csak ennek nem felel meg. Megfelelhetett volna, hogyha nem öncélú, és nem azért hozzák ide, a Ház elé, hogy ne lehessen róla vitatkozni, hiszen a bizottsági üléseken ezt nem lehetett napirendre venni. Nem lehetett napirendre venni a Költségvetési bizottságban azt az adójogszabályt, amely nyilvánvalóan nem kapcsolódik a költségvetéshez, és annak nem termel bevételt. Általános vitája nem volt, ezért most ezt természetesen itt kell lefolytatni.

Öncélú azért is, mert van egy olyan érdek, amely valójában nem létezik, de mégis önök megvédik, és azért, mert van egy valós érdek, amit pedig el kívánnak leplezni. Ez a valós érdek az, hogy vannak a kormányhoz nem hű, a kormánytól nem függő médiumok, amelyeknek az adóterheit növelni kell. Miért kell növelni az adóterheiket? Azért kell növelni, mert a válságban folyamatosan csökken a reklámpiac, folyamatosan csökkennek a reklámköltségek, és az állami megrendelések által önök kényükre-kedvükre egyes médiumokat kényeztethetnek, másokat pedig természetesen büntethetnek ezekkel a megrendelésekkel. Ez a valós célja ennek a jogszabálynak, nem az, ami általában egy adójogszabálynak a célja kellené hogy legyen, hogy arányosítsa a közteherviselést, új forrásokat vonjon be a költségvetésbe, azt pedig közszolgáltatások nyújtására fordítsa, amit minden magyar állampolgár nyugodtan igénybe vehet.

Miért mondom ezt? Azért mondom ezt, mert a nemzetgazdasági miniszter azt mondta, hogy nincsen költségvetési indoka annak, hogy ezt az új adót be kell Magyarországon vezetni. És még szép, hogy nincs, hiszen akkor meg kellene magyarázni, hogy miért kell egy új adót bevezetni Magyarországon,

amikor jobban teljesítünk; akkor el kellene mondani, hogy kétszer 170 milliárd forint hiányzik a magyar költségvetésből, és hogyan kívánják ezt egyenesbe hozni; és természetesen azt is el kellene mondani, amit az önök által megszavazott stabilitási törvény is előír önöknek, meg kellene mondani, hogy mire kívánják felhasználni az újonnan kiszabott adóból befolyó többletbevételt. Ezekre a kérdésekre nem kell válaszolni, mert öncélúan és természetesen a szakmai egyeztetéseket megkerülve, közigazgatási egyeztetéseket is megkerülve - itt hadd tegyek egy kitétel, azt lehet hogy érdemes lett volna egyébként, hiszen ott szakemberek ülnek, és ki tudták volna gyomlálni belőle ezt a rengeteg hibát - elénk hozzák ezt a jogszabályt, és meghallgatjuk az összevissza érveléseket.

Államtitkár úr, ebben tényleg összevissza beszéltek. A Költségvetési bizottság előtt ön azt mondta: „Ez hatalmas összeg, amire nagyon oda kell figyelni, hiszen ez egy kistélepülésnek milyen sokáig elég volna, egyéves költségvetése, kétéves költségvetése, hároméves költségvetése lenne.” Ezt mondta államtitkár úr, ott ültem. Végül is a tej árával is összehasonlíthatna volna, mert legalább ugyanannyi köze van a kettőnek egymáshoz, mint a települések költségvetésének a kiszabott reklámadóhoz. De ön ezzel érvelt, mert abban a pillanatban ez olyan jól hangzott.

Én szeretném azt látni, amikor a kormányoldal, főleg a kormányzati szereplők ugyanilyen harcosan kiállnak, amikor 4 milliárd forintot elengedünk a szerencsejáték áfájában. Ott nagyon bőkezűen adunk, itt pedig valamiért elveszünk. A pontos célt meg kell tudni határozni, a pontos cél az, hogy a kormányhoz nem hú, a kormánytól nem függő médiumoknak növelni kell az adóterheit. Abba kell hagyni az összevissza beszélést ebben a dologban, ha ez a cél, ezt kell mondani. Az adójogszabályok egyébként szerintem erre alapvetően nem alkalmasak.

De nézzük még azt, amit itt sokan említettek: a magyar vállalkozók és a magyar kkv-k. Önök ugye, azt várják el, és ez volt az unortodox nemzetgazdasági politikának az alapja, hogy majd a belső kereslet és a belső fogyasztás iszonyatosan sokat fog nőni.

(12.10)

A magyar kkv-k 2,5 milliárdot (*sic!*) költhetnek mostantól adómentesen reklámozásra. Ahogyan azt Lukács Zoltán képviselőtársam is elmondta, hogy ez mitől 2,5 milliárd, szerintem ebben a teremben ezt most senki nem tudja megmondani. Hogyan lett a 25 ezerből 2,5 milliárd? Egy-két mérlegbeszámoló megnézve az ember azt látja, hogy a marketingköltségek nagyjából 50-90 milliárd forint között vannak egy magyar kkv-nál. (*L. Simon László: Mennyi?!*)

Hogyan jött ki a 25? Erre a kérdésre nem fogok választ kapni természetesen, mert az öncélú jogalko-

tásnak a kérdésekre való válaszadás nem sajátja, és éppen ezért nem is fogják önök ezt nekünk megmondani. De ha kevesebb potenciális vevőt tud megszólítani egy vállalkozó, ha kevesebb árut tud eladni, kevesebb lesz a bevétele, kevesebb bért fog fizetni vagy éppen kevesebb embernek fog fizetni bért. És természetesen nem fog fejleszteni, mert ha véletlenül fejlesztene, akkor azt csak jó drágán tudja bevezetni a piacra, jó drágán tudja csak meghirdetni, azért, mert önök teljesen más indokból kivetettek egy reklámadót azért, hogy megregulázzanak valakit, illetve megregulázzanak egy darab kereskedelmi adót.

A végrehajthatóság kérdésében, úgy gondolom, vissza fogunk még térni erre a törvényjavaslatra, ugyanúgy, ahogyan azt Schiffer András képviselőtársam is mondta. Abban az esetben, ha véletlenül nem fizeti majd be a hirdetés jogosultja az adót, azt nem tudom, honnan fogja vajon tudni az, ahol hirdet ez a cég, hogy éppen a 2,5 millió előtt vagy után tart-e majd egy cég. Ez egy nagyon érdekes kérdés lesz, és az ellenőrzés kérdése is nagyon-nagyon érdekes dolog lesz majd ebben. Úgy gondolom, hogy ezekre nem ad választ ez a jelenlegi törvényjavaslat.

Arról pedig ne is beszéljünk, hogy akkor, amikor Magyarországon szűkülnek a munkalehetőségek, akkor, amikor Magyarországon szűkül a piac sok esetben, sok helyütt, akkor önök megint egy szegmenst sújtanak. Hiszen ezeket a reklámokat valaki előállítja, ezeket a reklámokat valaki elkészíti, ezeket a reklámokat valaki közlést teszi. Ezek után ezek vagy drágábbak lesznek, vagy éppen csak nem is lesznek. Pedig ők szerintem magyar adófizetők, magyar dolgozók, magyar emberek, akik itt bérből szeretnének megélni.

Emelkedni fognak a hirdetések árai, és úgy gondolom, hogy ezzel nem azt a kívánt célt fogják elérni, amit nem kívánnak elleplezni. Csak azt az egy célt lehet elérni, amit önök folyamatosan el kívánnak leplezni.

A törvény indokolása, illetve az azóta történt események, úgy gondolom, már nem indoklás, ez már kínos magyarázkodás. Nagyon kínos ez, úgy gondolom, mindenkinek. Ahogyan itt ezt már többen elmondták, ez a Magyar Országgyűlés tekintélyét, a magyar törvényekbe vetett hitet, a törvényalkotói akaratnak a nagyjából belövését, úgy gondolom, olyan szinten sérti ez a törvényjavaslat, amellyel nagyon nehéz volna versenyre kelni. Meg kellett volna szokjuk már az elmúlt időszakban, meg kellett volna szokjuk már az elmúlt években ezt a fajta egyéni indítványos, mindenfajta szakmai egyeztetést, közigazgatási egyeztetést megkerülő és most már a bizottságok által meg nem tárgyalt javaslatoknak a Ház elé hozását, de úgy gondolom, hogy ez megszokhatatlan, méltatlan ennek a Háznak, méltatlan a magyar törvényhozásnak a tekintélyéhez, és rombolja azt. Nem lesz jogbiztonság.

Nagyon örülök neki, hogy nem vették gránitba ezt a jogszabályt, mert szépen lassan elfogyna a véssők, és úgy gondolom, hogy szeptemberig el is fog fogyni a véssője annak, aki előterjeszti ezeket a jogszabályokat. Most mindannyian L. Simon államtitkár úrral vitatkozunk, holott megmondom őszintén, itt mindenki tudja - és ne vegye magára -, mind tudjuk, hogy nem ön írta lányszobája magányában ezt a jogszabályt. (*L. Simon László széttárja karját. - Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*) Ezért kellett általában segítséget kérni az értelmezéséhez.

Viszont egy dologra föl kell hívni a figyelmet. Ön ezt magára vette, és ezt a kínos magyarázkodást ön most végigcsinálja. De akkor, amikor ezt megszavazza a kormánypárti többség, ennek mindenki részese lesz, és az összes képviselőnek meg kell majd magyarázni ezt. Nagyon kínos lesz, nagyon nehéz lesz megmagyarázni, mert megmagyarázhatatlan dolgokat csinálnak.

Ezért javaslom, hogy vonja vissza, mert ez egy nem jó javaslat. Ezzel szemben ez egy rossz javaslat. Nincs átgondolva, előlről kellene kezdeni. Előlről kellene kezdeni, újra végiggondolni, és egy jó javaslattal idejönni a Ház elé, és akkor valószínűleg arról érdemi vitát is tudunk majd folytatni, amikor az nem öncél lesz, hanem a valódi célokat is fogjuk látni.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP padsoraiban. - L. Simon László közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! felszólalásra jelentkezett L. Simon László képviselő úr mint előterjesztő. Megadom a szót.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak azért kértem szót, mert egyrészt Novák képviselőtársam fölszólított, és most már engedek a fölszólításának, hogy ne csak a zárszóban reagáljak bizonyos dolgokra, hogy legyen vitalehetőség (*Novák Előd bólint.*), meg azért is, mert nem szeretném, ha kifutnék a zárszóra rendelkezésre álló időkeretből, így néhány dologra már most szeretnék reagálni.

Először kezdjük Szakács képviselőtársammal! Ha jól értettem, most arra szólított föl, hogy vonjam vissza az előterjesztést, és nyújtsuk be újra, kijavítva, és akkor, azt feltételezem, nem fogják azt mondani, hogy már harmadszor jövünk vissza ugyanazzal a törvényjavaslattal - mert eddig az volt a probléma, hogy van, amivel másodszor visszajöttünk. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*)

De lehet, hogy itt nincs önellentmondás, csak én értem megint rosszul a dolgokat; ahogy rosszul értettem azt is, amit a kkv-kkal kapcsolatban mondott. Majd kérném képviselő urat, hogy valamilyen módon, legalább egy kétpercesben reagáljon, és mondja el, hogy rosszul értettük-e, de hány milliárd forint egy kis- és közepes vállalkozás marketingbüdzséje?

(*Németh Szilárd István: 70!*) Vagy valami összesített számot mondott a magyar kkv-kra? Mert valami embertelen nagy számot hallottam, ami azért lepett meg, mert a teljes magyar reklámpiac, a reklámtorta nem éri el a 200 milliárdot évente, de lehet, hogy rosszul értettem, amit mondott.

Mindenesetre szeretném, ha legalább annyi lehetőség lenne a Magyar Országgyűlésben, hogy a saját mondataimat én magam is értelmezzem. És amikor a bizottsági ülésen elmondtam, hogy mi az, hogy kis összeg meg nagy összeg, akkor nem arról beszéltem, hogy azért kell kivetni ezt az adót, mert a belőle várhatóan befolyó 8 milliárd forint a költségvetés számára nagy összeg. Nem! Azt mondtam, hogy azok, akik azt állítják, hogy azért nem szabad bevezetni ezt az adót, mert ez a költségvetés számára kis összeg, meg azok, akik azt állítják, hogy ebbe a konfliktusba nem érdemes belemenni, mert ez a 8-10 milliárd forint a költségvetés számára elenyésző összeg, azok lenézik a magyar adófizetőket, mert nem igaz, a magyar költségvetés számára 8 milliárd forint sok pénz! (*Dr. Józsa István: Extrában?*) Képviselő úr, könyörgök, tényleg! (*Derültség és moraj.*) Örülök, hogy ott támaszkodik és közbekiabál. (*Az elnök csenget. - Németh Szilárd István: 10 százalékát nyúlta le Paksnak. - Derültség. - Az elnök ismét csenget. - Közbeszólások.*) Ha lehet, akkor kormánypárti képviselőtársaimat is nyugalomra intem, hogy egy kicsit hadd fejezzem be a gondolatmenetemet.

Pusztán csak azt állítottam, hogy minden egyes bevétel a magyar adófizetők számára, ami a költségvetésbe befolyik, fontos bevétel, és e tekintetben nincs különbség 2 milliárd forint és 20 milliárd forint között. Olyan példákat említettem ott a vitában, amelyek egyébként az érvrendszeremet kellőképpen alátámasztották: lásd Nemzeti Kulturális Alap, lásd kistélepülések költségvetési helyzete, és azt mondtam, hogy igenis, 8 milliárd forint sok pénz! De ebből az állításomból nem következik az, hogy egyébként az adóelengedés - akár a gazdaságélénkítésben, akár a kulturális területen - ne lenne legitim eszköz, hogy egyébként ne lehetne azt elérni bizonyos dolgoknál... Hogy csak egy példát mondjak, az önök korábbi „nagyszerű” - a nagyszerűt a jegyzőkönyvben tessék idézőjelben írni! - miniszterelnöke, Gyurcsány Ferenc egyetlenegy értékes és fontos adójogszabálymódosítást hajtott végre, amikor is a szakma kérésére 5 százalékra mérsékeltek az időszaki periodikák - nevezetesen, ha így nem értenék, az újságokra utalok -, tehát a nyomtatott sajtótermékek áfáját. És ez egy nagyon helyes törekvés volt. Itt nyilvánvalóan a költségvetés bevételekiesését könyvelhetett el, ugyanakkor a másik oldalon ennek fontos társadalmpolitikai, kulturális hatása is lehetett, és szerintem volt is. Vannak olyan esetek, amikor a gazdaságélénkítés érdekében érdemes adót csökkenteni vagy érdemes adót elengedni. De ha megnézzük azt, hogy

a magyar színházi szektorba hány milliárd forint folyik be társasági adó elengedése révén, azt láthatjuk, hogy ott is, valójában azzal, hogy az állam elenged adófizetési kötelezettséget, nagyon fontos kulturális missziót támogat és segít. Tehát az, hogy egyébként az egyik oldalon elengedünk adót vagy csökkentünk adót vagy az adókulcsokat mérsékeljük, abból nem következik az, hogy 8 milliárd forint ne lenne a költségvetés számára nagy és fontos összeg.

Szelényi képviselő asszonynak válaszolnék pár dologban, ha itt lenne, és a független képviselőknek nem lenne annyi dolguk, hogy a vita végét sem várják meg, csak odapörkölnek a kormányoldalnak, elmondják, hogy ez miért szánalmas előterjesztés, utána felállnak, és úriasan elmennek. Így aztán tényleg lehet vitatkozni meg számon kérni rajtunk a vitát, hogy mi nem vitatkozunk, nem reagálunk.

Mindenesetre, a képviselő asszony azt mondta, hogy ennek a törvényjavaslatnak az a célja - idézem, fölírtam -, hogy meggátolja azt, hogy a polgárok megismerjék azt a valóságot, amiben élnek, és utána még hozzátette azt is, kiemelve az RTL Klubot - ő emelte ki, nem én -, hogy öncenzúrára kényszerítsük a médiumokat, különösen is az RTL Klubot.

(12.20)

Kérem, aki az elmúlt heteket látta, akár a személyem körüli vitát, az pont azt látta, hogy nem kényszerítettük ezzel a törvényjavaslattal öncenzúrára az RTL Klubot, hanem végre nekiálltak politikai híreket is közzétenni a sok-sok katasztrófa-, baleseti hír és rendőrségi hír meg bulvárhír mellett a híradóban. Ha tetszik, azt a feladatot látják el, amit önmaguk is fontosnak tartanak.

Engedjék már meg, hogy hadd idézzem Erős Antóniát, az RTL Klub közismert híradós műsorvezetőjének az önvallomását, ami a következőképpen hangzik: „A híradós objektíven és egyszerűen fogalmazza meg az adott hírt, nyilván a magyar nyelv szabályainak megfelelően. Nem fűzök hozzá kommentárt, nem teszek hozzá semmilyen gesztust, majd a televízió előtt ülő néző eldönti, hogy az elhangzotakból számára mi igaz, mit fogad el vagy mit nem. A hír feldolgozását rábízunk a nézőre, nincs cinkos kikacsintás. Én azt gondolom, hogy ez az igazi híradóság!” (Németh Szilárd István: *Éljen a sajtószabadság!* - Dr. Szakács László: *Éljen!*) Hogy ennek szellemében valósította-e meg a híradós tevékenységét az elmúlt években az RTL Klub vagy nem, és hogy ehhez képest öncenzúra eredményét láthatjuk-e most az RTL Klubban vagy nem, ezt szerintem képviselőtársaim is el tudják dönteni, mindenesetre én nem látom, hogy itt öncenzúra lenne. Ráadásul nem látom, hogy ennek a törvényjavaslatnak valóban az lenne a következménye, hogy meggátoljuk, hogy a polgárok megismerjék azt a valóságot, amiben élnek.

Az egy másik kérdés, hogy vajon, mondjuk, azok a hírek meg háttéranyagok, amelyek tendenciózusan vannak összevágva, tendenciózusan vannak feliratozva, ahol nevétségessé akarnak tenni képviselőket, ahol egyébként a miniszterelnök édesapjának a magánüzleti dolgaival foglalkoznak (Dr. Bárándy Gergely: *Ennek semmi köze a kormányzáshoz. - Közbeszólások az MSZP, a Jobbik és az LMP részéről.*), hogy ez mennyiben felel meg annak a szellemiségnek, amelyet (Az elnök csenget.) Erős Antónia megfogalmazott az előbbi idézetben.

Annak külön örülök, hogy Szelényi képviselő asszony már azt is... (Dr. Schiffer András közbeszól. - *Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Mondhatom? (Novák Előd: *Persze! Ezért vagyunk itt. - Derültség a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Elnézését kérem, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenkinek van lehetősége hozzászólni, legyenek szívesek ezt betartani! Nem kívántam megszakítani, de elég régóta folyik a polémia. (Dr. Bárándy Gergely: *Sok idő nincs már, mert időkeretes.*) Folytassa, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Azt külön élveztem, hogy képviselő asszony már azt is elmondta, hogy a törvény végrehajtása is dilettáns, tehát annak a törvénynek, amelyet most kezdtünk el tárgyalni, még el se fogadtuk, már a végrehajtása is dilettáns. De egyébként Szakács képviselőtársam is, ugyan ezt a kifejezést nem használta, de ezt megelőlegezte, mert azt mondta, hogy majd megnézi, hogy egyébként az adóhatóság miképpen fogja azt ellenőrizni, vagy miképpen fogja egyáltalán összeadni, hogy a 2,5 millió forintot meghaladja-e a reklámozási költsége egy vállalkozónak.

Tisztelt Képviselőtársam! A vállalkozó dolga az, hogy a könyvelését elvégezze, hogy az adóbevallását elkészítse, és utána az adóhatóság csak ellenőrzi azt, hogy tényleg annyi bevétel után fizette-e be az áfát, amennyit bevallott, illetve pontosabban, hogy tényleg annyi bevétele volt-e, mint amennyi után az áfát befizette, tehát valós és pontos adatokat közölt-e. Az önbevallás meg természetesen az adóbevallás pontos és szakszerű elkészítése az adózó feladata. Ha valaki rendszeresen hirdet valahol, már csak az üzleti tevékenysége miatt is fontos számára az, hogy tudja azt, hogy a saját költségvetéséből mennyit költ el reklámra, azaz mennyi ilyen kiadással csökkentheti az üzleti bevételét, illetve ezzel mekkora üzleti bevétel-növekedést tud elérni. Tehát valamilyen módon összehasonlítja azt, hogy föladtam egy hirdetést, ez ennyibe került, és ebből ennyi bevételt tudok realizálni, és az év végén, amikor a mérlegemet elkészítem, akkor a teljes árbevételtem egyébként mekkora költséghányaddal tudom csökkenteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Próbáltam követni Novák képviselő urat is. Engedjék meg, hogy érdemben ne válaszoljak arra a sok-sok fölvetésre, amit mondott, de egyetlenegy dologra azért mégiscsak utaljak, mert annyi gesztust kapok mostanában Novák képviselő úrtól, hogy ezt valamilyen módon viszonznom illik. Valóban igaza van az internetpenetráció kérdésében, ezt elmondtam a múltkor is, és valóban igaza van abban, hogy Magyarországon - európai összehasonlításban is - a magasan tartott internetfelhasználói árak gátolják az internetpenetráció növekedését, tehát hogy nagyobb arányban jussanak hozzá internet-előfizetéshez a társadalom széles rétegei, mint ahogyan most hozzájutnak. És az is igaz, ezt is elmondtam, hogy ez Magyarország számára versenyhátrányt okozhat. Ezzel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy mind az ellenzéki, mind a kormánypárti javaslatokat várjuk, és egyébként azt kérjük a szolgáltatóktól, hogy szíveskedjenek az áraikat mérsékelni, amennyiben illet lehet kérni egy szabadpiaci versenyben, de meg kell gondolni azt, hogy van-e ezen a területen az államnak szabályozási feladata avagy nincsen. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Mindenesetre még két apróságot szeretnék mondani a képviselő úrnak: ki akarom ábrándítani, Varga miniszter úr nem azért várta meg önt, mert olyan fontos volt a felszólalása, hanem azért, mert akkor még nem volt államtitkára, így a miniszter volt kénytelen itt ülni a bársonyszékben - csak mielőtt azt gondolná a képviselő úr, hogy Varga miniszter úr önnel akart feltétlenül vitatkozni. És hogyha már a Ringier-t „ringiernek” mondjuk következetesen, akkor arra kérem, legközelebb nehogy „kabernet sauvignont” rendeljen az étteremben, mert még gondja lesz belőle; csak mondom, mert „ringier”, mondta többször is a képviselő úr, úgyhogy van még itt hova fejlődni az ön szakterületén. *(Derűltség. - Dr. Staudt Gábor: Ezt a zárszóban kellett volna elmondani! - Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport, kettőperces időkeretben.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem gondoltam volna, hogy ebben a vitában én még ezt fogom önnek most mondani, önnek igaza van, rosszul mondtam, milliót akartam mondani, és milliárdot mondtam véletlenül, de mégis úgy gondolom, hogy nem sikerült megfogni a mondandóm lényegét, pedig háromszor-négyszer is elismételtem, hogy jól sikerüljön sulykolni azt, amit, abban bíztam, hogy fog ön cáfolni, de nem sikerült.

Továbbra is azt mondom, hogy ez arról szól, hogy a kormányhoz nem köthető médiumokat, azoknak az adóterheit addig kell növelni, amíg azokra nem lesznek szorulva a kormányzati megbízásokra; én úgy gondolom, hogy ez volt a mondandómnak a lényege. A másiknál pedig, ahogy ön is a Törvényalkotási bizottság előtt belátta a hibáját, így most én is belátom, hibáztam, milliárdot mondtam millió helyett. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Felszólalásra következik kettőperces időkeretben L. Simon László képviselő úr. Öné a szó. *(L. Simon László: Megvárom Novák képviselő urat.)* Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak.

Öné a szó, kettő perc.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm L. Simon Lászlónak is, hogy az előző felszólalásomban megfogalmazott kérésemet megfogadva, most a vitában is részt vesz, és nem folytatja azt a saját és főleg általában kormányzati gyakorlatot, miszerint csak a zárszóban reagálnak a felvetéseinkre, amikor már nincs viszonzásra lehetőség. Ha már viszont ilyen értelemben ezt a hibát elkövette, akkor most tudom pontosítani.

Egyrészt alapvetően örülök - és ez a legfontosabb még a pontosítás előtt -, hogy egyetértünk abban, hogy az internethasználati díjakat csökkenteni kell, azonban nagyon naiv hozzáállás az az ön részéről, hogy majd felkérjük az internetszolgáltatókat, hogy csökkentsék az áraikat. Én azt gondolom, ha már ilyen elismerésre méltóan nem betegesen konfliktuskerülő - és komolyan mondom ezt, hogy ez elismerésre méltó -, hogy a szükséges javaslatokat megteszi még akkor is, ha ezek kényes ügyek, akkor bizony szálljon harcba az internethasználati díjak akár hatósági úton való csökkentése érdekében is, ha már a mi javaslatunkat nem fogadták meg, ami egy másik utat javasolt volna, ez pedig az ingyenes alapinternet bevezetése, amely egyébként az internetszolgáltatók érdeke is lenne, hiszen ha bevezetünk az internet világába újabb színtereket, azok előbb-utóbb az alapszolgáltatáson kívül akár előfizetnének saját pénzüik terhére magasabb szolgáltatásokat is, azt gondolom.

Abban viszont abszolút nincs igaza, és ebben tehát pontosítanom kell - bár nem éppen lényeges kérdés, de ha már erre reagált csak az érdemi felvetéseim helyett -, hogy Varga Mihály nem most, amíg még államtitkára nem volt, reagált a napirend utáni felszólalásomra, hanem egy éve, ahogy említettem ezt, akkor is a nyári szünet előtti utolsó napon. Tehát igenis azért várta meg, mert igenis nagyon fontosnak tartotta - egészen szokatlan módon - még egy napirend utáni felszólalásra is reagálni.

Nem azt mondtam, hogy az én személyem miatt, nem ez a lényeges, előterjesztő úr, hanem az, hogy ezt a kérdést, hogy a reklámadóra nincs szükség, ezt olyan fontosnak tartotta itt leszögezni, hogy még napirend utáni felszólalásra is reagált, tőle is és általában a kormánytól példátlan módon. Örülök, hogy ennek ellenére ez megváltozott. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most adom meg a szót L. Simon László államtitkár úrnak. Parancsoljon, kettő perc.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Köszönöm Szakács képviselő úrnak, hogy akkor rendbe tettük a dolgot, és tisztáztuk, hogy hány milliót költenek a kvk-k, bár ez is egy érdekes adat, kíváncsi lennék, hogy honnan van. Hogyha még van egy kétpercesre ideje, akkor ossza meg velünk, hogy ez valami átlagadat-e *(Dr. Bárándy Gergely: Ha a KDNP-től kapunk pár percet.)*, mert azt mondta, hogy egy kvk, avagy nem egy kvk... *(Közbeszólások az MSZP részéről.)* Ja, bocsánat!

(12.30)

Mindenesetre ez a mai felszólalása, és az, hogy itt tulajdonképpen megkövetett engem, azt jelzi, hogy mi, képviselők sem vagyunk tévedhetetlenek, és szerintem ez egyáltalán nem ciki. Még akkor sem ciki, ha ezt néha úgy állítjuk be. És szerintem az sem baj, ha egy törvényjavaslatot visszahozunk a Ház elé; főleg úgy, ha végiggondolják, hogy az én eredeti törvényjavaslatom nem tartalmazta azt a kitételt, hogy veszteségesen működő vállalatok számára lehet valamiféle mentességet adni az adó befizetése alól. Ezért ez a módosítás annak a következménye, hogy a Törvényalkotási bizottság az én szándékomtól eltérően egy olyan módosítást rakott be - és fogadtuk el ilyen módon a Házban - az eredeti törvényjavaslatba, amely újabb lépésre kényszerített bennünket. Nem kellett volna visszahozni a Ház elé a törvényjavaslatot, ha nem jön az a kiegészítő javaslat, hogy a veszteséges vállalatok valamilyen mértékben mentesülhessenek az adófizetési kötelezettség alól. Ha ez a helyzet nincs, akkor nincs az, hogy egyébként az elhatárolt veszteséggel lehet csökkenteni az éves bevételt.

Novák képviselő urat szintén megkövetem akkor én is, ha ezek szerint félreértettem a felszólalását, és ez az ominózus eset egy évvel korábban volt; és igen örülök annak, hogy Varga miniszter úr ennyire fontosnak tartotta az ön napirend utáni felszólalását. Adja a Jóisten, hogy államtitkárként még én is kerülhessek ebbe a helyzetbe! *(Derűlttség a kormánypártok soraiban.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Már azt hittem, hogy L. Simon László azt fogja mondani, hogy adja az Isten, hogy egyszer miniszterként kerülhessen ebbe a helyzetbe. *(L. Simon László: Nem mondom én ilyet.)*

Az a helyzet, államtitkár úr, hogy ön itt a beszédében szóvá tette, hogy egy médium foglalkozik a miniszterelnök úr édesapjának a magánüzleteivel. Na, most az a helyzet, teljesen mindegy, hogy egy vállalkozást vezető, tulajdonló személy a miniszterelnök édesapja vagy kicsoda; ha mondjuk, egy Natura 2000-es területen környezetterhelő tevékenységet végez egy bányacég, akkor azt gondolom, ha van sajtószabadság Magyarországon, akkor egy médiumnak kutya kötelessége ezt szóvá tenni, mint ahogy mi is szóvá fogjuk tenni, teljesen mindegy, hogy a miniszterelnök úr édesapjáról vagy kiről van szó. Ha „a szennyező fizet” elvét alkalmazzuk, államtitkár úr, ez nemcsak a reklámozásra igaz, hanem akkor is, ha mondjuk, egy Natura 2000-es területet akar valaki föltúrni.

Na, de amiért viszont szót kértem, az az, hogy természetesen abban önnek igaza van, hogy amiért konkrétan ezt az előttünk fekvő javaslatot ide kellett hozni, illetve vissza kellett hozni a reklámadótörvényt, az egy Törvényalkotási bizottságon betölt módosító javaslat miatt van. Így van. Csakhogy, államtitkár úr, akkor két kérdésre adjon választ! Az egyik az, hogy miért volt szükség arra, hogy kivételes sürgős eljárásban tárgyalja meg ezt a törvényjavaslatot az Országgyűlés. Tudniillik, ha nem kivételes sürgős eljárásban tárgyalja az Országgyűlés, hanem normál ügymenetben, akkor azt gondolom, hogy a különböző képviselői felvetések, módosító javaslatok értékelésénél is talán körültekintőbben lehetett volna eljárni.

A másik kérdésem pedig arra vonatkozik, hogy végzett-e államtitkár úr bármilyen modellezést a törvényjavaslat beterjesztése előtt, hogy hány olyan kiskapu lehetséges, amit egyébként az adóalanyi körbe vont vállalkozások ki tudnak használni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport, nem kettőperces, hanem a normál időkeretben rendelkezésre álló időkeret terhéig. Öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hiba, ha egy képviselő úgy szólal meg - zárójelben: hát még ha úgy nyújt be

törvényjavaslatot -, hogy nem vizsgálja meg mélységében és teljes részletességgel a tényeket és a folyamatok mikénti alakulását, hiszen megalapozott következtetés csak azok ismeretében vonható le. De a tények megismerése nélküli, elhamarkodott és megalapozatlan véleménynyilvánításhoz hasonló hiba az is, ha nem tud folyamatokat megfelelő távolságból és megfelelő kritikával vizsgálni, és ahogy mondani szokták: nem látja a fától az erdőt.

Bár kifejezetten díjazom azt, hogy L. Simon képviselő úr részt vesz a vitában, ez egy üdítő kivételnek számít, hiszen az elmúlt ülészakában is a viták többségét úgy folytattuk le, hogy ahhoz kormánypárti képviselő a vitában nem szólt hozzá, legfeljebb előterjesztőként, és a végén zárszót mondott, de ennek ellenére azt gondolom, hogy ebbe a hibába esne az is, aki a törvényjavaslat indokolása vagy a kormánypárti képviselők, nevezetesen akár L. Simon képviselő úr szakmai indokainak elemzésével kívánná megítélni azt, hogy ez a törvény jó, elfogadható, avagy sem.

Én sokkal inkább azt gondolom, hogy abba a folyamatba kell ezt a javaslatot beilleszteni, amiről részben már több képviselőtársam beszélt. A folyamat pedig vázlatosan nagyjából úgy néz ki, hogy van egy komoly nézettségű televízióadó, ami még nem tartozik önökhöz, az önök érdekkörébe, ami még nem az önök szócsöve. Erre a reakció az önök részéről nem az, ott még nem tartunk, hogy betiltják ezt a televízióadót, hanem még csak ott tartunk - és a „csak”-ot most én mondom idézőjelbe téve -, hogy olyan gazdasági tárgyú törvényeket kívánnak elfogadni, ami ennek a televízióadónak ha a létét még nem is kérdőjelezi meg, de jelentősen nehezebb helyzetbe hozza.

Azt gondolom, hogy a televízió most végre úgy kezdett működni, és ez az önök számára újdonság, ahogy egyébként eddig kellett volna működnie. *(Zaj, közbeszólások és derűltég a kormánypártok soraiban. - L. Simon László: Na!)* Úgy kezdett működni, hogy a híradók végre nem bűnügyi tudósítások vagy végre nem az ellenzék viselt dolgairól szólnak, hanem, csodák csodája, a kormányt kritizálják, a kormánypártokat kritizálják, a kormánypártokhoz tartozó üzleti érdekköröket kritizálják. *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Na, hát ez szokott lenni egy demokráciában! *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból. - L. Simon László: Mi is ezt mondjuk.)* Na, hát, tisztelt képviselőtársaim, ez önöknek most szokatlan, ez a helyzet! Látom, hogy nagyon fölajzza önöket, amit most mondok *(Derűltég a kormánypárti padsorokban.)*, mert meglehetősen hangosan kiabálnak be a parlamenti patkóban, illetve az ülésteremben. Ahogy az elnök úr mondta az előbb, nyilván önöknek is megvan a lehetősége arra, sajnos lényegesen több mint

nekünk, hogy kifejtsék az álláspontjukat ebben a vitában.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, az önök számára szokatlan az, hogy létezik még Magyarországon olyan televízióadó, amelyik nem az önök szócsöve, nem az ellenzékkel foglalkozik, hanem bizony az önök viselt dolgaival, a kormányzat kritikájával és a kormányzathoz közel álló üzleti körök kritikájával. *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* És akkor mindehhez képest önmagáért beszél az a reakció, amit önök csináltak. A kormánypárti képviselők látványosan, napirend előtti felszólalásban a frakcióvezetőjük útján fölkérik a kormányt, nem másra, mint hogy küldje rá az adóhatóságot erre a televízióra. És ami még ennél is meglepőbb, és itt már persze távolodni kezdünk a demokratikus értékrendektől, a kormány képviselője ennek még eleget is tesz. Mert hogy önök, tisztelt képviselőtársaim, felelőtlen képviselőként így viselkednek, ahogy, az egy dolog, de hogy a kormány egyik tagja, a gazdaságért felelős miniszter, visszaélve hatalmával az adóhatóságot gyakorlatilag eszközként, pörölyként használja arra, hogy megregulázzon egy olyan piaci szereplőt, akinek a viselkedése önöknek nem tetszik, azt gondolom, hogy ez már több a soknál, ahogy szokták mondani.

Aztán ennek utána benyújtanak egy módosító javaslatot, amelyik még inkább az RTL Klubra szabja ennek a törvénynek a rendelkezéseit. Nos, tisztelt képviselőtársam, a folyamat végén valóban már csak egy kérdés marad, hogy milyen világot élünk most. Milyen világot élünk, amikor a kormány a hatóságai révén és a hatóságait felhasználva, visszaélve hatalmával és jogköreivel, reguláz meg piaci szereplőket, akik úgy viselkednek, ahogy önöknek az egyébként nem tetszik? Nyílt háborút folytat, még egyszer mondom: nyílt háborút folytat a hatóságai közreműködésével. És azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy azt sem kell kiemelni, hiszen önök pontosan tudják, hogy mely korszakokban volt szokás akár a politikai ellenfelekre, akár azokra a piaci szereplőkre, akik a kormánynak és a hatalomnak nem megfelelőképpen viselkednek, nem lojálisan viselkednek, ráküldeni a hatóságokat. Szeretném kérdezni: ilyen kort élünk?

(12.40)

És egy mondat még végül az államtitkár úrra reagálva, nem tartalmilag, csak formai szempontból. Tudja, államtitkár úr, ha önök ezeket a vitákat nem szorítanák időkeretbe, akkor sokkal több mindenre tudnánk mi is reagálni. Az a helyzet, hogy például a KDNP megint nem használt föl a harminc percből egyetlen másodpercet sem ebben a vitában, az ellenzéknek meg - nemcsak a miénknek, de más ellenzéki

pártoknak is - lassan elfogy az időkerete. Úgyhogy ha akarnak vitatkozni, akkor tisztelettel javaslom, ha a KDNP-nek nem fontos ez a téma, akkor adja át az ellenzéki frakcióknak azt az időkeretet, ami a rendelkezésére áll, hogy legalább ismerjünk meg ebben a vitában, ha már más vitában nem ismertünk meg KDNP-s véleményt, legalább ebben ismerjünk meg egyet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a kétperces felszólalásokon most túl vagyunk ebben a körben, majd a következő felszólalási kör esetében lesz lehetőség kétperces felszólalásokra.

Felszólalásra következik L. Simon László képviselő úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tényleg nem mondhatják az ellenzéki képviselők, hogy nem veszünk részt a vitában, no pláne, hogy az előterjesztő nem vesz részt a vitában. Bár azért megjegyzem Novák képviselő úrnak, hogy a zárszó egy teljesen legitim műfaj, hogy az ember előterjesztőként zárszót mondjon. Van rajtam kívül még képviselő, aki szintén fölszólalhat.

Azért Bárándy képviselőtársamat megnyugtatom, hogy minden bizonnyal a KDNP álláspontja nem áll messze ebben a kérdésben a Fidesztől. *(Lukács Zoltán: Már hetekkel ezelőtt megkapták a Fidesz álláspontját.)* Ha éppen ők ezt nem mondják itt el, azért nyugodjon meg, hogy úgy fognak szavazni, ahogyan mi szavazunk. *(Lukács Zoltán: Efelől nincs kétségünk.)* Azt mondtam, hogy minden bizonnyal. Vélelmeztem, tisztelt képviselő úr. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Nagyon jó lenne, ha nem kiabálnának be. De nagyon köszönöm és megtisztel azzal, hogy díjazza, hogy részt veszek a vitában.

Egy dolog miatt viszont nagyon-nagyon határozottan kell megszólalnom. Ön azt mondja itt a Magyar Országgyűlésben, egy demokratikusan megválasztott, kétharmados erővel rendelkező parlamenti többségnek, hogy egyelőre még nem tartunk ott, hogy betiltják az önöknek nem tetsző televízióadót... *(Dr. Bárándy Gergely: Miért, már ott tartunk?)* Nem, ön azt mondta, hogy egyelőre nem tartunk ott, de valójában azt sugallja az egész szövegkörnyezettel, hogy akár arra is képesek lennének. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez igaz! - Lukács Zoltán: És most visszafogott volt. - Zaj az ellenzéki oldalon.)* Megjött Vadai képviselő asszony és rögtön bekiabál. Annyira jó! Eddig hol volt, képviselő asszony? *(Derűltség.)* Bedugta a kártyáját és kiabál. *(Dr. Vadai Ágnes: Megyek, jó, nem zavarok.)* És kimegy. *(Derűltség és zaj.)* Lehetséges, hogy beszélhetek, elnök úr? *(Lukács Zoltán: A törvényről beszélj!)* Annyiban lesz szó

a törvényről, amennyiben az önök kritikáiban, mert kétszer annyit foglalkoztak velem és az én médiaszepléseimmel, mint a törvénnyel, mert a törvényhez túl sok érdemi kritikát nem tudtak hozzátenni, csak ugyanazt szajkózzák folyamatosan.

Például azt szajkózzák itt önök, az előbb Szakács képviselő úr és Bárándy képviselő úr is, Szakács képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a kormányhoz nem köthető televíziókat akarjuk megregulálni, s nagyjából hasonlókat mondott Bárándy képviselő úr is, nevezetesen nem tudjuk elfogadni, hogy vannak olyan médiumok Magyarországon, amelyek nem azt mondják, amit mi gondolunk, aztán példának hozta az RTL Klub Híradójában elhangzott gondolatokat, ami azért vicces, mert azok éppen azután kezdődtek el, hogy elfogadtuk a reklámadó első változatát. Előtte egy pillanatig nem volt belpolitikai hír, pláne nem volt komoly kormánykritikai, belpolitikai hír az RTL Klubban! Nem is tudom, miről beszél! Ebből a szempontból nekünk a lehető legjobb volt az a televízió, amelyik nem bennünket kritizált, csak dél-amerikai vonatszerencsétlenségeket meg andokbeli repülőgép-szerencsétlenségeket mutogatott, meg azt, hogy éppen valahol hogyan született meg egy háromlábú tehén. *(Lukács Zoltán: Az is egy fontos dolog.)* Lukács képviselő úr, hadd mondjam végig!

Ha tehát ebből indulok ki, akkor már bocsássanak meg, de nem tudom, miről beszélnek. *(Lukács Zoltán: Hát ez a baj!)* Ráadásul ez a törvényjavaslat - elmondtam a múltkor is, csak nem figyelnek oda - az úgynevezett kormányközeli médiumokat is sújtja, adófizetési kötelezettségre kényszeríti. Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, ezek a médiumok nem dugják el valahova a jövedelmüket, hanem nyereségadó is fizetnek a magyar államnak, szemben, mondjuk, az önök által felelősegetett RTL Klub tavalyi esztendejével, vagy a tavalyelőtti 5,5 milliós - ha jól emlékszem - adózás előtti eredményével. Mert valahova abból a 40 milliárdból eltűnt egy kis pénz; tessék elolvasni az Indexnek az idevágó két nappal ezelőtti cikkét, és abból kiderül, hogy milyen adóelkerülési technikákkal viszik ki az országból a pénzt! *(Lukács Zoltán: Miért nem akadályozzák meg?)*

(A jegyzői székben Gúr Nándort Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne csináljunk már úgy, mintha ez a törvény csak az RTL Klubról vagy csak ellenzéki médiumokról szólna! Ez a Hír TV-t, az Echo TV-t, a Magyar Nemzetet, a Mahirt ugyanúgy érinti. *(Lukács Zoltán: Csak ezek kormányhirdetéseket is kapnak.)* Elmondtam önöknek a múltkor, hogy mennyi adót fizetnek ezek a vállalkozások, és hogy mennyi volt az elmúlt esztendőben az adózás előtti eredményük. *(Lukács Zoltán: És mennyi állami hirdetést kapnak?)* Képviselő úr, végigmondha-

tom? *(Lukács Zoltán: Erre is térjenek ki!)* Majd fölszólalnak, és utána lehet, hogy a zárszóban reagálók is, tisztelt képviselő úr. *(Dr. Bárándy Gergely: Csak már nincs időnk!)* Hát, nem kellett volna mindenféle felesleges dologgal elbeszélni az idejüket. *(Derűltég az ellenzéki oldalon.)*

Bárándy képviselő úr egyenesen azt állította, hogy a kormány a hatóságai révén regulázza meg a piaci szereplőket. Képviselő úr, szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy 2002-ben az önök kormánya csinált rögtön a választásokat követően fehér könyvet, és föltette, mint egy bűnözői listát, az 1998 és 2002 között Széchenyi-terves támogatásban részesített vállalkozások névsorát. Aztán az önök államtitkára, Keller László csinált boszorkányüldözést, aminek az lett az eredménye, hogy egyetlen eljárása sem vezetett eredményre. *(Dr. Bárándy Gergely: S ti ezt a jó példát követitek?)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök gyakorlata az, hogy az önöknek nem tetsző vállalkozásokat megbélyegzik, szégyenpadra ültetik, a támogatási elszámolásoknál ellehetetlenítették az életüket 2002-t követően; tessék megnézi a Széchenyi-terves támogatások sorsát *(Dr. Bárándy Gergely: Arról beszélj, hogy ránk küldtél az APEH-et!)*, és az önök volt államtitkára próbált itt az őszinte kormányhoz közeli vagy éppenséggel az MSZP-vel nem szimpatizáló magánvállalkozásokkal szemben háborút indítani. *(Lukács Zoltán: S most térjünk rá a törvényre!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Schiffer képviselő úr azt mondja, én kifogásoltam az RTL Klub televíziós híradójának azt a gyakorlatát, hogy a miniszterelnök édesapjának a magánüzleti ügyeivel foglalkozik. Képviselő úr, nem ez a baj. Önnek igaza van; ha valóban igaz lenne az, hogy a miniszterelnök édesapja szabálytalanságot követett el, egyébként olyan mértékű, ami tényleg egy országos sugárzású kereskedelmi csatorna híradójába belefér, akkor még azt mondanám, hogy az ön érvrendszere érvényes lehet. De én idéztem az előbb annak a televíziós szerkesztőnek és műsorvezetőnek, Erős Antóniának az önvalomását, aki több mint egy évtizede vezeti az RTL Klub esti híradóját, aki meghatározó arca az RTL Klub Híradójának. S ebből az idézetből kiderült az, hogy önmaga számára, meg gondolom, hogy a saját kereskedelmi tévéje számára milyen szakmai és etikai normákat tart követendőnek. És én azt mondtam, hogy ami ezzel szemben most történik, az boszorkányüldözés. Nem tényszerű, tárgyyszerű tudósítás, hanem olyan kontamináció, olyan manipuláció, ami pontosan azzal ellentétes, mint amit Erős Antónia megfogalmaz; éppen hogy kikacsint a nézőre, és azt mondja: ugye, hogy ezek gazemberek, ugye, hogy a miniszterelnök édesapja csal, ugye, hogy ez van, ugye, hogy az van? *(Dr. Schiffer András: És a Hír TV mit csinál?)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Erre utaltam, és nem arra, hogy egyébként ne lenne joga bármelyik televízióknak szabálytalanságot föltárni. És ne keverjük össze a dolgokat! *(Lukács Zoltán: Ugye, milyen rossz érzés, ha az emberrel ezt csinálják?)* Nagyon súlyos szakmai, etikai problémáról beszélünk, ami egyébként független a reklámadó kérdésétől. A reklámadó, tisztelt képviselőtársaim, ebben az értelmében valamennyi, kormányhoz közeli, kormánytól távoli, ellenzéki vagy független médiumot egyaránt érint, egyaránt sújt.

Még egyszer mondom, arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot *(Lukács Zoltán: Mindenképpen!)*, az adóalanyok pedig szíveskedjenek majd a törvényt betartani és az adót befizetni. *(Lukács Zoltán: Különben?)* Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport, a rendelkezésre álló időkeret terhére. Öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Egyrészt sajnálom, hogy L. Simon László vagy a témától nagyon eltérő kérdésekkel foglalkozott, vagy különböző pártok ellenzéki reakciójának a nyelvbölcseivel.

(12.50)

Ami azonban valóban Orbán Viktor vagy más családtagok magánüzleteit illeti, azt gondolom, hogy igenis a hírekben meg kell, meg lehet jelenniük. Hát képzelje el, ha azt mondanánk, hogy Hunvald György magánüzleteivel ne foglalkozzon a média, vagy, mondjuk, ne egy politikusbűnözőt említsek, mondhatná azt, hogy Leisztinger Tamás magánüzleteivel ne foglalkozzunk. Még akkor se, ha az mondjuk, Molnár Gyulához kötődik ugye, az MSZP politikusbűnözőjéhez, akit másodfokon letöltendő szabadságvesztésre ítélték, de aztán, minő hála, az MSZP egy korábbi jelöltje, alkotmánybíró-jelöltje hozhatott döntést harmadfokon, ilyen értelemben őt már fölmentették. Mindezekről ne beszéljünk, mert ezek magánüzletek?

Én azt mondom, hogy beszéljünk, akkor is, ha ez az Orbán-családot érinti, akkor is, ha ez az MSZP különböző politikusbűnözőit illeti. Abban viszont egyetértünk, hogy az nem elfogadható, hogy azt a médiatörvényben, médiaalkotmányban előírt híradási kötelezettséget úgy teljesítik ezek a médiumok, hogy bulvárhírek szintjére süllyeszti a híradóikat. Olyannyira egyetértünk ebben, hogy meg is szavazták önök a mi erre vonatkozó alapjavaslatunkat, bár végül nem egészen úgy, ahogy ezt mi javasoltuk egy másik módosító javaslatban is. Hiszen mi a politikus-

bűnözés kérdéskörét nem vettük volna be ebbe, a Pörzse Sándor képviselőtársammal amúgy alapvetően sikerrel javasolt 20 százalékos kvótába, és nyilvánvalóan azt szeretnénk, ha mondjuk, a cigánybűnözés egyre terjedő problémájáról is több híradás születhetne, mert ez a magyar társadalmat foglalkoztató, égető probléma.

Azonban önök leszavazták például, hogy a politikusbűnözést vegyük ki, valamint azt is, hogy a bal-eseti híreket pedig vegyük bele. És miért problémás ez? Azért, mert azt látjuk, hogy a Médiatanács, illetve az NMHH legutóbb itt az Országgyűlésben tárgyalta jelentése, ez a 2012-es évről szól, amit itt tavaly tárgyalhattunk, ennél frissebbet még itt az Országgyűlés nem vitatott meg, abban azt láttuk, hogy a 20 százalékos bűnügyi kvótát, mely meglepő, senki sem lépte át. Tehát, tisztelt L. Simon László úr, miközben azt mondja, hogy nem elfogadható, hogy még a legközelmúltbéli időkben is rendszeresen, mondjuk, háromlábú tehén születéséről számoltak be a híradók, amit itt ugye, az MSZP-s Lukács képviselő úr úgy kommentált bekiabálásában, hogy az is egy fontos hír, ugye, hát ez a gyakorlat sajnos elvileg már törvénytört.

Ennek ellenére az NMHH, úgy tűnik, évről évre azt mutatja ki, például a 2012-es évről, hogy egyetlen médium sem lépte át a 20 százalékos bűnügyi kvótát, például a TV2-é 19,9 százalék. Hát azért, finoman szólva, ez nekem egy kicsit gyanús, hiszen meglehetősen szubjektív az, hogy mit minősítünk bűnügyi hírkvótának. Így pláne, hogy éves összevetésben nézünk egy kvótát, így rendkívül könnyen tudják akár az utolsó hónapokban manipulálni ezt. Ezért igenis felvetődik itt az összejátszás gyanúja a Médiatanács részéről; különösen, ha a saját jelentésük egy másik mutatójával vetjük össze, hiszen a hírműsorok bulvárosodásának jó mérőfoka, hogy a hírek 31 százaléka katasztrófákkal, balesetekkel és bűncselekményekkel foglalkozik, szerte a média vizsgált szegmenseiben, 31 százaléka. De ha megnézzük ezt a TV2-n, akkor ott 60 százalék, az RTL Klubon pedig 48 százalék foglalkozik tehát botrányokkal, katasztrófákkal, balesetekkel és bűncselekményekkel.

Ezek után, hogy a TV2-n ez 60 százalék, azt mondani, hogy a 20 százalékos bűnügyi kvótát egyik sem lépi át, szerintem több mint arcátlanság a Médiatanács és a hatóság részéről. Ezért valóban egyetértünk abban, hogy elfogadhatatlanok azok a híradások, amelyek jellemzik sajnos a médiumokat, de mikor fog végre a csak fideszes tagokból álló Médiatanács tenni ezért? Korábban jogelődjében, az ORTT-ben minden parlamenti pártnak volt delegáltja, ott főlshóallhattunk volna, kezdeményezhettünk volna eljárást, azonban önök ezt megszüntették, ami, azt gondolom, olyan súlyos jogsérelem, hogy a médiát ellenőrző legfontosabb testületben nincs más

pártnak delegáltja, még a KDNP-nek sem, ugye, ezt lenyelték annak ellenére, hogy kétharmaddal döntött erről elvileg az Országgyűlés, ez körülbelül olyan szintű jogsérelem, hogy a médiát ellenőrző legfontosabb testületben csak a Fidesz tagjai kapnak helyet, mintha a választások tisztaságát ellenőrző legfontosabb testületben, mondjuk, a Nemzeti Választási Bizottságban és általában a szavazatszámoló bizottságokban csak a Fidesz delegáltjai kapnának helyet.

Hát ezek után ne csodálkozzunk, hogy ilyen súlyos törvénytörések lehetnek, és nagyon fájlalom, hogy a KDNP ilyen szinten asszisztál, hogy most már hozzá sem szól rendre egymás után következő vitákban. Sőt, most már, miután ezt mondjuk, szóvá tettem, L. Simon László azt mondja, hogy nyugodjunk meg, a KDNP álláspontja nem áll messze a Fidesztől. Csak azt nem tudjuk, hogy ezt most egyfajta KDNP-szóvivőként, szószólóként mondta, vagy ezt a KDNP felé egy utasításnak kell tekinteni, és ez inkább nem is nekünk szól tájékoztatásként, hanem a KDNP-nek utasításként.

Jó lenne, ha meghallgathatnánk a KDNP véleményét is ebben az ügyben vagy akár az ingyeninternet ügyében. Hiszen a Jobbik javasolta, hogy a reklámadó bevételeit az alapszintű ingyenes internet bevezetésére fordítsuk. Emellett számos érvt tudnánk felhozni, amennyiben egyáltalán vitatnák, vagy pedig várjuk azt, ahogy az előterjesztő is mondta, nagyon komoly versenyhátrányt fog okozni ez Magyarországon, ha az internethasználati díjakat nem csökkentik, akár az ingyenes alapinternet bevezetésével vagy más eszközökkel.

Szeretnénk tudni, hogy a KDNP-nek ezzel kapcsolatban van-e saját, rendkívül markáns álláspontja adott esetben. Várom, hogy bekapcsolódjanak a vitába. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport.

Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az a történelmi pillanat jött el, hogy L. Simon államtitkár úr tételesen elismerte, hogy mely médiumokat kell kormányközelinek tekinteni. Köszönjük szépen, államtitkár úr, ezt használni fogjuk. *(L. Simon László: Nem mondtam ilyet.)* Dehogy nem, elmondta, elmondta a neveiket. Na most, államtitkár úr, ön azzal érvelt, hogy ezt az adót az ön által kormányközelinek nevezett médiumoknak is fizetniük kell. Ebben önnek kétségtelenül igaza van. Csak egyetlen dologról hallgat, amit az LMP egyébként már követel hosszú ideje, hogy mi szükség van arra, hogy több milliárdot bokázzon el a Miniszterelnökség évről évre kormányzati hazugság-özönök címén.

Tessék betiltani a kormányzati propagandát, tessék törvényben szabályozni az állami, önkormányzati cégek hirdetési politikáját, és tessék megtiltani a monopolhelyzetben lévő állami cégeknek a reklámköltségeket! Pontosan tudja ön is, államtitkár úr, hogy azzal manipulálják a médiapiacot, hogy elvileg az önökhöz közel álló csatornák is ugyanúgy fizetnek adót, mint mások, viszont szépen az állami pénzek ide-oda csoportosításával elő tudják idézni azt, hogy az önökhöz közel álló csatornák, kiadó vállalkozások kedvezőbb piaci helyzetbe kerüljenek, mint mások.

Erről kell beszélni! Hiszen nem adnak arra választ, hogy mi szükség van arra, hogy mondjuk, a Paksi Atomerőmű Zrt. az egyoldalú atompropagandát súlyos milliárdokból nyomja. Ki fogja azt eldönteni, hogy a Közgép-beszerzések legnagyobb nyertese hová költi el azt a pénzt, amit áttételesen közpénzekből kapott? Ki fogja azt eldönteni, hogy mondjuk, a szintén nem versenyző MVM Zrt. a reklámköltségeit hol érvényesíti? Pontosan tudja, hogy az elmúlt 25 évben így lehetett a médiapiacot, a nyilvánosságot manipulálni. Ezt nem csak önök teszik most; ezt tették az elődeik is, és ezt kéne abbahagyni. Ha betiltják a kormányzati propagandát, illetve az állami monopolcégek propagandáját, ha törvény szabályozza az állami, önkormányzati cégek hirdetési politikáját, akkor őszinte lenne az a hivatkozása, hogy ezt a médiaadót a kormány közeli médiumoknak is kell fizetni, nem csak másoknak.

A másik pedig, ha itt azon poénkodnak, hogy egyébként milyen tartalmatlan baromságok vannak egyes csatornák híradós műsoraiban, hogy gyakorlatilag politikátlanította a nyilvánosságot a kereskedelmi televíziózás az elmúlt 15 évben, akkor csak annyi lenne a kérdésem, hogy a médiatörvényt mégis kik szavazták meg. Nekünk volt javaslatunk annak idején, 2010-2011-ben, hogy hogyan lehetne nagyobb közszolgálati hatást elérni ezektől a csatornáktól. Önök nem tettek lépéseket ennek irányába.

Államtitkár Úr! Végezetül továbbra is várom a választ arra, hogy mielőtt ezt a törvényjavaslatot megelőző reklámadótörvény-javaslatot beterjesztette a Ház elé, felmérte-e azt, hogy milyen kiskapuk vannak, hogyan kijátszható ez a törvény, és egyébként pedig ennek a törvénynek milyen társadalmi, piaci, illetve költségvetési hatásai lesznek.

Köszönöm szépen. *(Sallai R. Benedek és dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalnia rendelkezésre álló időkeret terhére. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem L. Simon László államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra, zárszót mondani. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon rövid leszek, hiszen az elmúlt egy órában vagy több mint egy órában majdnem mindenre reagáltam. Azt szeretném mondani Schiffer képviselőtársamnak, hogy ez a módosítás, ismétlen önmagam, annak a TAB-os módosító indítványnak az eredményeképpen született, amely lehetővé tette azt, hogy veszteségesen gazdálkodó vállalatok valamilyen mértékben az adóbefizetési kötelezettség alól mentesüljenek.

(13.00)

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el. Földi László elfoglalja a jegyzői széket.)

Ezért nyilvánvalóan ennek a részlemnek, hogy végül is mekkora mértékű az az adófizetési kötelezettség alóli kibújás, amire lehetőséget teremtett a módosítás, avizsgálata ilyen rövid idő alatt nem történt meg, viszont azt határozottan állíthatjuk, hogy egyetlenegy forintot sem szeretnénk a költségvetés bevételeiből elveszíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetlenegy momentumra szeretném felhívni a figyelmüket. Megjelent a sajtóban a Századvég vizsgálata, elemzése, ebből a reprezentatív közvélemény-kutatásból az derült ki, hogy a magyar társadalom felnőtt lakosságának 95 százaléka tud a reklámadó bevezetéséről. És ebből a vizsgálatból az is kiderült, hogy a megkérdezetteknek, azoknak, akik egyébként tudnak róla, a 66 százaléka támogatja ennek az adónak ebben a formában való bevezetését. Ez messze több, mint a Fidesz-KDNP pártszövetségének a szavazói. Sőt, azt kell hogy mondjam, hogy ez több mint azoknak a száma, akik egyébként biztos pártválasztóként megjelennek a választásokon, és az önök pártjaira vagy a mi pártjainkra szavaznak.

E mellett a tény mellett ne menjünk el, tisztelt képviselőtársaim. Akkor, amikor önök itt a reklámadó bevezetését ilyen drasztikusan bírálták, mint ahogy ezt a mai vitában is megtették, főleg az MSZP-s képviselőknek mondom ezt, megint szembemenni a választók akaratával, megint mást gondolni a médiumok működéséről, mint amit a választópolgárok gondolnak. Önök a sajtószabadságról hadoválnak, miközben ennek a kérdésnek semmi köze nincs a sajtószabadsághoz, a vitából is kiderült az, hogy egyébként a törvényjavaslat első változatának elfogadása is már csak növelte a politikai újságírásnak a presztízsét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én arra kérem önöket, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot szíveskedjenek támogatni. Magyarországon a jogszabályokat ne kerülhesse meg senki sem, tessék befizetni azt az adót, amelyről az Országgyűlés döntést hozott.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra a mai határozathozatalok során kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérem képviselőtársaimat, hogy igyekezzenek helyet foglalni, mert 13 órától elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalok következnek, és pillanatnyilag 13 óra 3 perc van. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy elfogadott napirendünk alapján már - mivel túlhaladtuk a 13 órát - nem áll rendelkezésre idő ahhoz, hogy az Országgyűlés a határozathozatali eljárások előtt folytassa le a T/464. számú törvényjavaslat általános vitáját. Ennek megfelelően erre a határozathozatalokat követően kerül sor. *(Számos képviselő érkezik az ülésterembe.)* Tisztelt Országgyűlés! Még egyszer kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, mert folytatjuk munkánkat.

Határozathozatalok következnek. Kérem a frakcióvezetőket, hogy biztosítsák a határozatképességet. Szavazás előtt bejelentem, hogy Áder János köztársasági elnök úr a mai napon **államtitkár kinevezéséről** szóló átiratot küldött az Országgyűlés elnökének. Felkérem Földi László jegyző urat, ismertesse az átiratot.

Parancsoljon, jegyző úr!

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki átirat a következő: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján 2014. július 15-i hatállyal dr. Palkovics Lászlót az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárává kineveztem. Budapest, 2014. július 4-én. Üdvözlettel: Áder János.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. *(Novák Előd: Hánynál tartunk?)* Képviselő úr! Ismeri a házszabályt? El kellene egyszer olvasni azért, képviselő úr, hogy betartsa mindazokat az előírásokat, amelyek önre nézve is mint a parlament tagjára, kötelezőek. *(Novák Előd: A bekiabálás parlamenti műfaj.)* Képviselő úr, nagyon szépen kérem még egyszer, ne fűzzön hozzá semmit, mert ebben az esetben a házszabályi előírásoknak megfelelően fogok eljárni. Köszönöm megértését.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magam és az Országgyűlés nevében gratuláljak államtitkár úrnak, munkájához sok sikert, jó egészséget kívánjak.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő zárószavazása**. Font Sándor fideszes képviselőtársunk önálló indítványa T/357. számon elérhető a honlapon. A Törvényalkotási bizottság összegző jelentéséről a vitát legutóbbi ülésünkön lefolytattuk. A bizottság összegző módosító javaslatot nem terjesztett elő, így a zárószavazás során a törvényjavaslat eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/357. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 126 igen, 31 nem és 23 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról kivételes eljárásban történő döntés és a zárószavazás**. Az előterjesztés T/311. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/311/31. számon, az összegző jelentése pedig T/311/32. számon szintén a honlapon mindenki számára elérhető.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. A kivételes eljárás szabályai szerint az abban nem szereplő módosító javaslat fenntartását nem lehet kérni, és az összegző módosító javaslat pontjairól sem kezdeményezhető külön szavazás. Az előzőeknek megfelelően tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/311/31. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 129 igen, 56 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslattal módosított T/311. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított törvényjavaslatot 129 igen, 34 nem és 21 tartózkodó szavazattal elfogadta.

(13.10)

Tisztelt Országgyűlés! A hétfői ülésen elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően soron következik **a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. Az előterjesztés

T/465. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/465/9. számon, az összegző jelentése pedig T/465/10. számon a honlapon valamennyiük számára szintén elérhető.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/465/9. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 129 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslattal módosított T/465. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított törvényjavaslatot 184 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **rek-lámádóról szóló 2014. évi XXII. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről és azzal összefüggő egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról kivételes eljárásban történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/467. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/467/9. számon, az összegző jelentése pedig T/467/10. számon ugyancsak a honlapon elérhető.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. A kivételes eljárás szabályai szerint az abban nem szereplő módosító javaslat fenntartását nem lehet kérni, és az összegző módosító javaslat pontjairól sem kezdeményezhető külön szavazás.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/467/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 151 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslattal módosított T/467. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított törvényjavaslatot 151 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és

a zárószavazás. Bánki Erik és Riz Gábor fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/264. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/264/5. számon, összegző jelentése pedig T/264/6. számon érhető el. A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta az egységes javaslatot, amelyet T/264/8. számon a honlapon szintén megismerhetnek.

Most a határozathozatalok következnek. Az összegző módosító javaslatról a külön szavazás kérésére figyelemmel két részletben döntünk.

A határozati házsabály 48. § (2) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja indítványozta az összegző módosító javaslat 6. pontjának külön szavazását. Ez a kezdeményezés T/264/7. számon a hálózaton szintén elérhető. Most erről döntünk. Az összegző módosító javaslat 6. pontjában a Törvényalkotási bizottság a törvényjavaslatot új szakasszal javasolja kiegészíteni. Az MSZP kérésére külön dönt az Országgyűlés.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 6. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 6. pontját 130 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/264/5. számú összegző módosító javaslatának 1-5., valamint 7-36. terjedő pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat felsorolt pontjait 131 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/264/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 131 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a sportfogadással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Bánki Erik, Cseresnyés Péter és Vécsey László fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/265. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/265/5. számon, összegző jelentése pedig T/265/6. számon a honlapon szintén elérhető. A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta az egységes javasla-

tot, amelyet T/265/7. számon a honlapról szintén megismerhettek.

Most a határozathozatalok következnek. Először az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/265/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/265/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 130 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **kiegészített összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/262. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság a korábban elfogadott hárszabálytól való eltérésnek megfelelően előterjesztett kiegészített összegző módosító javaslata T/262/9. számon, új összegző jelentése pedig T/262/10. számon valamennyiük számára megismerhető volt a hálózatról. A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta a kiegészített egységes javaslatot, amely T/262/11. számon valamennyiük számára a honlapról szintén megismerhető volt.

Most a kiegészített összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/262/9. számú kiegészített összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiegészített összegző módosító javaslatot 150 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a kiegészített egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése szerint a 160. § (1) bekezdésének elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

(13.20)

Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/262/11. számú kiegészített egységes javaslat 160. §

(1) bekezdésének rendelkezését. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő részét 151 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő részekről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a kiegészített egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiegészített egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét 152 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetalakítással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/263. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/263/6. számon, összegző jelentése pedig T/263/7. számon volt elérhető, és most is elérhető. A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta az egységes javaslatot, amelyet T/263/8. számon a honlapról valamennyien megismertek.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 25. pontja a törvényjavaslat sarkalatos rendelkezését érinti, az indítványról két részletben döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/263/6. számú összegző módosító javaslatának 25. pontját. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 25. pontját 130 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjairól szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/263/6. számú összegző módosító javaslatának 1-24., valamint 26-36. pontjait.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 131 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik, amelyre a sarkalatosági rendelkezések miatt ismét két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/263/8. számú egységes javaslat 86. §-ának rendel-

kezéseit. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat 86. §-át mint minősített többséget igénylő részt 131 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő rendelkezésekről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 130 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Alkotmánybíróság tagjait jelölő eseti bizottság létrehozásáról szóló országgyűlési határozati javaslat**hoz benyújtott módosító javaslatról történő szavazás és a zárószavazás. A házelnök úrnak az eseti bizottság létrehozását kezdeményező indítványát H/536. számon a honlapról valamennyien megismerhették.

A Házbizottság mai ülésén elhangzottak alapján és az elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően az előterjesztés és a benyújtott módosító javaslat kapcsán felszólalásokra nem kerül sor, azokról az Országgyűlés bizottsági előkészítés és vita nélkül határoz.

Tisztelt Országgyűlés! Most tehát a benyújtott módosító javaslatról döntünk. A H/536/2. számú javaslatban Tóbiás József és Tóth Bertalan MSZP-s képviselőtársaink a határozati javaslat 7. pontjának módosításával azt kezdeményezik, hogy az Alkotmánybíróság tagjelöltjévé az válhasson, aki legalább hét bizottsági tag szavazatát megkapta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 132 nem ellenében, tartózkodás nélkül elvetette.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most a határozati javaslat eredeti szövegéről döntünk. Kérdezem önöket tisztelettel, elfogadják-e a H/536. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 156 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az eseti bizottság tisztségviselőire és tagjaira tett **személyi javaslatról** határozunk. A házelnök úr a Házbizottság mai ülését követően benyújtott írásos jelölések alapján, korábbi indítványát visszavonva S/539. számon ter-

jesztett elő új javaslatot. Ebben azt kezdeményezi, hogy az eseti bizottság elnökének Rubovszky György képviselő urat, alelnökeinek Gulyás Gergely, Tóth Bertalan és Gyüre Csaba képviselő urakat, tagjainak pedig Balla György képviselő urat, Mátrai Márta képviselő asszonyt, Nyitrai Zsolt képviselő urat, Tuzson Bence képviselő urat és Schiffer András képviselő urat válassza meg az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság ülésén elhangzottaknak megfelelően a tisztségviselőkről és a tagokról egy döntéssel határozunk. Ennek megfelelően kérdezem önöket, elfogadják-e a S/539. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 182 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak gratulálok, a bizottságnak eredményes munkát kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most bizottsági taggá választásra tett javaslatról döntünk.

Az Országgyűlés elnöke személyi javaslatot terjesztett elő S/537. számon. Ebben azt kezdeményezi, hogy a Gazdasági bizottságba Molnár Csaba képviselőtársunk korábban megüresedett helyére Varju László országgyűlési képviselő urat válassza meg bizottsági taggá az Országgyűlés. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Varju László képviselő urat a bizottság tagjává 184 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett megválasztotta.

Varju László képviselő úrnak megválasztásához gratulálok, eredményes bizottsági munkát kívánok. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elnöke S/545. számon személyi javaslatot terjesztett elő. Ebben azt kezdeményezi, hogy a Törvényalkotási bizottságba Szabó Zsolt korábban megüresedett helyére Dunai Mónika országgyűlési képviselő asszonyt válassza meg bizottsági taggá az Országgyűlés. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Dunai Mónika képviselő asszonyt 186 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül bizottsági taggá megválasztotta.

Dunai Mónika képviselő asszónynak gratulálok, eredményes bizottsági munkát kívánok. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.30)

Tisztelt Országgyűlés! Két tájékoztatással szeretnék szolgálni. Az egyik, hogy lesz még határozat-

hozatal a mai napon. A másik, hogy ennek a határozathozatali blokknak a végére értünk. Most két perc technikai szünetet rendelék el mindazon képviselők számára, akik halaszthatatlan hivatali feladatuk ellátása érdekében most elhagyják az üléstermet. A frakcióvezetőkön keresztül a tájékoztatást megkapják, hogy a hátralévő szavazásra mikor kerül sor. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Rövid szünet.)*

Egy közbenső tájékoztatást szívesen adok, miután magam is megismerkedtem a forgatókönyv következő részével. Az egyes törvényeknek a belügyminiszter feladat- és hatáskörével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához módosító javaslat nem érkezett. Ennek megfelelően az általános vitát lefolytatjuk, és ahogy az általános vitával végzünk, akkor kerül sor a szavazásra. Mivel pillanatnyilag úgy néz ki, hogy többen is érdekeltek felszólalásban - az írásban jelentkezettek alapján mondom ezt -, úgy ítélem meg, hogy vélhetően egy órán belül erre nem kerül sor. De azért tisztelettel arra kérek mindenkit, hogy lőtávolon belül tartózkodjanak annak érdekében, hogy amikor szükséges, be tudjanak jönni az ülésterembe. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik **az egyes törvényeknek a belügyminiszter feladat- és hatáskörével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/464. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására az Igazságügyi bizottságot jelölte ki, de tájékoztatom önöket arról is, hogy az elfogadott napirendi pontoknak megfelelően, mivel módosító javaslat nem érkezett, a mai napon az előterjesztés elfogadására is sor kerül annak megfelelően, ahogy önöket erről az előzőekben már tájékoztattuk. Amint az általános vitát lezárunk, azután következik a határozathozatal.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki felszólalását a helyén mondja el 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! *(Nagy zaj. – Az elnök csenget.)* A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény 2014. július 6-ai hatálybalépését követően az Országgyűlés által módosított kormányzati szerkezethez igazodóan a feladatok átcsoportosítása... *(Folyamatos zaj.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim! Bocsánat, államtitkár úr! Képviselőtársaim, tiszteljék meg az államtitkár

urat - mint az expozét ismertető államtitkár -, hogy meghallgatják, és tegyék lehetővé, hogy mindenki számára meghallgathatóvá váljon.

Köszönöm szépen.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. ...a központi közigazgatás területén kormányrendeleti szinten megtörtént. Azonban az átcsoportosítással érintett feladatok pontos meghatározása és a felelősségi körök elhatárolása egyes esetekben szükségessé teszi a törvényi szintű módosításokat is. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a belügyi ágazat tekintetében tesz javaslatot a legszükségesebb változtatásokra, amelyek a következők.

Az első: a kormányzati szerkezetátalakítás keretében megosztásra kerültek a pártfogó felügyelői tevékenységgel kapcsolatos kormányzati feladatok. A jövőben a belügyminiszter a büntetés-végrehajtásért való felelőssége keretében megszervezi és irányítja a büntetés-végrehajtással összefüggő pártfogó felügyelői tevékenységet. Az igazságügyi miniszter pedig a belügyminiszter feladatkörébe tartozók kivételével ellátja a pártfogó felügyelői tevékenységgel kapcsolatos kormányzati feladatokat, és előkészíti a pártfogó felügyelői tevékenységre vonatkozó jogszabályokat. A szervezeti átalakítás keretében azon pártfogó felügyelői tevékenységi körök kerülnek a belügyminiszter irányítása alá, amelyek a szabadságvesztés büntetést töltő elítéltekhez, illetve azok szabadulása utáni társadalomba való visszailleszkedéséhez kapcsolódnak. A büntetés-végrehajtással összefüggő pártfogó felügyelői tevékenység, illetve az ilyen tevékenységet végző pártfogó felügyelők a büntetés-végrehajtás szervezetébe integrálódnak a tevékenységük hatékonyabb ellátása érdekében. Ennek alapján a büntetés-végrehajtással összefüggő pártfogó felügyelői tevékenységnek minősülnek a feltételes szabadságra bocsátással összefüggésben elrendelt pártfogó felügyelői vélemény elkészítésével, feltételes szabadság tartamára törvény alapján fennálló vagy elrendelt pártfogó felügyelettel, a szabadulást megelőző börtönpártfogolással, valamint a szabadulást követő utógondozási tevékenység ellátásával kapcsolatos feladatok.

A szervezeti átalakítás szükségessé teszi a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló törvényerejű rendelet módosítását. Ennek oka egyrészt a büntetés-végrehajtási szervek és a pártfogó felügyelők új szervezeti keretek közötti együttműködése, másrészt pedig a kormány és az érintett miniszterek számára biztosított szabályozási felhatalmazás. Az új típusú feladatellátásra figyelemmel ugyanakkor módosítani szükséges a büntetés-végrehajtási szerkezetéről szóló törvényt, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényt is. Ennek oka, hogy a büntetés-végrehajtással összefüggő pártfogó felügyelői tevé-

kenységet folytató pártfogó felügyelők a jövőben is kormányzati szolgálati jogviszonyban állnak, viszont a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény jelenleg csak az igazságügyi szolgálatok pártfogó felügyeleti szolgálatánál működő pártfogó felügyeletekre tartalmaz rendelkezéseket.

A második rész: az anyakönyvi eljárásról szóló törvény számos egyedi ügyben, így például névváltoztatási ügyekben telepít döntési hatáskört miniszteri szintre. E hatáskörök címzettje az anyakönyvi ügyekért felelős miniszter. A törvényi szinten történő hatáskör-telepítés azonban egyrészt a kormányt korlátozza a szerkezetátalakítási szabadságában, másrészt e hatáskörök jellege és jelentősége sem indokolja, hogy ezekben az ügyekben minisztériumi szinten történjen a döntéshozatal. Ezért a jelen javaslat a hatáskörök címzettjének meghatározását kormányrendeleti szintre utalná, és egyúttal átvezetné a módosítást az anyakönyvi eljáráshoz kapcsolódó törvényekben is.

(13.40)

A harmadik része: annak érdekében, hogy a közfoglalkoztatás szervezésével foglalkozó szervezet esetleges átalakítása ne igényeljen későbbi törvénymódosítást, a közfoglalkoztatási törvény munkaügyi kirendeltségekhez és munkaügyi központokhoz feladatot telepítő szabálymódosítása is megtörténik azzal, hogy a törvény az eljáró szerveket általános megnevezéssel tartalmazza.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot támogassa. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja részéről Vas Imre képviselő úrnak, és arra kérem az előtte lévő képviselőket, hogy foglaljanak helyet, hogy a tévéközvetítésben Vas Imre képviselő úr képét be lehessen adni. Köszönöm szépen. Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy csupán néhány mondatban szóljak a belügyminiszter által benyújtott, az egyes törvények a belügyminiszter feladat- és hatáskörével összefüggő módosításáról szóló T/464. számú törvényjavaslatról.

Mint ismeretes az Országgyűlés előtt, elfogadtuk a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényt, valamint ezzel összefüggésben egy másik törvényt,

amely felhatalmazást adott a kormánynak a saját szerkezeti átalakítására, illetve arra, hogy eredeti jogalkotói hatáskörben határozza meg a kormány tagjainak feladat- és hatáskörét. A kormány a 152/2014-es kormányrendelettel ezt megtette, megalkotta a kormány működési rendjét. Ezzel függ össze a belügyminiszter által benyújtott törvényjavaslat, amely alapvetően három tárgykört érint, mint ahogy államtitkár úr is elmondta, de nem szeretném külön ismételni, hogy a pártfogó felügyelők a büntetés-végrehajtási szervezethez kerülnek; az anyakönyvi eljárás tekintetében a 2010. évi I. törvény több olyan rendelkezést tartalmaz, amely a belügyminisztert hatalmazza fel döntési jogkörrel, ezt is kormányrendeletben kell szabályozni, a miniszter feladatait, hogy milyen kérdésekben dönthet. A harmadik kérdés, hogy a '91. évi IV. törvény módosítása, amely a munkanélküliség visszaszorítása érdekében, eszközeiként nevesíti a közfoglalkoztatást és ezzel összefüggésben szükséges módosítani a 2011. évi CVI. törvényt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az említett változásokra való tekintettel önök is láthatják, hogy az előtünk fekvő törvényjavaslatlal kezdeményezett törvények módosítása a belügyminiszterhez került egyes kormányzati feladat- és hatásköröket figyelembe véve szükségesek. Kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt érdeklődő Választópolgárok! Ez a törvény tartalmában, formájában és ennek tárgyalásában, amit ma itt önök előadnak, vicc, bohózat, megszegyenítése a magyar parlamentnek *(Moraj a kormánypárti padsorokból. - Dr. Répássy Róbert: Mostantól vicc!)*, a magyar parlamentnek, szégyen e Ház falai között.

A miniszteri expozénak, amit az államtitkár úr elmondott, egy dologra kellett volna kitérnie: bocsánatot kellett volna kérniük a parlamenttől, és bocsánatot kellett volna kérniük a választóktól, hogy három hónappal az országgyűlési választások után, egy hónappal az önök által, a Fidesz vezérszónoka által elmondott rendelet kihirdetése után, amely már elrendezte, hogy melyik minisztérium miért felel, és néhány perccel azután, hogy elfogadta ez az Országgyűlés az imént azt a törvényt, a kormányzati szerkezetátalakítással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényt, ahol 54 különböző területet pakolgattak ide-oda a minisztériumok között, önök

ezen a héten benyújtottak egy törvényjavaslatot a BM részéről, ami ugyanebben a tárgykörben rendezgeti tovább a minisztériumi, szervezetek, minisztériumok közötti feladatok megosztását. Ez egy vicc. Persze azért nem vicces egyébként, mert önök hozzányúlnak a pártfogó felügyelői szolgálathoz például, önök hozzányúlnak az anyakönyvi igazgatáshoz, a közmunkaprogram tekintetében változásokat hoznak, miközben a törvényjavaslatból semmi nem derül ki azon kívül, hogy néhány mondattal ide-oda pakolgatják ezeket a területeket. Önök például a pártfogó felügyelői szolgálatot megbontják, a felét az Igazságügyi Minisztériumra hagyják, a másik felét elviszik a BM alá. Szeretném kérdezni, hogy pontosan milyen feladatokat fog átvenni az Igazságügyi Hivataltól a büntetés-végrehajtás, kapnak-e ehhez státusokat, finanszírozást a bv-intézetek. Az egyes intézetek fogják-e ellátni ezt a feladatot vagy országosan lesz az országos központban ellátva ez a feladat? Egyébként is milyen munkajogi és milyen változások fogják érinteni az ezen a területen dolgozó embereket? Talán erről is kellene szólni itt a parlamentben egy ilyen törvény-előterjesztésnek, nemcsak arról, hogy egy-egy mondattal átpakolgatják az egyik feladatot az egyik tárcától a másikig.

A másik terület, amit érint a javaslat, ha már belemegyünk a részleteibe, az anyakönyvi igazgatás. Fantasztikus sikertörténet ez önöknek, hiszen a 2010. évi I. törvény volt az, amely ezt az anyakönyvi igazgatást annak idején rendezte, amivel önök az elmúlt négy évben semmi mást nem csináltak, mint négy éven keresztül halogatták a hatálybalépését. 2014. július 1-jére halasztották a hatálybalépését, és a sajtóból való beszámolók szerint pontosan láthatjuk is, hogy a minap elindult új anyakönyvi igazgatás az első napon össze is omlott. Sajtóbeszámolók szerint egyébként méltatlan és megalázó emberi és családi helyzeteket teremtettek azzal, hogy egy halotti anyakönyvi kivonatot sem volt képes kiadni a rendszer magából, négyévnnyi halogatás után sem. Önök most ezt a területet ezzel a törvénnyel egyik pillanatról a másikra nem is a belügyminiszterhez, hanem az azt felügyelő államigazgatási szervhez fogják telepíteni. Szintén semmilyen részletét és garanciáját nem látjuk annak, hogy ez hogyan fog működni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt így nem lehet csinálni! Persze lehet, önöknek bármit lehet, tudom, mert felhatalmazta önöket a nép, meg minden hasonló. Csak az a helyzet, hogy ez a törvény is az önök által állítólág képviselt emberekről meg a népről szólna, és őket alázzák meg azzal, hogy egy órával ezelőtt még azt sem lehetett tudni, hogy napirenden lesz-e, nem azt, hogy erről szavazni fogunk-e. Hogy itt rihegnek-röhögnek, egymással beszélgetnek, és szégyenszemre a házelnöknek kell szólnia, hogy a kormánypárti vezérszónok látszódjon a tévében, mert elnézést kérek, akkora bunkók, hogy ott állnak

előtte még akkor is... (Felzúdulás a kormánypárti padosorokból. - Dr. Kontrát Károly: Visszautasítjuk! - Soltész Miklós: Hogyan kell videót csinálni? Azt is felveszed, amit mondtál? - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Mitől vagy ilyen magabiztos?)

ELNÖK: Képviselő úr, válogassa meg, legyen szíves, a szavait!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Elnézést kérek, bocsánat!

ELNÖK: Olyat alkalmazzon, ami a Parlament falai közé illik!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Bocsánat, elnézést, ezt visszavontam. Akkora illetlenséget követnek el, bocsánat, egymással szemben is (Dr. Répássy Róbert: Ez az út a 8 százalékhoz vezet!) és a nézőkkel szemben is, hogy nem lehet hallani a saját kormánypárti előterjesztésüket sem. Ebből a szempontból egyébként sajnáltam Kontrát államtitkár urat is, mert ő legalább szépen felolvasta azt, amit az apparátus leírt neki, egyáltalán leírhatott neki erről a törvényről mintegy 4 perc 18 másodpercben. Arra szeretném önöket kérni, Kövér László házelnök úr ezzel kezdte a felszólalását, a parlamenti működését, ezzel kezdte Orbán Viktor miniszterelnök, ezzel kezdte Rogán Antal frakcióvezető, hogy ebben a ciklusban nem fogunk ilyen törvényjavaslatokat látni. Higgyék el, nem azért mondjuk elsősorban ezeket, mert nem lenne nekünk is jobban kedvünkre való egy szépen egyeztetett törvényt megszavazni - volt rá példa, nagyon ritkán, de volt rá példa -, azért mondjuk el ezeket, mert emberek életét alakítják át úgy, hogy ezen a törvényen is látszik, hogy fogalmuk nincsen, hogy mi lesz a következménye. Vicc és nevetséges, hogy önök folyamatos kormányzással, kétharmados kormányzással három hónap után jönnek rá arra, hogy a Belügyminisztérium alá még milyen területek fognak tartozni és milyenek nem. Hogy három hónap után tűnik fel valakinek, hogy a pártfogói felügyelet most a BM alá tartozik-e vagy nem. Ugyanazon a napon vitatkozunk és fogadjuk el ezt a törvényt, amikor az erről szóló törvényt, amiben ennek helye van, az előbb szavaztuk meg. Ki fogja ezt tudni követni, képviselőtársaim és tisztelt kormánypárt? Ki fogja tudni ezt követni? És ha szeptemberre kiderül, hogy még nem vettek észre valamit, akkor szeptemberre újra módosítják?

Képviselőtársaim, szerintünk ez nem jó irány, azon túl, hogy a feltett szakmai kérdéseinkre nem nekünk, hanem az érintett embereknek és az érintett szakterületeknek illene válaszolniuk, amiket majd a képviselőtársaim a rendes hozzászólásukban külön-külön a szakterülettel kapcsolatban fel is fognak tenni.

(13.50)

Mert lehet itt azt mondani, hogy önöknek már be van fizetve esetleg a nyaralása vagy bármi más, és ezért jövő héten már nem lehet parlamentet tartani, de mondják meg, mi akadályozta volna meg önöket abban, hogy az ezen a héten benyújtott törvényjavaslatot normál menetrendben, akár jövő héten összehívott parlamenti üléssel tisztességesen végigtárgyalva fogadjuk el és szavazzuk meg.

Csak a nézőknek mondom, hogy értsék: a tegnapi napig azt sem lehetett tudni a parlamentben és a parlamenti képviselőknek, hogy ez a törvény egyáltalán napirenden lesz. És ha jól értettem, és ha jól sejtem, az előző tizenöt vagy húsz percig azt sem lehetett tudni, hogy erről ma szavazni fogunk. Na, ennyire becsülik ezt a parlamentet önök, ennyire becsülik a választóikat. És nagyon komikus, amikor a parlamenti öltözködésre és egyéb más szabályokra hivatkozva önök az Országgyűlés tekintélyéről papolnak. Az Országgyűlés tekintélye, hölgyeim és uraim, ott kezdődik, hogy ilyen törvényjavaslatot a Ház elnöke és a kormánypárti többsége nem enged tárgyalni, és nem enged ilyen módon tárgyalni, nemhogy asszisztáljon ezekhez a dolgokhoz.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Én őszinte megdöbbenéssel hallgattam MSZP-s képviselőtársam szavait. Bár bizonyos pontokkal még egyet is lehetett volna érteni, de azt azért - és ki fogok térni a részletekre is - tisztázzuk, hogy erről azért lehet szavazni, mert módosító javaslat nem érkezett hozzá. Tehát ha önök módosító javaslatot benyújtottak volna, akkor szeptember-október környékén, amikor az Országgyűlés összehívásra kerül, akkor lehetett volna erről tudomásom szerint egy zárószavazást megtartani. Nem tisztem, hogy megvédjem a kormánypártokat, sok esetben valóban beömlesztik a javaslatokat a bizottságokba és a Ház elé *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, de a felkészülési idő azért megvolt ehhez. Jómagam tudtam például a szakmabéli szervezetekkel, illetve a szakmában dolgozó emberekkel is egyeztetni, bár nyilván, ha több idő van erre, akkor az jobb, de az nem igaz, hogy egyáltalán nem lehetett megtenni. És a stílus maga az ember, ezt szerintem majd mindenkinek magának kell eldöntenie, úgy gondolom, jobb lett volna tartalmi részokról beszélni.

Az viszont valóban igaz - rátérve a javaslatra -, hogy egy részletesebb indokolást mi is elvártunk

volna. Kontrát államtitkár úr felvezette a lényegét, és természetesen ezt meg lehet tömören fogalmazni, de az, hogy az általános indokolás két sor - és ráadásul nem egy országgyűlési képviselői indítványról beszélünk, hanem a belügyminiszter által jegyzett indítványról, de nagyon kérem, hogy a jövőben a Belügyminisztérium előkészítő apparátusát kérjék meg, hogy hosszabb általános indokolásokkal lássák el a javaslatokat, főleg ha miniszter az előterjesztője. Egyébként a részletes indokolással együtt is az egy oldalt nem teszi ki a törvénynek ez a része, az indokolása. És hogy miért fontos ez? Nemcsak egyfajta kukacoskodás, ami az indokolást illeti, hanem egy csomó mindenre választ vártunk volna. Független attól, hogy az irányvonallal mi egyet tudunk érteni, de választ vártunk volna ennek a mikéntjére, a végrehajtásának és a kivitelezésének a mikéntjére, ami-ben az általános és a részletes indokolás nagyon fontos szerepet játszana. Sajnos ezt a részt, ahogy mondtam, nem tartom kielégítőnek.

Az, hogy önmagában a büntetés-végrehajtásban a pártfogó felügyelet megszervezése és irányítása el fog válni a hagyományos pártfogó felügyeletről, véleményem szerint támogatható, nyilván egy speciális körrel beszélünk. És az se ördögtől való, hogy ez a Belügyminisztérium alá kerüljön, a Belügyminisztérium hatáskörébe kerüljön ennek a felügyelete és az igazgatása. Az egy másik kérdés, ahogy mondtam, hogy jó lenne látnunk a részleteket.

Azzal is egyet lehet érteni, ami beemelésre kerül itt a törvénybe, hogy az elítéltek szabadulása után az ő letelepedésükhöz, munkába állásukhoz, megkezdett tanulmányaik folytatásához való segítséget könnyebben meg tudják kapni, hogyha az intézmény és a hagyományos, most is működő pártfogó felügyeleti rendszer között nem egyfajta levelezés vagy egyfajta értesítés zajlik, hanem közvetlenül intézkedni tudnak, hogy ezeket az embereket, akik megpróbálnak visszailleszkedni, azokat segíteni tudják. Hozzáteszem nagyon gyorsan, mert gyakran vádolnak minket túlzott rendpártisággal, hogy szeretnénk, hogy azoknak, akik vissza szeretnének illeszkedni a társadalomba, azoknak a maximális és legnagyobb támogatást az állam megadná. Sok esetben azt látjuk, hogy aki kijön a börtönből, és valóban vissza szeretne illeszkedni, az megérdemli azt, hogy egy újabb esélyt kapjon. Az egy másik kérdés, hogy vannak nagyon sokan - és sajnálatos módon ők vannak talán többségében -, akik viszont nem feltétlenül akarnak visszailleszkedni a társadalomba. Az ő esetükben egy teljesen más módszer követendő.

Egyébként ezt az új büntetés-végrehajtási kódex vitája esetében is elmondtuk itt az Országgyűlésben, hogy az, hogy a visszailleszkedés nagyobb hangsúlyt kap, az jó, de nem látjuk az elrettentés funkcióját. Tehát amíg az egyik láb önmagában támogatható, de ma Magyarországon az egy súlyosabb gond, hogy

akik nemcsak hogy a szabadulásuk után, hanem a börtönbe kerülésük után sem szeretnék törvényszabályokat sem szeretnék betartani, az elrettentő erő nagyon sok esetben nem tud kellőképpen érvényesülni. De ezt csak zárójelben fogalmaztam meg. Annak viszont, akinek segítségre van szüksége, annak természetesen adjuk meg.

A kérdésem, remélem, államtitkár úr válaszolni tud rá, hogy van-e elképzelés, hogy erre plusz erőforrásokat a Belügyminisztérium tud-e adni, ami sok esetben plusz emberi erőforrást, plusz pártoló felügyelők felvételét, alkalmazását jelenti. Én úgy tudom, hogy az utóbbi időben nagy leépítések történtek ebben a szektorban is, és a kormányhivatalokba integrálás után sok pártfogó felügyelőt elbocsátottak, illetve szűkösebb anyagi körülmények között kell dolgozniuk. És azt az információt kaptam a bv-intézetben dolgozó emberektől, hogy sajnos egy-két havonta, van, ahol kéthavonta jutott arra sor, hogy a pártfogó felügyelő meg tudott jelenni ezekben az intézményekben. Tehát sajnos jelen pillanatban nem kielégítő ennek a rendszernek a működése, és nem feltétlenül azért, mert nem megfelelő szakértelemmel bírnak a pártfogó felügyelők, hanem egészen egyszerűen nem győzik a munkát. És való igaz, hogy egy olyan rendszerben, ahol a Belügyminisztérium alá van rendelve egy része, ami a büntetés-végrehajtást illeti, a pártfogó felügyeleti rendszernek, elvárható lenne, hogy hatékonyabban működjön. És remélem, államtitkár úr majd meg tud nyugtatni, hogy erre a megfelelő anyagi források is meglesznek.

Sajnálatos módon, ha már a bv-rendszerrel beszélünk, akkor újra meg kell említenem, és államtitkár úr figyelmét fel kell hívnom, hogy a börtönőrök fizetése és a juttatásaik sok esetben annyira alacsonyak, amelyek akár egy vidéki multicég pénztárosi állását is versenyképesé teszik a börtönőri állással. Ezt sok esetben, amikor bv-intézeteket látogattam meg, elmondták helyben. Egyébként a bv-parancsnokoknak is sokszor gondot okoz, hogy mivel tartásuk vissza az állományt - jó értelemben -, mivel motiválják őket, amikor mondjuk, egy vidéki pénztárost kevesebb veszély fenyegethet, vagy kisebb az esélye, hogy akár őt vagy a családját megfenyegetik, ami sajnos a börtönőrök esetében napi szintű gyakorlat. Ha erre is azért valamiféle elképzelése van a Belügyminisztériumnak, akkor ezt nagyon szívesen meghallgatnánk.

És sajnálatos módon azt is el kell mondani, bár belügyminiszter úr azt mondta itt egy korábbi felszólalásában, hogy az önfenntartó börtönök létrejöttek, ez így sajnos ebben a formában nem igaz. Az igaz, hogy a rabmunka valóban nagyobb számban van jelen a bv-rendszerben, tehát erőfeszítések történtek, ezt nem szabad tagadni, de még mindig jutalmazási céllal működik a rendszer. Ez néhány esetben termé-

szetesen jó, de úgy gondoljuk, hogy azokat az embereket is foglalkoztatni kell, akik nem feltétlenül akarnak dolgozni. Tehát bizonyos elkövetői csoportoknak a munka igenis büntetés is lehet.

(14.00)

Sőt van, akinek a legsúlyosabb büntetés az, ha dolgoznia kell, súlyosabb annál is akár, hogy a személyes szabadságától meg van fosztva. Sajnálatos módon önfenntartó börtönökről nem beszélhetünk, de a szemléletváltást előbb-utóbb elvárnánk a Belügyminisztériumtól is, hogy a munkát akár büntetésként is lehetne alkalmazni.

A törvényjavaslatnak egy másik szintje a közmunka kérdése, ahol - bár erről is szűkszavúan fogalmaz a törvény és annak az indokolása - a munkanélküliség visszaszorítása érdekében azt alapvetően rögzítik, hogy eszközként használható a közmunka. Ez természetesen szintén nem feltétlenül ördögötől való gondolat, de államtitkár urat kérdezném erről is, hogy ez mennyiben fogja a jelenlegi közmunka rendszerét megváltoztatni. Mik a minisztérium tervei erre vonatkozóan, hiszen ha a közfoglalkoztatás szervezését nem csak az önkormányzatok - ezt sem tudom, hogy elkerül-e az önkormányzatoktól - vagy nem kizárólagosan az önkormányzatok fogják megszervezni, akkor mire számíthatunk ezzel kapcsolatban a jövőben, mik lesznek adott esetben azok a kormányrendeletek, amiket ez alapján meghoznak. Nyilván van már elképzelésük erről is.

Még a végén felvetném azt is, hogy ha már közmunkáról és a bv-intézetekről beszélünk egy törvényben, akkor az a javaslat, hogy adott esetben a szabadult bűnelkövetők reintegrációjához a közmunkát is felhasználjuk, szerintem támogatható lenne; gondolkozzanak el ezen a lehetőségen. Itt meg kell említeni, hogy van egy olyan TÁMOP-program, ami a bűnelkövetők, illetve a fogvatartottak visszailleszkedését hivatott elősegíteni. Ez az egyik fele. A másik fele viszont, hogy a közmunkaprogrammal hatékonyabban kellene összekapcsolni ezt a rendszert, akár a bv-bírókhoz is lehetne jogköröket telepíteni az arról való döntéshez vagy akár bizonyos esetekben kötelezőképpen, hogy valakit munkalehetőséggel lássunk el, vagy akár némi kényszer árán a munkaerőpiacra - még ha korlátozott módon is, hiszen a közmunka esetében azért nem egy piaci viszonyról beszélhetünk, de legalább egy ilyen korlátozott munkaerő-piacra - visszavezethessük ez elítélteket.

Úgy gondolom, ha ezekre a kérdésekre megnyugtató válaszokat kapunk vagy legalább egyet tudunk érteni az irányvonallal, akkor mindentől függetlenül támogatni is tudjuk a javaslatot, de hozzáteszem, hogy ez azon is múlik, hogy milyen módon tudja a Belügyminisztérium ezt a rendszert végrehajtani. Az irány lehet jó, de nyilván erről még fogunk

hallani a jövőben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szél Bernadett képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ismét kaptunk egy salátatörvényt a ciklus zárására, aminek kifejezetten a 4. pontjához szeretnék hozzászólni, már csak azért is, mert egy nagyon rövid szómódosítással, pár szó betoldásával egy teljesen új világképet rajzoltak fel előttünk.

Itt az látszik, hogy önök úgy gondolják, hogy a mindenkori kormányoknak a kötelessége lesz az, hogy a közfoglalkoztatást megszervezze, és ebben a Belügyminisztériumnak mint olyannak kulcsszerepet szánnak. Mielőtt belemennék a részletekbe, szeretném leszögezni, hogy ez a terület nem most került a Belügyminisztériumhoz; (*Dr. Kontrát Károlyhoz:*) gyakorlatilag egy, a Horthy-rendszerben alkalmazott elv alapján már 2012-ben megkapták önök. Ennek az égvilágon semmi értelmét nem látom. Azt gondolom, hogy az NGM-ben kellene lennie. Az egész területnek a foglalkoztatás- és a szociálpolitika valamifajta ötvözetében kellene működnie, és nagyon szerencsés lenne, ha egy miniszter tudná ezt az egészet befolyásolni.

Igy ráadásul ennek az egésznek megvan az a nagyon visszás bukéja, hogy itt egy olyan foglalkoztatáspolitikai eszközről beszélnek önök, amit kifejezetten a büntetőpolitikába oltottak. Ez látszik is. Minden személyeskedést el szeretnék kerülni, de dandártábornokok meg tűzoltóparancsnokok irányítása alatt működik ez az egész rendszer, ami nagyon nem olcsó. Azt tehát látni kell, hogy amikor ezt elkezdték, azt hiszem, 64 milliárd volt a költségvetési ráfordítás, most, 2014-ben már 230 milliárdról tartunk.

Ráadásul a rendszer hatékonysága iszonyatosan alacsony, erre vissza fogok térni később, de előtte el szeretném mondani, hogy mi a problémám azzal, amit a törvénybe most beleírnak. Gyakorlatilag beiktatják azt a törvénybe, hogy a mindenkori kormányoknak kötelező lesz szervezni a közmunkát, mégpedig azért, hogy a munkanélküliséget csökkentse.

Azzal egyetértek, hogy a közmunka mint lehetőség átmeneti jelleggel, olyan térségekben, ahol nincs más foglalkoztató, jó, ha jelen van. De ami Magyarországon most zajlik, teljes áomokfutás; tehát már odáig jutottunk, hogy Lázár János önjelölt foglalkoztatáspolitikus körbeturnézza a vidéki Magyarországot, és azt mondja, hogy itt teljes foglalkoztatás lesz pár éven belül, amit ő, ha jól értem, 3 százalékos munkanélküliséggel azonosít. Ezzel önmagában nincs problémám.

Tehát nem a teljes foglalkoztatás közgazdasági definícióját szeretném önökkel megbeszélni, de Lázár János kijelentésével abszolút van problémám. Ugyanis ez azt jelenti, hogy ebben az országban több százezer embert akarnak közmunkára küldeni anélkül, hogy munkahelyteremtés működne ebben az országban. (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Miről tetszik beszélni?*) Képviselőtársam! A törvényről beszélek, T/464.; de nyomjon gombot, ha kérdése van. (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*)

Azzal tehát egyetértek, tisztelt államtitkár úr, hogy lehetőségnek jó a közmunka, de teljesen más felfogásban, viszont szeretném, ha végre fognák magukat és értelmeznék a számokat, hogy milyen a hatékonysága ennek a közmunkaprogramnak, mert ha ezt megtennék és értelmeznék, akkor nem nyújtának be olyan törvényjavaslatot, amelyben a közfoglalkoztatást mint olyat munkanélküliség csökkentésére alkalmas eszköznek tartanák jelen kondíciók között.

Ugyanis az én adataim, amelyek rendelkezésemre állnak - és egyébként önöknek is nyilván, sőt nyilván vannak sokkal cizelláltabb adataik is -, nekem azt mutatják, hogy 5 százaléka a közfoglalkoztatottnak az, aki vissza tud térni a nyílt munkaerőpiacra. Mellesleg, amikor önök az előző ciklusban elkezdtek kormányozni, akkor volt a Magyar Munka Terv, ami egyébként számomra jó vitaalap is lett volna, és önök azt mondták, hogy a cél az, hogy visszatérjenek a nyílt munkaerőpiacra a közmunkások.

Önök azt is mondták, hogy itt tíz év alatt új adózó munkahelyeket hoznak létre, méghozzá nem is keveset. Ezt egyébként Lázár János lecserélte - szinte észrevétlenül - a teljes foglalkoztatottság ígéretére, hozzáátéve azt, hogy itt a közfoglalkoztatásból lesz meg a teljes foglalkoztatás, hiszen más munkahelyteremtés nem zajlik. Tehát akkor van ez a közmunkaprogramunk, aminek a budgetje, a költségvetése 230 milliárd, ebből az emberek 5 százaléka tud visszatérni a nyílt munkaerőpiacra, 60 százaléka bent ragad a programban, a többiek pedig segélyezetté lettek újra.

Itt olyan emberekről van szó, akik láthatatlanok az állást ajánlók számára, tehát ezek az emberek, akik bent vannak a közfoglalkoztatásban, valóban eltűnnek a statisztikáknak azon részéből, ami a kormány számára kínos. A probléma viszont nem szűnik meg. Sőt, ahogy telnek az évek, és önök tolják tovább ezt a programot, és láthatóan most már törvénybe iktatják, hogy ezt kötelező lesz megszervezni, sőt még azzal ámitják magukat, hogy ez alkalmas lenne arra, hogy a foglalkoztatási krízist, ami ebben az országban van és töretlenül van - pedig önök már másodsorra kaptak kétharmadot -, enyhítené, ez teljesen elképesztő felfogás.

Amíg én itt leszek a parlamentben, mindig el fogom mondani önöknek, hogy egyszerűen öntik ki a

vizet, szórják ki a pénzt ablakon. Ebből soha nem lesz olyan program, ami azt a célt el tudja érni, hogy ebben az országban az embereknek méltó foglalkoztatási helyzetük legyen, ahhoz munkahely-teremtési programot kellene indítani, azt viszont önök nem csinálják.

Ráadásul ezzel a törvénnyel azt is elérik, hogy ennek az egész programnak ez a teljesen skizofrén állapota fennmaradjon. Önök most implicite azt is elismerik, hogy önök ezt az eszközt, a közfoglalkoztatást egy szolgáltatásnak tudják be, amit azok az emberek kapnak, akiknek nincs munkájuk, viszont olyan helyen vannak, ahol indítanak közmunkaprogramot.

De inntól kezdve a közfoglalkoztatott ember mint olyan, az önök számára sem foglalkoztatott, hanem egy ügyfél, vagyis egy álláskereső. Inntól kezdve azt tartanám végtelenül pragmatikus - megkockáztatom: tisztességes - hozzáállásnak, ha önök olyan statisztikák alapján fogalmaznák meg a véleményüket a mostani magyar munkaerő-piaci helyzetről, amiben a közmunkásokat nem a foglalkoztatottak közé számítják, hanem az álláskeresők közé. Hiszen önöknek deklaráltan az volt a céljuk, hogy ezeket az embereket, akik most közmunkások, és most már 200 ezer emberről beszélünk évente, visszasegítsék a munkaerőpiacra, és méltó körülmények közé tegyék.

Na most, azzal a pénzzel, amit ezek az emberek kapnak, nem lesznek soha méltó életkörülmények ezekben a helyzetekben. 50 ezer meg 60 ezer forintból nem lehet megélni. Egész egyszerűen - látják, az emberek 60 százaléka a programban ragad - inntól elkezdve zsákutcáról, csapdáról beszélünk, amiben önök most már újabb és újabb törvénymódosításokkal bent tartják Magyarország jelentős részét; egy embertömegről van szó. Holott önöknek vannak ígéreteik.

(14.10)

Folyamatosan halogatják például annak az ügyfél-kategorizálási rendszernek a bevezetését, amely egyébként egy nagyon progresszív megoldás lenne, végre egyéneket néznének, egyéni élethelyzeteket, egyénre szabott megoldásokat adnának. Most éppen, ha jól látom, 2016-ra ígérték azt, hogy ezt bevezetik. Mondom, egyszerűbb lenne a dolog, ha egy minisztérium foglalkozna itt munkaügyekkel, de szeretném azért megtudni, látom, hogy itt a közfoglalkoztatási program rengeteg municiót kap, de szeretném tudni, hogy ugye, azért ezeket a terveket nem adták fel? Ugye, azért az aktív eszközöket nem fogják levágni teljesen, és nem fogják az egész országot közmunkára küldeni, akinek nincsen piaci munkája, hanem azért ott lesz a létjogosultsága azoknak az

aktív eszközöknek, amik kifejezetten arra szolgálnak, hogy az embereket visszasegítsék a piaci munkába?

Arról nem is beszélve - és egyébként ez is agaszt, tudom, hogy ahhoz nekem közöm nincs, mert kormányrendelet lesz, de azért hadd véleményezzem -, nagyon nyugtalanító számomra az is, hogy önök határozatlan idejű szerződéseket akarnak a közmunkában bevezetni. Ez első hallásra talán jól is néz ki, mert hogyha az ember nagyon szegény, és nagyon nincsen semmije, akkor azért az olyan kecsgetetőnek hangzik, hogy hosszú ideig lehet közmunkaprogramban, és az alatt legalább az a kis biztos jövedelme megvan. De ugye nem azt szánják Magyarországnak, hogy határozatlan idejű közmunkás-szerződésekkel több százezer ember folyamatosan közmunkán legyen, miközben nincsen piaci munkahelyteremtés, és gyakorlatilag csak a statisztikák által mutatott számok mutattak bármifajta előremozdulást, meg persze önök, amikor megszólalnak a kormánypropagandában?

És szeretném a tisztelt államtitkár úrnak fölhívni a figyelmét egy kutatásra is, mert szerintem ezt önnek ismernie is kell, és szeretném, hogyha ezzel érdemben foglalkoznának a minisztériumban. A kutatásnak az a címe, hogy „Út a piaci munka világába”, a TÁMOP 1.4.3. keretében készült, és szakértő civilek állították össze. Javaslatokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne egy kicsit a közfoglalkoztatásnak ezt a tömeges méretét, magát ezt a tömeget is cizelláltabban kezelni. Azt gondolom, ha ezt önök elolvasnák és megfontolnák, akkor egy kicsit a minősége is megváltozna a közfoglalkoztatásnak.

Itt, hogy egyszerűen fogalmazzak, arról van szó, hogy nem egy homogén masszaként tekint a közfoglalkoztatásra, hanem elismeri azt a tényt, hogy a közfoglalkoztatásban nagyon sokféle ember van benn, akik nagyon sokféle egyéni életkörülményből érkeztek, és különböző szintű és különböző minőségű segítségre van szükségük. Ez alapján négy csoportot különböztet meg, és négyfajta megoldást javasol a közmunka típusára: tranzit, kondicionáló, szociális és inkubációs közmunkát. A nevek magukért beszélnek. A tranzit olyan embereknek ad segítséget, akiknek úgymond viszonylag kevés kell ahhoz, hogy visszataláljanak, a kondicionáló képzést ad, a szociális kifejezetten a legnehezebb helyzetben lévő embertársainknak ad segítséget, és így tovább.

Én azt gondolom, hogy nagyon szerencsés lenne, tisztelt államtitkár úr, amellet, hogy önök most már itt a belügyben egyre nagyobb hatalmat kapnak a közmunka terén, ha egy kicsit megpróbálnák ezeket az embereket meglátni. Meglátni azokat az embereket, akik ma közmunkásként dolgoznak ebben az országban, észrevenni, hogy nem egyfajta emberről van szó, és megpróbálnák, ha már ilyen sok pénzük van, és egyre több van, akkor egy kicsit árnyaltabban segíteni ezeknek az embereknek a boldogulá-

sát. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen jó lenne, mert - hogy úgy fejezzem ki magam - talán még a számok is javulnának, talán 5 százaléknál egy kicsit több tudna visszatérni a nyílt munkaerőpiacra.

A másik, hogy amikor önök elkezdtek kormányozni négy évvel ezelőtt, akkor még azt is ígérték nekünk, hogy szociális szövetkezeteket fognak létrehozni. Egy olyan tervük volt, hogy folyamatosan csökkentik a támogatást, és a végén önfenntartóvá fog válni a program. Amit én látok, az az, hogy folyamatosan tolják bele a pénzt ebbe a programba, tehát nemhogy az önfenntartóvá válás felé nem indultak el, de igazából az adófizetőktől kérnek még több pénzt arra, hogy ezt a programot fenntartsák. Nyilván EU-s forrásokból erre sose fognak pénzt kapni, a Bizottság meg is fogalmazta a kritikáját. Ezt most nem fogom önöknek elmondani, mert megint elmondják nekem, nem tudom, valami szabadságharcos szöveget fogok kapni önöktől válaszként, de bizonyára ismerik, hogy a Bizottság mit gondol erről a programról.

Viszont arra szeretném föl hívni az önök figyelmét, hogy hosszú távon ezt nem fogják tudni csinálni. Lehet, hogy Lázár János még néhányszor körbe tudja utazni Magyarországot, és el tudja mondani azt, hogy itt teljes foglalkoztatás lesz, de azért szeretném, hogyha arra emlékeznének, hogy a magyar emberek nem azért szavaztak önökre, hogy egyre több közmunkás legyen közöttük. Önöknek volt egy ígéretük négy évvel ezelőtt, önök azt mondták, hogy tíz év alatt egymillió új munkahely és adózó. Énszerintem célszerű lenne elindulni ezen az úton, mert amit most elkezdtek csinálni pár hónappal ezelőtt ezzel a teljes foglalkoztatással, ez egy észrevétlen lecserélése a szlogennek, és amit látok, hogy önök a belügyben folyamatosan erősítik ezt a programot, ez nekem több mint aggasztó. Tehát ebből biztos, hogy nem lesz egy megújuló Magyarország.

Ez a másik, amit el szeretnék mondani önöknek zárásképpen, hogy a Lehet Más a Politikának volt egy programja, amivel bekerültünk a parlamentbe, a megújuló Magyarország programja, és ebben egy csomó olyan javaslat van, ami kifejezetten pénzügyileg finanszírozható, mert mi ezt kiszámoltuk, és mellette pedig képes válságálló munkahelyeket teremteni, de nem keveset, mi több mint 400 ezer munkahely megteremtésére tettünk ígéretet a választóknak abban az esetben, hogyha mondjuk, kormányra kerülünk. Ha ez megtörténik, akkor ezen fogunk dolgozni, de addig is, amíg itt vagyunk ellenzékben a parlamentben, én szeretnék lobbizni azért, hogy önök legalább meghallják, hogy milyen lehetőség van ezekben.

Nyilván nem a Belügyminisztériumnak kell az ezzel kapcsolatos mondanómat címezni, mert ez még nincsen önöknél, a zöldmunkahely-teremtés programja, de azért szeretném, hogyha látná, tisztelt

államtitkár úr, hogy azzal, hogy önök egyre több pénzt kapnak erre a közfoglalkoztatásra, és egyre több fórumon tudják magyarázni a számaikat, észrevétlenül olybá tűnik, mint hogyha... Lehet, hogy azt meg tudják csinálni, hogy az emberekkel elhitetik azt, hogy itt rendben mennek a dolgok a foglalkoztatásban, de ha nem kezdenek el a zöldgazdaságban fejleszteni, helyi gazdaságot erősíteni - és erre különösen felhívnam a figyelmét, mert ezzel kapcsolatban is volt egy-két ígéretük -, meg mellette az épületenergia-hatékonyságot növelni és a megújuló energiaforrásoknak teret adni, soha nem fognak tudni egy áttörést véghezvinni ebben az országban.

Lehet, hogy önöknek nem ez a célja, viszont volt négy évvel ezelőtt egy ígéretük: tíz év alatt egymillió új, adózó munkahely, ez a törvény viszont nem erről szól. Ez a törvény, ez a pár szó, amit ebbe beleírtak, arról szól, hogy önök egyre kevesebbel beérik, önök igazából feladták ezt a küzdelmet. Én azt látom, hogy a Fidesz belátta azt, hogy azokkal a keretekkel, amelyekben a Fidesz mozog, és ebben nyilván benne van az a csőd is, ahogyan önök a gazdaságpolitikát kezelik, ebben benne van az a kilátástalanság is, amit a háttéroligarcháik elvárnak önöktől, és önöknek ezt nyilván ki kell szolgálni, de önök olyan keretek közé vannak szorítva, hogy önök ezt az országot nem tudják megújítani. Önök azt tudják biztosítani a magyar embereknek, hogy sok milliárd forintért cserébe közmunkát tudnak adni, egyre többet, és ott a Belügyminisztérium, amely ezt biztosan professzionális módon meg tudja szervezni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a kormány nem erre kapott felhatalmazást. Én szeretném emlékeztetni önt arra, hogy egyszer ez máshogy volt, négy évvel ezelőtt önök erről a kérdésről máshogy gondolkodtak. És szeretném megkérdezni öntől azt, hogy ez a módosítás, ami most bekerült a törvénybe, ez eredményezni fog-e bármilyenfajta szervezésbeli változást a Belügyminisztériumban, vagy folytatni fogják az elmúlt négyéves gyakorlatot, vagy esetleg van esély arra, hogy legalább az „Út a piaci munka világába” című TÁMOP program konklúzióit felhasználják, és egy kicsit módosítsanak a közfoglalkoztatás szervezésén, egy kicsit figyeljenek az emberekre, a magyar emberekre, a legszegényebb sorsú embertársainkra.

Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. A határozati házsabály rendelkezése szerint most lenne lehetőség arra, hogy 15 perces keretben az elsőként jelentkező független képviselő is felszólaljon. Sajnos nem megfelelően érdekeltek ebben, mivel egyetlenegy független képviselő sem tartózkodik az ülésteremben, így felszólalásra sem kerülhet sor.

Most kettőperces felszólalások következnek, ha lenne kétperces felszólalójelölt, de mivel nincs, folytatjuk a felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás képviselőtársam már az általános észrevételeket a törvényjavaslat kapcsán megtette, ezeket ismételni nem fogom, de arra viszont utalnék, hogy messzemenőig egyetértek azzal, hogy az ilyen módon beterjesztett és megtárgyalt törvényjavaslatok sorát legalább a következő ülészsaktól mellőzni kéne, illetve másként kéne csinálni.

Amiről egypár gondolatot szeretnék mondani, az a pártfogó felügyelői feladatok egy részének az átcsoportosítása az igazságügytől a Belügyminisztériumhoz. Tisztelt Képviselőtársaim! Tudom azt, és sajnos hosszú ideje látszik, hogy tendenciózusan azt a felfogást követik önök, hogy a bűnözés, illetve a bűnmegelőzés önmagában egy rendészeti kérdés, és semmi több annál.

(14.20)

Semmi nem utal ennél jobban erre, mint hogy az összes, nemcsak bűnözéssel, hanem bűnmegelőzéssel kapcsolatos hatáskört, vagy hadd mondjam azt, a legfontosabbakat tendenciózusan csoportosítják át az igazságügyi tárcától a belügyi tárcához.

Értem én azt, hogy Pintér Sándor belügyminiszter úr az az ember a kormányban, aki valójában dolgokat meg tud oldani, és én is elismerem, hogy sokkal több esetben jár sikerekkel bármilyen területen, mint más miniszterei a kormánynak, de azért azt gondolom, ez nem indok arra, hogy koncepcionális változásokat hajtsanak végre, mert ilyen alapon - persze ez is egy kicsit túlzó kijelentés - agrárgazdasági kérdéseket is át lehetne a Belügyminisztériumhoz csoportosítani, hátha azt is hatékonyabban tudja majd a miniszter úr kezelni, mint az agrártárcát felügyelő miniszter. Bár azt is hozzátesszük, hogy az új tervezetük, illetve a ma elfogadott törvény alapján már ezt is legfőképpen a Miniszterelnökséget vezető miniszter fogja intézni, nem pedig az agrárügyekért felelős miniszter.

Tehát ezt a vitát én ennél bővebben nem kívánom felnyitni, talán csak egyetlen gondolatot még ezzel kapcsolatban engedjenek meg. És mielőtt bárki félreértene: az, hogy ezeket a területeket helyesebbnek látom az igazságügynél hagyni, nem a büntetések vagy a szabályok enyhítése lenne, hanem éppen hogy a hatékonyság elősegítése egy másféle felfogás miatt.

A szabadságvesztés letöltésének az én meglátásom szerint is katonás rendben kell folynia. Az, hogy

a Belügyminisztérium felügyeli a büntetés-végrehajtást úgy általában, ezzel még túl sok problémám nincs is, azt mondom, ez tartozhat ide is meg oda is, önmagában ezzel én még azonosulni tudok. De azt azért szeretném kiemelni és hangsúlyozni, hogy bár lehet, hogy strukturálisan, bizonyos megközelítésben a reintegráció, az utógondozás a büntetés-végrehajtási folyamat része, de azt gondolom, egészen más szemléletmódot követel. Egészen más szemléletmódot követel az, amikor valaki a börtönbüntetését tölti, itt valóban - ha úgy tetszik - a büntetőjog megtorló jellege előtérbe kell hogy kerüljön; míg egy olyan esetben, amikor már ezt a büntetést valaki kitöltötte, kiállta és visszailleszkedik a társadalomba, akkor úgy hiszem, hogy nem egy büntetés-végrehajtási, vagy mondjam azt, belügyi szemlélettel kell intézni és felügyelni azt, hogy hogyan integrálódik majd a társadalomba egy korábbi bűnelkövető. Azt gondolom, lényegesen hatékonyabban és lényegesen más szempontok alapján tudja ezt az igazságügyi tárca felügyelni és intézni.

Ahogy egyébként a kormányzati szerkezetátalakításról szóló törvény vitájában elmondtam, többek között - és most a saját rendszerünk kritikáját mondom, mondtam egyébként akkor, abban az időben is - nem helyes az, ha mondjuk, az igazságügyi és a rendészeti tárca egy kézben összpontosul. Nem helyes azért, mert két típusú megközelítést igényel, két típusú embert, politikust kíván meg: míg a rendészeti területen inkább egy operatív, kemény kezű emberre van szükség, addig az igazságügyi területen egy sokkal inkább emocionális, elmélyülő, professzor típusú emberre. Azt gondolom, ez pontosan jelzi azt, hogy miért van szükség arra vagy miért lenne szükség arra, hogy a pártfogó felügyelői szolgálatok felügyelete teljes egészében az igazságügyi tárcánál maradjon, és ne kerüljön át a büntetés-végrehajtás rendszerébe.

Amit viszont konkrét kérdésként szeretnék feltenni én is az államtitkár úrnak: ebben a törvényjavaslatban nem szerepelnek azok a részletszabályok, ahogy önök ezt az átcsoportosítást meg kívánják oldani. Nyilvánvalóan van tervük arról, vagy - úgy mondom ellenzéki képviselőként, hogy őszintén remélni tudom, mert tudomásom nincs róla - őszintén remélni tudom, hogy van tervük avval kapcsolatban, hogy ez a gyakorlatban hogyan fog megvalósulni. Átveszik ezeket az embereket, nem veszik át? Átveszik azokat az embereket a Belügyminisztériumba, akik a minisztériumban korábban ezt a tevékenységet felügyelték, vagy esetleg új munkatársakat keresnek? Ha átveszik ezeket, egy fokkal jobb, mert azok legalább azt a szemléletmódot fogják továbbvinni, ami e tekintetben eddig jellemezte ezt a területet. Számos ilyen és hasonló kérdés felmerül a tárgyi feltételek biztosításától a személyi kérdéseken keresztül.

Őszintén hálás lennék azért az államtitkár úrnak, ha tudna erről kicsit bővebb felvilágosítást adni, mert feltételezem, hogy ha ez a törvény itt van, és ez a törvény ilyen sebességgel fog hatályba lépni, ilyen gyorsan, ahogy ez abban le van írva, akkor nyilván az erre szolgáló rendeletet - ne is beszéljek a szokásos hatástanulmányról és társairól - már önök elkészítettek vagy legalábbis készülöben van. Ahhoz pedig, hogy erről érdemben tudjunk a Ház falai között vitázni, azt gondolom, erre az információra szükség volna.

Egy gondolatot még zárásképpen engedjenek meg, tisztelt képviselőtársaim, a Jobbik képviselőjének felszólalásával kapcsolatban. Már-már úgy tűnt nekem egyes pillanatokban, hogy rossz felé nézek, és a kormánypárti padsorok felé kellene nekem tekintenem, hiszen felszólalásának a stílusa és hangvétele inkább ezt támasztotta alá; amikor például azt mondja, hogy nem érti a mi aggályainkat azzal kapcsolatban, hogy ez a törvénytervezet ilyen sebességgel került a Ház elé, ilyen különleges eljárásokban tárgyaljuk, magyarul szólva nem a normál menetben tárgyaljuk, és hogy miért nem nyújtottunk be módosító javaslatokat hozzá, ezzel lehetett volna megakadályozni azt, hogy ezt másként tárgyalja a Ház.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! - majd nyilván elolvassa a jegyzőkönyvet, mert most nincs itt az üléssteremben. Azért azt tudom mondani, hogy az ember, legalábbis a mi frakciónk akkor nyújt be módosító indítványokat, ha annak valamiféle elvi alapja van, ha azzal valamit el szeretnénk érní. Időhúzási célból, azt gondolom, nem helyes, ha az ember módosító indítványokat nyújt be. Márpedig az összes hasonló jellegű törvényjavaslatnál egészen nyilvánvalóvá tettük azt, hogy természetesen a kritikai észrevételeinket elmondjuk a kormányalakítással kapcsolatban, de úgy gondoljuk, hogy a kormányzati struktúra kialakítása nem az ellenzék feladata, hanem a kormány feladata. Hogy a kormány-előterjesztés kritikáját mi elmondjuk, az természetes dolog, de az, hogy mi tegyünk javaslatot arra, hogy a kormány ezt hogyan csinálja, viszont szerintem természetellenes dolog. Ebből viszont az is következik, hogy ezt az elvi alapot kellett volna sutba dobni ahhoz, hogy pusztán időhúzási célból mi módosító javaslatokat nyújtsunk be egy ilyen előterjesztéshez.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, éppen ezért az a kritika, amelyet a pártunk és frakciónk vezérszónoka elmondott, éppen úgy megállja a helyét most is, mint ahogy egyébként a korábbi törvényjavaslatokkal kapcsolatban.

Legvégezetül, államtitkár úr, azt kérném szokás szerint - hadd mondjam ezt -, hogy lehetőség szerint, ha válaszol is ezekre a kérdésekre, amelyeket feltettem, akkor ne a zárszóban tegye, hogy még legyen értelme a parlamenti vitának, és tudjunk róla vitat-

kozni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Vágó Sebestyén képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha már megszólította a frakciónkat Bárándy képviselőtársam, akkor reagálnék neki arra, hogy amikor én jobbra néztem, amikor az önök vezérszónoki felszólalása volt, akkor nem tudtam eldönteni, hogy az üléssteremben vagy egy óvodában vagyok, ahol valakinek ellopták a játékát, és emiatt hisztérikus rohamot kap.

És inentől fogva lehet csűrni-csavarni jogászai kifejezésekkel, hogy beadtak volna módosítót vagy nem, elvi kérdés, gyakorlati kérdés, és a többi. Ha úgysem adtak be módosítót, akkor miért baj az, hogy egy hét alatt lezajlik; egyébként kicsit ferdítve az igazságot, nem egy nappal előtte tudtuk meg, hanem én is mint nem jogász szakterülettel foglalkozó képviselő, sokkal hamarabb tudtam már arról, hogy ma tárgyalni fogjuk ezt a törvényjavaslatot.

Visszatérve magához a javaslatához, nekem lenne egy pár szakmai észrevételem és szakmai kérdésem az államtitkár úrhoz, ugyanis mint már itt többször elmondtam felszólalásokban, nekem volt egy szakasza az életemnek, amikor éveken keresztül Komárom-Esztergom megyében pártfogó felügyelőként dolgoztam. Éppen ezért örülök is ennek a javaslatnak, és remélem, hogy az van mögötte, amit én gondolok, és erre szeretnék majd választ kapni az államtitkár úrtól, hogy tényleg ez van-e mögötte.

De először még az egyéb kérdéseimet tenném fel, amit már a többiek is említettek, mások is említettek, ez pedig a kapacitás kérdése. Amikor a büntetés-végrehajtási törvény módosításáról volt szó, akkor is szóba került ez, hogy valószínűleg lesz állománydúsítás a pártfogó felügyeletnél, de hogy ezt hogyan fogják megoldani, az érdekelne engem. Ezekre a speciális feladatokra, amelyeket most a Belügyminisztérium átvett - már többen megkérdezték -, remélhetőleg a régi, akár többéves gyakorlattal rendelkező pártfogó felügyelőket fogják tenni? Ugyanis ha a feladatokat nézzük, akkor ez az a terület, ami nagyon nagy tapasztalatot, munkatapasztalatot igényel, ismernie kell az elítéltek személyiségét, ismernie kell az elítélteket, ismernie kell a börtönállapotokat, ismernie kell a reintegrációs folyamatokat, nemcsak kívülről, hanem abban tevékenyen résztvevőként is.

(14.30)

Tehát az a kérdésem, hogy lesz-e bővítés, ha lesz bővítés, akkor milyen formában, és remélem, hogy

nem a frissen felvett pártfogó felügyelőket fogják beosztani ezekbe a komoly beosztásokba. A kérdés az, hogy a struktúraátalakítás hoz-e magával egyfajta szemléletváltást. Ugyanis amit Bárándy képviselőtársam elmondott, hogy ő aggályát fejezi ki, hogy a pártfogó felügyelők egy része a Belügyminisztériumhoz kerül, én ezt inkább üdvözölni tudom, ugyanis a pártfogó felügyeleten belül nem mindegy, hogy milyen feladatokról beszélünk. Vannak azok a feladatok, mondjuk, a kiskorúakkal foglalkozó pártfogó felügyelőknél vagy az enyhébb bűncselekmény miatt pártfogó felügyeletet kapóknál akár vádemelés elhalasztásánál, akár még egy próbára bocsátásnál is elképzelhető, hogy a szociális szemlélet az, aminek ki kell domborodnia egy pártfogó felügyelő munkájában. Viszont azok a területek, amiket most a Belügyminisztérium átvesz, azok a területek, ahol inkább egy civil büntetés-végrehajtási szemléletre van szükség a pártfogó felügyeletnél.

Amikor megláttam ezt a javaslatot, abban bízom, hogy a pártfogó felügyelet végre letér a Kerecsi és Gönczöl Katalin által kijelölt liberális útról, és végre áttér a tényleges feladatkörébe, vagyis arra, hogy néha szankciókkal, néha keményen, viszont néha a segítő szakma eszközeit bevetve ezeket az embereket visszavezessék a társadalomba, ezeket az embereket reintegrálják. Ugyanis az a teljes szociális szemlélet, ami jellemző volt az elmúlt időszakban és akkor is, amikor én a pártfogó felügyeletnél dolgoztam - ez az MSZP-SZDSZ-kormányzás idején volt -, helytelen út volt. Helytelen út volt azért is, mert pont e liberális szemlélet miatt nagyon ritka volt az az eset, hogy a pártfogó felügyelő javaslatot tett a büntetés átváltoztatására vagy a feltételes szabadság megszüntetésére. Ez siralmas állapot volt, mert a pártfogó felügyelő volt az, aki napi szinten tapasztalta, hogy az adott elítélt, az adott terhelt a rárótt viselkedési szabályokat, a rárótt feladatokat ellátja-e, együttműködik-e a pártfogó felügyelettel, vagy esetleg olyan életmódot él-e, ami alapján őt feltételes szabadságra bocsátották. Tehát én ezt üdvözölni tudom, ha ez ténylegesen azt jelenti, hogy ebbe az irányba megyünk el.

Lehet, hogy egy lépéssel nem lehet áttérni arra az irányra, ami mondjuk, az Egyesült Államokban jellemző, ahol a pártfogó felügyelők sokkal nagyobb hatáskörrel, hatókörrel és sokkal nagyobb szankcionálási lehetőséggel rendelkeznek, de úgy gondolom, hogy azokon a területeken, amik most átkerülnek a Belügyminisztériumhoz, a pártfogó felügyeletnek ezeken a területein igenis erre a szemléletre, igenis erre a szankciórendszerre és igenis ezekre a lehetőségekre van szükségük az ott dolgozó pártfogó felügyelőknek.

Egy dologra még reagálnék, amit Szél Bernadett mondott el a közfoglalkoztatással kapcsolatban. Szóba hozta a szociális szövetkezeteket. A szociális szö-

vetkezeteket olyan nagyon ne bántsuk, ugyanis ez egy jól működő rendszer lenne. Az egy dolog, hogy kifizetőhelynek használja nagyon sok esetben a kormány és nem működő szociális szövetkezetekbe pumpálja a pénzt, viszont tapasztalhatunk olyanokat is, hogy már kis állami segítséggel működik szociális szövetkezet, lassan eljut arra a szintre, hogy önmagát képes ellátni, sőt arra a szintre is eljut, hogy az egész települését önfenntartóvá tudja tenni. Erre az egyik nagyon jó példa Békésszentandrás, ahol Sinka Imre polgármester ezt nagyon jól és mintaszerűen csinálja. Úgyhogy ne vonjuk egy kalap alá az összes támogatott szociális szövetkezetet, hanem határozzuk meg, hogy itt főleg azokról a szociális szövetkezetekről van szó, amelyek kifizetőhelyeivé váltak az államnak, illetve a kormánynak.

Röviden ezeket szerettem volna megkérdezni. Bízom abban, hogy ténylegesen ez a módosító indítvány ezeket a változásokat fogja elindítani, és végre a liberális pártfogó felügyelői szemlélettől - még egyszer elnézést kérek Schiffer Andrástól, hogy ezt a szót használom, úgy látom, hogy ez érzékenyen érinti - térjünk át arra az útra, hogy ahol kell, legyen meg a szociális szemlélet, legyen meg a szociális munkás affinitás, illetve munka ezen a területen, viszont ahol szükséges, ott igenis pálcát adjunk a pártfogó felügyelő kezébe, hogy azzal pallérozni tudja akár a szabadult elítélteket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Schiffer András képviselő úr következik rendes felszólalásra.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csak azt szeretném elmondani - nem Vágó Sebestyén képviselőtársamnak válaszolnék minden előzetes várakozás ellenére -, hogy a pártfogói felügyeleti rendszernek a kormányzati elhelyezését megbontani nem lehet. Annak pedig, hogy a pártfogói felügyeleti rendszer és egyébként a büntetés-végrehajtás maga hagyományosan az igazságügyi tárcánál volt, megvoltak az okai. Mert egész könnyen belátható logikai oka van annak, hogy a Belügyminisztérium kompetenciája miatt ér véget ott, ahol egyébként a büntetőbíróság az ítéletet meghozza. Minden egyéb, ami azt követően történik, hogy a büntetőbíróság meghozott egy jogerős ítéletet, vagy meghozott bármilyen határozatot és annak érvényt kell szerezni, az az igazságügyi szervezetrendszeréhez tartozik.

Nem rendészeti kérdés a pártfogó felügyeleti rendszer, mint ahogy azt gondolom, hogy magának a büntetés-végrehajtásnak az áthelyezése a belügyi tárcához egy tévedés. Nem rendészeti feladat, igazságügyi feladat, éppúgy, mint ahogy az áldozatsegítés is igazságügyi feladat kéne hogy legyen. Annak pe-

dig, hogy bizonyos funkciókat ott hagynak az igazságügyi tárcánál, más funkciókat pedig a belügyi tárcához telepítenek, az égardta világon semmiféle ésszerű oka nincs. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Részben amit szerettem volna, Schiffer képviselőtársam elmondta, én nem is nyújtanám ezt hosszabbra. Vágó képviselő úrnak mondom válaszul, a pártfogói felüggellett kapcsolatban szakmai szempontból más a véleményünk. Van ilyen, és valószínűleg egyikünk sem fogja a másikat a saját igazságáról meggyőzni. Azt mindenképpen becsülöm Vágó Sebestyén képviselőtársamban, hogy mindenesetre ért a témához, de más szakmai álláspontot képvisel.

Amit viszont szeretnék neki címezve mondani: az, hogy miért baj, hogy ilyen sebességgel tárgyalunk törvényjavaslatokat, azt én most részletesen, főleg két perc alatt nem fejtem ki, de azt gondolom, ha megkérdezi, mondjuk, Szilágyi György képviselőtársát, Balczó Zoltán képviselőtársát, Gyüre Csaba képviselőtársát vagy éppen Staudt Gábor képviselőtársát, akkor el fogják tudni ezt önnek mondani, hiszen számtalan alkalommal szólaltak meg ebben a témában, egyébként velem egyező véleményt képviselve, akár a Törvényalkotási bizottság ülésén, akár itt a plenáris ülésen.

De ha ők nem tudják ezt a felvilágosítást megadni, hogy ez miért kiemelten nagy probléma, akkor szívesen meg fogom én tenni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szél Bernadett képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bár itt már többen hiperaktivitással vádolnak *(Zaj a kormánypárti oldalon. - Közbekiáltások: Nem, Nem!)*, de azért a jegyzőkönyv kedvéért szeretném leszögezni...

ELNÖK: Képviselőtársaim, Szél Bernadett képviselő asszonynál van a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): ...hogy a szociális szövetkezetekkel egyáltalán semmi problémám nincs, kedves képviselőtársam, sőt azt hiányolom, hogy elmarad az az átfogó törvénymódosítás, amivel a Fidesz hiteget minket most már évek óta, hogy megcsinálja, amely lehetővé tenné, hogy a közmunkából legyen valamiféle út a nyílt munkaerőpiacra, ami visszavezetné a közmunkásokat. Nos ez az, ami

nincs. Helyette van újabb és újabb törvény, amely a Belügyminisztérium hatalmát erősíti, pénz, paripa, fegyver, minden odamegy, és közben elmaradnak azok a lépések, amik esszenciálisak, létszükséglet ahhoz, hogy Magyarországon az emberek boldogulása, a közmunkások boldogulása realitássá válhasson.

Egyébként nézzék meg az LMP programját, a „Megújuló Magyarország” programjában is sokat foglalkozunk helyi gazdaságfejlesztéssel, és annak is az egyik talpköve az, hogy szövetkezeti programot indítunk, szövetkezeteket fejlesztünk, sőt az LMP ezt finanszírozná is. Mi ettől nem sajnáljuk a pénzt, az atomerőművektől viszont nagyon is sajnáljuk a pénzt. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szél Bernadett képviselő asszony az előbb a szociális szövetkezetek fontosságáról szólt, nem alaptalanul; nem alaptalanul és joggal. Joggal fogalmazta meg azt, hogy önök mondtak e tekintetben valamit, ígérték e tekintetben valamit, és sehova nem jutott ez a történet.

Ezt a bevezető mondatot csak azért mondom, mert azt gondolom, ha csak ennyi hibát követtek volna el, akkor talán ez még valahogy kezelhető lenne, bár nagy problémának tartom, de kezelhető lenne. De nem!

(14.40)

Önök messze-messze sokkal több hibát elkövettek az elmúlt időszakban. Ennek a törvénynek a tárgyalásához illetően, ugye, bonthatjuk alapvetően négy szeletre. Én a közfoglalkoztatás, a közmunka kérdéskörével szeretnék foglalkozni leginkább. Azt szeretném önöknek első mondataimban mondani, hogy akkor, amikor bárki, bármely frakció tagja azt mondja, hogy szégyenletes, gyalázatos, bármilyen jelzőkkel illeti annak menetét, ahogyan ez a törvénytervezet összeáll, akkor én nem nagyon tudok velük vitatkozni. Maximum puhítani tudom ezt a kérdéskört, és ha nagyon puhítani akarom, akkor azt mondom, hogy hát nem túl szerencsés mindez, ahogy ez történik, ahogy ez zajlik az elmúlt napokban.

Azt kell mondjam, hogy a törvénytervezet előkészítése kapcsán a közfoglalkoztatást érintő kérdések tekintetében semmiképpen nem tartom szerencsésnek azt a fajta átrendeződési folyamatot, ami gyakorlatilag a munkaerő-piaci hálózat kezéből kivéve a Belügyminisztérium irányába tolja át ezt a történetet. Tudják, személyes értékítéletem alapján, de azt

hiszem, még a kormányoldalon ülő képviselők némelyikének értékítélete alapján is nyugodt lelkülettel mondhatom, hogy önöknek sikerült az elmúlt négy esztendőben egy olyan hálózatot, munkaerő-piaci hálózatot szétzúzniuk, amely produktív módon segíteni lett volna képes a valós munkaerő-piaci folyamatok alakításában.

Sajnos az a folyamat, amit önök az elmúlt esztendőben e tekintetben végeztek, az nem segítette, hanem rombolta ezeknek a folyamatoknak a kialakulását. *(Folyamatos nagy zaj, az elnök csenget.)* Azt kell mondjam, hogy annak a hálózatnak a szétzúzása nem produktum, nem eredmény, hanem sokkal inkább negatívum. De tartalmi ügyek tekintetében is sok mindent lehetne említeni, de nem akarom én ezt nagyon mélységesen taglalni. Az számomra elfogadhatatlan, amilyen formában le akarják ezt a törvényt darálni.

Sokkal inkább arról szeretnék beszélni, ami a munkanélküliség visszaszorítását érintően a közfoglalkoztatás kérdéskörében kívánja a megoldást megtalálni. Nézzék, képviselőtársaim! Önmagában az, hogy önök már a feledés homályába akarják tenni mindazt, amit a választási ígéreteik kapcsán megfogalmaztak, tudják, emlékeznek rá, vagy ha nem, akkor el kell mondjam önöknek újra és újra: egymillió új munkahely megteremtéséről beszéltek a gazdaságban - Fidesz-program, 17. oldal -, kisvállalkozáson keresztül. Meg kell nézni, azonosulni kell vele, és valamit meg kellene csinálni belőle! Nem a közfoglalkoztatottak országát kell életre hívni, nem a közszférából kirúgott embereket kell a közfoglalkoztatotti vagy a közmunka rendszerén keresztül foglalkoztatni éhbérért - nem, nem! Képviselőtársaim! Önöknek az lenne a dolguk és a felelősségük...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, egy pillanatra megszakítom.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hallgassák meg a felszólalást, mert amennyiben ilyen hangos vita folyik a parlamentben, vélhetően nem jutnak el azok a gondolatok az önök fülébe, amit a képviselő úr fontosnak tart. Ennek megfelelően nem fognak tudni válaszolni sem a vitában.

Képviselő urat illeti a szó, és kérem, figyeljenek oda.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megtisztelő számomra, hogy e tekintetben fontosnak ítéli, hogy befogadókészség álljék rendelkezésre, de hát képviselőtársaim személyes felelőssége nyilván az, hogy hogyan és miképpen viszonyulnak ezen kérdéskörökhöz illetően. Nemcsak gombot kell nyomogatni szerintem sem a parlament falai között, hanem bizonyos értelemben el is kell tudni gondolkodni mindegyikünknek azon, hogy azok a változási folyamatok, amelyeket a törvényi

jóváhagyásokon keresztül érvényesítünk, azok mit is hoznak magukkal.

Szóval, visszatérve a történethez. Tudják, a közfoglalkoztatás tekintetében, ha egy picit mélyebben elgondolkodnának azon, hogy mit hívtak életre az elmúlt esztendőben, akkor nyilván azzal találkoznak szembe, hogy egy olyan helyzetet teremtettek, ahol, mondjuk, négy évvel ezelőtt a közfoglalkoztatott 60 200 forinttal a zsebében mehetett haza, ma pedig az az 51 ezer forint, amit zsebre tehet 8 órás foglalkoztatás után, nagyjából 42 ezer forintot ér. Úgyhogy gyakorlatilag az önök négyéves kormányzásának az az eredménye, hogy a közfoglalkoztatott ember a zsebében lévő pénzének egyharmadát vásárlóerő-értékben elveszítette.

No, erre nem lenne túl büszke Fónagy János képviselőtársam, államtitkár úr sem, aki annak idején, mondjuk, például Borsod-Abaúj-Zemplén megyében a munkaügyi tanács elnöke volt. Nem lehet túl büszke rá, hiszen látja azt a folyamatot, nagyon sokakkal másokkal karöltve, hogy pont abban a szférában, pont azokat az embereket érintően, ahol is a megélhetés egyébként sem könnyű, ott válik önök által még nehezebbé. Azt hiszem, sokkal inkább ebben az irányban kellene önöknek elkezdeni gondolkodni azon, hogy hogyan és miképpen nyújtanak segítő kezet, és a tekintetben, hogy hogyan és miképpen rendezik át a folyamatokat, akár a Nemzetgazdasági Minisztérium irányából a Belügyminisztérium felé vagy más tekintetben.

És tudják, azon is érdemes lenne elgondolkodni, hogy azok az emberek, akik ezen közfoglalkoztatás keretei között végzik a munkatevékenységüket, milyen munkakörülmények közepette kell hogy megtegyék mindezt. Részletekre nem kívánok kitérni, de önök is számtalan olyan részletet ismernek, amely a legalapvetőbb szükségletek ellátásának biztosításával sem párosul. De azt is érdemes lenne megvizsgálni, hogy l'art pour l'art alapú közfoglalkoztatást hívtak-e életre csak azért, hogy a statisztikákon keresztül „javítsák” a mutatószámokat, vagy tartalmi értéktelenséggel párosulva. Tehát azt kell mondjam sajnós, hogy nem az a domináns, nem az a többségi, ahol az értékteremtéssel párosuló munkafeladatok jelennek meg, hanem a l'art pour l'art alapú történetek is teret kaptak, meg az olyan típusú képzések a téli közfoglalkoztatás keretében, ahol ugye ismert a napocsák, a felhőcskék és egyéb mások rajzolásának elsajátítása.

Azt kell mondjam, felelőtlen az a fajta tevékenység, amit folytatnak e tekintetben, 183-184 milliárd forint felhasználásával, egy új kormányhatározat 47 milliárdos kiegészítésével együtt most már több mint 230 milliárd forint felhasználásával hívják életre mindazt, aminek az eredményessége legalább elvitatható sajnós. És hát az eredményesség a másik oldalról nézve, vagy az eredménytelenség pedig az, hogy ezeknek az embereknek, akik a közfoglalkozta-

tás színpadán élük mindennapjaikat, 3-6 százalék maximum azoknak az aránya, akik a munkaerőpiacon valamilyen formában újólag el tudnak helyezkedni ezen tevékenységet érintően.

És hát, ha az aktív foglalkoztatáspolitikai és az ilyen, kvázi aktívnek tekinthető foglalkoztatáspolitikai összehasonlításokat tesszük, akkor azt is érdemes megjeleníteni, hogy nagyjából, amikor 10-12 milliárd forintot fordítanak a Munkaerő-piaci Alapon keresztül a mikro- és kisvállalkozások munkahelyteremtésére, akkor 230 milliárd forintot investálnak a közfoglalkoztatásba, a hússzorosát ennek az összegnek, és az eredményesség oldaláról az előbbieken próbáltam érzékeltetni, hogy hová jutottak el. Tudják, ez a pénz nagyjából az a nagyságrend, mintha, ha már Fónagy államtitkár urat szólítottam meg az előbb, akkor szintén egy szakmai felületen keresztül közelítem meg, mondjuk, a MÁV vonatkozásában, Miskolc és Budapest között olyan 180 kilométer van. Nem tudom, hogy a talpfákat nagyjából egyméterenként rakják le vagy akár 80 centinként, hát, ott a lerakott talpfákhoz illesztetten azt kell mondjam, hogy minden talpfára jut egymillió forint ahhoz, míg felérünk Miskolcra Budapestre, az IC két órán keresztül jön, minden talpfához jut egymillió forint. Na, ennyit fordítanak önök közfoglalkoztatásra, és ennek sajnos nagy részét elpazarolt pénzként használják fel, nem pedig hasznosult forintként érvényesítik.

Tudják, ezért furcsa az, amikor Lázár János és más politikai szerepvállalók arról beszélnek, hogy a közfoglalkoztatáson keresztül fogják majd megoldani Magyarország munkanélküliségét. A statisztikai oldalát, azt meg tudják oldani, erre törekedtek is, hogy becsapják az embereket, kiszolgáltatottá tegyék és becsapják az embereket, de a problémát azt nem tudják megoldani.

Kétszázezer közfoglalkoztatott a téli időszakban, ezt ma már önök is tudják, hogy ez az emberek becsapása, ez nem a valós, kézzelfogható értékteremtéssel párosuló munkafeladat volt.

Ugyan látjuk, hogy három hónap múlva önkormányzati választások vannak, nem véletlenszerű, vagy inkább azt mondom, hogy az önök filozófiája alapján törvényszerű az, hogy most 47 milliárd forinttal újólag kiegészítik a közfoglalkoztatásra fordítható forrásokat. Azt kell mondjam, galádnak tartom ezt a cselekedetet, mert csakis a politikai érdekek hajtják önöket e tekintetben, és semmiképpen nem az, hogy az emberek számára pozitív változást eszközöljenek. Giga-közfoglalkoztatást csinálnak csakis annak az érdekében, hogy a politikai érdekeik érvényesüljenek, megfelelően tudjanak kozmetikázni. Az Európai Bizottság biztosa, Andor László is elmondta, és sokan mások, hogy érdemes lenne a társadalmi és gazdasági hasznosságát vizsgálni a közfoglalkoztatásnak. Önöknek is érdemes lenne, mert akkor ráébrednének arra, hogy mindaz, amit

csinálnak, mennyire haszontalan és mennyire kártékony bizonyos értelemben.

(14.50)

Nem az, hogy közfoglalkoztatást biztosítanak az emberek számára, nem. Az, ahogyan mindezt teszik, és amilyen feltételekkel teszik mindezt, a hatékonyság vizsgálatának a megtétele nélkül.

Vagy arról beszélhetnék, hogy igazából mit akarnak önök. Önök a statisztikát akarják javítani vagy a helyzeten akarnak változtatni? Meggyőződésem, hogy önöket nem érdeklik ezek az emberek. Azt kell hogy mondjam, önök a statisztikát akarják változtatni, és az ő helyzetüknek a pozitív irányba történő alakítása végképp nem érdekli önöket. Mert ha érdekelné, akkor azzal foglalkoznának, hogy ezek az emberek ne 42 ezer forintnak megfelelő értékű pénzt keressenek 2010-hez viszonyítva, hanem sokkal többet. Önöket az érdekelné, hogy a minimálbér vagy/és a közfoglalkoztatotti bérminimum ne csökkenjen a létminimumhoz képest évről évre haladva előre, hanem az olló zárjon.

Tudják, a különbség az ma Magyarországon, csak hogy tiszta és világos legyen, hogy míg 2010-ben a 60 200 forintot zsebre tevő ember közfoglalkoztatottként kevesebbet keresett, mint a létminimum akkor is, nagyjából egy 17 ezer forinttal, addig mára ez a helyzet úgy áll elő, hogy 88 ezer forintos létminimumösszege ennek a közfoglalkoztatottnak a 2010-re átszámított bérének a vásárlóerő-értéke 42 ezer forint. Tudják, mennyi a különbség a kettő között? 46 ezer forint. Csak azért mondom el, hogy ne kelljen számolni, hogy ne erőltessék meg önmagukat. De ha már nem számoltak, de eljutott önökig az az információ, hogy ez a különbség, akkor az is jusszon el, hogy önöknek ebben a dologban mértékadó módon van felelősségük és tennivalójuk is. Nem pedig arra törekedni, hogy olyan irányú változásokat eszközöljenek, amelyek csak a Belügyminisztérium irányába tereljék a közfoglalkoztatás dolgait.

Valós foglalkoztatást kell tenni, tisztelt képviselőtársaim. Valósat, olyat, ami az ígéreteikkel valamelyest, legalább valamelyest szinkronban van. Olyat, ami arról szól és azt teljesíti, amit önök 2010 választási időszakában ígértek. Azt, ami arról szólt, hogy egymillió új munkahelyet teremtenek, ráadásul olyat, amely a gazdaságban születik meg, és nem a közfoglalkoztatottak országát fogják megteremteni, ráadásul olyan módon, hogy a köztisztviselő, a kirúgott közalkalmazott fog közfoglalkoztatottként dolgozni.

Az tehát az önök feladata e tekintetben, hogy átrendezzék a munkaerőpiacot. No, nem úgy, hogy a Belügyminisztérium kezelése alá vigyék a közfoglalkoztatást, hanem úgy, hogy az embereknek tisztas munkafeltételeket, -lehetőségeket, munkakörülmé-

nyeket biztosítsanak. Úgy, hogy a hatóságokat abba az irányba kérjük fel, ne utasítsák, mint adott esetben teszi ezt adott miniszterük a médiafelületen, hanem kérjük fel arra, hogy az emberek érdekében végezzék a hatósági munkafeladataikat, annak érdekében, hogy a munkakörülményeik tekintetében megfelelő feltételek mellett végezhessek mindazt, ami a mindennapi munkájukkal egybevág.

És azt is tegyék meg, hogy az emberek, legkiváltképp az alacsony jövedelemmel bíró emberek számára pedig olyan életkörülményeket biztosítsanak akár a minimálbér, a közfoglalkoztatás tekintetében, amely a megélhetés minimumát megadja. Tudják, azt, ami a létminimum irányába viszi legalább a jövedelmi pozíciókat. Mert látni kell önöknek is és Orbán Viktornak is azt, hogy ezek azok a pénzek, ez a közfoglalkoztatotti bérminimum meg a minimálbér, amiből tisztességes módon nem lehet megélni és nem lehet családokat eltartani, főleg nem úgy, hogy menet közben időben előrehaladva ezek a pénzek ráadásul még kevesebbet is érnek, mint az aktuális létminimum összege.

Úgyhogy, ha felelősségük önöknek valamiben van, ha önöknek valamiért el kell kezdeni gondolkodni és cselekedni, akkor az főleg az, hogy a középén lévők, a jövedelmi viszony tekintetében középén lévők és az attól kevesebbet kereső emberek számára olyan feltételeket biztosítsanak, amely a normális megélhetés alapját és minimumát megadja az ő számukra is. Ezt kellene tenni, és nem ilyen törvénytervezetekkel bombázva a Házat, előállítani ezt a helyzetet. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Derűltség és taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először Harangozó Tamás képviselő úr hozzászólására reagálnék. Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat a házszabály szerint lett benyújtva a múlt héten. Ha akart volna, fel tudott volna készülni, és azt az indulatoktól fűtött hozzászólását, amiben a képviselőcsoportot sértegette, itt ismételtén visszautasítom.

Azt sem tudom elfogadni, hogy fölháborítónak tartja, hogy péntek délután a parlamentben kell

dolgozni. *(Dr. Harangozó Tamás: Jövő héten tárgyaljunk újra!)* Úgy gondolom, hogy a mezőgazdaságban, ahol ma aratnak, az őszi árpát és a búzát aratják, vagy az állattenyésztésben dolgozók, akik január 1-jétől december 31-éig az év minden napján dolgoznak, akkor úgy gondolom, hogy tőlünk, képviselőktől is elvárható, hogy ha úgy alakul, úgy hozza a helyzet, akkor péntek délután is álljanak rendelkezésre.

Staudt Gábor képviselő úrnak a következőt szeretném elmondani. Azt mondja, hogy a jelenlegi pártfógo felügyeleti rendszer nem kielégítő a működést illetően. Egyetértek, ezért változtatjuk meg, ezért terjesztettük be ezt a javaslatot. A börtönörök illetményével kapcsolatban a hivatásos életpályamodell megoldást fog jelenteni. Mi is bízunk abban, hogy az ezen a területen dolgozóknak is tudjuk javítani a béreket.

Szél Bernadett képviselő asszony hozzászólását köszönöm. A közfoglalkoztatással kapcsolatban mondta el az álláspontját. Szeretném elmondani, hogy a közfoglalkoztatás rendszere az elmúlt évek gyakorlatában bevált, de hogy még eredményesebb, még sikeresebb legyen, azért terjesztettük elő a javaslatot. A szociális szövetkezetekkel kapcsolatos félelmeit indokolatlannak tartjuk.

Bárándy Gergely képviselő úr azon megállapítását, hogy a kormányzati struktúra kialakítása a kormánypártok lehetősége és felelőssége, ezzel teljesen egyetértek. Azt pedig korrektnek tartom, hogy csak azért nem adnak be módosítót, hogy az időt húzzák. Köszönöm szépen ezt az álláspontot.

Vágó Sebestyén képviselő úr hozzászólását köszönöm. Bízom abban, hogy az ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása után működésbe lépő pártfógo felügyeleti rendszer eredményesebb lesz, mint a korábbi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a megszólaló képviselőknak a támogatást, bízom abban, hogy ez a törvényjavaslat is eléri a célját, és kérem, hogy szavazataikkal is támogassák.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket.

Mivel az előterjesztéshez a napirendi pont tárgyalásának megkezdéséig módosító javaslat nem érkezett, a kormány kezdeményezésére a határozati házszabály 67. §-a értelmében most sor kerül a zárószavazásra.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egyes törvényeknek a belügyminiszter feladat- és hatáskörével összefüggő módosításáról szóló T/464. számú törvényjavaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 124 igen szavazattal, 17 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatal végére értünk, folytatjuk munkánkat. Megkérem azon képviselőtársaimat, akik most elhagyják az üléstermet, hogy a lehető legnagyobb csendben tegyék azt. Addig is kettő perc szünetet rendelék el.

Megköszönöm együttműködésüket, az elnöklést pedig átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak. Köszönöm. *(Rövid szünet.)*

(15.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Addig is, míg alelnök úr megérkezik a szorító szükség oldásából, elkezdjük és folytatjuk munkánkat.

Soron következik a **közszolgálati tisztviselőről szóló 2011. évi CXCV. törvény és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Tapolczai Gergely és Nyitrai Zsolt fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/463. számon a hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására az Igazságügyi bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Nyitrai Zsolt előterjesztőnek 30 perces időkeretben, és átadom az elnöklést Lezsák Sándor alelnök úrnak. Köszönöm szépen.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

NYITRAI ZSOLT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Azt gondolom, hogy egy nagyon fontos javaslat tudott még bekerülni így ennek az ülészakának az utolsó pillanataira, nevezetesen, ez a javaslat a jelnyelvi pótlék bevezetését szolgálja a közszférában. Ennek a javaslatnak vannak közéleti előzményei, és ezek az előzmények egyébként a választási kampány időszakában keletkeztek, amikor is a Fidesz és a KDNP képviselői ígéretet tettek arra, hogy amennyiben a választópolgárok bizalmából újra kormányt tudnak alakítani, akkor a közszférában bevezetik ezt a jelnyelvi pótlékot.

Természetesen ezt a javaslatot úgy tettük, hogy egyeztetettük az érintettekkel, merthogy mindig is fontosnak tartottuk azt, hogy a fogyatékossgal élő honfitársaink nagyobb figyelmet kapjanak, és lehetőség szerint a döntések, amelyek őket érintik, az ő bevonásukkal történjenek meg. A Fidesz erre mindig is figyelt, és ezért kapott helyet immár második cik-

lusban parlamenti képviselőtársunk Tapolczai Gergely - aki majd szintén jelnyelven fogja megosztani önnel gondolatait erről a kérdésről -, másrészt pedig Kósa Ádám képviselőtársunk az Európai Parlamentben. Mind a ketten történelmet írtak, hiszen Tapolczai Gergely a Magyar Országgyűlésben szólalt fel először jelnyelven, Kósa Ádám pedig az Európai Parlamentben. Ne feledkezzünk meg ezen a ponton Hirt Ferenc képviselőtársunkról sem, aki pedig az első kerekesszékes képviselő a Magyar Országgyűlésben.

Még egy javaslatunk volt egyébként ebben a szegmensben a választási kampányban, és noha ez nem témája ennek a mostani módosításnak, de röviden hadd térjek ki erre is, mert remélem, hogy hamarosan erről is vagy ebben a mezőben is eredményekről tudunk beszámolni. Ez pedig érzékenyítő képzés indítása a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen a leendő közszolgálatnak.

Nos, a mostani javaslat konkrétumaira rátérve, az idegennyelvi pótlék mintájára javasoljuk azt, hogy a közszféra dolgozóinál, amennyiben elsajátítják a jelnyelvet, akkor lehetőség nyíljon arra, hogy ezért jelnyelvi pótlékban részesüljenek. Nyilvánvalóan ez a javaslat a közigazgatás akadálymentesebbé tételét célozza meg, és az a célcsoport, amelyik ennek a nyertese tud lenni a módosítást követően, körülbelül egy olyan 70 ezres célcsoport a mai Magyarországon, hiszen körülbelül 10 ezer siket honfitársunk és több mint 60 ezer nagyothalló honfitársunk él az országban.

Amennyiben ezt a tisztelt Országgyűlés elfogadja, akkor egy olyan eredménye lesz ennek a javaslatnak, amelyik Európában egyedülálló, hiszen Magyarország számára nyílik meg most a lehetőség a javaslat elfogadásával, hogy Európában elsőként vezesse be a közszférában ezt a jelnyelvi pótlékot. Én nagyon bízom benne, hogy a magyar modell többi eleméhez hasonlóan majd egyéb európai országok - egyfajta mintát mutatva - is meg tudják majd honosítani ezt a javaslatot.

Ugye, maga a jelnyelvi pótlék itt a közszférában akkor jár vagy járna az előterjesztésünk szerint, ha a jelnyelvi tudás a munkakör betöltéséhez szükséges. Érinti mind a kormánytisztviselőket, mind pedig a közalkalmazottakat, és hasonlóan az idegennyelvi pótlékhoz, itt is a jelnyelv elsajátítási fokához köti azt, hogy milyen mértékű díjazást, pótlékot kaphatnak a dolgozók e tekintetben.

Azt gondolom, hogy az ezzel kapcsolatos minden előzetes egyeztetést lefolytattuk, biztos vagyok benne, hogy ez egy jó szándékú és előremutató javaslat. Szeretném megköszönni ezen a ponton mindenkinek, aki részt vett a javaslat megfogalmazásában és előkészítésében, és abban bízom, hogy az Országgyűlés képviselői között ebben a kérdésben egy konszenzusos egyetértés tud kialakulni.

Köszönöm a figyelmet, és kérjük a támogatást ahhoz, hogy a jelnyelvi pótlékot be tudjuk vezetni a közszférában Magyarországon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. Igen, Répássy Róbert államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt előterjesztő Képviselő Úr! A kormány támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, aki jeltolmács igénybevételével ismerteti felszólalását. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző ciklusban is említettem, hogy a vezérszónoklat alkalmával lehetőségem lenne a vezérszónoki emelvényről felszólalni, de különböző technikai okokból inkább a helyemen maradok, és innen mondom el, hogy a tolmácsok jobban tudjanak fordítani, és jobban lássanak engem.

De azt gondolom, hogy nem is ez a lényeg, hanem az előttünk fekvő javaslat, ami a jelnyelvi pótlék kérdését rendez. Ez a törvényjavaslat tulajdonképpen egy hosszabb folyamat eredménye, egy hosszabb folyamat újabb állomása. Most akár érdekes előadást is tarthatnék a jelnyelv kialakulásáról, fejlődéséről vagy a jelnyelv oktatásának fejlődéséről, de most nem ez a témánk.

Egy közelebbi dátumhoz mennék vissza, 1998-hoz, amikor a parlament elfogadta a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényt. Ennek alapján kidolgozásra került az országos fogyatékosügyi program, és ennek alapján 2003-tól kialakításra kerültek a tolmácsszolgálatok országos szinten. Azóta működik rendszeresen, folyamatosan jelnyelvi tolmácsszolgálat az országban.

A következő állomás a fogyatékos személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény ratifikálása volt. Az ENSZ-egyezmény elismeri a jelnyelvet, elismeri a jelnyelv használatához való jogot, és elismeri a jelnyelvhasználók, siketek és nagyothallók közösségét.

(15.10)

Biztatja a részes államokat arra, hogy tegyenek meg mindent a fogyatékos személyek jogainak biztosítása érdekében az élet minden területén, hogy biztosítva legyen az egyenlő esélyű hozzáférés, az akadálymentesítés a fizikai és az infokommunikációs területen is.

Ezt követően fogadta el a parlament 2009-ben a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló törvényt. Ez ugyanúgy megerősíti és elismeri a magyar jelnyelvet, elismeri a magyar jelnyelvet mint a siketközösség nyelvét, és elismeri a siketközösséget kisebbségként, a magyar jelnyelvet pedig önálló természetes nyelvként ismeri el. A jelnyelvi törvény rögzíti, hogy a hallássérült, valamint siket és vak személyek a társadalom egyenrangú és egyenjogú tagjai. A következő lépés pedig 2011-ben az Alaptörvény volt, amely rögzíti, hogy Magyarország védi a magyar jelnyelvet mint a magyar kultúra részét.

És most itt állunk az új törvényjavaslattal, ami egy folyamat következő állomása. Ahogy Nyitrai Zsolt képviselőtársam említette, 2014 tavaszán a Fidesz-KDNP-frakció ígéretet tett arra, hogy ezt a kérdést is rendezni fogjuk. Miért is fontos ez a kérdés? Szerves következménye annak, hogy a jelnyelv is ugyanolyan természetes nyelvként van elismerve, mint a többi idegen nyelv, tehát idegennyelvi pótlék szempontjából is ugyanolyan helyzetet kell teremteni, ugyanolyan feltételeket kell teremteni, hogy azok a köztisztviselők, közalkalmazottak, akik megtanulják a jelnyelvet, ugyanolyan joggal kapjanak jelnyelvi pótlékot, mint a munkatársaik, akik más idegen nyelv ismeretével rendelkeznek.

A törvényjavaslat világosan fogalmaz: ugyanolyan feltételeket szab, mint ami most a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben és a közalkalmazottakról szóló törvényben szerepel. Tehát a közszolgálati tisztviselőknél a felsőfokú nyelvtudás esetében az illetményalap 50 százalékára, középfokú tudás esetén 30 százalékára, alapfokú nyelvtudás esetén 15 százalékára lesz jogosult a tisztviselő. A közalkalmazottak esetében a felsőfoknál 100 százalékra, középfoknál pedig 50 százalékra jogosult.

Hangsúlyozom, hogy csak azok lehetnek jogosultak a pótléokra, akiknél a munkáltató meghatározza, hogy a munkaköre ellátásához szükséges a jelnyelvi tudás. Ebből adódóan értelemszerűen, akik nyelvtanárok, fordítók, tolmácsok, nem lesznek jogosultak a nyelvi pótléokra. Tehát az általunk benyújtott javaslat alapján a törvényjavaslat elfogadása esetén a magyar jelnyelvi tudás után is járhat nyelvi pótlék a javaslatunkban meghatározott feltételek mellett.

Ugyanakkor fontos és szeretném hangsúlyozni, hogy a jelnyelvi pótlék bevezetése nem fogja kiváltani a jelnyelvi tolmácsok munkáját vagy magát a jel-

nyelvi tolmácsszolgáltatást, ugyanúgy szükség lesz rájuk, ugyanúgy fontos lesz az ő munkájuk is, illetve nem fogja kiváltani az úgynevezett kontakt jelnyelvi videotolmács-szolgáltatást sem, mert az eljárások különböző szakaszaiban kötelező lesz továbbra is jelnyelvi tolmácsot kérni, ha a hallássérült személynek szüksége van rá. Ez a javaslat tovább erősíti a jelnyelv státusát, tovább erősíti a jelnyelv elismerését, ugyanakkor természetesen segíti a hatékonyabb ügyintézését is, az akadálymentesebb hozzáférést a közszolgáltatásokhoz.

Azáltal, hogy a jelnyelvi pótlék bevezetésével esetleg még többen fogják megtanulni a jelnyelvet, ez csak pozitív fejlemény lehet, mindenkinek a hasznára válhat, ha eggyel több ügyintéző vagy munkatárs, tisztviselő vagy közalkalmazott a napi kommunikáció során meg fogja értetni magát a hallássérült ügyfelekkel.

Szerintem is egy olyan törvényjavaslat van előttünk, ami találkozik az összes képviselőcsoport egyetértésével, és ezúton is kérem képviselőtársaim támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Jelnyelvi taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Teleki László képviselő úr, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2014. június 6-án nyújtották be a képviselők először azt a törvényjavaslatot, amit azután visszavontak. A most napirenden lévő javaslat T/463. számon az újabb változata. Mielőtt erről az újabb változatról beszélnénk, érdemes az előzményekről is néhány szót váltani.

2009. november 9-én, tehát a baloldali kormányzás időszakában fogadta el az Országgyűlés a magyar jelnyelvről és jelnyelvhasználatról szóló törvényt. A törvényjavaslat általános vitájában több felszólaló annak a jelentőségét emelte ki, hogy a jelnyelvnek mint önálló és természetes nyelvnek a törvényi elismerése fontos, ám nem elégséges lépés abban, hogy a magyar jelnyelvet használó közösség tagjai egyenlő esélyű hozzáférést kapjanak az oktatáshoz, kultúrához, információhoz és a közszolgáltatáshoz.

Tisztelt Országgyűlés! Azóta eltelt öt év anélkül, hogy a kormányzat bármit tett volna ebben az ügyben, azon kívül, hogy a jelnyelvet a magyar kultúra részeként elismerte, és a védelmét az Alaptörvényben deklarálta. A kinyilatkoztatás üres beszéd maradt. Az államilag finanszírozott, ingyenesen igénybe vehető jeltolmács-szolgáltatásban dolgozók évek óta küszködnek, az állami finanszírozást késvé kapják meg, a tolmácsolás óradíja, ami a minimálbér 8 százaléka, csekély mértékben emelkedett. Az érintetteket - a kizárólag jelnyelven kommunikálni képes honfitársainkat - a rokkantnyugdíjak elvétele is sújtotta.

Persze, van előrelépés is: kormányzati vagy a kormányzati tűzhöz közelebb lévő szervezetek látványos eredményeket is fel tudtak mutatni. Az új online tolmácsrendszer uniós forrásból valósult meg, kár, hogy az Európai Unió nélkülözhetetlen pénzügyi segítségéhez sem férhet hozzá akármelyik jeltolmácsszervezet. Vannak, akik emiatt a jeltolmácsolás területén is a szolgáltató piac újrafelosztásáról beszélnek.

Tisztelt Parlament! Mi azt állíthatjuk, hogy a jelen törvényjavaslat jó szándékú lehet ugyan, de elhallgatja a jelnyelvi tolmácsolás területén lévő komoly problémákat. A most előttünk fekvő törvényjavaslat képviselői önálló indítvánnyal került a tisztelt Ház elé. Ez két dolgot is jelenthet egyszerre. Az egyik az, hogy a törvényjavaslat benyújtása előtt - szemben a 2009-ben elfogadott törvénnyel - a jelnyelvi tolmácsolással foglalkozó szervezetekkel nem folytattak szakmai egyeztetést arról, hogy ezen szabályozási területen volna-e még más tennivaló a jelnyelvi pótlék bevezetésén kívül. Másrészt igazolni látszik az a feltevés is, hogy az állam a jeltolmácsolás területére is kivetette hálóját, csak ehhez nem közvetlenül a kormányzat adja a nevét.

Ezt az értelmezést erősíti, hogy a törvényjavaslat újabb változatában egy lényeges különbség van a korábbihoz képest. Az előző változatban a jelnyelvtudást igazoló felsőfokú tanúsítvány a kormánytisztviselőknél az illetményalap 100 százaléka volt, mostanra ez - hogy, hogy nem - 50 százalékra csökkent.

(15.20)

Ugyanúgy megfelelődött a középfokú tanúsítvány birtokosának járó pótlék is. Jó lenne tudni, hogy mi a változás oka e rövid időn belül. Nem változott viszont, hogy a törvényjavaslat hatálya nem terjed ki a civil szervezeteknél foglalkoztatott jeltolmácsokra; láthatóan az a szándék, hogy az állami szférában megteremtődjenek a feltételei annak, hogy a hatósági vagy a szolgáltatási feladatellátás során ne külső tolmácsot vegyenek igénybe. Erre kétségkívül ösztönöz az, hogy a jelnyelvi tudást anyagilag honorálja az állam ezzel a törvényjavaslattal.

Tisztelt Országgyűlés! Az a kérdés is választ érdemel, hogy a civil szervezeteknél foglalkoztatott jeltolmácsok közreműködésének feltételeit mikor kívánják az előterjesztő képviselők vagy a kormány javítani. A jelnyelvi tolmácsolás speciális tudást igényel. Véleményem szerint nagyobb megbecsülést és elismerést érdemel. Kár, hogy a törvényjavaslat ebben csak egy kis lépést tesz előre. A Magyar Szocialista Párt frakciója benyújtotta a módosító indítványait, amennyiben a kormánypárt támogatja, abban az esetben mi is támogatjuk a törvény módosítását. Tesszük ezt azért, mert mi is fontosnak tartjuk, mint ahogy elhangzott a felvezetőben a vezérszónokoktól,

de látjuk azt a különbséget, amit el is mondtam, hogy nem értjük a miértjét, hogyan történhetett meg, hogy júniustól egy hónap sem telt el, és változott az a gondolkodásmód, amit a törvénymódosításban láthatunk.

Azért tartjuk ezt fontosnak és furcsának, mert ha egy hónappal ezelőtt az egyiknél 100 százalékot írtak elő a felsőfokú jelnyelvtolmácsolásnál, a másikon pedig 60 százalékot, 15 százalékot pedig az alapfoknál, ha ezt komolyan gondolták egy hónappal ezelőtt, azt gondolom, akkor fontos lenne most is, hogy ugyanezt a százalékot tartsák. Ezért nem tudjuk nagyon elfogadni a módosítást. Másrészt különbséget tesznek a közalkalmazottak és a köztisztviselők között. Azt gondolom, mindkettő elfogadhatatlan számunkra. Ezért fontosabbnak tartanánk azt, hogy egyenlően próbálják ezt a kérdést kezelni. Fontosnak tartjuk azt, hogy az első javaslatukat tartani kellene, mert minél magasabb összeget kellene biztosítani azoknak, akik egyébként nagyon fontos munkát végeznek ezzel a tevékenységgel, és - mint ahogy elmondtuk - speciális tudást kell hogy igényeljen ez a munka. Tehát ezért nagyon fontosnak tartjuk, hogy ez akár magasabb összeggel legyen honorálva.

Ugyancsak nagyon fontos kiemelni, hogy a törvénytervezetben benne van az is, hogy addig nem kaphat semmilyen pótlékot az illető személy, amíg azt a bizonyos összeget le nem dolgozza, amit biztosítanak a továbbképzésére, illetve a jelnyelvtudás megszerzésére. Azt mondjuk, hogy ezt is át kellene gondolni, mert ha valakit elküldenek, vagy éppen meg akarja szerezni ezt a tudást, akkor azt úgy kellene támogatni, hogy nem sújtják azzal, hogy majd akkor fogják elfogadni vagy teljesen legalizálni az ő bizonyítványát, vizsgáját, ha már egy idő eltelt. Azt mondom, hogy attól a pillanattól kellene ezt megtenni, amikor a vizsgát megszerezte, nem pedig a későbbiek folyamán kellene a 100 vagy 60 vagy éppen a 15 százalékot adni.

Ezekből a kérdésekből kiindulva mi a magunk módján támogatni kívánjuk ezt a törvénytervezetet. De még egyszer szeretném kiemelni, hogy csak azzal a feltétellel tudjuk támogatni, ha a módosító javaslatunkat el tudják fogadni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Emlékeztetem a tisztelt Országgyűlést, hogy a napirendi pont előterjesztője a vitában bármikor felszólalhat. Megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, az előterjesztőnek.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A következőkben Teleki László MSZP-s képviselő felszólalásának korrekt és politikai hászonszerzés nélkül tett részére kívánok reagálni. (A

képviselő rövid ideig mozdulatlanul és némán áll.) Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztők! Természetesen a frakciónk ugyanúgy, mint más e témakörbe tartozó és előrelépést mutató javaslatot, ezt is támogatni fogja. Igaz, hogy annak tükrében kell támogatnunk, hogy látjuk, vannak olyan területek, ahol az akadálymentesítés kiépítése gőzerővel folyik, viszont vannak még területek, a fogyatékosokkal élők életét befolyásoló területek, ahol az akadálymentesítés nagyon le van maradva mind Európához, mind akár a fogyatékosügyi programhoz képest. Azt javaslom, hogy próbáljuk ezeket szinkronba hozni és más területeket is felhozni, akár a fizikai akadálymentesítést, akár a vakok számára létrehozandó akadálymentesítéseket. De természetesen ezzel egyet tudunk érteni, mert úgy gondolom, hogy aki olyan pluszdolgot vállal, hogy a jelnyelvet megtanulja akár köztisztviselőként, akár közalkalmazottként, elvárható, hogy a pótlékot is megkapja, főleg ha olyan területen dolgozik, ahol nagyon sokszor kerülhet olyan helyzetbe, hogy ezt a megszerzett tudását használnia is kell.

Ellentétben az előttem felszólaló képviselővel, Teleki képviselő úrral, én egyetértek azzal, hogy amennyiben nem tudja a közalkalmazott vagy köztisztviselő a sajnálatos jelenlegi bérvizonyok következtében a saját tanfolyamát finanszírozni, és ezt a munkáltató teszi meg, akkor ezt a pótlékot addig ne kapja, tulajdonképpen ezzel törleszti azt a kölcsönt, amit a tanfolyam elvégzéséhez kapott. Szerintem ez logikus és elfogadható, így alakul ki az egyensúly, hogy adok is valamit, kapok is valamit, teljesítek is valamit, és ezért elismerésben is részesülök.

Régóta időszerű ez, meg kellett ezt tenni. Viszont ezzel a jelnyelvi pótlékkal kapcsolatban felmerül még egy olyan kérdés, hogy ha már lépcsőfokokról és a jelnyelv minél magasabb és szélesebb szintű elfogadásáról beszélünk, akkor érdemes lenne akár azt is figyelembe venni, hogy a felsőoktatásban a jelnyelv másféle feladatot és szerepet is kaphasson. Nagyon jól tudjuk, hogy a felsőoktatásban végzők nyelvvizsgatételi kötelezettsége részben arra szolgál, hogy egyfajta alapműveltségről tanúbizonyosságot tegyen, legalábbis gondolom, a törvényalkotó szerint ez volt a cél, azzal, hogy egyfajta nyelvvizsgálással rendelkezik. Viszont a másik és számomra fontosabb funkciója ennek a követelménynek az, hogy egy olyan nyelvet elsajátítson, amit a hivatása gyakorlása során alkalmazni és használni tud. Ha olyan szakte-

rületen dolgozik, hogy az angol nyelvű szakirodalom az elfogadottabb és a kiterjedtebb, a jobb tulajdonképpen, akkor igen, rendelkezzen egy angol nyelvvizsgálóval, hogy a szakmájában önmagát minél jobban tudja képezni, minél naprakészebb és minél felkészültebb legyen a hivatása ellátása során.

De vannak olyan területek, akár a szociális terület, akár a gyógypedagógia területén, akár egyéb területeken, ahol az egyik legfontosabb nyelv, amit ismernie kell az ezen a területen dolgozónak, a jelnyelv. Innentől fogva már csak egy lépés, ha már nyelvpótlékot adunk, hogy azokon a szakterületeken, amelyeken valószínűsíthetően a jelnyelvet használni fogja, akár az általam felsorolt néhány területet is, ha figyelembe vesszük, ott a jelnyelv mint nyelvvizsgakötelezettség leróható legyen. Tehát ha valaki ezeken a szakterületeken jelnyelvből a megfelelő vizsgáját megteszi, akkor ez őt feljogosítsa arra, hogy a diplomáját kézhez vehesse. Úgy gondolom, ez már nem egy olyan nagy lépés ahhoz képest, hogy nyelvpótlékot kapnak a közsférában dolgozók a jelnyelv ismeretért. Ezt tudom javasolni.

Azt tudom még javasolni, hogy azon kívül, hogy vannak bizonyos területek, amelyek most nagyon elindultak - elképzelhető az is, hogy az itt ülő képviselő lobbitevékenységének, befolyásának köszönhetően bizonyos területeken az akadálymentesítés gőzerővel elindult, sokkal nagyobb sebességgel, mint más területeken -, azt szeretném kérni, hogy az egyéb területeken is, ahol óriási lemaradásokat tapasztalunk, akár a tömegközlekedés, akár a közhivatalok, akár a közintézmények tekintetében az akadálymentesítés ugyanilyen gőzerővel induljon be, egyensúlyba kerüljön, és ténylegesen akadálymentes és azonos életet élhessenek azok az emberek, akik valamilyen fogyatékossgal élnek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

(15.30)

Most kétperces felszólalás következik: Teleki László képviselő úr, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Azért kértem két percen időt, mert Nyitrai képviselő úr cinizmusa, azt gondolom, mindenképpen megérdemel két percet. Nem politikai beszéd volt, hanem gondoljon bele abba, képviselő úr, hogy önök június 6-án benyújtottak egy törvényjavaslatot, amit három hét múlva visszavonnak, és teljesen más százalékkal és összegekkel próbálnak meg eladni. Azt gondolom, önöknek el kell döntenük, hogy melyik számot akarták használni pontosan,

mert én a magam olvasatában, ha valamit kiadok két-három héttel ezelőtt, akkor nem vonom vissza úgy, hogy sokkal kevesebbet érnek most azok a tolmácsok, mint három hete.

Megkérdezem még egyszer akkor, képviselő úr, hogy mi az oka, hogy három hét alatt teljesen más számokkal operálnak és dolgoznak, mint a három héttel ezelőtti törvényjavaslatban szerepel? Abszolút nem arról szól, hogy politikai hozzáállás, hanem pontosan ellenkezőleg, védem azokat, akiket meg kell védeni, pontosan azért, mert valóban megilletik azok a források, amelyet önök most törvényjavaslatként benyújtottak. Pontosán őket védem azzal, hogy ezt a kérdést ilyen karakteresen próbálom meg előadni.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy ha végighallgatta a beszédemet, akkor azt is lehetett hallani és érzékelni, hogy a támogatását biztosítja a Magyar Szocialista Párt abban az esetben, ha önök is a módosító támogatásunkat támogatni tudják. Mi pedig azt kérjük, semmi mást nem kértünk ebben a módosítóban, hogy arányosan próbálják meg képviselni a közalkalmazottakat és a köztisztviselőket, mert számunkra mind a két szféra nagyon fontos, hogy a tolmácsolást egyenrangúan tudják elvégezni. Ebből adódóan azt gondolom, hogy mindenképpen a támogatásunkról szól ez a dolog, de a módosító javaslatunkat továbbra is fenntartjuk, és ezért kértem, hogy ezt újra érzékeltessem önnel.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Újabb kétperces következik, még ebben a körben van lehetősége Tapolczai Gergely képviselő úrnak, Fidesz.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Most már úgy gondolom, válaszolnom kell a fogalom pontosítása miatt. Itt és most nem a tolmácsokról van szó, hanem köztisztviselőkről és közalkalmazottakról van szó, akik esetleg jelnyelvi tudást szereznek. A kérdésre a válasz pedig nagyon egyszerű: nem diszkriminálunk a köztisztviselők és a közalkalmazottak között, ugyanis a jelenlegi jogszabályozás szerint csak három nyelvvizsga esetében lehet adni 100 százalékos pótlékot - felsőfokú tudás esetén - a köztisztviselők számára, angol, német és francia nyelv esetén. A többi nyelv esetében 50, 30 és 15 százalék a pótlék mértéke. Úgy gondoljuk igazságosabbnak, illetve úgy gondoljuk, hogy ezekkel a mértékekkel talán az intézmények is motiváltabbakká válnak arra, hogy a pótlékot finanszírozzák.

Még egy megjegyzést szeretnék tenni. Szerintem kár volt belekeverni most a tolmácsszolgálatok finanszírozásának kérdését, ugyanis szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy például 2007-ben három

hónapra felfüggesztésre kerültek a pályázatok, három hónapig nem kaptak a tolmácsok fizetést, ha csak a fenntartóik nem finanszírozták saját önerőből, úgyhogy most inkább maradjunk a témánál. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy ezekre 15-15 perces időkeret áll rendelkezésükre. Először az írásban előre jelentkezett képviselő úrnak, Szabó Sándor képviselő úrnak adom meg a szót, MSZP.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a betervezett módosítással akár még egyet is tudnánk érteni, ha nem azt tapasztalnánk, hogy úgy, ahogy korábban már megszoktuk, és erre számos példa volt az elmúlt egy-két hétben, úgy jönnek be a törvényjavaslatok vagy módosítások, hogy az nem kellőképpen megfontolt, megalapozott vagy nem kellőképpen elkapkodott. Mi azt gondoljuk, hogy ebben az esetben is, ennél a törvénymódosításnál is szükség van korrekcióra, szükség van módosításra. A szocialista frakció ezt meg is tette. Nem kérünk ebben olyan sokat, mint azt, amit egyébként Teleki képviselőtársam már elmondott, hogy valóban ne tegyünk különbséget a köztisztviselők és a közalkalmazottak jelyelvi pótléka között, pontosan azért, mert azt gondoljuk, hogy a közalkalmazottak is legalább olyan hasznos és egyenrangú munkát végeznek a közszolgáltatásra, mint ahogy ezt egyébként a köztisztviselők vagy a kormánytisztviselők teszik. Úgyhogy ha önök tudják támogatni a mi módosító javaslatunkat, természetesen mi is tudjuk támogatni az egyébként - még egyszer mondom - elfogadható és teljes mértékben jó jogszabály-módosítást.

Fontosnak tartjuk az egységes szabályozás megteremtését, mert valóban a közszférában dolgozók bérrendszere egyre rosszabb képet mutat. A közszolgálati tisztviselők illetményalapja ugyanis már évek óta nem emelkedett, és ebben az évben, 2014 januárjától sem látunk ebben semmilyen változást. A közszférában ugyanis körülbelül 660 ezer ember dolgozik, és a munkavállalók mintegy 30 százaléka nem a rá irányadó illetménytábla szerinti fizetését kapja, hanem közel 40 ezer fő a minimálbért, és bizony van 150 ezer olyan alkalmazott is, akinek a fizetése a szakmunkásbér-minimummal egyenlő. A közalkalmazotti bértáblát is, az ahhoz kapcsolódó fizetési osztályokat és fokozatokat nézve könnyedén szembeötlik az a tény, hogy a közalkalmazottak jó néhány helyen csak azért nem keresnek kevesebbet, mert a bérüket kompenzálják. Ha ez nem lenne, akkor tényleg ezrek és tízezrek dolgoznának a kormány alkalmazásában úgy, hogy kevesebbet keresnének, mint a kormányzat által megállapított legkisebb munkabér.

A bérkompenzáció, tisztelt képviselőtársaim, viszont a közszféra tekintetében a kormány tehetetlenségét mutatja azzal, hogy nem képes gondoskodni a saját alkalmazottairól. Az pedig külön elfogadhatatlan számunkra, hogy azon munkavállalók esetében, akik saját maguk vagy házastársuk jogosultak családi adókedvezményre, a gyerek után igénybe vett adókedvezmény összegét levonják a kompenzációból.

Nos, egy olyan tisztas bérrendszert kellene kidolgoznia a kormánynak, és ebben vagyunk érdekeltek mindannyian, amelyben mindenféle megaláztatás nélkül meg tudnak élni a közalkalmazottak is, akiknek bizony-bizony hónap végére komoly megélhetési problémáik vannak már. Ameddig ezt nem sikerül összehozni, addig is azt gondoljuk, hogy mindent meg kell tenni azért, hogy a béreket növeljük és például azzal, hogy egy egységes nyelvvizsgapótlék-rendszert vezessünk be a közszolgáltatásban is.

Még egyszer, azt tudjuk mondani, hogy mi támogatjuk a javaslatot, csak egész egyszerűen azt nem értjük, hogy miért kell különbséget tenni a nyelvvizsgapótlék-rendszerben. A mi módosító javaslatunk igazából erről szól. Amennyiben ezt önök tudják támogatni, akkor természetesen mi is tudjuk támogatni a javaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Heringes Anita képviselő asszony, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Mint képviselőtársaim már elmondták, igen, mi tudjuk támogatni ezt az indítványukat, viszont szerintünk már korábban kellett volna megtenniük ezt a lépést, és akkor lehet, hogy amikor még voltak független szakszervezetek minden szférában, lehet, hogy még könnyebben ki lehetett volna alakítani egy egységes jelyelvi pótlékrendszert is, a szakszervezetekkel természetesen akkor még egyeztetve arról, hogy mely munkakörök azok, amelyeknek járjon ez a jelyelvi pótlék.

(15.40)

De a kormánytisztviselők esetében is már az előző kormány is jelentős mértékben szűkítette, kvázi meg is szüntette az érdemi kollektív érdekvédelmet azzal, hogy létrehozta a nem független magyar kormány-tisztviselői kart. Jelenleg a kormányzattól egyáltalán nem független szervnek kéne most megvédeni a munkáltatótól, a túlkapasztól a munkavállalókat, a köztisztviselőket, közalkalmazottakat. A szakszervezeti szféra ellehetetlenítése előtt még a független szakszervezeti vezetők legalább érdemben tudták képviselni dolgozóik érdekeit, és már nem-

csak a tagjaikét, hanem az összes munkavállaló érdekeit és jogait képviselni tudták.

Amennyiben sikerült megegyezésre jutniuk a munkáltatókkal bármivel kapcsolatban, az érvényes volt az összes többi munkavállalóra is. *(Németh Szilárd István: Ellopták az egész vagyont!)*

Éppen ezért gondoljuk, hogy az önök feladata megteremteni a lehetőséget arra, hogy szakszervezetek jöhessenek létre a kormányzati intézményekben. És megítélésünk szerint a független szakszervezet jobban tudja képviselni a dolgozók érdekeit, például abban is, hogy mely munkakörökben lehessen jelenlyvi pótlékot kapni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak! Látszik, hogy a kormánypárti képviselők mennyire veszik komolyan ezt a témát is, az előbb még hatan voltak, most meg már csak öten. De ezt tapasztaltuk az utóbbi időben, hogy minden általuk benyújtott törvény ennyire érdekli őket, hogy ha vitázni kellene róla vagy bármi hozzászólás kellene, kiürülnek a padsorok, igaz, péntek délután van, biztos nagyon fontos teendők vannak.

Engem külön felháborít az a cinizmus, amit Nyitrai Zsolt ebben az ülésteremben az elmúlt percekben bemutatott nekünk, jól jelzi, az elmúlt négy évben hogyan viselkedtek akár a kisebbségekkel, a hátrányos helyzetűekkel, a szegény sorsú gyerekekkel, vagy beszélhetnénk a nőkről vagy a családon belüli erőszakról. Ugyanezt művelik nap mint nap a parlamentben, és mutatják meg Magyarországnak, hogy milyenek is maguk, kormánypárti képviselők.

Néhány adatra azért felhívnam a figyelmüket, és itt nem lehet különválasztani azt most, hogy a jeltolmácsokról beszélünk vagy a közalkalmazottakról vagy a közsférában dolgozókról. Ami az utóbbi időben zajlott: a közsférában dolgozók bére drasztikusan csökken, ha a versenyszférával összehasonlítást teszünk. Ha összehasonlítjuk ezt a két szférát - és itt külön csoportokat fogok felsorolni -, az oktatásban még 2008 előtt 5 százalékkal többet kerestek a dolgozók, mint a versenyszférában, ez 2013-ra 10 százalékos csökkenést jelentett, most már 10 százalékkal keresnek kevesebbet, mint a versenyszférában. A humán egészségügyben és a szociális ellátórendszerben 2008-ban, a válság kirobbanásakor már 1 százalékkal kerestek kevesebbet, mint a versenyszférában, ez 2013-ra 23 százalékra csökkent.

Előttem képviselőtársam már elmondta, hogy sok esetben a közalkalmazottak csak azért tudják megkeresni azt a minimálbért, mert bérkompenzáci-

ót kapnak. Azért kapnak bérkompenzációt, mert maguk is nagyon hamar rájöttek, hogy a saját törvényükkel hozták lehetetlen helyzetbe a közalkalmazottakat.

Itt még említenék egy dolgozói szférát, ami érzékenyen érint engem személy szerint. Ha csak az oktatási dolgozóknál az óvodákat vesszük, a technikai személyzetet, a konyhában dolgozókat vagy a takarítónőket... *(Nyitrai Zsolthoz:)* Látom, képviselő úr, magát ez sem érdekli most sem, mert inkább valami mással van elfoglalva *(Dr. Répássy Róbert: Nem erről szól a törvény!)*, mint ahogy látszik is sok esetben. Sokszor húsz éve ott dolgozó konyhás nének kevesebbet keresnek, mint akkor felvett... *(Dr. Répássy Róbert: Jelnyelvről szól a törvény!)* Tessék? *(Az elnök csenget. - Dr. Répássy Róbert: Jelnyelvről szól a törvény!)* Összefügg a kettő, képviselő úr, mert közalkalmazottakról és köztisztviselőkről beszélünk.

Hiába integet a fejével és mutogat, látszik nagyon jól nap mint nap, hogy magukat ez nem érdekli. *(Dr. Répássy Róbert: Házzabály!)* És pontosan ebben a törvényben is, amit képviselőtársak elmondtak, hogy benyújtottak előbb egy törvényt, utána egy másikat, ami már nem is hasonlít a legelsőre, nem veszik komolyan, és nem is érdekli önöket. Ráadásul tudják nagyon jól, hogy a közalkalmazotti szférában megjelent a dolgozói szegénység, és pontosan a jeltolmácsokat is érinti. Nagyon sokan hagyják el nap mint nap ezt a pályát, mert nincsenek megfizetve. És pontosan ebben a törvényben is különbséget tesznek közalkalmazott és köztisztviselő között. Folyamatosan ezt csinálták az elmúlt négy évben is, de úgy látszik, hogy a következő négy évben is ezt fogják folytatni.

Jó lenne már, hogy ha a magyar emberek problémáival is foglalkoznának, és nem cinizmus zajlana ebben a Házban nap mint nap. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból. - Nyitrai Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő hozzászóló Demeter Márta képviselő asszony, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném én is kiemelni, hogy alapvetően ennek a törvényjavaslatnak a célja teljes mértékben támogatható, és nyilvánvaló, hogy képviselőtársaim sem a célt kérdőjelezték meg, csupán mindannyian azon vagyunk, hogy próbáljuk feltárni azt a jelenlegi társadalmi környezetet, amelyben ez a törvény nagy valószínűséggel az önök szavazatával meg fog valósulni, és csak reményemet szeretném kifejezni, hogy befogadják a módosító javaslatunkat, és ezzel együtt mi is fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot. Hiszen sajnos, ami ebből hiányzik, az maga az igaz-

ságosságnak és az esélyegyenlőségnek a megvalósulása, ami, azt gondolom, hogy nagyon sok kormányzati törvényjavaslatból szokott hiányozni, éppen ezért szeretnék ezeknek a megvalósulásával ezt kiegészíteni.

Itt képviselő úrnak ténylegesen a cinizmusára annyiban szeretnék reagálni, hogy azt gondolom, hogy át kellett volna gondolni itt az érdekek képviselését akkor is, amikor a korkedvezményes, korendményes nyugdíjat sikerült megszüntetni, és a siketeket is sikerült nagyon nehéz helyzetbe hozni, és megalázó felülvizsgálatoknak alávetni, a rokkantnyugdíjat megszüntetni. Azt gondolom, hogy ez egy olyan eset, amit azért szerettem volna kiemelni. Tehát akkor tekintettel kellett volna lenni rájuk, nem csak most.

A javaslattal kapcsolatban még azt gondolom, hogy ebben a pillanatban a közigazgatásban és a közszolgálatban nem áll rendelkezésre kellő számú és jól képzett jelyelvi tudással rendelkező dolgozó, ezért szükséges természetesen minden eszközzel támogatni az esélyegyenlőség megteremtését és a közszolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést. Amennyiben a jelyelvvizsgálattal többletjövödelem lenne szerezhető, így kellő ösztönző állna rendelkezésre annak érdekében, hogy egyre többen egyre jobb állami szolgáltatásokban részesüljenek, hiszen azt gondolom, hogy az egyértelmű cél.

Ha a kormánynak most, az önkormányzati választások előtt hirtelen kiemelten sürgössé vált a jelyelvvizsga után járó pótlékrendszer bevezetése, úgy nem értjük - ahogy képviselőtársaim is kiemelték -, hogy miért csak július 1-jétől kívánja megadni a pótlékigénylések lehetőségét a kormánynak. A megjelenő kormányzati beszámolók és statisztikák, ahogy ezt tudjuk, egymás után megerősítik, hogy az ideai költségvetés stabil lábakon áll, és állítólag mindenre jut kellő forrás. Ha ez igaz, akkor nem látjuk pénzügyi indokát annak, hogy kormánytisztviselőket, köztisztviselőket, közalkalmazottakat miért nem illetheti meg ez év január 1-jétől visszamenőleg a tervezett jelyelvi pótlék.

A társadalmi környezet, azt gondolom, hogy nem figyelmen kívül hagyható egyetlen törvényjavaslatnál sem. Itt tisztelt képviselőtársaimnak szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a köztisztviselői illetményalap évek óta nem emelkedett és befagyasztásra került. Ennek a mértéke jelenleg 38 650 forint. Ebből az összegből számítják a katonák, a honvédségi dolgozók és egyébként a rendvédelmi dolgozók illetményét is, sokan mások mellett. A köztisztviselői illetményalapot ezzel, hogy évekre befagyasztották, több százezer ember bérét fagyasztották be, és a bérkompensáció hosszú távú megoldást nem tud jelenteni.

Úgyhogy azt gondolom, hogy a célja nagyon jó ennek a törvényjavaslatnak. Azokat az egyenlőségi és igazságossági javításokat és módosításokat, amiket

javasolunk, azt szeretném kérni én is, hogy támogassák, és arra hívnám a figyelmet, hogy legalább ennyire fontos az is, hogy foglalkozzon a kormánynak a köztisztviselői illetményalap emelésével, hiszen több százezer ember jövője, megélhetése és családok biztonsága múlik ezen.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót az előterjesztőnek, Tapolczai Gergely képviselő úrnak.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Nagyon sajnálom, hogy a tisztelt szocialista képviselőtársaim más témákkal összekeverve, politikai vitává szeretnék átalakítani a témát. Én szeretnék a témánál maradni.

Először is, egy dolgot szeretnék visszautasítani. Teleki László képviselőtársam említette, hogy piacfelosztás, -újraosztás zajlik, ezt szeretném visszautasítani az online tolmácsszolgáltatás kapcsán.

(15:50)

Ugyanis ha jobban ismerné ezt a projektet, akkor láthatná, hogy a pályázati feltétel egyéves tesztidőszakot írt elő, ami 11 tolmácsszolgálat bevonásával zajlik. Ha a tesztidőszak sikerrel jár, akkor megnyílik a rendszer, és bárki részt vehet benne. Ez csak a tolmácsszolgálatokat érinti, az ügyfeleket nem. Az ügyfelek közül bárki, aki a Sinosz tagja, részt vehet a rendszerben, egy év múlva pedig itt is megnyílik a rendszer.

A tolmácsszolgálatok finanszírozása kapcsán szeretném emlékeztetni önöket, hogy 2003 óta most fordult elő először a Fidesz-kormány idejében, hogy kiszámíthatóvá vált a tolmácsszolgálatok működése, ugyanis hároméves ciklusra lett kiírva a pályázat, eddig pedig csak évente voltak pályázatok, és sokkal bizonytalanabb volt a munkavégzésük. Most folyamatosabb és kiszámíthatóbb a rendszer. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Kiss László képviselő úr, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon örülök ennek a vitának, illetve a vita egy részének, mert azt gondolom, hogy Tapolczai Gergely képviselőtársam olyan dolgokat mondott, ami bár nem minden esetben volt számomra meggyőző Teleki László képviselőtársam érvelései kapcsán, de azt tudom mondani, hogy érdemi reakcióknak számítottak, és azt gondolom, hogy a magyar parlamentben mostanában nagyon

ritkán van az, hogy érdemi kérdésekre érdemi választ kap az ellenzék. Ez mindenképpen figyelemre méltó, és ezt a fajta hozzáállását, azt gondolom, hogy csak köszönnöm kell a képviselő úrnak.

Aki nem annyira otthonos a parlament világában, az azt gondolhatja, hogy azok a felvetések, amelyek arról szólnak, hogy az ellenzéki képviselők kritikai és javaslatai túl általánosak, még azt gondolhatják, hogy ez akár igaz is lehet, azonban hadd figyelmeztessek mindenkit arra, hogy a jelenlegi házszabály értelmében, az új tárgyalási rend értelmében most a törvény általános vitája folyik. Az „általános” kifejezés egy közkeletűen értelmezhető magyar szó, azt jelenti, hogy a törvényt általános kontextusban szemlélve kell vizsgálni.

Magam ugyan jobban szeretném egyébként, ha a törvény részletes vitájának is a parlamentben lenne a helye, ahogyan azt a szocialista frakció egyébként kifejtette már korábban, de erre sajnos nincs mód, így a parlament helyett a szakkérdésekben való vitatkozást, amennyiben vannak módosító indítványok - a Szocialista Párt is tett ilyen módosító indítványt -, majd a szakbizottságban fogjuk megtenni. Ezért, mivel ilyen tárgyalási rendszer van a Magyar Országgyűlésben, most azt kell hogy mindannyian elviseljük, hogy a törvényjavaslat általános vitájában meghallgassuk azokat a társadalmi kontextusokat, szélesebb szakpolitikai összefüggéseket, amelyekben számunkra a törvény értelmezhető. Ezért fogadják el, kérem, hogy nem az önök türelmével való visszaélés történik, nem olyan nem idevaló szakmai érvek felhozatala történik, amelyek hátráltatnák a törvény elfogadását, pusztán arról van szó, hogy a törvényjavaslatunkat több oldalról, akár szélesebb oldalról is megpróbáljuk megindokolni.

Először is azért tartom ezt fontosnak elmondani, mert azt gondolom, hogy ez egy érdemi jó irány, jó kezdeményezés, és szeretném magam is azt, hogy ehhez a kezdeményezéshez konstruktív javaslatokkal tudjunk szolgálni, hiszen közös célunk az, hogy jobba tegyünk ezt a javaslatot. Nem tűnik nekem úgy az önök megnyilvánulásaiból sem, hogy elzárkóznának feltétlenül az elől, hogy ez a törvényjavaslat azt a közös célunkat, amit egyébként önök kiválóan megfogalmaztak a javaslat indokolásában, elérhesse. A Magyar Szocialista Párt sem szeretne mást, csak azt, hogy ez a törvényjavaslat olyan jó tudjon lenni, hogy leginkább szolgálja azokat a célokat, amiket kitűzött maga elé.

Megint csak el kell mondanunk, hogy ezekben a célokban nincs vita közöttünk, ezért pusztán arról beszélhetünk most, hogy miként tudjuk elérni ezeket a célokat, és kérem ezért, hogy jó szándékkal fogadják ezeket a javaslatainkat, mert nem arról van szó, hogy olyan ügyet támadunk, amit nem teszünk magunkévá. Azt hiszem, egy olyan jó ügyről, egy olyan jó kezdeményezésről van szó, amely jó, hogy itt van

előttünk, csak szeretnénk, hogy minél sikeresebb legyen.

Kérem, fogadják el tőlem azt, hogy egy kicsit a saját szempontomat is elmondjam önöknek. Talán e törvény kapcsán érdemes mindenkinek egy kicsit a saját életéből merítenie. Magam pedagógus vagyok, ezért aztán mondanom sem kell önöknek, hogy rendkívül nagy érzékenységgel fogadtam ezt a felvetést, és örültem, hogy idekerült, bár engem is rendkívüli módon zavart az, hogy megint úgy tűnik számomra, hogy a közalkalmazottak vagy a pedagógusok egy kicsit a rövidebbet húzzák. Nem mondom azt, hogy ez az önök szándéka, azt sem mondom, hogy az előterjesztésben rejlik ilyen szándék, csak ettől még a helyzet ez. Nem hiszem, hogy feltétlenül ebben az előterjesztésben kell ezt a kérdést rendezni. Ha önök azt mondják, hogy értik a problémát, most nincs erre módjuk, de majd szeptemberben behoznak egy újabb törvényjavaslatot, amely a pedagógusokra, a szociális szférában dolgozóakra vonatkozik, az is egy kiváló kompromisszum lehet. Nem hiszem azt, hogy a szocialisták itt teljesíthetetlen diktátumokat terjesztenek elő, amikor arról beszélnek, hogy szeretnék, ha a közalkalmazottak is élvezhetnék azokat az előnyöket vagy azokat a lehetőségeket, amelyeket a köztisztviselőkre kiterjesztenek, szerintünk egyébként nagyon helyesen.

Engedjék meg, hogy néhány dolog miatt érzékeltessem azt, hogy miért fontos ez nekünk, hogy mennyire él az a gyakorlat, amely a közalkalmazottakat és a pedagógusokat negatív diszkrimináció alá veszi ezen a területen. A köztisztviselők nyelvvizsgapótlékához képest a közalkalmazottak nyelvvizsgapótléka egészen máshogy működik. Ma például egy történelemtanár, akinek felsőfokú vagy középfokú angol nyelvvizsgálója van, nem kap nyelvvizsgapótlékot. Ez nem így van a közszférában. Ezt csak azért mondom el önöknek, hogy érezzék, miért vagyunk érzékenyek a közalkalmazottak ilyen pótlékaira.

Hasonló a helyzet, ha arról beszélünk, hogy milyen pótlékok vannak. Korábban létezett, az előző kormányzatok alatt a tanárok részére a kétszakos pótlék, ha valakinek kettő vagy több egyetemi diplomája volt és az alapján tanított, akkor az pótlékot kapott, most már ez sem létezik.

Hasonlóan, ahogy azt elmondták már képviselőtársaim, létező bérfeszültség van a közalkalmazottak és a köztisztviselők között. Bár egyébként a köztisztviselői és a közalkalmazotti kar egységes szemlélete még 1945-ig működött a központi közigazgatásban és gyakorlatilag a tanári karban is, azt követően azonban az vált hagyománnyá, hogy külön vannak a közalkalmazottak és a köztisztviselők. Azt hiszem, mindebből egyébként az is látszik, hogy időnként nagyon méltánytalan pénzügyi viszonyok is lehetnek. Ezt csak azért mondjuk, mert azt gondoljuk, hogy igenis az a pénz, ami egyébként a köztisztviselőknek

is jogos juttatás lenne, és abban is egyetértek, hogy kiváló, hogy ösztönözni kell őket erre a tanulásra, amire egyébként pedig valóban a közigazgatás akadálymentesítése miatt szükség is volna, a közalkalmazottak körében is szükség lenne.

Talán kevésbé tudott az is, hogy a közalkalmazottak, a pedagógusok körében olyan továbbképzésekre kötelezettek a pedagógusok, amelyeket egyébként sok esetben saját maguknak kell fizetniük. Azért azt könnyű mindenkinek a fantáziájára bízni, hogy egy ilyen összeg egy pedagógusfizetésből mennyire jól megtehető. Helyén lehetne az a kezdeményezés is, hogy abban az esetben, ha a jelnyelvi képzés a közalkalmazottak, a pedagógusok körében elindulna, akkor ez is esetleg a kötelező pedagógustovábbképzési program része lehessen, és számíton bele az óraszám a pedagógusok számára hétvétkénti kötelező pedagógusképzésbe.

Nézzék, ezt csak azért mondtam el önöknek, hogy lássák, számos olyan konkrét javaslatunk van a közalkalmazottak vagy a pedagógusok tárgyában a törvényjavaslat kapcsán, amelyek megérdemelnék azt, hogy itt szót ejtsünk róla, adott esetben akár azt is, hogy egy másik, egy következő törvény alapján szolgálhassanak, ha most úgy látják, hogy ebben a törvényben ezt nem lehet kezelni. Azért fontos erről beszélnünk, mert úgy tűnik nekünk, hogy a közalkalmazottak mindig kivételek maradnak, ők azok, akiknek csak akkor jár nyelvvizsgapótlék vagy bármilyen pótlék, ha egyébként jut nekik, és a központi közigazgatásnak időnként jut, a közalkalmazottaknak általában nem jut.

És végül egy utolsó dolog: hadd említsek meg önöknek egy másik szempontot is. Ez egy nagyon fontos előterjesztés, ami azt gondolom, hogy a közalkalmazottak és a köztisztviselők kar figyelmét mindenképpen fel kell hogy hívja magára. Én több éven keresztül voltam egy III. kerületi intézménynek, az Egységes Gyógypedagógiai és Módszertani Intézménynek iskolaszéki tagja a kerületemben, és azt kell hogy mondjam, értem azt a munkát, amit az itt dolgozó pedagóguskollégák végeztek. Higgyék el, hogy nagyon-nagyon fontos lenne, ha ők is elismerést vagy pluszdíjazást kapnának ezért a munkáért, hiszen közöttük nagyon sok olyan elkötelezett szakember van, akikre, azt gondolom, csak csodálattal lehet gondolni.

(16.00)

Ugyanakkor mindent elárul arról, hogy a közalkalmazottak és a pedagógusok körében milyen viszonyok vannak, hogy az a Nemzeti Pedagógus Kar, amelynek elvben a pedagógusok véleményét kellene becsatornáznia a közigazgatásba, az Országgyűlésbe, semmiféle véleményt nem fűzött az önök javaslatához, amely, azt gondolom, még egyszer mondom,

hogy jó irányba tett lépés, például méltó lenne arra is, hogy az elvben a pedagógusokat képviselő Nemzeti Pedagógus Kar akár javaslattal vagy akár kitüntető figyelmével ezt az egyébként jó javaslatot előmozdította volna. Ezt nem tette meg, remélem, a későbbiekben megteszi.

Kérem önöket, hogy ezeket a javaslatokat, amelyek a konstruktivitás jegyében születtek, vegyék komolyan, és próbálják jobbra tenni az önök javaslatát mindenképpen ezekkel. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a vitazáró előtt kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőket, hogy valamelyikőjük kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Nyitrai Zsolt bólint.)* Jelzi Nyitrai képviselő úr, hogy igen. Nyitrai Zsolt képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Én szeretném ezúton megköszönni minden képviselőnek, aki jó szándékkal közelített ehhez az egyébként teljesen jó szándékú javaslathoz. Még egyszer mondom, egyedülálló Európában, hiszen Magyarország elsőként fogja megtenni ezt a lépést, amennyiben a parlamenti képviselők többsége támogatja ezt a javaslatot majd a szavazásnál, nevezetesen, hogy jelnyelvi pótlékot vezet be a közszférában dolgozóknak.

Várjuk természetesen a módosító javaslatokat, és azt gondolom, hogy az előttünk álló hetek jó lehetőséget adnak arra, hogy ezeket alaposan át tudjuk tekinteni, és kérjük majd mindenkinek a támogatását a szavazásnál. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Nyitrai képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására szerdán 16 óráig van lehetőség.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **az egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Németh Szilárd István fideszes képviselőtársunk önálló indítványa T/466. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Gazdasági bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd Istvánnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az általam jegyzett és a Ház asztalán fekvő T/466. számú törvényjavaslat az egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról gyakorlatilag a rezsicsökkentésről és a fogyasztóvédelemről szóló, illetve az azokkal kapcsolatos jogszabályok kibővítése és pontosítása.

Mint önök előtt is ismert, a rezsicsökkentés eredetileg egy rendkívüli szociális intézkedésnek indult másfél évvel ezelőtt, ugyanis a magyar családok fizették a legmagasabb rezsit Európában. Köszönhető volt ez annak, hogy a Gyurcsány-koalíció 8 éves regnálása idején az álbaldal 15-ször adott lehetőséget az általuk privatizált, külföldi kézbe átjárt szolgáltatóknak a háztartási gáz és villany árának emelésére. Tették ezt úgy, hogy közben a földgáz és az áram világszintű ára folyamatosan csökkent, azonban az elvtársak, a szolgáltatókkal összejátszva a magyar családokon hajtották be a szabadpiacon elvesztett extraprofitot. Ezért jól emlékszünk arra, hogy 2002 és 2010 között az áram ára kétszeresére, a gázé pedig háromszorosára nőtt, mindeközben lassan hazudták, hogy mindenkit átvágnak: nem lesz gázáremelés.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, ennek az embertelen és népnéző rezsipolitikának vetettünk véget akkor, amikor bejelentettük az első rezsicsökkentést. Azóta, a magyar emberek támogatásának köszönhetően, már a harmadik árcsökkentő intézkedés is életbe lépett, s idén tovább folytatjuk a rezsicsökkentést. A magyar választópolgárok 2,5 millió aláírással, félmillió békesmenettel és az áprilisi-májusi választásokon a kormány és a Fidesz-KDNP kétharmados felhatalmazásával tettek hitet a rezsicsökkentés politikája mellett. Így 2014-ben április 1-jétől a Fidesz ígéretének megfelelően 6,5 százalékkal tovább mérséklődött a gáz ára, szeptember 1-jétől 5,7 százalékkal csökken a villany, majd október 1-jétől, a fűtési időszakra pedig 3,3 százalékkal a távhő ára.

Ma már egynegyedével fizetünk kevesebbet a háztartási energiáért, így egy átlagos magyar család évente akár 250 ezer forinttal is több pénzt tud megspórolni; és akkor még nem beszéltünk az ivóvíz, a csatorna, a szennyvízszippantás, a palackos és a tartályos PB-gáz, a hulladék szállítás és a kéményseprés további 10 százalékos díjmérsékléséről. Egyértelműen kijelenthetjük, a rezsicsökkentéssel megvalósultak azok az elképzeléseink, hogy a magyar családok nagyobb biztonságban, kiszámíthatóbb körülmények között, jobb szociális helyzetben éljék a mindennapjaikat.

Tisztelt Országgyűlés! A rezsicsökkentésnek azonban számos egyéb kedvező következményét is megtapasztaltuk. Meg kell említeni, hogy a harmadik rezsicsökkentés következtében több mint 300 milliárd forint marad a magyar embereknél, amit a hazai gazdaságba forgatnak vissza. Ezt a pénzt eddig a külföldi tulajdonú szolgáltatók egyszerűen kitalicskálták az országból.

A rezsicsökkentés ezzel ellentétben nagyon jó hatással volt a kiskereskedelmi forgalom növekedésére, hiszen több a szabadon elkölthető pénz a magyar családoknál, és ez meglátszik egyébként a statisztikai mutatókon is, most már több mint egy éve folyamatosan növekszik a kiskereskedelmi forgalom hazánkban. Másrészt, bármennyire is ellentmondásosnak vélhetnénk, jól jártak maguk a szolgáltatók is: sokan a megspórolt pénzüket a gyurcsányi érában felhalmozott rezsidiadóságuk csökkentésére, visszafizetésére használták föl, így milliárdokkal lett kisebb a szolgáltatók kintlévősége.

Az olcsóbb energia, a csökkenő rezsiköltségek történelmi mélypontra nyomták le az inflációt is. Utoljára a 60-as években fordult elő, hogy gyakorlatilag megállt a pénzromlás. Ennek következtében viszont jóval többet ér a magyarok fizetése, nyugdíja, tehát mondhatnánk azt is, hogy jelentősen nőtt ezek reálértéke.

Tisztelt Képviselőtársaim! A rezsicsökkentés rendkívül kedvező hatással volt a fogyasztóvédelemre is. A magyar fogyasztók látták, hogy nem babra megy a játék, nagyon komoly, számukra előnyös pénzügyi következményei vannak a rezsicsökkentésnek. Most fordult elő velük először, hogy a kormány és a parlament többségének döntései következtében nem emelkedtek, hanem csökkentek a megélhetési költségeik. Azt tapasztalták, hogy a Fidesz nem veri át őket a „nem lesz gázáremelés, de választás után mégis” szintű hazugsággal. Bizalmukat kifejezve így olyan, évtizedek óta megoldatlan problémáikat is felszínre hozták, olyan panaszait, javaslatait is eljuttatták az általam vezetett bizottsághoz, amelyek a fogyasztóvédelem területét érintik. Így került sor számos, a magyar fogyasztók érdekeit védő, a szolgáltatók erőfölényét csökkentő intézkedésre. Itt van például a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság hatáskörének jelentős kibővítése, amelynek köszönhetően ma már a villamosenergia-, a földgáz-, a távhő-, a víziközmű-szolgáltatás, a hulladékgazdálkodási és a kéményseprő-ipari közszolgáltatás területén tapasztalt jogszabálysértések vizsgálatára is van lehetőségük. De ilyen az új szociális közműtörvény is, amelynek köszönhetően jelentősen változott az alapvető közszolgáltatások korlátozásának lehetősége. Többek közt a lakótelepeken akár egy fogyatékkal élő fogyasztó esetén is tilos a közszolgáltatás korlátozása a közös használatú helyiségekben, itt a minimális ellátást mindig biztosítani kell.

A szolgáltatókkal együttműködve, de a magyar fogyasztók érdekeit, kéréseit szem előtt tartva, megalkottuk az egységes közszolgáltatói számlaképet is, ezért az állampolgárok ma már szín szerint tudják megkülönböztetni a számlákat, de a számlák leegyszerűsítésének köszönhetően rendkívül könnyen át tudják tekinteni és értelmezni az abban foglaltakat, ráadásul az egységesítés miatt az ország bármely

területén megtehetik ezt. A gyengénlátó vagy vak fogyasztók számára pedig kérésük alapján akadálymentes számlaképet kötelesek felár nélkül biztosítani a szolgáltatók.

Létrehoztuk az ügynevezett rezsipontokat is az ország mind a 19 megyéjében és a fővárosban is. Ezek rendkívül nagy népszerűségnek örvendenek, nagyon sok panaszosnak tudtak eddig segíteni a kormányhivatalokban működő rezsipontok munkatársai. Jelentősen emeltük az NFH által a súlyos jogsértések esetén kiszabható bírsághatárt is, 100 millióról 500 millió forintra.

(16.10)

És ezzel együtt bevezettük a szolgáltató által a fogyasztónak fizetendő 10 ezer forintos kötbért is. Erre akkor kerül sor, ha nem hajtják végre a rezsicsökkentést, vagy nem tájékoztatják megfelelően ennek tényéről és mértékéről a fogyasztókat.

Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül még néhány intézkedést felsoroljak az elmúlt időszakból: ilyen a fogyasztóvédelmi referens intézményének bevezetése vagy a mérőórák leolvasásának gyakoribbá tétele, vagy a leolvasás időpontjának a fogyasztó általi módosítási lehetősége, és ilyen a telefonos ügyfélszolgálatokra vonatkozó ügynevezett ótperces szabály is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/466. számú törvényjavaslat is ezen az úton halad tovább, célja a magyar fogyasztók érdekeinek képviselete, a fogyasztók megvédése az erőfölényben lévő szolgáltatók túlkapasaitól, nemtörődömségétől, illetve nem utolsósorban az is célja, hogy ezen a közszolgáltatási piacon is kialakulhasson, illetve megerősödhessen a tudatos fogyasztói magatartás. Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy ezért a jogszabályi változtatást az elmúlt másfél évben összegyűjtött tapasztalatok, a több ezer állampolgári megkeresés alapján a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság és a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal szakmai kontrollja mellett javaslom az Országgyűlésnek. Ezúton köszönöm meg az állampolgárok és az említett szakmai szervezetek együttműködését és segítségét.

Tisztelt Országgyűlés! Most nézzünk néhány konkrét példát az előttünk fekvő törvényjavaslatból! Ezentúl minden közszolgáltatónak saját önálló honlapot kell üzemeltetnie. Számos esetben a fogyasztónak fogalma sincs, hogy mennyibe kerül egy hulladékedény ürítése, mikor jön a kéményseprő, és mennyit kell neki fizetni, vagy éppen mennyi egy köbméter ivóvíz. Ez mostantól megszűnik, ugyanis kötelező tartalommal kell megtölteni a honlapokat.

Városonként a helyi önkormányzati rendeleteknek megfelelően, közérthetően és egyértelműen fel kell hogy tüntessék a legfontosabb információkat: így

például az alkalmazott díjat és azok kiszámításának módszerét, az üzletszabályzatot, az általános szerződési feltételeket, az ügyfélszolgálatok elérhetőségét és nyitvatartási idejét, a panaszkezelési fórumokat és lehetőségeket, a vonatkozó jogszabályokat és az egyéb információkat. Az intézkedésnek köszönhetően minden állampolgár gyorsan és könnyedén tájékozódhat majd az őt érintő közszolgáltatók legfőbb adatairól.

A fogyasztóvédelmi referensekkel kapcsolatos pontosítás lényege, hogy a vállalkozás olyan referenst köteles foglalkoztatni, akinek szakirányú végzettsége leginkább igazodik a vállalkozás tevékenységi köréhez. Más és más szakmai tudásra van szükség a kiskereskedelmi, a közszolgáltatási vagy az infokommunikációs területen.

A már említett rezsipontok hatáskörét állampolgári igények alapján kibővítjük minden, rezsicsökkentésben érintett területre, így a villamos energia, a földgáz, a távhő, az ivóvíz, a csatorna, a hulladékszállítás, a szennyvízszippantás, a kéményseprés, a palackos és a vezetékes PB-gáz-szolgáltatásra is.

A távhőszolgáltatásnál az eddigi 8 napos fizetési határidőt felemeljük 15 napra. Tehát a távhőszolgáltatónak biztosítania kell, hogy a számlalevél kézhezvételétől számítva a fogyasztónak 15 napja legyen a számla kiegyenlítésére. Erre azért volt szükség, mert számos esetben a számlalevél csak egy-két nappal a fizetési határidő előtt érkezik meg. Van, aki nem tud azonnal pénzt keríteni, de ha a fizetési határidő napjáig be is fizeti a tartozását, akkor is több nap, amíg a szolgáltató a pénzt megkapja. A szolgáltató pedig a fizetési határidőn túlra késedelmi díjat, SMS- vagy felszólítólevél-költséget számít fel. Ez adott esetben akár több ezer forint is lehet, ezért szeretnénk az itt érdekelteken segíteni.

A közszolgáltató által küldött leveleken kötelezően fel kell ezentúl tüntetni a közszolgáltatót is feladónként, amennyiben a küldemények kézbesítését kiszervezett formában végzi. Erre is nagyon sok gyakorlati példát találtunk. Ez a szabály azon esetekre vonatkozik, amikor a villamosenergia- vagy a földgázszolgáltató a levelek kézbesítéséhez közvetítő vállalkozást is bevon. Számos esetben a fogyasztó nincs tisztában azzal, hogy egy ismeretlen nevű bt. vagy kft. által küldött levél a közszolgáltatói csekket és számlát rejt. Így azt figyelmetlenségéből félreveszi, vagy akár reklámnak nézve kihajítja; mindenképpen túllépi a befizetési határidőt, amit a szolgáltató az előbb említett módon komoly pénzzel szankcionál.

Kiterjesztjük a Fogyasztóvédelmi Hatóság hatáskörét is a víziközmű-szolgáltatás, az ivóvíz és a csatorna, illetve a kéményseprés területén. A jövőben az üzletszabályzatban foglaltak betartását is vizsgálhatják, és amennyiben jogsértést tapasztalnak, ők járhatnak majd el. A hatáskörbővítés leginkább a számlázásra, a számlák tartalmi vizsgálatára,

az elszámolásra, a díjfizetésre, a mérésre, illetve a szolgáltatás korlátozására vagy annak megszüntetésére vonatkozik.

További változás, hogy az esetleg megszüntetett közszolgáltató köteles tájékoztatni az őt követő közszolgáltatót az általa alkalmazott díjakról, amiből megállapítható lesz a rezsicsökkentés mértéke is. Bizonyos esetekben ennek vagy magának a szolgáltatásnak a hiányában nem alkalmazták a rezsicsökkentést. Most azonban erre már nem lehet hivatkozni, a díjakat mindenképpen be kell mutatni, és csökkenteni kell.

A követeléskezelésben bekövetkező változások igazi fogyasztóbarát intézkedések. Ezentúl engedményezéssel a fogyasztó tartozása kizárólag egy év eltelte után adható át a behajtó cégnek. De a közszolgáltatóra és a követeléskezelőre vonatkozó követeléskezelési feltételeket is szigorítjuk a fogyasztók védelmében. Többek között a közszolgáltató köteles tájékoztatni a fogyasztót és a követeléskezelő vállalkozást a követeléskezelés indokáról és az azzal kapcsolatos összes információról. A követeléskezelésben érintett felek ezentúl kötelesek együttműködni egymással. Sőt, abban az esetben, ha panaszt tesz a fogyasztó a követeléskezeléssel kapcsolatban, akkor a panasz kivizsgálásáig nem lehet további lépéseket tenni az összeg behajtása érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Láthatják, hogy a törvényjavaslat jó célokat szolgál, a benne foglaltak a magyar fogyasztók érdekében, az ő javaslataik, tapasztalataik alapján lettek megfogalmazva. Ma itt a parlamentben lezajlik az ezzel kapcsolatos általános vita, de nem zárul le a jobbító szándékú módosítások, kiegészítések lehetősége. Arra kérem képviselőtársaimat és az érintetteket, a fogyasztóvédelmi egyesületeket, a közszolgáltatókat, az érdekvédelmi és szakmai szervezeteket és természetesen a magyar fogyasztókat, az állampolgárokat, hogy vegyenek részt a törvénytervezet társadalmi vitájában, és az elkövetkezendő 2-2,5 hónap során juttassák el hozzám észrevételeiket. A törvény elfogadására csak ez után, az őszi ülészakánk, szeptemberben kerül sor.

Köszönöm, hogy meghallgattak, köszönöm, hogy támogatják a magyar fogyasztókat. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e fölszólalni államtitkár úr. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Szabó Zsolt államtitkár úr, 30 perces időkeretben.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány az elmúlt években egyértelművé tette, hogy kiemelt törekvésként kezeli a fogyasztók jogainak hatékonyabb védelmét, e cél megvalósítása érdekében számos jogszabályt módosítva erősítettük

meg a hazai fogyasztóvédelem szerepét. A nagy közszolgáltatók gazdasági erőfölényéből adódó visszaságok, jogsértések kivizsgálása és orvoslása ma a fogyasztóvédelem egyik legfontosabb feladata és célkitűzése. A fogyasztók elvárják a jogsértő vállalkozásokkal szembeni határozott hatósági fellépést és egyedi sérelmeik orvoslását. Emellett szükségük van arra, hogy minél egyszerűbben hozzáférjenek azokhoz az alapvető információkhoz, amelyekre a fogyasztóvédelem során szükségük van.

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság széles hatáskörű jogosítványokkal rendelkezik, a lakossági felhasználók tekintetében valamennyi közszolgáltatási területen, így a villamosenergia-, a gáz-, a földgáz-, a távhő-, víziközmű-, hulladékgazdálkodási, kéményseprő- és egyéb ipari szolgáltatások. 2012-ben összesen 4731, közüzemi szolgáltatásokhoz kapcsolódó beadvány érkezett a hatósághoz, míg ez a szám tavaly meghaladta a 7 ezret. Ez is bizonyítja, hogy mennyire fontos feladatot lát el maga a hatóság ezen a területen. Az idei évben a panaszok száma eddig a 2013. évi adatokhoz hasonlóan alakul, és a közszolgáltatások területén a legtöbb beadvány a szolgáltatók számlázási, elszámolási gyakorlatával és a számlaérthetőséggel kapcsolatban jelenik meg.

(16.20)

A kiemelkedő számú lakossági panasz miatt a jogalkotó a fogyasztóvédelemről szóló törvény módosításával létrehozta január óta a Fogyasztóvédelmi Hatóság szervezetében működő fogyasztóvédelmi rezsipontokat. Ennek elsődleges feladata, hogy a fogyasztók tájékoztatása a közszolgáltatásokat érintő jogszabályi előírásokról, a fogyasztó által kezdeményezhető hatósági eljárásokról, az igényérvényesítésről szóló eszközökről minél gyorsabb és közvetlenebb legyen.

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság és a hivatal munkatársai segítséget nyújtanak a szolgáltatóval történő kapcsolatfelvételben és az ügyek intézésében. A rezsipontok hatáskörének szélesítése feltétlenül indokolt ezért, és az érdeklődő fogyasztók valamennyi szolgáltatási területen, így a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz, a kéményseprő-ipari közszolgáltatás területén, valamint a vezetékes PB-gáz-szolgáltatás és a PB-gáz-tartályban vagy palackban történő forgalmazásával kapcsolatban is minden igényét tudja érvényesíteni.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a jogi szabályozás több helyen pontosításra, kiegészítésre szorul, és részletesebben szükséges rögzíteni a szolgáltatókat terhelő kötelezettségeket, ez a jogszabály, ez a törvénytervezet erről szól. A fogyasztók érdekei megkívánják, hogy a közszolgáltatók a kor elvárásainak megfelelően honlapot működtessenek, és különösen a vállalkozások a szolgáltatásra és annak jog-

szabályi hátterére pontos, precíz, megbízható és tömény információt tudjanak nyújtani.

A fogyasztóvédelmi referens feladata a vállalkozás fogyasztókat érintő tevékenységére való figyelemmel a vállalkozás alkalmazottai részére fogyasztóvédelmi tárgyú oktatás, képzés szervezése. A referens kapcsolatot tart a Fogyasztóvédelmi Hatósággal, a békéltető testülettel és más szervekkel. A vállalkozásoknak mindenkor a fogyasztóvédelmi tárgyú jogszabályok maradéktalan betartásával kell kiszolgálni a felhasználókat. E folyamatok megfelelő működésének szemmel tartása a referens dolga, és csak akkor láthatja el a feladatát a leghatékonyabban, ha rendelkezik a feladatának ellátására szóló képesítéssel, és így a tevékenységet tökéletesen tudja biztosítani.

A rezsi-csökkentéssel kapcsolatosan az ágazati törvényeket az elektronikus hírközlés, villamosenergia-, földgáz- és a víziközmű-szolgáltatás területén a polgári törvénykönyv hatálybalépésével összefüggésben módosította maga a Ptk. A bevezetett rendelkezések gyakorlati alkalmazása során fölmerült problémák kiküszöbölése érdekében a javaslat részletesen meghatározást ad a számlázási rendszerek tanúsítására. A beérkező panaszok alapján a fogyasztók számára például gyakran okoz nehézséget, hogy a távhőszámlájuk kézhezvétele és annak fizetési határideje között nem áll rendelkezésükre elegendő idő a számla kiegyenlítésére. Ezért annak érdekében, hogy a szolgáltató számlázási gyakorlata a felhasználók számára kiszámíthatóvá váljon, szükséges ennek az előírásnak a módosítása, és a felhasználónak a kézhezvételtől számított 15 napja legyen arra, hogy kifizesse, kiegyenlítsa a számláját.

A fogyasztói érdekek magasabb szintű védelme érdekében indokolt a víziközmű-szolgáltatás területén a Fogyasztóvédelmi Hatóság hatáskörét kiterjeszteni az üzletszabályzatban foglalt előírások lakossági felhasználókkal szembeni megsértésének eseteire is. A szolgáltató személyében bekövetkező változás esetén előfordul, hogy a korábbi szolgáltató nem adja át a korábbi szolgáltatásra vonatkozó adatokat az új szolgáltatónak. Különösen problémát jelent ez a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás területén, ahol is 2014. július 1-jétől kezdődően kizárólag nonprofit gazdasági társaságok végezhetik ezt a feladatot, és több, külsős szolgáltatóval dolgozó terület szüntette meg az ellátást ezáltal, és nem adta át az adatbázisait, nem adta át az információkat.

A jelenlegi jogszabályszöveg értelmében minden közszolgáltató köteles a rezsi-csökkentésnek köszönhető megtakarítás göngyöltött összegét feltüntetni. Szolgáltatóváltás esetén azonban gyakran előfordul az is, hogy az előző szolgáltató nem adja át a korábbi szolgáltatásaira vonatkozó adatokat az új szolgáltatónak. Ezért indokolt a jelenlegi törvényszöveg kiegészítése azzal, hogy a régi szolgáltató köteles legyen ezeket az információkat átadni, és biztosítani az

új szolgáltató törvényi kötelezettségnek való megfeleléseért.

A kéményseprő-ipari közszolgáltatás területén a Fogyasztóvédelmi Hatóság hatásköre kizárólag a kötelező számlaképekre terjedt ki eddig. Mivel a gyakorlatban sokszor merül fel a probléma a számla konkrét tartalmával kapcsolatban, indokolt kibővíteni a hatóság jogkörét. Ez ebben a jogszabályváltozásban megtörténik.

Jelenleg a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás területén az egyes településeken eltérően alakul a számla kiállításának gyakorisága. Van, ahol havonta, kéthavonta, negyedévente, félévente, évente kerül erre sor. Ezért javasolt a fogyasztói érdekek védelme érdekében az egységes szabályozás alá vonni ezt a területet is. Ennek megfelelően legalább háromhavonta köteles kiállítani a szolgáltató.

A régi Ptk. alapján a követelések öt év alatt évültek el, ha bármilyen jogszabály másképp nem rendelkezett. Ezzel összhangban bizonyos közszolgáltatási területekre vonatkozóan az ágazati szabályozás eltérő időt állapított meg, például a villamos energia és a földgáz esetében ez kettő év volt. Az új Ptk. szerint a polgári jogi viszonyokra vonatkozó jogszabályokat e törvénnyel összhangban kell értelmezni. Az új Ptk. azonban nem engedi meg, hogy más jogszabály eltérő elévülési időt határozzon meg, így az egyes közszolgáltatási ágazatokkal kapcsolatosan a törvényekben szereplő elévülési időhöz kapcsolódóan az új Ptk.-t egyeztetni kell, és az elévülésre vonatkozó szabályokat át kell dolgozni.

Gyakran érkezik a Fogyasztóvédelmi Hatósághoz olyan beadvány, amely azt sérelmezi, hogy a közszolgáltató átadja a követelését egy arra szakosodott cégnek, amelyről tájékoztatást kap egy felszólítás keretében. Azonban abból gyakran sem a követelés eredeti jogosultja, sem a pontos jogcím, sem az esedékesség nem derül ki. A követeléskezelőnek gyakran nincs semmilyen információja az eredeti követelésre vonatkozóan.

Megoldást jelent e problémára ennek a jogszabályi szintű rögzítése, hogy amennyiben a közszolgáltató elad egy követelést egy cégnek, úgy tájékoztatnia kell a fogyasztó adatairól, a követelés jogcíméről és a valódi esedékességről. Ezekből az adatokból a követeléskezelőnek szintén tájékoztatni kell a fogyasztót a felszólítás megtételekor, így a fogyasztó ellenőrizni tudja a követelés megalapozottságát. Szükséges tehát előírni a követelés átadásának legalapvetőbb szabályait, a tájékoztatási követelményeket, valamint azt, hogy a követeléskezelő a fogyasztó beadványára 15 napon belül köteles írásban és érdemben válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! A fogyasztók jogainak hatékony védelme, a helyzetük megerősítése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a képviselői önálló indítványt megtárgyalni és támogatni szíves-

kedjék. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BENCSIK JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A Németh Szilárd képviselőtársam által benyújtott törvényjavaslat minden magyar háztartás és minden magyar fogyasztó számára kiemelten fontos törvényjavaslatnak minősíthető. Ennek a vitáját, általános vitáját folytatjuk le ezekben a percekben.

Az én, a mi képviselőcsoportunk olvasatában alapvetően a közjó érvényre juttatásáról, a kormányzati felelősségről, a monopolisztikus erőforrásokhoz, de a létezésünkhöz, a létfenntartásunkhoz szükséges közszolgáltatásokhoz való hozzáféréstől, társadalmi fenntarthatóságról és helyreálló közbizalomról szól.

(16.30)

Ahogy azt az előterjesztő képviselőtársam is említette expozéjában, a 2000-es esztendőben szolgálatot teljesítő, egymás után következő neoliberális kormányzatok elhagyták az őrhelyüket, a szolgálati helyüket. Úgy ítélték meg, hogy a közjó érvényesítésére az úgynevezett közszolgáltatásokat végző gazdasági társaságok a piac szabályozó, önszabályozó erejénél, hatásmechanizmusánál fogva képesek lesznek biztosítani mind a fenntarthatósággal, a megfizethetőséggel, az ellátásbiztonsággal együtt járó szolgáltatási kötelezettségeket. De a dolog nem így működött. Alapvetően a szolgáltató, a profitérdekeltség alapján működő szolgáltató, amennyiben a kiszolgáltatót fogyasztót az állam, a törvényhozás, a fogyasztóvédelem nem védi meg, akkor ő nem fogja megvédeni, mert alapvetően abban érdekelt, hogy a lehető legkisebb költség érvényesítése mellett a lehető legnagyobb hasznot lehessen besöpörni.

A kiszolgáltató helyzetben lévő, monopolisztikus közszolgáltatásokat igénybe vevő fogyasztót egyedül csak maga az állam tudja megvédeni, azzal, ha beavatkozik, és olyan szabályozási környezetet alakít ki, amely egyértelmű, világos feltételeket és kötelezettségeket ró magára a szolgáltatóra is, nem csak a szolgáltatást igénybe vevőre. És itt nemcsak az ellátásbiztonságról van szó, nemcsak a környezeti fenntarthatósági szempontok érvényre juttatásáról, hanem úgynevezett az állampolgári, a minimális ál-

lampolgári jogok érvényre juttatásának elősegítéséről is a közjó érdekében; a méltányos szolgáltatási körülmények biztosításáról, hogy maga a fogyasztó úgy érezze, hogy őt a pénzéért, a fizetségért ténylegesen kiszolgálják és nem kihasználják. Merthogy a szolgáltatást igénybe vevő jó, tisztességes esetben fizet az igénybe vett szolgáltatásért. Ha megfizeti a szolgáltatást, akkor egyértelmű, hogy annak a szolgáltatásnak úgy kell eljutnia a fogyasztóhoz, hogy emberi mivoltában is tiszteletben tartják. Tehát nemcsak hozzáférhető a szolgáltatás, nemcsak megfizethető, hanem mint fogyasztót tiszteletben tartja a szolgáltató, a köz szolgáltatását végző gazdasági társaság. Hát, a legnagyobb hiátus ebben esett a 2000-es években.

Nem volt véletlen az, hogy a 2010-es kormányváltás után a kormányzás első lépései közé tartozott ennek az igazságtalan helyzetnek a fölszámolása vagy legalábbis az orvoslás megkísérlése, amely persze társadalmi igazságossági kérdésként is felmerült, mert a mindenkor fizetésekhez képest a magyarországi közszolgáltatások igénybevételének az árszintje jelentősen meghaladta az európai szolgáltatási árszinteket, főleg a jövedelmekhez viszonyított paritásos összehasonlítás alapján. Ezt is hozzá kell tenni, hiszen az igazság ezt megkívánja.

Ugyanakkor a társadalmi igazságosság valóban megkövetelte azt, hogy a kormányzat közbeavatkozzon árképzési szabályozások átalakításával, a fölösleges elemeknek, díjelemeknek a kigyomlálásával ahhoz, hogy a rezsi mértéke befagyaszthatóvá váljon. Majd azt követően, látván azt, hogy ez még önmagában nem elegendő, és valóban a társadalmi fenntarthatóság, a szociális lecsúszásnak a megelőzése vagy annak ütemének a csökkentése megkívánja a rezsi tényleges csökkentését is, vagy ha úgy tetszik, az árszínvonal csökkentését is annak érdekében, hogy az életszínvonalat fenn lehessen tartani egy olyan időszakban, amikor egy nagyon elhibázott, rossz banki hiteltermék felfuttatásának következtében meglehetősen sok, közel 800 ezer magyar háztartás került hitelezési csapdahelyzetbe, és ez a kettő együttesen, a gazdaságnak a leülése egyik oldalról, a másik oldalról a közszolgáltatási díjak, energiaárak fokozatos, folyamatos állandó emelése és harmadsorban pedig a hitelcsapdába történő belekeveredés a társadalmi fenntarthatóságot veszélyeztette.

Én magam energetikával, fenntarthatósággal foglalkozó politikusként, szakpolitikusként a megoldások egy részét sokszor vitattam képviselőcsoportunkon belül is, a szakmai nyilvánosság előtt is. Szerintem helyesen tettem. Ugyanakkor a társadalmi igazságosság alapjaira épülő kormányzati politikát, amely a rezsisökkentéssel teljességedett ki a fogyasztóvédelem területén, nem lehetett nem támogatni. Azt tudomásul kellett venni, hogy ez egy igazságos beavatkozás, amely lehetőséget biztosított arra, hogy a

különböző közszolgáltatásokat igénybe vevő családok, háztartások jelentős része meg tudjon kapaszkodni és normális emberi körülményeket tudjon saját maga és családja számára biztosítani.

Erről szólt a kérdés. És amikor a közszolgáltatók a szolgáltatásra köteleződnek, köteleztetnek, és ezt érzi a fogyasztó nemcsak a zsebében, hanem a közérzetén is, hogy nincs egyedül, mert mellé állt maga az állam, amely a közjó fenntartása és érvényesülése szempontjából kitüntetett szereppel bír, akkor elkezd helyreállni a közbizalom. Elkezd helyreállni a közbizalom, és a fogyasztó megjelenik azokkal az észrevételekkel, kicsiny panaszokkal, de inkább jobbitó szándékú észrevételekkel, amelyekkel még a szabályozási környezetet tovább lehet pontosítani, annak érdekében, hogy a fogyasztó úgy érezze, hogy nincs alárendelt, kiszolgáltatott helyzetben a szolgáltatóval szemben.

No, ezek voltak azok a javaslatok, amelyeket sorban hozott Németh Szilárd képviselőtársunk az elmúlt egy-másfél esztendőben, és egy ilyen javaslat-csomaggal találkozunk ennek az előterjesztésnek az általános vitája során is. Ezért is mondtam azt, hogy alapvetően a közjó érvényre juttatásának a kérdéséről, a kormányzati felelősségről, a közbizalom helyreállításáról, az erőforrásokhoz való hozzáférés feltételeinek szabályozásáról, biztosításáról van itt szó.

Kicsinynek tűnhetnek ezek a javaslatok, amelyek belefoglalmazódtak, belefoglaltattak ebbe az előterjesztésbe, de azért a fizetési határidő meghosszabbítását én is szeretném megemlíteni, hiszen 8 nap helyett 15 nap áll majd rendelkezésükre a fogyasztóknak, hogy a kézbesítést követően legyen lehetőségük arra, hogy egyrészt számot vessenek a saját házikasszájuk állapotával, és tudják rangsorolni a befizetési kötelezettségeiket annak érdekében, hogy az is teljesítésre kerüljön, ugyanakkor a napi, havi megélhetési kötelezettségeknek is eleget tudjanak tenni a saját háztartásukon belül.

Természetesen praktikus ez azok számára is, akik nem rendelkeznek fizetési nehézségekkel, de éppen szabadságra mennek, és úgy alakul a szabadságolási idejük, hogy az a számlázási időszakba beleesik, a számlák kézbesítésébe beleesik, és amikor megérkeznek, akkor azzal kell szembesülniük, hogy a szolgáltatás korlátozására kerül sor, mert kifutottak a 8 napos befizetési határidőből. Tehát ennek a 15 naposra történő méltányos emelése a közszolgáltatók részéről is elfogadható megítélésünk szerint.

És ugyanaz vonatkozik a számlák kézbesítésének adataira, adatközlésére vonatkoztatva is, hiszen ha alvállalkozók szállítják ki ezeket a számlákat, juttatják el a fogyasztók számára, és nem tüntetik fel a tényleges szolgáltatót a borítékon, akkor nagyon könnyen félre lehet tenni ezeket az értesítéseket. Aztán az egyik kerül a másikra, az egyik hirdetési újság takarja, jönnek a városi, városrészi újságok,

azok megint rákerülnek, és akkor egyszer csak a nagytakarításnál veszi észre a fogyasztó azt, hogy előkerült egy boríték, amiben valamiféle csekk van, de a borítékon nem a tényleges feladó van, hanem csak egy kézbesítő, de a tényleges feladó követeli a jogos jussát, szolgáltatási díját.

(16.40)

Tehát ez is a fogyasztóvédelemhez, a fogyasztók jobb tájékoztatásához, az érdekeik védelméhez kapcsolódik, ha egyértelműen és világosan kerül feltüntetésre azon a fránya borítékon, hogy kérem szépen, itt a vízműtől, itt a gázszolgáltatótól, itt pedig a villamosenergia-szolgáltatótól vagy éppen a telefonos társaságtól érkezett meg az értesítés, amelyben benne van a csekk is, és azt be kell fizetni.

Még egy gondolatot szeretnék a rezsipontokról szólni, hiszen a rezsipontokat kiegészíti immáron a honlap, nagyon helyesen, amely a szolgáltatások körülményeiről, díjairól online elérhető formában ad eligazítást a fogyasztók számára. Én mégis egy másféle rezsipontról szeretnék beszélni, és itt kitérnék arra is, hogy a fogyasztóknak is vannak kötelezettségeik, tehát ne gondoljuk azért azt, hogy csak a szolgáltatóknak és csak az államnak van kötelessége a közszolgáltatások biztonságos, hozzáférhető, fenntartható, megfizethető működtetésében. A fogyasztónak is vannak kötelezettségei, jogkövető magatartásra van szükség. Tehát akkor, amikor valaki szorult helyzetére hivatkozva tulajdonképpen a közt lopja meg és a fogyasztótársait lopja meg akár illegális áramvételezéssel, vízvételéssel, akkor az nem mondható fenntartható és jogkövető magatartásnak. Nem beszélve arról, hogy időközönként ez már a közveszélyeztetés határát is súrolhatja.

Én magam is gyakorló polgármesterként, képviselőként is láttam, be tudok számolni ilyen helyzetről. A városunkban, Tatabányán az elmúlt években évente egy lakóterületen, egy lokalizálható lakóterületen százmillió nagyságrendű áramlopásra, károkozásra került sor, nem feltétlenül csak azért, mert a rászorulókat vételezték a villamos energiát illegálisan, hanem azért is, mert voltak, akik nem tartották be ezeket a szabályokat. Ennek következtében más fogyasztók számára is az illegális vételezés következtében túlerhelt villamosvezeték rendszerből való kiesése okán elérhetetlenné vált a fogyasztás, pedig tisztességgel fizették az elfogyasztott energiának, közszolgáltatásnak az ellenértékét.

Ilyen esetben szükség van a közbelépésre, de elsősorban nem a törvény erejével szükséges lesújtani, hanem arra van szükség, hogy a szolgáltató, az érintett önkormányzat és azok a szociális szervezetek, amelyek vállalják a társadalmi felelősségnek ezt a fajta érvényre juttatását, odamennek ezekbe a közösségekbe, jelen vannak, szociális támogatás keretében

jelenlétprogrammal, önkormányzattal, szolgáltatóval összefogva orvosolják a problémát, átépítik a hálózatot, mérhetővé teszik, előre fizethetővé teszik, az önkormányzat feltölti a szükséges forrásokat, és ha kell, akkor a volt köztársasági elnök a saját elnöki keretéből segít kályhákat vásárolni, a kályhákhoz pedig kapcsolódik a közmunkaprogram, a zöld hulladék összegyűjtése, annak a brikettálása, annak a kályhákban történő eltüzelése.

Ez a jelenlét, ha úgy tetszik, rezsipont, szociális, társadalmi, fenntarthatósági rezsipont, és a karitatív szervezeteknek is köszönetet kell mondani ezen a területen. Így áll össze a kép: a fogyasztóvédelem, a társadalmi, az állami, az önkormányzati és a karitatív szervezetek jelenléte, és ebben a közbizalomban lehet a jogokat és a kötelezettségeket egyensúlyba helyezni. Ezért szeretnék köszönetet mondani képviselőtársamnak is az előterjesztés megtételéért.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.
(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Kiss László képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Azt hiszem, hogy a mai napon ebben a vitában is két dologra mindenképpen jó példát láthattunk. Láthattunk példát arra, hogy hogyan kell szakszerűen, tárgyyszerűen bemutatni egy törvényjavaslatot; azt gondolom, hogy mind az előterjesztő, mind az előttem szóló két hozzászóló, de államtitkár úr hozzászólásában is láthattunk ilyet; és láthattuk azt a rezsiblábát is, amelyet a Fidesz folyamatosan folytat az elmúlt években.

Azért szeretném felvetni ezt a kérdést, hogy melyikről legyen szó, mert természetesen nyilvánvalóan mindenki tudja ezt a blablát a végtelenségig folytatni, mi is, önök is, ebben az esetben viszont nyilvánvalóan elsikkad a lényeg, amiről pedig beszélni kellene, és amiről államtitkár úr gyakorlatilag felszólalásában hosszan és részletesen, körültekintően értekezett.

A rezsiblábája része az „ábaloldal”, az „elvtársak” és egyéb ilyen ostobaságok felemlegetése, ami azonban nem része annak a politikának vagy annak a szándéknak, amelyet egyébként az előterjesztő nyilván a fogyasztóvédelem szempontjait figyelembe véve élénk tár.

Hasonló a „neoliberális” jelző is, amit állandóan fölemlegetnek. Elnézését kérem mindenkinek, ez nem tartozik a tárgyhoz, csak tanárként talán fontosnak tartom ezt a kiegészítést. Maga a „neoliberális” fogalom a hetvenes években jelent meg Milton Friedman munkásságához köthetően, és maga a neoliberális politika arról szólt az akkori liberta-

riánus amerikai közgazdaságtannál, hogy itt megengedhettek a neoliberálisok bizonyos állami beavatkozást. Azt kell mondjam tehát, hogy ha arról beszélünk, hogy egy közgazdasági irányvonal megenged további állami beavatkozást a korábbi szemlélethez képest, akkor az a neoliberális politika. Ilyen értelemben tehát az önök szemléletét lehet neoliberálisnak nevezni, amely további állami beavatkozásokat megengedhetőnek tart a korábbiakhoz képest.

Ezt csak azért mondom el önöknek, hogy lássuk azt, hogy azok a fogalmak, amelyekről önök azt hiszik, hogy helyesen használnak, és a magyar politikában helytelenül megragadtak, valójában nem azokat a szavakat jelentik, mint amit önök gondolnak. Ezt csak fontosnak tartom mint egy kis népművelést a mai péntek délután. Azt hiszem, ha ezzel el lehet azt érni, hogy helyesen használunk olyan fogalmakat, amelyeket már megalkotott a tudomány, akkor már nem éltünk hiába.

Nézzük a törvény valódi tartalmát! Két részre lehet bontani ezt a törvényt. Az egyik az, amiről azt mondja Németh Szilárd képviselőtársam, hogy azon magyar emberek beadványainak a letükröződése, leképeződése, akik hozzá vagy a hatóságokhoz fordultak. Azt hiszem, ha ezt a törvényt tanulmányozzuk, akkor azt látjuk, hogy valóban szép számban vannak itt olyan javaslatok, amelyek minden bizonynyal ilyen előéletűek. És bizony vannak olyan javaslatok is előttünk, amelyek azonban mintha kevésbé a fogyasztók szándékát tükröznék. Én gondolok itt néhány olyan mutyigyanús ügyre, amit majd meg is fogunk említeni.

Azért tartom ezt fontosnak, mert a Szocialista Párt és a magyar szocialisták a magyar fogyasztók pártján állnak, tehát ha önök olyan javaslatot hoznak elének, amely valóban a fogyasztóvédelmi szempontokat veszi elő, és valóban azokat a szempontokat érvényesíti, amiről államtitkár úr is vagy Bencsik képviselőtársam beszélt, akkor mi azt bizonynyal tudjuk támogatni, mert mi partnerek vagyunk a fogyasztók védelmében, és partnerek vagyunk abban, hogy őket támogassuk. Ha azonban ennek a javaslatnak azok a lábai is tovább élnek, amelyek nem ilyenek, akkor bizonynyal nem csak arról van szó, amiről önök beszéltek. Én remélem, hogy ebben szót tudunk egymással érteni.

Az első dolog, amiről beszélni kell, a honlap kérdése. Én azt gondolom, amit önök itt felvetnek, joggal elvárható, hogy azok a fogyasztók, akik az internet eszközeivel a honlapokat böngészve szeretnék megtudni azt, hogy rájuk milyen szabályok vonatkoznak, ezt megismerhessék. Én is ilyen fogyasztó vagyok, bocsássanak meg, hogy ezt itt szóba hozom, egy egyszerű óbudai panellakóként hadd emlegessek föl néhány dolgot. Felmentem a saját szolgáltatóm, az ELMŰ honlapjára, és ott egyébként az önök által megfogalmazott i) pont nagy

része szerepelt a honlapon. Nem is nagyon kerestem, én egyszerű történelemtanárként nem ebben élek, mégis azt tudom mondani, hogy ennek az i) pontnak a nagy részét már most megtaláltam ezen az oldalon.

Ha megnézzük, hogy mi az, hogy köteles saját, önálló, kizárólag a közszolgálati tevékenységről információt nyújtó internetes honlapot működtetni, akkor itt egészen pontosan nem értem, miről van szó, zavarban vagyok. Ismereteim szerint az összes közműszolgáltatónak most is van ilyen honlapja. Most akkor ehhez képest kell egy újat létrehozni, amelyen ez van, vagy a már meglévőkre kell ezeket az információkat ráírni? Nem mindegy ez a kérdés. Bár azt tudom mondani, hogy ettől függetlenül én elfogadom ezt a szándékot, szerintem helyén van ez az igény.

Az alkalmazandó díjak mértékét, az alkalmazás feltételeit ezen fel kell tüntetni. Ez nagyon nagyszerű, szerintem ez egy abszolút jogos igény, ugyanakkor azonban lássuk világosan, hogy mondjuk, az áram díja Budapest III. kerületében és V. kerületében ugyanaz, míg a víz díja nyilvánvalóan más. Egy kicsit nehéz értelmezni tehát generálisan szolgáltatóra alkalmazva ezt a törvényt, de azt lehet mondani, még ettől eltekintve is azt lehet mondani, hogy ez egy elfogadható irány.

Ugyanakkor azonban kicsit erős túlzásnak érezzük azt, hogy a szolgáltatási területén hatályban lévő, tevékenységét szabályozó önkormányzati rendelet települési bontásban, öt évre visszamenőleg visszakereshető formában.

(16.50)

Azt tudom önnek mondani, hogy ha a saját, III. kerületi önkormányzatomban, ahol lakom, szeretném visszakeresni, hogy egyébként ott rám mint fogyasztóra milyen szabályok vonatkoznak, ilyen bontást öt évre visszamenőleg nem tudnék megtenni. Tehát önök olyan dolgot kérnek számon a fogyasztóktól, hogy gyűjtsék ki, amit egyébként az önkormányzatok sem fognak adatszolgáltatási kötelezettségük keretében megadni nekik. Ráadásul a számlák kapcsán is láthatjuk, hogy a sok információ között elveszik a fogyasztó. Kérdés az, hogy ha azok az információk, amelyek között valóban néhány olyat felsorolt a tisztelt előterjesztő, amelynek tényleg helye van ezen a honlapon, itt szerepelnek és megtöltjük számos olyan jogszabállyal, amelyek ellenőrizhetetlen, kusza adattömeggé változtatják mindent, akkor elérjük-e a célunkat. Azt gondolom, hogy nem. Javaslatot tennék arra, hogy ez a kitétel ne szerepeljen, az önkormányzati rendeletek településenkénti bontásban öt évre visszamenőleg ne szerepeljenek. Egyébként annak, amit a képviselő úr javaslata megfogalmaz, hogy ilyen hasonló információk legyenek, valóban helye van, úgy gondoljuk.

Azt mondja az előterjesztés, hogy fogyasztóvédelmi alapismeretekből és az őt foglalkoztató vállalkozás tevékenységéhez leginkább igazodó szakirányból megszerezte a végzettséget az, aki itt dolgozik. Ismeretem szerint fogyasztóvédelmi munkatársa a legtöbb szolgáltatónak van, de ha nincs is, azt kell mondanom, a szocialisták is egyetértenek azzal, hogy ilyen kell hogy legyen minden egyes cégnél. Azonban fura összefonódások láthatóak az oktatási vállalkozási piac néhány fodrozódása és ezen igény között. Azt kell mondanom, hogy legyenek szívesek majd azt a félelmünket eloszlatni a mai napon, erre lesz lehetőségük szerintem, amely abba az irányba hat, hogy nem lehet-e, hogy az oktatási szolgáltatási piac, szakértői képzési piac az, ami mondatja önökkel ezt a fajta szabályozást.

Ugyanakkor maga a megfogalmazás kicsit sutának tűnik számomra, mert azt hiszem, helyesebb lenne konkrétan azt előírni, hogy a referens foglalkoztatását úgy kell megvalósítani, hogy az ehhez a munkakörhöz szükséges végzettséggel rendelkezzen az illető. De amit önök ide leírtak, nem feltétlenül jelenti azt, elég pontatlanra sikerült.

Hasonlóan érdekes szabályozás, ami a számlákra vonatkozik. Önök azt írták, hogy mindenféle validálási eljárás kell átmenniük ezeknek a számláknak. Gyakorlatilag ez a lényege ennek az iránynak, hogy kívülről ne lehessen belenyúlni azokba a számlákba, amelyeket a fogyasztók kapnak. Ebben egyébként szerintem egyetértünk megint csak igényként, hogy ilyen számlák legyenek, amelyek minőségbiztosítottak ilyen irányban. De ha belegondolunk, azt látjuk, hogy itt is sikerült önöknek erősen túlszabályozniuk. Kicsit olyan a helyzet, mint amikor elmegyek a békásmegyeri piacra, és azt mondom a kofának, hogy szeretnék kérni egy almát, de remélem, hogy nem mászta meg a cserebogár. Mondja, hogy nem, nem mászta. Jó, akkor szeretnék erről egy írásos papírt. Aláírja nekem a kofa Békásmegyeren, hogy nem, nem mászta meg a cserebogár az almát. És a hangya sem? Nem, az sem mászta meg. Jó, akkor szeretnék erről is egy papírt. És így tovább, az állatvilágot, esetleg majd az egysejtűeket is körbevéve egy elég jó kis aktatömeget kapok, hogy mi nem mászta meg az én almámat.

Tehát azt gondolom, ne essünk át a ló túloldalára. Eleve feltételezzük azt, hogy az a fajta dokumentáció, amelyet számlaként kapunk, ha egyébként arra konkrét panaszunk nincs, akkor az valid. Eleve ne a gyanú férkőzzön a szívünkbe, hanem próbáljuk meg, ha nekünk nincs konkrét panaszunk a számlával, akkor az általános adatbiztonsági szempontokat figyelembe véve megoldani ezt a kérdést. Tudomásom szerint nincs olyan szolgáltató, amelynek nem minőségbiztosított az információkezelési rendszere. Nincs olyan szolgáltató, amelynek nincs ilyen rendszere. Nincs olyan szolgáltató, amelynél a rendszerének

informatikai védelme nincs meg. Félek attól, hogy önök ezt túl szeretnék biztosítani, remélem, nem sanda szándékból, mindenfajta cégmutyi alapján. Szerintem ezt mindenképpen fontolják meg.

Szó volt arról, hogy mi van, ha a számlát nem kapjuk meg időben, de mégis fizetni kell. Bencsik képviselőtársam erről beszélt. 15 napos határidőt ír elő a javaslat a korábbi 8 naphoz képest. Ezzel egyetértenek a magam részéről, és a szocialisták is egyetértenek ezzel a javaslattal. Úgy gondoljuk, hogy valóban, ez egy ésszerű dolog a Magyar Posta viszonyai között és a jelenlegi gazdasági helyzetben, ez a 15 nap előírása a fogyasztók számára mindenképpen megfelelő irány lehet. Ugyanakkor nem érzem, hogy a javaslatban megfelelő garanciák vannak arra vonatkozóan a fogyasztók számára, hogy mi van, ha ez nem történik meg. Számos lehetőséget be lehet építeni. Azt gondolom, lehet az irány, hogy a 15 napon túl lehessen csak késedelmi kamatot számolni. De egyéb más irányt is el tudunk képzelni, mert ezt nagyon jó iránynak tartjuk, de szeretnénk azt, ha világossá válna az egyszerű fogyasztó számára, hogy addig a 15 napig neki semmiféle késedelmi díjat fizetnie nem kell.

Hasonlóan azt lehet mondani, hogy beszélhetünk a kéményseprő-ipari szolgáltatásokról. Világosan kell látni, hogy önök beszélhetnek arról, itt mi csoda előrelépés történt, de a valóság az, hogy azon lépéseknek köszönhetően, amelyeket önök tettek, a kéményseprés gyakorlatilag leállt. Azt hiszem, helyénvaló, hogy ebben a dologban javuljon a közszolgáltatás. Hiszek abban, hogy ezt meg is lehet szervezni. Azonban arról is kell akkor beszélni, hogy milyen gyakorlat volt a vidéki településeken; az egyszerű magyar embereknek a kéményseprési szolgáltatás az előző években is csak abból állt, hogy ránézett egy-két kéményseprő a kéményre, füstöl, rendben van, nem füstöl, nagyon jó, de egyébként érdemi szolgáltatást ettől nem kaptak. Hasonlóan illene arról is beszélni, hogy mennyire elfogadható gyakorlat például az, hogy a fővárosi kéménysepréssel foglalkozó közüzemi cég, amikor hírt vette annak, hogy önök lecsökkentik a kéményseprés díját, tájékoztatta a lakosságot arról, hogy most még akciósan van lehetőség arra - ez tavaly történt -, hogy még a régi áron, a magasabb áron akciós kéményseprésre vehessenek igénybe. Erről is beszélni kellene, ha már a fogyasztókat védjük.

Hasonlóan beszélni kell a fogyasztóvédelem kapcsán arról, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatósághoz, amelynek megnövekedett a feladata, ahogy az államtitkár úr elmondta, sokkal több lakossági panasz érkezett, mégis azt lehetett tapasztalni, hogy számos panasz érkezik a lakosságtól, hogy nem érik el a fogyasztóvédőket, és nem kapnak megfelelő időben választ. Szeretném azt kérdezni öntől, államtitkár úr, hogy a fogyasztóvédelem felkészült-e arra, hogy a

megnövekedett lakossági panaszokat kezelje. Nekünk úgy tűnik, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság további fejlesztése mindenképpen jó irány lenne.

Egyetértünk az előterjesztőnek azzal a javaslatával, hogy a követelés engedélyezésére csak egy éven túli díjtartozás vagy egyéb fizetési igény behajtása érdekében kerülhet sor. Azonban azt világosan látni kell, hogy önök voltak azok, akik például a lakbértartozást már egy hónap után végrehajthatóvá tették. Tehát amikor a fogyasztóvédelemről beszélünk, láthatjuk azért, hogy különböző emberek vannak. Vannak, akik lakbérrel tartoznak, akik egy hónap után ki is tehetők a lakásukból, és vannak mások, akikre mindez nem vonatkozik.

Beszélnünk kell arról is, hogy milyen lakossági panaszok érkeztek be a fogyasztók részéről a hatóságok felé. Leginkább, ahogy az államtitkár úr mondta, a számlával kapcsolatos érthetőségi panasz volt a gyakori. Ezt magam is meg tudom erősíteni. Ehhez képest nem annyira köztudott tény, de a számlák tartalmát pontosan kormányrendelet, illetve törvény határozza meg. Abban az esetben nem beszélhetünk túl nagy korrektségről, ha azt látjuk, hogy míg egyébként a számlák pontos tartalmát önök határozzák meg, mégis a Fidesz kommunikációja azt a látszatot kelti, mintha a számla külső képéért és átláthatóságáért nem ők, hanem a szolgáltató lenne a felelős. Azt gondolom, hogy helyes dolog, hogy a számla legyen közérthető, de mindenképpen fontos az az irány, hogy ezt a jogszabályt, amely előttünk van, módosítani kell. Az önök által megint idetett számla csak bonyolítja ezt a helyzetet. Kérem önöket, hogy módosítsák úgy a kötelező számlákat, hogy tényleg közérthető legyen az emberek számára.

Tisztelt Ház! Képviselő Hölgyek és Urak! Abban az esetben, ha tudjuk ezt a szabályt javítani, ha azokat a lépéseket, amelyeket mi elmondtunk, hajlandók vagyunk közösen megtenni, a Szocialista Párt tudja támogatni ezt a törvényt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Akkor valóban a fogyasztók érdekéről van szó. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

(17.00)

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden meg kívánom indokolni a Jobbik Magyarországért Mozgalom álláspontját ezen törvényesomag kapcsán, amely alapvetően fogyasztóvédelmi célú törvénymódosításokat tartalmaz és alapvetően támogatható a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója részéről.

Természetesen - ahogy itt már többször elhangzott - az önkormányzati választási kampány felé közeledve mindenképpen van ennek egy kampányizű része, ami a rezsicsökkentésnek sokszor az eltúlzott és túlzó kommunikációjára vezethető vissza általunk. Hiszen tudjuk és elismertük, hiszen támogattuk is, valahány rezsicsökkentési indítvány a parlament elé került, mégis azt gondoljuk, hogy a társadalom egészében ez a rezsicsökkentés, ennek a hatása nem érezhető, hiszen soha nem élt ennyi ember létminimum alatt és mélyszegénységben Magyarországon, mint amennyien most. Ezért az intézkedés részben inkább egy kampányfogásnak, egy választási kampányfogásnak volt tekinthető a korábbiakban is részünkről, amely érdemi javulást a magyar társadalom helyzetében sajnos ez idáig még nem hozott.

Várjuk a folytatást. Reméljük, hogy ebben a ciklusban már valóban születhetnek majd olyan jellegű és olyan mélységű intézkedések, amelyek áttörést hozhatnak a magyar társadalom gazdasági helyzetében, anyagi helyzetében, bár azt gondolom, ennek az eszközeit talán a munkahelyteremtésben és egyéb gazdaságélénkítő intézkedésekben kell keresni.

A másik pedig, hogy valóban fogyasztóvédelmi célú intézkedéseket tartalmaz, és ezek teljes egészében támogathatók. Talán a részleteibe belemennék, néhány dolgot kiemelnék. Ami aggályosnak tűnik részünkről, az a közszolgáltatásoknál az elévülési idő ötéves időtartamról kétéves időtartamra való lecsökkentése. Véleményünk szerint itt ütközés van, az új polgári törvénykönyvvel kapcsolatban az ötéves elévülési időt tartalmazza. Ha megnézzük a jogszabályt tételesen, már szintén szó volt a közszolgáltató részére megállapított kötelezettség, az internetes tájékoztató tartalmú honlappal kapcsolatban. Ez természetesen mindenképpen üdvözlendő és támogatandó, hiszen sokszor pontosan az okoz nehézséget, hogy egy-egy elérhetőséget a szolgáltatóval kapcsolatban, akár egy kapcsolatfelvételi lehetőséget, akár egy szolgáltatási területet az ember megtalálja. Természetesen ezek akkor működhetnek megfelelően, ha olyan tartalommal vannak feltöltve és folyamatosan frissítve, üzemeltetve, ami ezt lehetővé teszi.

A másik fontos része ennek a törvényjavaslat-csomagnak a rezsicsökkentés számlán való feltüntetésének további fokozása. Azt gondolom, hogy erre nincs szükség. Itt korábban már olyan jogszabályok is születtek, amelyek egyenesen büntetik azt a társasházat, ahol a társasház hirdetőjén nem kerül nyilvánosságra hozatalra az, hogy a ház mennyit spórolt a rezsicsökkentési intézkedések által. Akkor is felvesztük, hogy ezek után véleményünk szerint a következő lépés már csak az lehetne, hogy a parlament elé kerül majd a büntető törvénykönyv új tényállással történő kiegészítése a rezsicsökkentés tagadása címen. Tulajdonképpen más intézkedést, amellyel még tovább lehet a rezsicsökkentés eredményeinek kicsi-

nyítését büntetni úgymond, ahogy a társasházi hirdetőtábla esetében, már nem nagyon tudunk elképzelni. Természetesen nem elviccelni akarom a dolgot. A számlán való feltüntetésnek akkor van vagy volna létjogosultsága, ha valóban érdemi és látható megtakarítást ér el az adott fogyasztónál vagy jelentkezik az adott fogyasztónál. Ez sajnos nem mindig történik így.

A következő része a jogszabálynak, amiről beszélnék, gyakorlatilag a tanúsítás, hogy két egymást követő naptári évben nem végezheti ugyanaz a szervezet a tanúsítást, ezzel hatályát veszti ez a rendelkezés. A törvény meghatározza az elektronikus hírközléssel kapcsolatos állami feladatok ellátását megvalósító intézményrendszert. Ez hazánkban sokszereplős, kormány, miniszter, Hírközlési Hatóság, Gazdasági Versenyhivatal, Fogyasztóvédelmi Hatóság, Fogyasztóvédelmi Felügyelőség, hazánk Európai Unióhoz való csatlakozását követően az Európai Bizottság, valamint a tagállami nemzeti szabályozó hatóságok is, tehát ez egy sokszereplős szabályozási rendszer. A közösségi szabályozás ugyan szűkszavúan szól a nemzeti szabályozó hatóságokra vonatkozó követelményekről, csak a piaci szereplőktől való függetlenséget, a pártatlanságot és a feladatai ellátásához szükséges finanszírozási, személyi, tárgyi feltételek biztosítását követeli meg a tagállamoktól.

A törvénynek az intézményi rendszerre vonatkozó szabályai, a magyar nemzeti szabályozó hatóság vonatkozásában pedig egy új szervezeti modellt hoznak létre. A törvény csak a működéséhez szükséges legkisebb mértékben rendelkezik a hatóság szervezeti struktúrájáról, az érvényesülő munkamegosztásról, ezáltal biztosítja a hatóság vezetésének nagyobb önállóságát a struktúra- és a munkamegosztási rend kialakításában, illetve a változó feladatokhoz való rugalmasabb alkalmazkodást. A távhőszolgáltatásról szóló törvénnyel kapcsolatban - mint szóba került már - 15 nap áll rendelkezésre a számla kifizetésére. Ez mindenképpen üdvözlendő kezdeményezés, hiszen valóban biztosítani kell a megfelelő időtartamot arra természetesen, hogy megint csak szóba kerül, hogy a megfelelő bevétel is, forrásoldal is rendelkezésre kell hogy álljon a számla befizetésére, mert nem mindig az a probléma sajnos a magyar háztartások döntő többségében, hogy túl hamar van a befizetési határidő, hanem inkább az, hogy nem áll rendelkezésre a megfelelő összeg. Természetesen ezt nem a jelen törvény feladata megoldani. Ez egy hosszabb távú, megint csak gazdasági, szemléletbeli változást igényel.

Talán azokról az adminisztratív rendelkezésekről nem beszélnék részletesebben, amelyek továbbiakban is fogyasztóvédelmi indokokat és célokat szolgálnak. A Fogyasztóvédelmi Hatóságnak a fogyasztóvédelmi törvény alapján jelenleg nincs eszköze arra, hogy az üzletszabályzatokban előírt konkrét

jogkövetkezmények alkalmazására kötelezhesse az engedélyest, így a kiegészítése a hivatal és a Fogyasztóvédelmi Hatóság eljárásainak közelítése és a fogyasztóvédelmi érdekek érvényesítése céljából is indokolt, ami a fogyasztóvédelmi törvényt illeti. Ez a jogszabály még jó néhány törvényt módosít, többek között a földgázellátásról vagy a hulladékokról szóló törvényeket. A földgázellátásról szóló törvény kapcsán nagyjából ugyanez mondható el, hogy adminisztratív jellegű módosításokról van szó.

A víziközmű-szolgáltatásnál pontosításra kerül a Fogyasztóvédelmi Hatóság feladatköre a vízi közművekkel kapcsolatban, másrészt a víziközmű-fejlesztések esetén az önkormányzatok és az önkormányzati társulások is kiemelésre kerülnek a jogszabályban. Az eddigiekben csak a víziközmű-szolgáltató került megemlítésre, és ez kerül kiegészítésre ilyen módon.

Elmondható összességében anélkül, hogy még tovább mennék bele a részletekbe és a technikai szabályokba, hogy számos adminisztratív pontosítást tartalmaz a jogszabály. Van egy olyan olvasata ennek, amely valóban fogyasztói érdekeket szolgál, van egy politikai célzatú része, és összességében mégis azt kell hogy mondjuk, hogy amellyel a fogyasztók helyzete megkönnyíthető ma Magyarországon, minden olyan intézkedést összességében támogatni fog a Jobbik Magyarországért Mozgalom ezek után is, akár fogyasztóvédelmi, akár konkrét díjcsökkentéssel kapcsolatos törvény kerül a parlament elé, természetesen a kritikánkat ezekkel kapcsolatban mindig ki fogjuk fejezni.

Azt gondolom, hogy anélkül, hogy további technikai részletekbe mennék bele, a későbbiekben talán majd a vezérszónoki körök végeztével részletekről is vitázhatunk. Még egyszer és utoljára elmondom, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom a javaslatot támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Szél Bernadett képviselő asszony, LMP.

(17.10)

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én most sem fogok önöknek csalódást okozni, hiszen a Lehet Más a Politika az a párt, ami a kezdetektől igen kritikusan figyeli a Fidesz úgynevezett rezsiharcát, és erre minden okunk megvan, ugyanis aki egy megújuló Magyarországon gondolkodik, az ilyen trükkökkel nem éri be, mint amit önök folyamatosan letesznek az asztalra.

Nézzék, felteszek egy egyszerű kérdést: hogyha megkérdezzük, mondjuk, egy magyar állampolgárt arról, hogy szerinte mi a legnagyobb baj a közszolgáltatásokkal, ez a meginterjúvolt válaszadó nagyon sokféle dolgot mondana nekünk. Beszélhetne most már elszállítatlan hulladékokról vagy nem működő kéményseprő-szolgáltatásokról, vagy éppen csődvesztélyben lévő távhőszolgáltatókról, amelyekről pontosan tudja, hogy adóforintokból kell majd helytállni értük, viszont azt biztosan nem említené - erre viszont nagy összegben fogadnék -, hogy a számlaképpel problémája van, nem tetszik a betűtípus, a szín vagy a méret, ebben én teljesen biztos vagyok. Na most, ha ott egy szakértő, akinek felteszem ugyanezt a kérdést, és megkérdezem tőle, hogy az ő véleménye szerint hol problémás a szabályozás, és hol kellene belenyúlni ahhoz, hogy jobb legyen, akkor egy nagyon egyszerű összefüggésre világítana rá: hogyha valaki úgy avatkozik be egy ilyen rendszerbe, hogy egyszerre növeli a költségeket, például új adók és díjak bevezetésével, másrészt pedig egy olyan árszintet határoz meg, ami a költségek alatt van, akkor - hogy ilyen egyszerűen fogalmazzak - rövid időn belül fejre fog állni ez az egész rendszer. És az a probléma, hogy itt egy országról van szó, és ha egy ország fejre áll, akkor bizony nemzetgazdasági problémákkal fogunk szembesülni, még hozzá rövid távon belül. Egyébként a rövid táv elérkezett.

Az önök úgynevezett rezsicsökkentésének a keretében tavaly csökkent először a közszolgáltatások ára, de már most arról hallunk, hogy komplett szektorok kerültek a működésképtelenség határára, amivel az a nagyon komoly probléma, mert önök mondhatják a szabadságharcos retorikát, de aki itt a végén meg fogja fizetni az árát, azok mi, magyar adófizető állampolgárok leszünk. Ez ilyen egyszerű. Mondok önöknek pár példát, kigyűjtöttem. Itt van például a hulladékkezelő - ugye, állami és önkormányzati szektorról van szó -, ott van már egy 15 milliárdos veszteség. Na most, ez azért is különösen érdekes, mert ott volt az illetékes miniszter, aki maga ismerte el a parlamenti meghallgatásán, hogy a katasztrófavédelemnek kellett beavatkozni, és kényszerszolgáltatókat kellett kijelölni annak érdekében, hogy ezt a kellemetlen helyzetet orvosolni tudja. Akkor ott vannak a vízszolgáltatók: 5,4 milliárdos, távhő: 42 milliárdos kompenzáció kellett, kéményseprés 7 megyében leállt. Szóval, nézzék, lehet azon gondolkodni, hogy ez az egész rezsicsökkentés önöknek kommunikációsán mit jelent, de azért nekem egy dolog a fontos, hogy ez az ország hosszú távon működőképes legyen, és a magyar emberek megfelelő közszolgáltatásokat tudjanak igénybe venni, jó minőségben, ezek megfizethetők legyenek.

És itt vissza kell térnünk egy olyan problémára, amiről később majd beszélni fogunk, azért itt tényleg arról van szó, hogy Magyarországon nagyon keveset

keresnek az emberek, akinek van munkája egyáltalán. Na most, itt inkább azon kellene dolgozni, hogy egy olyan gazdaságpolitikai rendszer épüljön fel az országban, hogy az embereknek legyen tisztas jövedelme, és abból meg tudják fizetni a különböző rezsizhaszt, hogy így fogalmazzak. Mert amit önök csináltak, az gyakorlatilag az volt, hogy felépítettek egy hibás gazdaságpolitikát, meg ott van a nagy korrupció, az mind pénzbe kerül, elszállt a költségvetés, kellenek a kiigazítások, jöttek a különadók. Ezzel párhuzamosan tényleg nagyon érdekes ezt meghallgatni, hogy önök milyen sokféle szempontból tudják ezt a rezsiharcot úgy mond bemutatni a választópolgároknak meg itt a parlamentben is, de itt egy iszonyatosan egyszerű dologról van szó, hogy az állami beavatkozások miatt megnöttek a költségek a szolgáltatóknál, önök ez alatt a szint alatt meghatározták az árat, és inentől kezdve a következmények beláthatatlanok. Szóval, van egy logika, amit nem nagyon lehet felülről.

És egyébként utánanéztam, mert engem tényleg nagyon érdekelt, hogy az önök rezsiharca hol tart, és azt látom nagyjából, hogy igazából ez nem is áll meg, tehát a gázáraknál egyáltalán nem állunk jól, ma többet kell fizetni a gázért, mint négy évvel ezelőtt, többnyire, a csatorna- és a szemétdíj tekintetében még ennél is rosszabb a helyzet, a vízdíjaknál nagyjából döntetlennél vannak. Tudom, hogy én most csupa eretnek gondolatot mondok, és önök biztos az ellenkezőjét fogják kimutatni, de a helyzet az, hogy ezzel nem fognak célt elérni. Kommunikációs hasznos fegyver, én ezt elismerem, de azért mégse egy PR-kormányt akarnak Magyarországon az emberek, hanem egy olyan felelős döntéshozó testületet, amely az orránál előrébb lát, és tudja úgy igazítani a dolgainkat, hogy hosszú távon ne ránk omoljon az egész rendszer, hanem biztonságos, elérhető közszolgáltatások legyenek, és ezeket meg tudják fizetni a magyar emberek.

És ez itt az én problémám. Hogyha egy olyan rendszert hívnak önök életre, amelyben a fejlesztésen és a karbantartáson fognak spórolni az érintett cégek, akkor egy mérgező koktélt állítanak elő tulajdonképpen. Tehát ott lesz egy árszabályozás az egyik oldalon, a másik oldalon pedig egy különadókra épülő költségfinanszírozás. Ennek beláthatatlanok a következményei. Egészen egyszerűen itt egy olyan rendszer van, amikor az emberek nem fizetik meg a szolgáltatás valódi árát, és ezt a különbséget mindig a magyar állampolgár lesz. Úgyhogy lehet itt különböző törvényjavaslatokat benyújtani - majd lesz egy-két pont, amit fogok is tudni támogatni -, lehet rezsibiztosokat képezni, rezsipontokat felállítani, rezsicsökkentést reklámozó honlapokat üzemeltetni, lehet számlaképet módosítani, én is már megértem jó pár számlakép-módosítást itt önökkel a

parlamentben. Komolyan, amikor azt kérdezték a választópolgárok otthon, hogy tényleg arról beszélünk a parlamentben, hogy hogy néz ki a számla, akkor nem én kezdtem el először nevetni, ők. Nem is értem, hogy ezt önök hogy gondolják, hogy itt erről beszélünk állandóan, hogy néz ki egy számla. Ennél fontosabb dolgok is vannak ebben az országban.

Ebben a törvényben is vannak azért aknák vagy olyan helyek, amelyek aknákká válhatnak. Például az elektronikus számlázás kötelező tanúsítása egy nagyon érdekes történet, és nagyon fogom figyelni, hogy itt vajon ki fog majd jól járni. Én azért már megszoktam a Fidesz-kormányzattól, hogy ügyesen tud teremteni újabb piacot a baráti vállalkozásnak. Én nagyon remélem, hogy itt nem erről van szó, de most előre szólok, hogy figyelni fogom, hogy ezen a piacon milyen mozgások vannak.

Amit viszont támogatni tudok vagy tudunk, az valóban az, hogy a számla kézhez kapásától a befizetésig rendelkezésre álló idő legyen 15 nap. Ebben az országban, azt gondolom, ez a minimum, tehát ahol most állunk, amilyenek a jövedelmek, amilyen kivéreztetett helyzetben vannak nemcsak a szegény emberek, hanem már a középosztály is, azt gondolom, ez a minimum, hogy az embereknek hagyunk lehetőséget arra, hogy a számláikat befizessék.

Egyébként azt is szimpatikusnak láttam elsőre, hogy a hulladékos közszolgáltatás részévé teszik a zöldhulladék elszállítását és a gazdátlan hulladék eltakarítását is. Ez nagyon fontos, csak mi már ellenzékben úgy gondolkodunk, hogy ha valamit kérünk, amellé kell egy forrást teremteni. Ennek nem igazán látom a forrását, de ha esetleg nem vettem volna észre, akkor szóljanak, mert kíváncsi vagyok, hogy ezt ki fogja fizetni. Mert egyébként előírni én is elő tudok bármit, csak aztán utána meg kellene valakinek csinálni.

Amúgy pedig a nonprofit közszolgáltatások megteremtésének az igénye sejlik fel most már jó régóta, tehát ez egy folyamat, amiben benne vagyunk. Itt előrebocsátom, hogy ez a Lehet Más a Politika számára messze nem ördögtől való gondolat, tehát az egy teljesen támogatható működés, amikor úgy mond a szolgáltatót tesszük érdekeltté abban, hogy a nyereségét visszafordítsa a fejlesztésbe, a fenntartásba. Ha viszont ebből a történetből egy olyan kép bontakozik ki, hogy a fejlesztésre és a fenntartásra nem kell forrást biztosítani, akkor az viszont egy egyszerű vagyonszerzés, amit előbb-utóbb megint a magyar állampolgárok fognak megfizetni, tehát ez megint egy olyan történet, amit nem fogunk tudni támogatni. Van egy csomó ilyen egyébként a Fidesznél - most már követem jó ideje a tevékenységét a kormánynak -, hogy először úgy tűnik, mintha valami jó irányba mozdulna el, és aztán csak egy olyan kanyart beletesznek, amiből kiderül, hogy az egész nem fog működni.

Én azt gondolom, hogy vannak nemzetközi jó példák, abból kellene inkább tanulni. A Lehet Más a Politika mindig is egy olyan rendszerben gondolkodott, ahol a helyi önkormányzatoknak fontos szerepe van, a megújuló energiaforrásoknak fontos szerepe van, mert mi már a XXI. századig eljutottunk, és abszolút a nonprofit közösségi modelleket tartottuk hasznosnak. Hogy önök erről egészen pontosan hogyan gondolkodnak, hogyan látják a folytatást, és hogyan lesz ez megvalósítható, ezt viszont nem tudom, mert ezt önök nem mondták el nekünk így, és innentől kezdve nem tudom, hogy ez a megoldás fenntartható lesz-e. Holott azért az önök támogatottságával - mindig szoktak vele büszkélkedni - én azért elvárnám, hogy ha már kormányprogram nem volt, akkor az egyes, szellemi horizontjukon felsejlő programokról tájékoztatást adjanak, hogy utána tényleg lehessen ezt értékelni, és adott esetben egy konstruktív párbeszédet folytatni, mert mondom, ha arról van szó, hogy legyen egy nonprofit közszolgáltatás, az önmagában tényleg nem egy ördögtől való gondolat, de az ördög mindig a részletekben rejlik. Úgyhogy én ezt szeretném látni, hogy ez a rendszer mégis hogyan működne ebben az országban.

Egyébként az máris intő jel számunkra, hogy a most működő jelenlegi állami közszolgáltatások drágák, kevésbé mérhető a teljesítmény, ugye nagyon alacsony az innovációs készség az országban, és ami a mi folyamatos problémánk nagyon sok területen, az az átláthatóság alacsony szintje. Én ebből arra a tényre merek következtetni, hogy itt megint nem az lesz, hogy az okos megoldások fognak elterjedni, amelyek az energiatakarékosságot fejlesztik, és ezek fogják a főszerepet játszani, hanem elmegy az egész ilyen politikai megfontolások meg átláthatatlan finanszírozások irányába.

(17.20)

Egy biztos, hogy a fogyasztó ebből a játékból nem fog tudni jól kijönni, s a magyar emberek sem fognak tudni ebből jól kijönni.

Összességében azt gondolom, hogy itt egy nagyon sok elemből álló törvényjavaslatot láthatunk, vannak benne olyan elemek, amelyek jók, de összességében a probléma az, ami a rezsicsökkentés egészével, és ez, ahogy az idő telik, egyre rosszabb lesz. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem Szelényi képviselő asszonyt, hogy függetlenként kíván-e hozzászólni. *(Szelényi Zsuzsanna: Köszönöm, nem.)* Gondolom, a napirend utáni felszólalására érkezett.

Kétperces felszólalás nincs. Most a további felszólalások következnek. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is áttekin tettem a saját szemüvegemem át ezt a javaslatot, és bátran jelentem ki, hogy éljen a rezsicsökkentés, éljen a rezsicsökkentés, éljen a rezsicsökkentés! Nagyon örülök neki, hogy a magyar lakosság érdekében és a magyar közjóért ilyen sokat kíván tenni a kormány, ugyanakkor néhány szakmai aggályra, néhány kisebb problémára és pontosításra szeretném felhívni a figyelmet.

A rezsicsökkentés egy kiváló dolog, nagyon jól lehet vele kampányolni, nagyon jó az önkormányzati választások előtt, és nagyon könnyű adni a máséból, mert nyilvánvalóan, ha a közszolgáltatókat tönkre akarjuk tenni és államosítani akarjuk esetleg, akkor az a jó, ha azok mielőbb tönkremennek, mert így lesznek fizetésképtelenek, de a magyar embernek hátha jó lesz így.

Ez a nagy közjó, amiről beszéltünk itt, és a felszólalásban is elhangzott, azért érdekes számomra, mert a rezsicsökkentés megoldásának alapvetően többféle lehetősége lenne. Számomra egy nagyon kicsi helyzeti pikantériát ad a dolognak, hogy Bencsik képviselő úr, a Fenntartható fejlődés bizottságának alelnöke, az Alkalmazkodási Központ vezetője, aki nagyjából szakmailag tökéletesen kompetensen és hozzáértően tisztában van azzal, hogy az esetleges energiaellátás szükségletéhez, a károsanyag-kibocsátás mérsékléséhez az nem járul hozzá, ha csökkentjük az energiaárakat, az járulna hozzá, ha kevesebbet használnánk fel. A rezsicsökkentésnek két útja van. Az egyik az, hogy kevesebbet kelljen megfizetni, de ugyanannyit használunk fel, és nem teszünk semmit annak érdekében, hogy ösztönözzük azt, hogy kevesebbet fogyasszon a lakosság, meg van az, hogy elkezdünk esetleg vidéki lakóházakat szigetelni, elkezdünk épületműszaki fejlesztéseket támogatni; így is lehet rezsit csökkenteni. Megmondom őszintén, hogy én az utóbbi mellett lényegesen nagyobb támogatásról tennék tanúbizonyságot, mert az utóbbi lenne az, ami fenntartható módon, a közszolgáltatók tönkretétele nélkül, és anélkül, hogy további adópénzeket kelljen majd a közszolgáltatók veszteségeinek a finanszírozására fordítani, megoldható lett volna. Az lenne a fenntartható rezsicsökkentés, ha az igénybevétel mértékét tudnánk csökkenteni.

Be fogok nyújtani módosítási javaslatokat, és azokat meg fogja kapni az előterjesztő. Tényleg kérem, fogadják el, hogy teljesen jószándékúan és jóhiszeműen nyújtom be ezeket. Végignézttem az egészet, a fogyasztóvédelmi törvény módosítása a közszolgáltatási tevékenységeket új előírások elé állítja, és elő-

írja azt, hogy a hatálybalépést követően minden egyes régióban az online elérést biztosítsa. Ezt valamennyi közszolgáltató tekintetében előírni véleményem szerint létszerűtlen. Jobbikos képviselőtársaim jó sokszor el szokták itt mondani, hogy az országban az online elérés mértéke milyen alacsony, milyen nehéz biztosítani, és jó néhány régió van, ahol az ezzel kapcsolatos javaslat nem feltétlenül segíti a hozzáférést. Vannak olyan régiók, ahol egyáltalán nagyon-nagyon rossz az internetes honlaphasználati kultúra. Ez egy nagyon gyors és dinamikus lépés lenne ahhoz, hogy valóban szolgáljon fogyasztóvédelmi célokat, mint azt az előterjesztő gondolja.

A másik pedig az, hogy az van a jelen javaslatban, hogy közszolgáltatási tevékenységenként kell önálló honlapot létrehozni; remélem, jól olvastam. Ez kifejezetten rossz lehet azoknál a szolgáltatóknál, ahol mondjuk, egyben van a hulladékgazdálkodási, a vízi közmű, a temetkezés, a parkfenntartás - jó néhány önkormányzatnál látunk ilyeneket -, mert ez ennyi külön-külön online felület fenntartását és ennek a költségeit tartalmazza. Szerintem ennek a közjóra konkrétan nincs sok hatása, nem is tudom, mit lehet belemagyarázni; talán azt, hogy gazdaságfenntartó vagy gazdaságfejlesztő hatása lehet, merthogy informatikai cégeknek esetleg többet kell majd fizetni.

Az elektronikus hírközlésről szóló törvény módosítása során a számlázási rendszer informatikai tanúsítását egységesen írja elő a módosítás. Megint nagyon kíváncsi lennék arra, hogy ki vizsgálta meg ennek a gazdasági hatását vagy a költségét, hogy az hogy s mint zajlott. A kis- és középvállalkozások számára ez komoly adminisztratív terhet jelenthet, ami megint csak olyan, ami esetleg a végrehajtás hatékonyságát csökkentheti.

A hulladékgazdálkodási törvény módosításának a 13. § (1) bekezdése teljesen rossz megoldásnak tűnik. Ez arról szól, hogy a behajtást magánszemélyekre, természetes személyekre írja elő. Ez azért lehet nagyon rossz, mert nagyon sok kistélepülésen az önkormányzat fizeti meg a lakosság helyett a közszolgáltatási díjat. Erre nagyon-nagyon sok példát tudunk mondani, Észak-Magyarországon, Délkelet-Magyarországon, Baranyában, Somogyban, Zalaiban vannak ilyen minták, ahol az önkormányzat egyértelműen kifizeti a közszolgáltatás díját, majd kommunális adóként vagy másként hajtja be. Jelen pillanatban ez a szabályozás és ez a módosítási indítvány azt fogja eredményezni, hogy miután nem fizetheti az önkormányzat a kommunális szolgáltatás díját a lakosság helyett, elő fog fordulni az, hogy a lakosság egy részének ez rezsínövekedéssel fog járni, mert idáig az önkormányzatnak egy egységes kommunális adót fizetett, most meg külön új rezsiszolgáltatásokat kell megfizetnie. Kérem ennek a megfontolását, mert ez véleményem szerint a javaslattevő eredeti céljaival teljesen ellentétes lehet.

A következő, ugyanilyen jelentőségű dolog a negyedéves számlázási díj előírása. Ezzel kapcsolatban is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy jelenleg a települések sokaságán féléves vagy éves díjfizetési gyakorlat alakult ki. Ennek az az oka, hogy a települési méret meghatározza a behajtási költségek mértékét, és lehetnek olyan behajtási nagyságok - nyilvánvalóan a kistélepüléseken fordulhat ez elő -, ahol a behajtás költsége több, mint a beszédhető mérték. Jó lenne, ha a jogalkotó az ilyen esetekben nem próbálná úgy befolyásolni, hogy a helyi konkrét ismereteket nem veszi figyelembe, mert ott, ahol kialakult ez az éves és féléves rendszer, nyilvánvalóan a költséghatékonyság miatt alakult ki, hogy a beszédés költségei ne haladják meg a beszédett összegeket.

A számlázási rendszer átalakítása egyben a kintlévőségek, díjhátralékok növekedésével is járhat. Első számításra logikusan ez következhet abból, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatások terén jelenleg 3-5 milliárd között tartják a kintlévőséget a szolgáltatók, és a számlázási rendszer ezt ezzel az átstrukturálással esetleg továbbnövelheti. Ha a kormányzatnak az a célja, hogy tönkretegy a közszolgáltatókat és úgy államosítsa azokat, akkor ez egy jó eszköz, ha viszont ez nem célja, akkor lehet, hogy érdemes megfontolni. A kintlévőség-növekedés nyilvánvalóan odavezet, hogy még több településen kell a katasztrófavédelmi hatóságnak beavatkoznia, és a hulladékelszállítás biztosítása érdekében ezt kell igénybe venni. A közszolgáltatói nyilvántartás szerint már jelen pillanatban is közel háromszáz településen ezeknek a szervezeteknek a segítségét veszik igénybe a szemétszállításhoz. Ez nem lesz egy tartósan és jól fenntartható rendszer, tehát ezt is érdemes lenne megfontolni.

A törvényjavaslat 13. § (3) bekezdése első ránézésre teljesen ellentétes a 37. § (5)-(6) bekezdésével, ráadásul ha nem közszolgáltató valaki, akkor a közszolgáltatót megillető személyes adatot már nem kezelhet. Itt van egy logikai bukfence a javaslatnak. Ennek a szabályozása teljesíthetetlen feladat elé állítja a közszolgáltatót, hiszen olyan kötelezettséget ró rá, amit jogilag nem tehet meg. Csak egy érdekesség. A törvényjavaslat 13. § (4) bekezdése már tartalmazza a 91. § (2d) pontját, tehát gyakorlatilag ugyanazt a bekezdést még egyszer megismétli a jogszabály. Nem tudom, hogy ha megismételjük ezt a kitélt, akkor az segíti-e a rezsicsökkentést, csökkenti-e a lakosság terheit, de ha ugyanaz a szakasz kétszer van benne a jogszabályban, nem biztos, hogy az jelentős mértékben szerencsés. A törvényjavaslat 13. § (4) bekezdése a korábbiak miatt felesleges, amiről már beszéltem, hogy milyen problémákkal és többletköltségekkel járhat.

A legfontosabbnak azt tartanám - tiszteletben tartva az összes fogyasztóvédelmi célt -, hogy nagyon

jó lenne, ha a hatálybalépés legalább kitolható lenne a következő év elejéig, mert az összes online felület létrehozása meg a számlázási rendszer átstrukturálása mindenképpen időt fog igényelni a közszolgáltatók részéről.

Egy érdekesség van még. Ezt csak azért szeretném elmondani, mert némi következetességet várva el a kormánytól azt szeretném, ha nem alkalmaznának kettős mércét, illetve hogy másutt is alkalmazzák ezt a szemléletet.

(17.30)

A rezsicsökkentés végrehajtásáról szóló törvény 15. § (3) bekezdése utal vissza a követelés engedélyezésével kapcsolatos szabályozásra, tehát hogy egy éven túl lehet igazából érdemi lépéseket tenni. Csak fel szeretném hívni arra a figyelmet, hogy a kis- és középvállalkozások esetében, amelyek megerősítését és támogatását ígérte meg ezen a héten egy csokoládégyárnál a miniszterelnök úr, azt jelentős mértékben segítené, ha ugyanezt a szemléletet alkalmazná a közterhek befizetésénél is és a munkáltatót terhelő terheknél is. Ugyanis jelen pillanatban az állam nem ezzel a szemlélettel dolgozik, hanem úgy, hogy következő hónap 15-én inkasszál, ha bármilyen, munkáltatót vagy munkavállalót terhelő teher nincs befizetve. Ennek a szemléletnek az esetleges átvétele szerencsés lenne.

A végén már csak hab a tortán, és kellemes dolog a rezsicsökkentés végrehajtásáról szóló jogszabály, mert ez innentől kezdve tételesen nyilván fogja tartani a megtakarítás összegét, ami a rezsicsökkentésben jelentkezik. 2018 tavaszán lesz egy elméleti kis megtakarított pénze minden embernek, amit nem kap meg, csak megtakarította. Ez nagyon aranyos kampánylehetőség, és nagyon jó, hogy a közszolgáltatókat erre is föl lehet használni. Javasolni akartam még, hogy esetleg a nyugdíjjal kapcsolatban is meg lehetne ezt csinálni, hogy minden nyugdíjszelvényen legyen rajta, hogy az évek alatt mennyit tettünk hozzá. Minden ezután bekövetkező magyarországi fizetésemelésnél legyen kötelező, hogy a kormány alatt mennyit emeltünk, és akkor ez egy halom pluszlehetőséget teremt esetlegesen az ilyen jellegű kampányokra.

Összességében a fogyasztóvédelmi törekvések támogatandók. Kérem a tisztelt előterjesztőt, hogy a módosító javaslatokat fontolja meg a jövő hét folyamán, hogy hátha van abban néhány olyan, ami esetleg alkalmazandó, és esetleg azt szeretném még a tisztelt kormánypárti képviselőknek ajánlani, hogy azt a szemléletbeli változást, ami az energia felhasználásának mértékét csökkentené és nem pedig az árát, esetleg gondolja át, hogy milyen eszközökkel lehet megtenni. A következő időszak strukturális alapjaiban simán meg lehet tenni nagyobb összegű

támogatással azt, hogy valójában a rezsifelhasználás legyen lényegesen alacsonyabb.

Ugyanezt a szemléletet kívánom ajánlani nagy tisztelettel a kormányzat figyelmébe a tekintetben is, hogy ha nem tudja a lakosság jelentős része kifizetni a rezsijét, akkor a szegénység kezelésére nem elégséges megoldás a rezsimérték csökkentése. Minden bizonnyal azt kellene megnézni, hogy a gazdaság fejlesztésére szánt strukturális források szolgálják-e a foglalkoztatás javítását, vagy pedig ennek a közmunkaalapú társadalomnak a fenntartása a cél, mert így nyilvánvalóan nem tudjuk annyira csökkenteni majd a rezsit. Hiába jövünk ide vissza félévente vagy minden kampányidőszakban, akkor sem fogunk tudni lépést tartani az elszegényedéssel.

Tehát a tisztelt előterjesztőtől azt kérném, hogy esetleg ezeket fontolja meg, és amennyiben lehet, ezeket a változásokat vezesse át a javaslatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Kiss László képviselő úr, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Csak néhány dolgot hadd folytassak azok közül, amelyek itt szóba kerültek. Valóban nagyon fontos kérdés a fenntarthatóság, amit Sallai képviselőtársam emlegetett az előbb. Ezt csak egy példával hadd illusztráljam mint egyszerű óbudai, III. kerületi panellakó.

Hadd számoljak be arról, hogy a távfűtés körülbelül éves szinten 15-20 ezer forinttal lett olcsóbb a rezsicsökkentésnek köszönhetően. Akkor, amikor a fenntarthatóság szempontjának megfelelően egyébként szabályozhatóvá tették a ház fűtését, ott csak a tavalyi évben 38 ezer forint volt a különbség átlagosan abban a panelben, ahol én lakom. Tehát ez jól mutatja, hogy amikor valaki arról beszél, hogy a fenntarthatóság fontos ennek kapcsán, akkor valóban nyitott kapukat dönget, mert akár számszerűen is igazolható az, hogy egy olyan talmi pénzügyi csökkentés, amelyet az első gazdasági válság el fog vinni, ami majd elér bennünket, lényegesen kevesebb megtakarítást eredményez még így is, mint a fenntartható felújítási programok.

Arról már nem akarok beszélni, hogy akár a tej évi áremelkedése körülbelül 10 ezer forint mínuszt jelentett egy átlagos III. kerületinek. Ebbe a számháborúba nem szeretnék belemenni, maradjunk csak az előterjesztés által kitaposott mezsgyén!

Nagyon-nagyon fontos dolog az, hogy mi történik a díjhátralékosokkal. Az csak az egyik oldala a dolognak, hogy a díjhátralékosokat nyilvánvalóan segítette az, hogy csökkentek valamelyest a díjak, de a valóság az, hogy azzal, hogy a fővárosban 2010-ben az új fővárosi vezetés szétverte az addig működő rendszert, amelyben a díjhátralékosok egy integrált

rendszerben átütemezhették a tartozásaikat, és amiben valamennyi fővárosi közműcég, valamint a Fővárosi Önkormányzat is partner volt, többet ártott a díjhátralékosoknak, mint bárki más. Azért ez nagyon fontos dolog, amit itt ki kell mondanunk, úgyhogy amellet, hogy itt fontos lenne reagálni, hogy valóban néhány díjhátralékos jobb helyzetbe került, fővárosiak tízezreit érintette kártékonyan ez a fajta intézkedés.

Nagyon sok panasz érkezik - és erről beszéltem az előző kör végén - a számlákkal kapcsolatban, hogy ezek nem átláthatóak. Elhiszem, hogy önökben teng a jó szándék ezen a területen, és azért próbálják szabályozni a számlákat így-úgy-amúgy, időnként valóban komikusan, hogy ezek átláthatóbbak legyenek.

De a valóság mégiscsak az, amiről államtitkár úr beszélt, és amiről én mint egyéni képviselő nap mint nap hallok, vagy amit akár mint fogyasztó egyébként nap mint nap látok, hogy ezek a számlák bizony távol vannak attól, amit átláthatónak lehet nevezni. Az egyszerű magyar ember nem tudja, hogy mi van a rezsiszámláján. Ha valaki felületesen nézi, azt gondolja, hogy a szolgáltatók szórakoztatnak bennünket minden feladattal, de ha utánanézi a törvényeknek, akkor azt látja, hogy bizony nem erről van szó, hanem egészen pontosan meghatározta a kormányzat azt, hogy mi szerepeljen ezeken a számlákon, amelyeket elhiszem, hogy csak a lakosság tájékoztatása okán, pusztán jó szándékból tett a kormányzat, az eredmény azonban mégis az, hogy a számlák átláthatatlanabbak, mint korábban. Azt hiszem, ebben a kérdésben mindenképpen szembe kell nézni a tényekkel.

Ha önök is azt tapasztalják, amit én az egyéni fogadóóráimon tapasztalok, hogy itt a legnagyobb a probléma, akkor azt gondolom, hogy ha a lakossági panaszok orvoslása kapcsán van dolgunk, akkor ebben van dolgunk. Akkor viszont nem az a dolgunk, hogy még tovább bonyolítsuk ezt a számlát, nem az a dolgunk, hogy még átláthatatlanabbá tegyük ezeket a számlákat, hanem az, hogy egyszerűsítsük azokat. Azt hiszem, hogy ez egy olyan irány lenne, amiben talán mindenki egyet tud érteni ebben a Házban.

Fontos kérdés, hogy a szolgáltató, a fogyasztó vagy bármelyik szereplő ebben a történetben ellensége-e bárkinek. Magam nagyon helyesnek tartottam azt a megközelítést, amit az azóta innen eltávozott Bencsik képviselőtársam mondott, aki azt mondta, hogy felelős magatartásra van szükség mind a szolgáltató, mind pedig a fogyasztó részéről. Én magam is ezt gondolom. A polgári jog minden területén vagy a mindennapokban is a felelős magatartás, a jóhiszemű magatartás az, ami mindenképpen elvárható mindenkitől.

Ebből adódóan kicsit úgy érzem, hogy nem helyes tehát ab ovo ellenségnek tekinteni bármelyik szereplőt, akár a szolgáltatót természetből fogva ellenségnek tartani, akár a fogyasztót természetből

fogva ellenségnek tartani. Nem helyes az a szemlélet, amely úgy szemléli a szolgáltatót, hogy igen, ezek azok a gonosz emberek, akik lehúzzák itt a lakosságot, amelyek mindenáron milliókat akarnak kicsalni tőlük, és ennek az ellenkezője sem helyes, hogy igen, a fogyasztó az, aki mindenáron meg akarja károsítani az államot vagy bárki mást.

Ebben a dologban, azt gondolom, nagyobb felelősségre lenne szükség azoktól, akik nyilatkoznak a kormányzat részéről vagy a Fidesz részéről, hiszen nagyon-nagyon káros az a szemlélet, amely ellenséget keresett a szolgáltatóban és talált is. Talán a megnövekedett lakossági panaszok mögött egy ilyen fajta szemlélet is állhat. Nem tudom, remélem, nem. Nagyon szeretném tehát, ha Bencsik képviselőtársam ezen szemléletét megfogadná mindenki, és megpróbálná ezt a fajta háborút nem megvívni, hanem valóban a fogyasztók érdekeiért együtt dolgozni.

A Magyar Szocialista Párt a magyar fogyasztók pártján áll ebben a kérdésben, ezért nekünk a javaslatban minden olyan szabály fontos, amely a fogyasztók érdekét valójában képviseli. Ezeket ismertettem is. A fogyasztók érdekeit valójában képviseli a 15 napos kitoldás, amiről lehetett beszélni, és valóban képviseli a fogyasztók érdekeit az internetes elérhetőség. Szerintem azonban nagyot tévedünk akkor, ha túl sokat akarunk fogni. Szeretném önöknek azt ajánlani, fontolják azt meg, hogy ezeket a jogszabályokat, amelyeket előírnának, ne írják elő.

Én kíváncsiságból fölmentem például Csepel honlapjára, hogy ha én egy csepeli polgár lennék - nem vagyok az -, akkor meg tudnám-e tematikus módon keresni a rám vonatkozó jogszabályokat, például tudnék-e tematikusan rezsügyi ügyben keresni. Elnézést kérek a III. kerületi önkormányzattól, mert ebben kritikus tudok lenni. A csepeli önkormányzat a rendeleteit lényegesen jobb rendszerben tette közzé a honlapján, mint ahogy a III. kerületi önkormányzat teszi.

(17.40)

Ennek ellenére azt tudom mondani, hogy bár tartalom szerint a csepeli önkormányzat honlapja kiválógatta a rendeleteit, de mégsem tudtam tematikus keresést folytatni. Tehát ha én szolgáltató képviselője lennék, és azt a feladatot kapnám a főnökömtől, hogy válasszam már ki Csepelen azokat a jogszabályokat, azokat a rendeleteket, amelyek az adott közműcégre, arra a szolgáltatóra vonatkoznak, akkor ezt nehezen tudnám megtenni. De ennél sokkal rosszabb a helyzet például, megint csak önkritikusan hadd említsem a III. kerületi önkormányzatot, ahol még ennyi segítséget sem kapnék a kereséshez.

Nos, az a helyzet tehát, hogy olyan dolgot várnunk el a szolgáltatóktól, amit egyébként maguk az

önkormányzatok sem tudnak nyújtani. Úgy érzem, hogy ez önmagában sem lenne helyes. Ám valójában mi a cél? Azt hiszem, ha őszintén azt gondoljuk, hogy ennek a jogszabályrésznek az a célja, hogy a fogyasztókat valóban tájékoztassák az őket tényleg érintő kérdésekről, akkor erős a gyanúm, hogy néhány tucat átláthatatlan rendeletcsomag erre alkalmatlan lehet. Az egyszerű fogyasztó ugyanis nem jogász. Ha az egyszerű fogyasztónak öt évre visszamenőleg odaadunk egy adattömeget, egy jogszabálytömeget, hogy tessék, ebből hámozd ki a valóságot, ezzel nem fog boldogulni. Értem azt a célt, amit önök ebben a dologban szolgálni kívánnak, de fogadják el azt, hogy ahogyan már a számlák is túlszűfoltak, ezek a honlapok is túlszűfolttá válnak nem fontos, nem valódi, nem lényeges információkkal.

Hasonlóan beszélhetünk arról, hogy általában a Magyar Villamos Művekről mint szolgáltatóról nem esik szó a magyar rezsiküzdelemben. Itt is érdekes azért azt megemlíteni, hogy ez az a cég, amely az elmúlt években extraprofitra tett szert egvedülésként, ha tetszik, az áramszolgáltató cégek közül. Ugye, 16 milliárd forintból beszélünk. Ezért szerintem, amikor azt mondja Sallai Benedek képviselőtársam, hogy persze nagyon könnyű dolog máséból jótékonykodni, hiszen arról van szó, hogy a magáncégeknek, miközben a profitjuk terhére, sőt őket kötelezve a kormányzati propaganda szócsövéül ki kell azt írniuk, hogy mekkora megtakarítása van a lakosságnak, aközben ezeknek a cégeknek vesztesége származik ebből a rezsiküzdelemből. Ettől eltekintve viszont a Magyar Villamos Műveknek meg nyeresége származik ebben a küzdelemben. Tehát van egy cég, ami a kormányzathoz köthető, 16 milliárd forintos nyereséggel zárja ezt a rezsiharcot. Ez azért szerintem, szerintünk nem helyes dolog.

Végezetül azt tudom mondani önöknek, hogy szép számmal találhatóak olyan szabályozások ebben az előttünk lévő javaslatban, amelyek tényleg a fogyasztók érdekét szolgálják. Ebben szerintem nincs vita azok között, akik itt ülnek. Nincs vita, hiszen tényleg vannak olyanok, amelyek valóban az emberek érdekét képviselik, amelyek valóban a mindennapi panaszokra reagálnak. Ha el tudnánk különíteni egymástól azokat a javaslatokat, amelyek tényleg ilyenek és azokat, amelyek nem ilyenek, hátsó szándékkal jöttek be, vagy elfogadom, legyek naiv, nincs hátsó szándék abban, hogy olyan minőségbiztosítási, adatbiztosítási rendszert írunk elő egy egyszerű számla kibocsátásánál, ami a Nemzetbiztonsági Hivatalnál is megállná a helyét, ha ebben nincs hátsó szándék, akkor ne keressünk itt hátsó szándékot. Akkor fogadjuk el azt, hogy azért ez túlbiztosítása ennek a törvénynek. Ez nem célja annak, amit önök itt kítűztek célul.

Ha tehát le tudjuk csupaszítani ezt a törvényt azoktól a sallangoktól, amelyeknek valóban nem

célja itt lenni, amelyeknek valóban nem célja az, amit önök célként kítűztek, akkor mi ezt tudjuk támogatni. Ha valóban a fogyasztói érdekekre reflektáló törvényről van szó, ha nem nyomjuk agyon a fogyasztót fölösleges adatok tömkelegével, ha nem tekintjük hülyének a szolgáltatót, és nem adunk neki házi feladatot azzal, hogy állandóan kutakodjanak mindenféle önkormányzat folyamatosan változó szabályai között, akkor szerintem jobb nyomon járunk.

Az, hogy mennyire jelen van ez a szabályozási pontatlanság önöknél, azt írja az önök előterjesztése, hogy az üzletszabályzatot, az aktuális üzletszabályzatot ki kell tenni ezeknek a szolgáltatóknak. Köznapi ember azt gondolja, hogy hogyne, persze. Hát ha van egy szolgáltatás, akkor az arra vonatkozó szabályzatot teljesen természetesen jogos, hogy valaki ezt megismerhesse, fölmelessen egy honlapra, ott nézhesse meg. Sőt, többet mondok ennél, én még azt is elfogadhatónak tartanám, ha olyan módon kellene ezt az üzletszabályzatot közzétenni ezeknek a cégeknek, hogy ott adott esetben egy segítő magyarázat is legyen, hogy a fogyasztók értsék, miről van szó. Még ezt is elfogadom.

De azért azt vegyük észre, hogy az elmúlt években azzal, hogy önök szinte hetente vagy havonta módosították az általános üzleti feltételeket, megakadályozták azt, hogy naprakész üzletszabályzatuk legyen ezeknek a cégeknek. Tehát mindegyikben át kellett vagy át kellett volna vezetni ezeket a módosításokat, amelyeket önök időnként ad hoc módon megtettek. Tehát ha önök vállalják azt, hogy ez a fajta rángatása a rendszernek megszűnik, akkor persze elvárható a cégektől is, hogy az érvényes szabályzatot közzétegyék. De ha van egy olyan szabályzat, ami már akkor nem érvényes, amikor valaki elkészíti azt és a honlapra kiteszi, mert módosítani kellett gyorsan egy változó jogszabály miatt, akkor azt látjuk, hogy nem nagyon korrekt ez az elvárás.

Tehát fontos az, hogy ebben az esetben, ha mi elvárjuk, hogy naprakész legyenek a szolgáltatók, ha elvárjuk, hogy olyan üzletszabályzatot tegyenek ki, amit egy köznapi ember, akár én, akár bárki más, akinek nem ez a szakmája, ért, akkor nagyon fontos az is, hogy ne változzon a jogszabályi környezet olyan módon, hogy állandóan módosítani kelljen magát az üzletszabályzatot is. Azért azt gondolom, ez a minimum, ami elvárható.

Ha meg tud változni ez a jogszabály, ha önök befogadják azokat a módosítóinkat és a többi párt azon jó szándékú módosítóit, amelyek valóban a fogyasztói érdekeket védik, amelyek valóban a magyar fogyasztóért szólnak, akkor azt gondolom, olyan jogszabály születik, amelyet mindenki tud támogatni ebben a Házban. Ezért megfontolásra ajánlom azokat a szempontokat, amelyeket mi és a többiek itt ismertettek, mert azt gondolom, szép számmal akadnak közöttünk olyanok, akik tudtak olyan javas-

latokat tenni, amelyeket adott esetben a kormányzat is befogadhat.

Kérem önöket, hogy fontolják meg ezeket a javaslatokat, tegyék együtt jobba az előttünk lévő előterjesztést, mert ezzel bizonyítjuk be azt, hogy mindenki a magyar fogyasztó pártján áll. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Németh Szilárd István urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Igen, köszülődik. Ön a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, csak röviden. Köszönöm szépen a hozzászólásokat, a javaslatokat. Szeretném megismételni, hogy hármas célja van ennek a törvényjavaslatnak, semmi egyéb. Tehát semmi filozofikus, semmi erkölcsi jellegű, semmi egyéb tudományos értekezés nincs ebben a törvényjavaslatban, mint hogy összegyűjtöttük azokat a javaslatokat, problémákat, bejelentéseket, amelyeket a lakosság juttatott el hozzánk. Ez több ezer kapcsolatot jelent. Ezeket osztályozta az általam vezetett munkacsoport, és ahol úgy éreztük, hogy szükség van és van is rá eszköz, lehetőség, hogy jogszabályban rögzítsünk néhány fontos, fogyasztóvédelemmel kapcsolatos intézkedést, azt most ebben a törvénycsomagban megtettük. Ennyi az egész, ennyire egyszerű az ügy.

Semmi többet nem akartunk elérni, mint hogy szolgáljuk a fogyasztók érdekeit, megvédjük őket a túlhatalomban, az erőfölényben lévő szolgáltatók túlkapásaitól, nemtörődőségétől, és ha lehetséges, akkor kialakuljon ezen a közszolgáltatási piacon vagy közszolgáltatási szférában is egy olyan magatartásforma, amely a fogyasztók tudatos életmódját, tudatos magatartását, döntéseit segíti elő. Ennyi lett volna az egész.

Ezért határoztunk el bizonyos kommunikációs előírásokat, ezért határoztunk el kapcsolatfelvételi kötelezettségeket. Ezért határoztunk el ott, ahol nagy pénzekről van szó... - mert az egyszerű embereknek nagy pénz az, ha egy késedelmes fizetés miatt, ami ráadásul nem is az ő késedelmükből vagy akaratukból következett be, feltétlenül több ezer forintot bírságokat rónak ki rájuk. Aztán ezt még görgetik, és év végén egyszer csak megjelenik egy kopasz ember náluk, és azt mondja, hogy ő a követeléskezelő, egyébként meg behajtó, mert jól ismerik a helyi kocsmából, és most azonnal ki kell fizetni 80 ezer forintot. Tehát ezekkel szeretnünk volna foglalkozni.

Néhány dologra föl hívnám, tanár úr, a figyelmét, én magam is tanárember lévén, úgyhogy azt gondolom, tudunk mi együtt beszélni.

(17.50)

Arra azért a tanítványait ne ösztökélje, hogy a III. vagy a XXI. kerületi honlapon keressenek olyan rendeleteket a fővárosban, amelyek a közszolgáltatókkal kapcsolatosak. Ezt a budapest.hu-n fogják megtalálni, mert a fővárosban kétszintű önkormányzat van, és a közszolgáltatások a Fővárosi Önkormányzat hatáskörébe tartoznak, és ráadásul a Fővárosi Önkormányzat tulajdonolja nagyrészt ezeket a közszolgáltató cégeket. Most van egy kis piaci átrendeződés, de szerintem ezt az élet meg fogja oldani.

Az MVM-mel azért nem foglalkozunk, tanár úr, mert az MVM-nek nincs egyetemes szolgáltatási lehetősége. Az MVM, hogyha lakossági szolgáltatást szeretne eszközölni - van is egyébként, ahol le tud menni a piaci ár alá, vagy az egyetemes szolgáltatás ára alá, volt ilyen időszak, így ugrott a Telekom is erre a piacra egyébként -, szabadpiaci eszközökkel tud operálni, ezért nincs többek közt megemlítve ebben a rezsiügyben.

Még annyit szeretnék kérni, az LMP-s képviselőtársaimtól is, hogy nagyon köszönöm a hozzászólást meg a javaslatokat, ezeket remélem, írásban is el fogják juttatni, annyit kérnék csak, hogy azt ne öt perccel korábban tegyék meg, mint ahogy most a törvényjavaslatot itt gyorsan, a vita előtt kijegyzetelték, és nagyívű, lehangoló, tudományosnak látszó előadással bedöngöltek bennünket itt az agyagba, gondolják. Tehát szerintem ez így nem éri meg, ez ennél többet ér. Többet ér fogyasztóvédelemmel, többet ér fogyasztókkal foglalkozni, mint hogy ilyen nagy kinyilatkoztatások legyenek itt a magyar parlamentben, egyébként aminek meg se eleje, se veleje.

Még egyszer köszönöm a hozzászólásokat, még egyszer arra biztatok mindenkit, képviselőtársaimat és a magyar állampolgárokat, a fogyasztókat, a fogyasztóvédelmi egyesületeket, szakmai szervezeteket, érdekvédelmi egyesületeket, hogy ebben az elkövetkezendő két és fél hónapban jobbitó szándékú és a fogyasztók érdekében tett javaslataikat fogalmazzák meg, és küldjék el nekünk. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására szerdán, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a napirend utáni felszólalások következnek, 11 képviselő jelezte, hogy napirend utáni felszólalásban szeretné elmondani a gondolatait.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Szabó Sándor képviselő úr, MSZP: „Köszönnet a 'Köz' szolgálatért!” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy részlettel szeretném kezdeni a mondanivalómat, ami Márai Sándor Füveskönyv című művéből származik, amely a hivatalokról és a hivatalnokokról szól: „A legjobb hivatalnok és a legtökéletesebb hivatal az, amely s aki nem zavarja túlságosan az életet. Amely s aki nem cselekszik túlságosan. Ha megalkudnak egymással, az élet és a hivatal, mintegy ötven százalékos egyezséget kötnek és nem bántják túlságosan egymást: ez a legtöbb. De erre csak nagyon fejlett, túlérlett, többnyire már elviruló társadalmak és hivatalok képesek.”

Miért is kezdtem ezzel a részlettel, tisztelt képviselőtársaim? Azért, mert mindannyian tudjuk ebben a Házban, hogy július 1-je a közszolgálati köztisztviselők napja volt, ami ezen a héten, kedden volt, és azt gondolom, hogy különösen itt az Országházban, és különösen nekünk, képviselőknek, akiknek döntései megvalósításában nagyon fontos szerepet töltenek be a közszolgák, illik és kell is pár perc figyelmet fordítanunk. Ez alkalommal ugyanis nagyrabecsüléssel és munkájuk iránt érzett tisztelettel köszöntjük a Magyarország közigazgatásában dolgozó valamennyi közalkalmazottat, köztisztviselőt, kormánytisztviselőt és természetesen valamennyi munkavállalót. Meggyőződéssel állítható ugyanis, hogy az ezen a területen dolgozók kiemelkedően megfelelnek a növekvő követelményeknek.

Az állampolgárok részéről megnyilvánuló jogos elvárás a magas fokú szakmai felkészültség, az empátia, a lelkiismeretesség és mindenekelőtt az ügyfélközpontú ügyintézés. E hivatás gyakorlói ennek tudatában végzik munkájukat nap mint nap, tisztában vannak azzal, hogy milyen felelősséget jelent a lakosság, az ügyfelek és az állam szolgálata, a közjó érvényre juttatása. Közszolgálati hivatásuk felelősségteljes gyakorlásáért a közalkalmazottakat, a köztisztviselőket, a kormánytisztviselőket elismerés, köszönet és a társadalom részéről nagyobb megbecsülés illeti. S bár a közigazgatás megfelelő szinten szolgálja az országot, mindez azonban nem tükröződik e munkát végzők javadalmazásában.

A mai nap már volt róla szó: az utóbbi években romlott a közszolgálatban dolgozó mintegy 660 ezer fő jövedelmi helyzete, hátrányos változások történtek a közhivatalnokok élet- és munkakörülményeiben. Több mint fél évtizede ugyanis nincs általános bérfeljesztés, változatlanok az illetménytétel, csökken a keresetek reálértéke, és ezért ebben a munkavállalói körben is sajnos megjelentek a napi megélhetési gondok. A közszolgálati munkajövedelem reálértékének csökkenése nagyobb arányú volt, mint a gazdaság teljesítményének romlása és ellentétes a közszféra növekvő munkateljesítményével. Ez a helyzet rövid időn belül a közszolgáltatások színvonalában is kedvezőtlen irányú változásokat indíthat el.

Éppen ezért és a megoldás érdekében csatlakozom és támogatom a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete, valamint a Közszolgálati Szakszervezetek Szövetsége kérését, javaslatát, mely határozottan felkéri Magyarországot kormányát mint munkáltatót, hogy a hatodik éve befagyasztott közszolgálati illetményeket növelje, emelje. A közszolgálati bérrendezés ugyanis már nemcsak érdekvédelmi, munkavállalói, hanem alapvető szakmapolitikai kérdés és érdek is. A jelenleg folyó generációváltás különösen hangsúlyosá teszi a jövedelmi helyzet jelentős javítását, mert fiatal, felkészült szakemberek közszolgálati pályára történő irányítása és megtartása csak versenyképes illetményekkel lehetséges. Van ebben feladatunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy minél többen válaszszak hivatásuknak a köz szolgálatát.

És végül, de nem utolsósorban engedjék meg, hogy elsőként a szegedieknek, de természetesen a magyar közigazgatásban dolgozó valamennyi közszolgálati tisztviselőnek és munkavállalónak jó munkát, további szakmai sikereket és jó egészséget kívánjak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Józsa István: Elég baj!)*

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László MSZP-s képviselő úr: „A magyar hadisírgondozás” címmel. Öné a szó ötperces időkeretben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Ház! Képviselő Hölgyek és Urak! Ma úgy alakult, hogy második alkalom az, hogy bár nyári szünet van, de mégis a szűkebb szakmám, a történelemtanítás az, ami előkerül. Annyiban mindenkinek megnyugtatóra közlöm, hogy július-augusztus hónapban nem tervezek ilyen felszólalásokat *(Derűtség a Jobbik és az LMP soraiban.)*, de a mai napon mégiscsak azt gondolom, hogy... Van, aki érti a viccet, van, aki mondja a viccet, van, aki nem érti a viccet. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Képviselő úr, a hadisírgondozásról beszéljen!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): De azért azt gondolom, hogy az első világháború kitörésének 100 éves évfordulóján érdemes megemlékezni a hadisírok gondozásáról is ebben a Házban. Az intézményesült hadisírgondozás 1915-ben veszi kezdetét, novemberétől létezik, nyilván az első világháború borzalmai alapján. Az 1917. évi VIII. törvénycikk elrendelte, hogy a késői utókor hálás kegyelettel őrizze meg azok áldott emlékét, szó szerint idézem: akik életükkel adóztak a veszélyben forgó haza védelmében, és ki-

mondta, hogy minden város és község anyagi erejének megfelelően, méltó emlékművön örökítse meg a hősi halottak nevét. Ennek megfelelően történtek ezek a dolgok. A második világháborút követően, 1946-ban a Honvédelmi Minisztérium elnöki osztálya készített egy tervezetet, miszerint állami költségen kell felújítani és karbantartani a hazai katonasírokat, illetve hazahozatni és itthon újratemetni a külföldön elesett magyar katonák földi maradványait.

A Szovjetunió a győztes státusából fakadó különleges jogállást és bánásmódot igényelt. Több törvény is rendelkezett a szovjet katonasírok és emlékművek kivételes helyzetéről. Idézem szó szerint a Budapest főváros felszabadításánál elesett szovjet katonák emlékének megörökítéséről szóló 1945. évi IX. törvény, megint csak szó szerint idézem: „A Budapest főváros felszabadításánál elesett szovjet hősök emlékét hálája és kegyelete jeléül törvénybe iktatta, s a Budapest főváros felszabadításánál elesett szovjet hősök emlékét a Szabadság téri központi emlékmű felállításával örökítette meg.”

(18.00)

Katonai temetőket azonban nemcsak a fővárosban, hanem szerte a hazában gondolnak, vidéki településeken, akár apró településeken is.

A rendszerváltoztatás azonban alapvető szemléleti változást eredményezett ezen a területen. Magyarország a '49. évi genfi egyezmények figyelembevételével számos állammal kötött hadisírgondozást szabályozó bilaterális kormányegyeződést. Ennek révén a Magyarország területén lévő külföldi hősi temetési helyek jogállása rendezett, védettsége ma biztosított. Ugyanakkor a magyar hadisírok átfogó és megfelelő jogi szabályozása nagyon sokáig váratott magára.

A Honvédelmi Minisztériumon belül '93-ban alakult meg a Honvéd Hagyományörző Iroda, '97 októberétől Hadisírgondozó Iroda. A struktúra azonban folyamatosan változott, '99 novemberétől megszüntetik ezt az irodát, a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum keretében pedig egy új kezd el a működését. A Hadisírgondozó Iroda később osztály, majd igazgatóság szintjén működik. A szervezet egyfelől folytatja elődje tevékenységét a hazai német és oroszországi magyar katonasírok vonatkozásában, másfelől nagyobb súlyt fektet az országhatáron belül és kívül található magyar katonatemetők és katonasírok, valamint hadi emlékművek és emlékhelyek gondozása kapcsán.

A honvédelmi vezetés 2010-től magasabb szintre kívánta emelni a hadisírgondozás ügyét, ezért 2010 októberében létrehozták a Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatok és Hadisírgondozó Hivatalát, amely 2011-től megint átalakult a HM

Katonai Hagyományörző és Hadisírgondozó Osztályává, ami nagy meglepetésre 2012-ben megint csak átalakult.

Azt tudom mondani, hogy ilyen átalakulás mellett csodálni tudom azokat a katonákat, azokat az embereket, azokat a civileket is, akik a magyar hadisírgondozásban részt vettek, mert ennyi szervezeti szinten, ennyire követhetetlen átalakulásban, azt hiszem, ezek a katonák, ezek a közalkalmazottak és a mindennapok emberei csak áldozatos munkájukkal tudták a magyar hadisírgondozás ügyét tovább vinni.

Ma azonban a főosztály Facebook-oldalt és honlapot, a www.hadisir.hu oldalt működteti. Ezen honlapon található információ az esettekről: akár az elhunyt munkaszolgálatosokról, akár az elhunyt katonákról, és külön foglalkozik az I. világháború elesett katonáival is a honlap.

Fájóan hiányzik azonban az 1848-49-es hadisírok kapcsán jelentős előrelépés. Itt nyilván megnehezíti a történészek, a katonák dolgát az, hogy egységes nyilvántartása nincs az esetteknek a forradalom és szabadságharcban, és éppen ezért a '48-49-es hadisírok ápolása vagy ezek fellelése is komoly gondot okoz. Állami feladat volna, ha a '48-49-es forradalom és szabadságharc ápolásának is tudnánk megfelelő hagyományt teremteni azzal, hogy a forradalom és szabadságharc magyar *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* és magyar földben nyugvó hősei is megfelelő sírt kapnának.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP, a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy a kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportja részéről: „Miért csak a rászoruló gyermekek töredéke jut nyári szociális étkeztetéshez?” címmel. Öné a szó 5 perces időkeretben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Nem szerettem volna úgy elmenni nyári szünetre, hogy még egyszer ezt a témát ne hozzuk fel, mert számomra az egyik legfontosabb téma a szegény gyerekek való segítése.

Kezdjük a gyermekszegénység elleni programmal, amire 25 éves stratégiát dolgoztunk ki, amit 2007-ben a Fidesz is megszavazott, és kormányra kerülése után leállított. Rétvári Bence államtitkár úr interpellációra adott válaszában több valótlanságot is állított. Államtitkár úr azt állította, hogy mi csupán 8 milliárd forintot fordítottunk a programra. Ahonnan ezt a számot vehette, ott sem ez szerepel. Ebben az anyagban, amely nem sokkal a program indulása

után jelent meg, és amelyet többek között Ferge Zsuzsa is jegyez, ez a szám 2008-ra vonatkozóan szerepel. Azt is leírják viszont, hogy 2007-ben megközelítőleg 30 milliárd forintot fordított a gyermekszegénység enyhítésére az akkori kormányzat. Ez elmaradt ugyan attól, amit a szakemberek vártak, de még ez is jóval több, mint amit önök az elmúlt négy évben, fideszesek, ennek a szegénységnek a megszüntetésére tudtak volna fordítani.

Említhetném azt is, hogy az önök által annyira idézőjelbe tett, utált családi pótlékot is a szocialista kormányzat alatt emeltük utoljára, amely minden gyereknek járt, nem úgy, mint a családi adókedvezmény. De inkább itt visszatérnék arra a témára, amire szót kértem, a rászoruló gyermekek étkeztetésére, amivel kapcsolatban államtitkár úr szintén téves adatokat közölt. Ugyanis a mi kormányzásunk alatt a bölcsődéstől egészen a 7. osztályos tanulóiig emeltük az ingyenes étkeztetésre jogosultak körét. Önök mindössze annyit tettek, hogy ezt kitolták 8. osztályig. Talán azért, mert úgy gondolják, hogy tovább már minek is, hiszen önöknek a szegény gyermekek másodrangúak, nem is kell hogy iskolába járjanak, ne tanuljanak.

A nyári étkeztetéssel kapcsolatban államtitkár úr által elmondottak nem fedik a valóságot, hiszen a rendszer működésére szánt forrás nagysága a mi kormányzásunk alatt emelkedett jelentősen. Bevezetéskor, 2002-ben 200 millió forintból 30 ezer gyermeknek, 2006-tól pedig már 1,2 milliárd forintból több mint 100 ezer gyermeknek biztosítottunk étkezést 30 napon át. 2009-ben megduplázódott ez az összeg, ekkortól 2,4 milliárd forintból 120 ezer gyermek részesült a támogatásból 54 napon át, amely lényegében lefedte a nyári vakáció teljes időtartamát. Tehát nem igaz az sem, hogy csak a választás évében emelkedett volna ez az összeg, hogy az időtartam kibővítése a mostani kormánynak lenne köszönhető. Önök viszont valóban csak az idén, a választás évében emelték a keretet, mindössze 240 millió forinttal.

De nem ez a fontos, hogy mi többet tettünk-e a gyermekekért korábban, mint önök. Önök vannak kormányon, és az önök lehetősége és felelőssége is, hogy mindent megtegyenek a gyermekek esélyeinek, felemelkedésének, vagy ahogyan önök szeretnek fogalmazni: felzárkózásának érdekében. Azonban sem az ország, sem mi nem látjuk, hogy megtennének mindent. Nem látjuk, hogy felszámolnák a gyermekéhezést, nem látjuk, hogy biztosítanának minden rászoruló gyermeknek nyáron is szociális étkeztetést. Nem látjuk, hogy legalább a minimálbért megadó munkahelyeket teremtenének az elmaradt térségekben. Nem látjuk, hogy emelnék a legszegényebbek támogatásait.

Addig, míg a magatehetetlen, magukat ellátni nem tudó idős betegeknél az év 365 napján át kötele-

ző biztosítani az ellátásokat, a melegétkeztetésüket ezeknek az embereknek, ami nagyon helyes, addig a gyermekeknek, a rászoruló gyermekeknek a nyári szociális étkeztetése nem fontos a mai kormánynak. Körülbelül 400 ezer azoknak a gyermekeknek a száma, akik nem jutnak meleg ételhez ma Magyarországon a nyári szünidőben.

Azt gondolom, megint feltehetjük azt a kérdést, hogy miért nem tesznek érdemi intézkedéseket a gyermekszegénység csökkentésére, ahelyett, hogy még mindig a szocialista kormányokra mutogatnak vissza nap mint nap. Mit tesznek azért, hogy egyetlen gyermek se éhezzen Magyarországon? - talán meg is válaszolhatnánk, már az előbb elmondtam, hogy nem sok mindent; és mikor fogják végre megoldani ezt a nagyon súlyos problémát, hogy nyáron a rászoruló gyermekek, minden gyermek kapjon étkezést?

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP, a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: „Magyarország eladó, offshore cégek előnyben!” címmel.

Megadom a szót 5 perces időkeretben.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! 2007-ben egy Camfield nevű offshore, azaz részben a Seychelle-szigetekre, részben az USA-ba bejegyzett cég megvásárolt egy 100 hektár nagyságú, termőföld besorolású ingatlant a Fővárosi Vízművektől. Majd pár hónappal később a magyar állam ezen terület egy részét visszavásárolta az Mo-s építése miatt. Míg az előbbi adásvétel esetén a Camfield meglepően jutányos áron jutott a földhöz, addig a visszavételkor már kiemelten magas volt a vételi ár, így összességében az offshore cég igencsak jól járt.

A Fővárosi Vízművek vagyongazdálkodását ellenőrző bizottság jobbikos tagjának jelzése alapján a fenti ügyben az ügyészséghez fordultunk közérdekű bejelentéssel, mivel vélelmeztük, hogy itt bizony a termőföld tulajdonjogának megszerzését korlátozó rendelkezések durva megsértése történt.

Nyomozás indult, majd hosszas vizsgálódás után megérkezett a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztályának a válasza, itt tartom a kezembem. *(Felmutatja.)* Idézem: „Az adásvétel idején hatályos jogszabályok alapján a Camfield Kft. nem szerezhette volna tulajdonjogot.” - mivel gazdasági társaság sem akkor, sem most nem tulajdonolhatja magyar földet.

(18.10)

„Kétségtelen, hogy az értékesítéssel bizonyos magánjogi normák sérültek” - vonja le a következtetést a nyomozó hatóság a továbbiakban -, de mivel a Fővárosi Vízművek az ügylet megkötése kapcsán más, formai követelményeknek eleget tett, így például volt előzetes értékbecslés, sőt még a versenyztetést is megtartották, ezért aztán a rendőrség szerint nincs mit tenni. És mint ahogy azt a nyomozást lezáró határozatban olvashatjuk: „Minden körülményt figyelembe véve a Fővárosi Vízművek szabályosan járt el, valamint kedvező üzletet kötött.” (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*) Gondolhatnánk, hogy ennél cinikusabb mondatot már biztosan nem olvashatunk ebben a jogtörténeti kuriózumnak számító irományban, de ha továbbolvassuk, beláthatjuk, tévedtünk: van még lejjebb is.

Hiszen abban sem lát semmi kivetnivalót a hatóság, hogy a két jogügylet, azaz a Camfield földvásárlása a Vízművektől, valamint a magyar állam részbeni visszavásárlása között eltelt ugyan pár hónap, de ezen idő alatt ezen a területen valamilyen paranormális okból kifolyólag hatszorosára nőtt a föld ára, így az offshore cég komoly hasznot realizált. A bűnüldöző hatóság szinte mentegeti a jogügylet szereplőit, mondván, nem is a Camfield kért ilyen borsos árat a földért, hanem a magyar állam részéről 200 milliócska fel lett ajánlva az offshore cégnek, amit aztán nyilván az belenyugvással tudomásul is vett.

A történet ismertetése során itt és most ki kell térnünk arra, hogy hol is található ezen ingatlan. Szigetszentmiklóson, a Soroksári-Duna-ág és az Mo-s mentén. A területen egyebek mellett kiépített, nagy hozamú, iható víz kitermelésére alkalmas kút is található. Összességében elmondhatjuk, stratégiai jelentőségű ingatlanról van szó. Tudvalevő, hogy az Mo-s tervezése egyébként évtizedes időtávra nyúlik vissza. Így 2007-ben, amikor az ingatlant a Fővárosi Vízművek elidegenítette, pontosan ismert volt annak a nyomvonala. Az FVM akkor ugyan csak 75 százalékbán, de önkormányzati tulajdon volt. Tehát jogosan tehetjük fel a kérdést: a Fővárosi Közgyűlés illetékesei közül senkinek nem tűnt fel, mi történik a Vízművek háza táján? Persze a kérdés költői, hiszen a Domszky-rezsimről beszélünk.

Annál felháborítóbb és kiábrándítóbb, hogy a magát nemzetinek valló Fidesz-kormányzat bűnüldöző hatósága most a bűnözők mellé áll. Sunyin félrenéz, amikor nyilvánvaló jogsértéseket tapasztal, és arról, hogy a nyomozást felügyelő ügyészség közérdekvédelmi jogkörében eljárva hathatós intézkedést tegyen, szó sincs.

Tisztelt Ház! Ha a Fidesz képtelen is rá, a Jobbik tovább folytatja a harcát a közvagyon, a magyar föld védelme érdekében, megteesszük a szükséges jogi lépéseket, és követeljük egyben, hogy a magyar ható-

ságok ne pártcéloknak, hanem törvényi kötelezettségüknek megfelelően működjenek.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom, hogy a felszólalási szándékra a kormány nem reagált.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportból: „Pusztába kiáltott szó. Tudja-e Pintér belügyminiszter úr, hogy a Nagykunságnak is tartozik egy ígérettel?” címmel. Öné a szó, képviselő úr ötperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már mindenki által ismert a be nem váltott ígérete Pintér Sándor belügyminiszter úrnak, hogy két héten belül rendet csinál Magyarországon. Azonban nemcsak 2010-ben tett vállalhatatlan ígéretet a belügyminiszter, hanem úgy tűnik, 2001-ben is, 13 éve, amikor megígérte, hogy rövid időn belül új rendőrkapitányság épül Karcag városában.

A kijelentést és az igényt jogos elvárásokra alapozta, melyek a következők voltak. A Karcagi Rendőrkapitányság illetékességi területe több olyan nagykunsági mezővárost, nagyközséget, falvat ölel fel, melynek közrendje és közbiztonsága országos szinten is, már 2001-ben is kihívásokkal küzdött, elég csak Kunhegyest, Kunmadarast vagy éppen az irányítási központot, Karcagot megvizsgálni és Karcagra gondolni.

Ezen túlmenően a karcagi kapitányság az 1912-ben befejezett, akkor még korszerűnek tekinthető, de azóta sem felújított épületben albérlésben költözött. Már a kezdeti terveknél is az volt az egyik fő indok, hogy új kapitányság kell, mert a bérlemény, amely valójában a városháza egynegyedén elhelyezkedő intézmény, semmiben sem felel meg a rendőrség szakmai előírásainak és a kor kihívásainak.

Az ígéret után a már sajnos megszokott lassúsággal haladtak az új karcagi rendőrkapitánysági épülettel kapcsolatos állami intézkedések. Álljon ennek ékes példájaként 2005-ből egy sajtóhír: „Az önkormányzat 2001 óta tárgyal a Belügyminisztériummal a városi rendőrkapitányság elhelyezéséről, és a jelenlegi önkormányzati bérleményben működő rendőri szervezetnek a szakemberek új területként a József Attila utca, Széchenyi sugárút által határolt területet találták a legalkalmasabbnak” – emlékeztetett az akkori polgármester, jelenlegi miniszter: Fazekas Sándor.

A város hat kisebb telek tulajdonjogát szerezte meg ahhoz, hogy a 3000 négyzetméter nagyságú terület rendelkezésre álljon. Ezt követően szinte nem

telt el úgy év, hogy ne lett volna a beruházás elkezdése és megvalósulása téma. Minden évben elhangzott a rendőrkapitányság közbiztonsági évértékelőjekor az újabb ígéret az építkezésre. Pártállástól függetlenül minden kormány és miniszter bőszen ígéretet tett a már akkor közel egy évtizede húzódó ügy megoldására, követve a kezdő, könnyelmű ígéretet tevő Pintér Sándort. De megismételte 2011-ben Pintér Sándor ismételten ezt a kijelentést, amikor kijelentette a megyei rendőrfőkapitány jelenlétében, hogy lesz Karcagon új rendőrkapitányság.

És hogy mi is az igény, ami adott? A Karcagi Rendőrkapitányság éves illetékességi területre vonatkozó beszámolójából könnyen megállapítható, a bűncselekmények száma egy folyamatosan hullámzó, de hosszú távra vetítve növekvő tendenciát mutat a térségben. Különösen elszaporodott az erőszakos, a tulajdon elleni bűncselekmény, ír erről például a karcagjobbik.tv hírportál, de akár az Alfahír is, amelyek összegző cikkeiből megtudhatjuk, hogy a rendőrkapitányság közbiztonsági beszámolójával is alátámasztottan 2011. évről 2012-re bizonyos bűncselekmények száma a duplájára nőtt. Elég csak azt mondani, hogy az összbűncselekmények száma 33 százalékkal, míg a betöréses lopások száma 102 százalékkal emelkedett.

Emlékezetes esetek a közelmúltból a sorozatos rablások, amelyek a város lakosai ellen történtek, de az elmúlt napokban Karcagon verték meg azt a mentőt is, aki beteghez ment ki munkáját ellátva, sőt Kenderesen támadtak a jogszerűen intézkedő rendőrökre a helyi lakosok, és majdnem hogy áldozatot is követelt a rendőrség elleni erőszak. Óriási mértékű öltének az uzsora- és drogterjesztői bűncselekmények. Számos, sajnos elhíresült környékbeli eset mondhatnák még, azonban nem kívánom a környék jó hírét rontani.

Ha pedig a fokozott rendőri jelenlétre gondolunk, nyilvánvalóan azt is látni kell, hogy kinőtte ez a létesítmény a kereteit, és már nem szolgálja a százéves bérlemény az ott dolgozók kényelmét. Aki ma ellátogat a Karcagi Rendőrkapitányságra, siralmas állapotokkal találkozik, omladozó falak, félszobányi leesett falrészecskék, korszerűtlen irodák. Az odaérkező eljárásba vont személyekben az állapot visszatetszést kelt, csökkenti a rendőrségbe, az eljáró rendőrbé vetett közbizalmat, az ott dolgozó állománynak pedig mind fizikálisan, mind morálisan kényelmetlen az ingatlan állapota.

Így hát felmerül, kérem szépen, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, a fentieket végighallgatva, hogy kinek áll érdekében, hogy egy ilyen megoldatlan helyzetet tartsunk fenn. Ki az a notórius ígérgető, aki közel 14 éve már ciklusokon átívelően nem tud vagy nem akar ígéretéhez híven cselekedni? Mi akadályozza meg a meglévő telekkel, meglévő építési tervekkel rendelkező új Karcagi Rendőrkapitányság

felépítését, amikor mind szervezeten, mind a bűncselekmények számából adódóan erre igény van?

Kérem szépen tisztelettel, eljött az idő, hogy végre valaki komolyan vegye a Karcagi Rendőrkapitányság új épületének megvalósítását, a nyilvánosságon keresztül kérem tehát a kormányt, belügyminiszter urat, hogy ne halogassa a beruházás megvalósítását, mert aki így tesz, az nem érdekelt a vidék közbiztonságának javításában és fenntartásában. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Kelet lánzsahahegye vagy Kelet balekja? Avagy hol késik a részletes tervezet a Budapest-Belgrád vasútvonallal kapcsolatban?” címmel.

(18.20)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 2014. június 6-án jelentette be a magyar-kínai kétoldalú kapcsolatok összehangolásáért felelős kormánybiztos, Szijjártó Péter sajtófőnöke, hogy a Budapestet és a szerb fővárost összekötő vasútvonal megépítését tartalmazó beruházás előzetes megvalósíthatósági terve június végére elkészül, és ez a dokumentum ismertetni fogja a hozzávetőleg 3 milliárd dolláros beruházáshoz szükséges kínai hitel feltételeire vonatkozó javaslatokat is. Nos, a hónapnak vége, de még mindig nincs az asztalon az adófizetők szempontjából nem éppen mellékes tervezet.

Ha a parlamenti pártok közül nem lehet valamilyen vasúttellenességgel vádolni, akkor a Jobbik az. Számptalan alkalommal minden lehetséges fórumon kiálltunk azon véleményünk mellett, miszerint a vasútfelújítások ügye egyik elsőrendű prioritása a gazdaságnak, a magyar vidéknek. Határozottan ellemezettük, amikor a hetvenes évek kádárista, vasúthálózat-ésszerűsítésnek hívott vidékpusztításának hí utódjaként, tanítványaként a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok kivégeztek majd félszáz mellékvonalat. És nem rejtettük véka alá elmarasztaló ítéletünket, amikor az Orbán-kormány ígéretei ellenére ezeknek csak a töredékén állította vissza a közlekedést, számos helyen pedig ritkította a járatokat. Ennek kapcsán sem felejtettük el szembesíteni a kormányt korábbi hitvallásával, amikor ellenzékben még azt magyarázták, hogy a közösségi közlekedés közszolgáltatás, alapvetően nem gazdaságossági, vállalati kérdés, az állam nem kegyet gyakorol vidéki polgáraival,

amikor működteti a postát, az iskolát és a vasutat, ez alapvető állami kötelezettség.

A nehéz helyzetbe hozott vidéki emberek nevében kimondtuk, hogy a vonalbezárások előtti gazdasági felmérések statisztikáit sokszor direkt alakították úgy, hogy az a közútnak kedvezzen. Arra is rámutattunk, hogy a mellékvonalak bezárása nem járt érdemi megtakarítással. Hisszük, hogy a közlekedési módok közül a vasút szerepe kiemelkedő, hiszen energiatakarékosabb, biztonságosabb, költséghatékonyabb, károsanyag-kibocsátása pedig alacsonyabb, mint a közúti árufuvarozás vagy személyszállítás esetén. A vasút a hőskorától kezdve óriási hatással van a gazdaságra, a társadalomra, tehát a fejlesztés szükségszerű, de annak hatékonysága egyáltalán nem mellékes.

Nagyon örülnénk ennek a kétvágányú pályának is, annak meg különösen, ha azon 160 kilométer/órás sebességgel suhanó, modern szerelvények száguldoznának. Szívesen leszünk a Kelet lánzsahégye, s örülnénk annak, ha a Kína és Közép-Európa közötti együttműködés regionális központjává hazánk válhatna, szívesen vennénk, ha rajtunk keresztül vezetne az új selyemút.

De világosan akarunk látni egy olyan projekt kapcsán, ahol majdnem 1000 milliárd forintos összköltségről beszélhetünk. Világosan garantálva akarjuk látni, hogy a kormányzat biztosítani tudja, hogy a mostani, számunkra hátrányos kereskedelmi mérleg nem fog tovább romlani, ugyanis jelenleg a Kínába irányuló magyar kivitel csupán 2 milliárd dollár évente, ezzel szemben viszont 5 milliárd dollárnál is nagyobb értékben érkeznek hozzánk kínai áruk. Tehát ostobaság volna saját kereskedelmi mérlegünket tovább rontani, elősegítve, hogy az idegen áruk még inkább elborítsák hazánkat, taccsra vágják könnyű- és feldolgozóiparunkat - már, ami megmaradt belőle -, ráadásul úgy, hogy a kormányzat mindezt a magyar családok nyakába rakott, újabb kölcsönökből kívánja finanszírozni.

Hol vannak a tervek, amelyek garantálják, hogy kiegyenlítődjön az óriási külkereskedelmi deficitünk, amelyek garantálják, hogy ne a magyar adófizetők finanszírozzák Kína térségünkbeli gazdasági térhódítását? Hol vannak a tervek, amelyek garantálják, hogy a kivitelezés ne hazai vagy külföldi oligarchák extraprofitjának fejőstehenévé váljon? Bizom benne, hogy demagóg módon nem azzal kenik el a kérdést, hogy a felvetésünk a vasút és a keleti kapcsolatok ellen irányul, ugyanis erről szó sincsen. Mi sem akarjuk, hogy igaz legyen a mondás, miszerint a vasutat nyáron a gaz, télen pedig a fagy tartja össze. Készséggel elismerjük, hogy akár a kormánynak is lehetnek jó kezdeményezései, viszont az adófizető polgároknak joguk van a részletek megismeréséhez.

Tehát éljen a vasút, éljenek a fejlesztések, éljenek a keleti kapcsolatok, de látni akarjuk a terveket.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjából: „Ki vállalja fel a felelősséget a növekvő szegénységért, a kivéreztetett középosztályért?” címmel.

Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok ember lehetne, aki föl vállalja a felelősséget azért, hogy ebben az országban egyre több ember van egyre szomorúbb és reménytelenebb helyzetben, mégis most már kormányok sorát látjuk, hogy se a felelősséget nem vállalják fel, se a valósággal nem néznek szembe.

Legutóbb a Fideszt éljük meg, ahogy folyamatosan a gazdasági válságra hivatkozik, vagy éppen az elmúlt nyolc évre, holott igazából ez már egy 25 éves történet. Nagyon sok ígéret volt ebben az országban, ami elszállt, ami beteljesíthetetlen maradt, ami pedig itt maradt, az rengeteg szerencsétlenség és rengeteg magyar ember szerencsétlen sorsa. Ennek a negatív tendenciának kell véget vetni.

Nagyon sokat beszélünk itt a parlamentben statisztikákról, de a kormányoldalról szeretik azokat a statisztikákat felmutatni, amelyek kedvezőek a kormány megítélésére szempontjából. Beszéljünk végre azokról a statisztikákról, amik egyértelművé teszik azt, hogy milyen sok szempontból folyamatos romlás van ebben az országban!

Kezdjük ott, hogy a társadalmi különbségek folyamatosan nőnek, igazából Bajnai Gordontól kezdve megállt a csökkenés, és azóta éljük meg, hogy ebben az országban a gazdagok egyre gazdagabbak, a szegények pedig egyre szegényebbek. Megéljük azt is, hogy régebben a középosztályhoz tartozó emberek, komplett társadalmi csoportok kerülnek kiszolgáltatott helyzetbe és élnek a legdurvább egzisztenciális félelemben. Nem is csoda, hiszen egy olyan országban élünk, ahol a munkavállalók kétharmada átlagbér alatt keres, és mindössze az emberek 10 százaléka él úgymond átlagosan.

Különösen sokat veszítettek a nők az elmúlt években, az elmúlt évtizedekben. Elég csak azt mondanom, hogy egy olyan országban élünk, ahol az asszony, aki egy háromévesnél fiatalabb gyermeket nevel, az utcára kitehető, kirúgható. A családok 84 százalékának pedig nincsen megtakarítása, ha bármi váratlan dolog történik, baj, gond, betegség, nem tudja megfizetni. Családok attól rettegnek, hogy elromlik a foguk, és nem tudnak elmenni egy fogor-

voshoz; családok attól rettegnek, hogy ha valaki szeretnénk gondba kerül, nem tudják megsegíteni. Egy ilyen országban élünk.

Az intézkedések, amik az elmúlt években elérték ezt az országot, magukért beszélnek. Látjuk azt, hogy az új munka törvénykönyve csak a kiszolgáltatottságot fokozta ebben az országban, de azt is látjuk, hogy a minimálbér adóterhének a megnövelése és a lakosságra áthárított különadók csak fokozták a magyar emberek gondjait. Ráadásul a béremelések sorra maradtak el, több százezer embert hagyott cserben a kormány azzal, hogy a közszférában nem rendezte a béreket, az elmúlt hat évben nem volt béremelés, holott az infláció igen jelentős volt.

Régebben egy olyan országban éltünk - sokan még emlékeznek rá -, ahol a családalapítással együtt járt annak a reménye, hogy a gyermekeinket taníttatni tudjuk, hogy segíteni tudjuk őket az elköltözésben, az önálló életkezésben. Most azt látjuk, hogy már annak örülnek a szülők, ha az érettségiig el tudják támogatni a gyermeküket, a fiatalok pedig, azt látjuk, hogy komolyabb eladósodás, hitelfelvétel nélkül egész egyszerűen nem tudnak elkezdni boldogulni, nem tudnak családot alapítani, sok esetben munka sem jut nekik, és azt látjuk, hogy ezek a fiatalok külföldre mennek, és fájó szívvel gondolnak arra, hogy Magyarországon is lehetett volna boldogulásuk.

Ki felel ezekért az eseményekért? Melyik az a kormány, amelyik felvállalja azt, hogy Magyarország idáig jutott? Túl vagyunk azon a ponton - még egyszer elmondom -, ahol a Fidesz a gazdasági válságra hivatkozhat. És ahogy az évek telnek, egyre kevésbé tudnak az elmúlt nyolc évre is hivatkozni, hiszen pénz, paripa, fegyver, mindenük megvan ahhoz, hogy elindítsák jó irányba a folyamatokat. Csakhogy kommunikációs trükkökből nem lehet megélni, kommunikációs trükkökből ezeket a szomorú statisztikákat és a mögöttük rejlő még szomorúbb eseményeket nem lehet eltakarni az emberek szeme elől.

Volt egy Fidesz, amely kormányra került és azt mondta, hogy itt egymillió munkahelyet fog teremteni. Ez egy jó javaslat volt, hiszen ebben az országban most már jó pár évtizede hiányzik az az egymillió új munkahely. Most észrevétlenül szinte ugyanez a kormány a teljes foglalkoztatás ígéretével kezdett kampányolni, méghozzá Lázár János önjelölt foglalkoztatáspolitikus segítségével, csakhogy azt nem teszi hozzá, hogy ezek az új munkahelyek leginkább a közmunkában fognak létrejönni, amit megint az adófizetők fognak megfizetni.

A Lehet Más a Politika számára Magyarország nem ilyen tendenciát kell hogy megéljen, mi a magyar embereknek más jövőt szánunk. Mi a „Megújuló Magyarország” programjával kerültünk be az Országgyűlésbe, mi azt mondjuk, hogy ebben az országban a belső tőkeképző képesség megerősítésével válságálló munkahelyek százazreit lehet létrehozni,

méghozzá a zöldgazdaságban. Mi kijelöltük azokat a területeket, ahol ezek a munkahelyek ott vannak, csak el kellene kezdeni használni őket. Mi azt mondtuk, hogy kizsákmányolt, kizsigerelt munkavállalókra nem lehet egy erős Magyarországot építeni, és mi azt mondjuk, hogy ebben az országban akkor lesznek családok biztonságban, akkor jönnek a gyerekek, ha a nők helyzetét megerősítjük, és ha a munkavállalók mellett kiállunk.

Én kérdezem a tisztelt kormánytól azt, hogy mikor néznek végre szembe azzal a felelősséggel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amit ezek a tendenciák jelentenek, és mikor kezdenek el végre munkahelyeket teremteni ebben az országban. (*Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.*)

(18.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Iktóty István, az LMP-képviselőcsoport részéről: „Hollywood?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

IKTÓTY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A 2010-es választások után Orbán Viktor miniszterelnök Andrew Vajna magyar származású amerikai filmproducert nevezte ki a nemzeti filmipar megújításáért felelős kormánybiztosnak. Azt a feladatot kapta, hogy gondolja át és reformálja meg a magyar filmszakma struktúráját és támogatási rendszerét. Azt várták tőle, hogy szüntesse meg a terület működési anomáliáit, valamint alakítsa ki a kiegyensúlyozott filmgyártás és -terjesztés feltételeit.

A kormánybiztos tevékenysége nem látszik, arról pedig, hogy a színpadok mögött valójában mit csinál a kormánybiztos, a nyilvánosság nem tud semmit, de sajnos az eredmények nagyon lesújtóak. Egy-két valódi sikert leszámítva a magyar filmek piaci részesedése óriásit zuhant az elmúlt négy évben. A hazai alkotások piaci aránya ma már csak 1-2 százalék körül alakul, miközben az amerikai filmek részesedése folyamatosan nő; tavaly már 80 százalékot ért el ez az Európai Audiovizuális Observatórium adatai alapján. Megújulás helyett elsorvad a magyar nemzeti filmipar.

A filmkészítésért felelős Magyar Nemzeti Filmalap tevékenysége teljesen átláthatatlan. Vannak filmek, amelyek állítólag elkészültek, de nem tudjuk, hogy hol vannak. A Filmalap évi 6 milliárdos költségvetéssel gazdálkodik, de nem tudjuk, hogy pontosan mire költik ezeket a forrásokat. Ha ez nem lenne

elég, egyre több a hazai filmforgatás körüli furcsaság. A napokban derült ki, hogy az MVM Paksi Atomerőmű Zrt. tavaly közel 5 milliárd forinttal támogatta a Filmalapot, amely támogatási összeg sokszorosa a korábbiaknak. Nem tudni, hogy ki és miért döntött arról, mint ahogy azt sem, milyen ellentételezés jár ezért a támogatásért. A Paksi Atomerőmű hirtelen nagy barátja lett a filmkészítésnek. De így vannak ezzel mások is? Vajon az Andrew Vajnával kapcsolatban álló kaszinóipar mekkora összeggel támogatja a magyar filmipart?

Kiderült az is, hogy az elmúlt években több külföldi produkció is milliárdos közvetett állami támogatásban részesült. Olyan hollywoodi szuperprodukciók kaptak több milliárd forintot, mint a Hercules vagy az Andrew Vajna korábbi érdekeltségébe tartozó Intercom által forgalmazott Die Hard 5 című produkció. Más külföldi filmek vagy sorozatok is több száz millió forintot kaptak. De megérte-e Magyarországnak ez a többmilliárdos állami támogatás? A részben Magyarországon forgatott produkciók vajon mekkora adóbevételt generáltak a költségvetésnek, ki járt jól valójában a filmes dotációk rendszerével? Kinek az érdekei érvényesülnek ebben a támogatási struktúrában? A magyar filmkészítés vagy az amerikai filmes érdekek kiszolgálása történik valójában? Az mindenestre eléggé árulkodó, hogy előbbi piaci részesedése ma szinte láthatatlan, míg utóbbié dinamikusan emelkedik. Miért nem azon fáradozik a kormánybiztos, hogy minél több magyar film készüljön, és azok minél szélesebb közönséghez juthassanak el? Az LMP szerint ugyanis leginkább erre lenne szükség.

Összefoglalva: néhány valódi sikert leszámítva katasztrofális állapotban van a magyar film, a hazai mozgóképes kultúra leépül. A filmgyártás körülményei és a finanszírozása átláthatatlanok, a hazai statisztikákat pedig eltitkolják. 2011 óta ugyanis alapvető információkat sem közölnek a filmek terjesztéséről, nézőszámáról, jegybevételeiről, a korábbi gyakorlattól eltérően.

A Lehet Más a Politika tisztázni szeretné a dolgokat. Éppen ezért nyújtottunk be a mai napon számos fontos írásbeli kérdést a kormánynak, hogy kiderüljön többek között: mit mutatnak a statisztikák az elmúlt évek filmgyártásáról és terjesztéséről? Honnan és hová vándorolnak a filmgyártás milliárdjai? Megéri-e nekünk a külföldi szuperprodukciók hazai elkészítése, ha milliárdos támogatásban részesülnek? Mít tesz a kormány azért, hogy a magyar filmek minél szélesebb hazai közönséghez jussanak el?

Szeretnénk végére járni az igazságnak, amihez az is hozzátartozik, hogy a kormánybiztos tevékenységét is tisztázni kell. Már csak azért is, hiszen 2014. július 1-jétől ismét őt nevezte ki Orbán Viktor a nemzeti filmipar fejlesztéséért felelős kormánybiztosnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportja részéről: „Kitűnően működnek a szlovák-magyar kapcsolatok” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Navracsics Tibor miniszter úr miniszterjelölti meghallgatásán a Nemzeti összetartozás bizottsága előtt így fogalmazott: „A külpolitika elsődleges célkitűzéseinek a nemzeti érdekképviseletet és Magyarország, a magyar nemzet nemzeti érdekeinek népszerűségét tűzöm ki célul.” Továbbá azt mondta: „Úgy gondolom, a magyar külpolitika számára a jövőben is lesznek olyan kérdések, amikor nem takaríthatunk meg konfliktust, mert védeni kell az érdekeinket, és mert mások is védik az érdekeiket, és szükségszerűen áll elő az, hogy időről időre konfliktusba kerülünk más országokkal, adott esetben még a barátainkkal is.”

Kevesebb mint egy hónap múlva, június 30-án Navracsics Tibor immár a magyar diplomácia vezetőjeként Pozsonyban találkozott a szlovák államfővel, a kormányfővel és a külügyminiszterrel. Az ezt követő közös sajtótájékoztatón kifejtette, hogy a „mindennapi szlovák-magyar kapcsolatok kitűnően működnek”. Úgy tűnik, hogy a magyar kormánynak egy hónap se kellett ahhoz, hogy a magyar nemzeti érdekeket védő, azokért konfliktusokat is vállaló álláspontját feledve, a tárgyalásokon mélyen hallgasson a magyar-szlovák kétoldalú kapcsolatokat súlyosan terhelő kérdésekről. Nevezett bizottsági ülésen a miniszterjelölt még arról is beszélt, hogy „Szlovákia az egyetlen olyan szomszédos ország, sőt azt is mondhatjuk, a Föld bolygón az egyetlen olyan ország, amelynek a magyar kedvezményes honosítással kapcsolatban problémája van, nemcsak a magyar kedvezményes honosítással kapcsolatban, hanem általában a kettős állampolgárság intézményével kapcsolatban.” Ehhez képest Pozsonyban a magyar kormány képviselője egy szóval sem említette szlovák kollégájának a kettős állampolgárság rendezetlenségét, hiszen a két kormány között az ígérettel ellentétben semmilyen megállapodás nem született az ügy rendezésére.

A magyar külügyminiszter nem hangoztatta agyálya a szlovák kormány kisebbségeket semmibe vevő politikájának ügyében sem, például azzal kapcsolatban, hogy egy éve nincs kinevezett kisebbségi kormánybiztos Szlovákiának. A kétoldalú gazdasági kapcsolatokban is jócskán akadna tennivaló, hiszen nem mozdul a Kassa és Miskolc közötti útszakasz építésének ügye, és lekerült a napirendről több Ipoly-híd megépítésének terve, és az új komáromi

híd építése pedig egyre inkább csúszik az eredeti tervekhez képest.

Óriási hiba ezeket a rendezetlen problémákat szőnyeg alá söpörni csak azért, hogy elmondhassuk: kitűnőek a kapcsolatok. A felvidéki magyarok ugyanis ezeket az ügyeket másként látják, mást éreznek a saját bőrükön, és mást várnak egy magyar kormánytag látogatásától.

Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor az új kormánya megalakulása kapcsán ugyan megígérte, hogy most már az érzékeny kérdések is napirendre kerülnek a két ország kapcsolatában, ennek azonban semmilyen jele nem volt látható a mostani kétoldalú találkozón. Azt is mondhatnánk, hogy minden maradt a régiiben, semmi nem változott az előző Orbán-kormány politikájához képest. Az előző ciklusban sem volt illendő a kényes kérdéseket napirenden szerepeltetni, azaz a magyar-szlovák relációban a kényelmetlen kisebbségi kérdéseket, mint holmi kabátot, a ruhatárban illett hagyni. Orbán Viktor akkor azt hangoztatta, hogy „új fejezet kezdődik Magyarország és Szlovákia közös történetében” és különben is „sikeres évek elé néz Szlovákia és Magyarország”. Hozzátette, hogy „a kisebbségi bizottságok jól vannak”. Bizonyára senki nem tájékoztatta a magyar miniszterelnököt, hogy a szlovák-magyar kisebbségi vegyes bizottság tavaly decemberi ülésén először fordult elő, hogy a résztvevők nem tudtak megállapodni és nem írták alá az ülés jegyzőkönyvét.

A magyar-szlovák kapcsolatok legemlékezetesebb pillanata a pilisszentkereszti szlovák ház avatásán történt közös kormányfői pálinkázás, amely szintén nem adott alkalmat a felvidéki magyar jogfosztottak ügyének megtárgyalására. Sem az akkori, de tegyük hozzá, sem a mostani találkozó után nem tudtuk meg, hogy milyen tárgyalásokat folytattak a felek a szlovák állampolgársági és nyelvtörvény módosítása érdekében.

(18.40)

Az sem világos, hogy mikor kaphatják vissza a szlovák állampolgárságukat azok a felvidéki magyar állampolgárok, akik a szlovák ellentörvény miatt veszítették el azt. A kormány tehát akkor is és most is csak az itthoni kommunikációjában vállalja a konfliktust, és csak az itthoni kommunikációjában védi a magyar nemzeti érdekeket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) és a külhoni magyarság jogait. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tájékoztatom, hogy a kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Szelényi Zsuzsanna képviselő asz-

szony, független képviselő: „Békés, derűs, versenyképes ország? - Az új Orbán-kormány első két hónapjáról” címmel. Megadom a szót a képviselő asszonynak ötperces időkeretben.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Közel húsz éve volt, hogy ebben a Házban utoljára felszólaltam, és a mai nap volt az első ennyi év után, hogy másodszor is szóra emelkedek. Az elmúlt két évtizedben eszem ágában sem volt a magyar politikával foglalkozni, kiválóan elvoltam a civil szakmában, de az elmúlt négy évben Orbán Viktor országlása és szembefordulása mindazzal, amit hajdan valamikor közösen elkezdtünk, arra indított, hogy újra részt vegyek a politikában Magyarországon.

Egy új pártállam felépítése zajlik most Magyarországon Orbán Viktor vezetésével, éppen egy olyan pártállam, aminek ellenében annak idején olyan sokat dolgoztunk közösen. Ez ellen az új pártállam ellen fogok dolgozni a következő években. Emellett az is nagyon fontos számomra, hogy a XXI. század második évtizedében Magyarország kormányában és parlamentjében ismét a szabadság és a demokratikus alapértékek kerüljenek többségbe. Orbán Viktor nem olyan régen miniszterelnöki beiktatási beszédében egy új, méltányos polgári ország építését hirdette meg. Nos, két hónap alatt ezt azt ambícióját sikerült keresztülhúzni, visszatért saját jól ismert csapásirányaihoz. Háborúba indult mindenki ellen, aki nem híve a rendszerének, az új pártállam megszilárdításának.

Mert mi is történt az elmúlt két hétben? A kormány teljesen érthetetlen módon megszavazott és átvitt egy olyan hitelszerződést Oroszországgal, amely évtizedekre eladósítja Magyarországot, és biztonságpolitikai szempontból is rendkívül kockázatos. Az elmúlt fél évben a kormány részéről senkinek sem sikerült megmagyarázni, hogy a paksi projektre miért van szükség, és mire való vajon ez a 10 milliárd eurós devizahitel, amelyet a kormány olyan sutytyomban és hirtelenjében felvett. Józan paraszti ésszel egy ilyen kockázatos hitelszerződést az ember nem csinál. Amikor házat építünk, akkor is előbb megcsináljuk a terveket, megnézzük, hogy mire kell a hitel, aztán foglalkozunk a pénzzel. Magyarországon ez nem történt meg, évtizedekre adósítottuk el ezt az országot úgy, hogy egy kockázatos, veszélyes és Magyarországot súlyosan kiszolgáltatató szerződés született.

Külön odacsapott a kormány a budapesti polgároknak is. Attól való félelmében, hogy elveszíti a fővárost, a Fidesz három hónappal az önkormányzati választások előtt ismét kétharmados törvényhez nyúlt hozzá, hogy megváltoztassa a játékszabályokat. Mindannyian tudjuk a Velencei Bizottság közös szabályai szerint, hogy ezek a típusú mozgások, a játékszabályok megváltoztatása a demokratikus stabilitás és a jogállam ellenében való lépések.

A törvénymódosítás elvette a budapesti polgároktól azt a jogot, hogy közvetlenül válasszák meg a fővárosi képviselőket. Nyilvánvaló módon ez a lépés a továbbiakban súlyosan rombolja a demokráciát Magyarországon. Az már csak hab a tortán, hogy a fővárosra vonatkozó fejlesztési források is komoly veszélybe kerültek.

A mai nap szomorú története a reklámadó bevezetése. Az új pártállam terjeszkedése nemcsak a polgárokat, de a gazdaság szereplőit sem kíméli. A ma elfogadott reklámadó nem csak felesleges, rosszulindult, súlyosan piactorzító, nyilvánvaló módon a szólásszabadság gátját fogja képezni. Nincs más célja, mint a sajtó megregulázása és hogy az emberekhez ne jussanak el a magyar valóságról szóló hírek. Miközben a kormány egyeseket külön büntet, másokat felment az adósság kötelezettsége alól - mindez az európai uniós joggal is szembe megy.

További szomorú történetek is voltak az elmúlt hetekben. Az egyik lehangolóbb, amit el tudok képzelni, hogy Orbán Viktor egy volt III/II-es ügynököt nevezett ki a Belügyminisztérium rendészeti államtitkárává, egy olyan embert, aki néhány évtizeddel korábban még a kommunista rendszer kiszolgálójaként Nagy Imre temetésén nyilvánvalóan rólunk is jelentéseket gyűjtött be.

Orbán Viktor beiktatási beszédében a józan ész és a közép politikájáról beszélt, békés, derűs és versenyképes országot ígért. Nos, a mai nappal végződő parlamenti ülészak (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) sem békéhez, sem derűhöz, sem a versenyképességhez nem vezette közelebb Magyarországot, sem a polgárokat, sem a vállalkozókat. Orbán Viktor és kormánya marad, ami eddig volt, a trónok harcának kíméletlen uralkodója, ahol csak örökös csata, vér és veríték adatik meg, perspektíva pedig sehol.

Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! A nyári rendkívüli ülészak végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak első ülésére várhatóan 2014. szeptember 15-én kerül sor.

Köszönöm munkájukat. Mindenkinek jó pihenést kívánok. Az ülést bezárom.

(Az ülés 18 óra 47 perckor ért véget.)

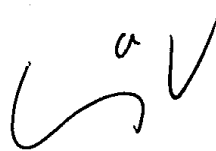
Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666